

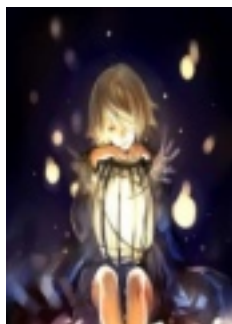
Cuộc Sống 12 Chòm Sao

Contents

Cuộc Sống 12 Chòm Sao	2
1. Chương 1	3
2. Chương 2	6
3. Chương 3	8
4. Chương 4	11
5. Chương 5	13
6. Chương 6	15
7. Chương 7	18
8. Chương 8	20
9. Chương 9	22
10. Chương 10	24
11. Chương 11	25
12. Chương 12	26
13. Chương 13	28
14. Chương 14	29
15. Chương 15	32
16. Chương 16	33
17. Chương 17	35
18. Chương 18	37
19. Chương 19	38
20. Chương 20	40
21. Chương 21	41
22. Chương 22	42
23. Chương 23	43
24. Chương 24	44
25. Chương 25	47
26. Chương 26	48
27. Chương 27	49
28. Chương 28	52
29. Chương 29	53
30. Chương 30	54
31. Chương 31	55
32. Chương 32	56
33. Chương 33	58
34. Chương 34	59
35. Chương 35	59
36. Chương 36	60
37. Chương 37	62
38. Chương 38	62
39. Chương 39	63
40. Chương 40	64
41. Chương 41	65

42. Chương 42	65
43. Chương 43	67
44. Chương 44	68
45. Chương 45	70
46. Chương 46	70
47. Chương 47	71
48. Chương 48	73
49. Chương 49	74
50. Chương 50	75
51. Chương 51	76
52. Chương 52	77
53. Chương 53	78
54. Chương 54	80
55. Chương 55	82
56. Chương 56	83
57. Chương 57: Chương 59	85
58. Chương 58:	88
59. Chương 59:	89
60. Chương 60	90
61. Chương 61	91
62. Chương 62	91
63. Chương 63	92
64. Chương 64	93
65. Chương 65	94
66. Chương 66	95
67. Chương 70: Chương 67-70	96
68. Chương 71	98
69. Chương 72	99
70. Chương 73	100
71. Chương 74	101
72. Chương 75	102
73. Chương 76	103
74. Chương 77	103
75. Chương 78	104
76. Chương 79	105
77. Chương 80	106
78. Chương 81	106
79. Chương 82	107
80. Chương 83: The End	108
81. Chương 81	111
82. Chương 82	113
83. Chương 83: Chương 83: The End	113
84. Chương Ngoại Truyện 1 Song Ngư Và Kim Ngư	116
85. Chương Ngoại Truyện 2	118
86. Chương Ngoại Truyện 3 Sư Tử Cự Giải	120
87. Chương Ngoại Truyện 4 Bảo Bình - Xử Nữ	121

Cuộc Sống 12 Chòm Sao

Giới thiệu

Truyện Cuộc Sống 12 Chòm Sao là một truyện mới được gửi đến bạn đọc trên trang đọc truyện online

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-song-12-chom-sao>

1. Chương 1

- Bé ơi! Chờ tớ với!

Một giọng nói vô cùng nhí nhảnh vang lên khiến ai cũng chú ý. Họ hướng ánh mắt tò mò của mình đến chỗ có một dáng người mảnh, mang mái tóc màu xanh của nước biển được buộc hai bên rất dễ thương. Đôi mắt trong veo tựa như nền trời mùa thu.

Cô đang lon ton chạy đến chỗ một “bé gái” tóc đỏ rực, đôi mắt to tròn đang tóe lửa. Mái tóc đỏ được buộc cao hơi lệch sang một bên. Bé tóc đỏ lên tiếng trách móc:

- Đây là nơi công cộng sao cậu lại nên tiếng gọi tớ là BÉ hử Song Ngư? Tớ 1m70 mà bị 1m58 như cậu gọi là BÉ sao?

Hóa ra cô bé có mái tóc buộc hai bên dễ thương kia là Song Ngư. Song Ngư cười rồi đồng ý tuyên hệ:

- Tớ là Song Ngư đáng yêu ngay từ cái tên rồi đến từng cen-ti-mét. Còn hơn Sư Tử 1m7 mà gán mác “Hà Đông”. Mà đã thế Sư Tử còn thích chơi với mèo con!

- Grrrr! Cậu muốn chết hử Song Ngư?

Sư Tử gào ầm lên *thật đáng sợ*, cô rượt đuổi theo cái bóng của Song Ngư.

Lúc này, tại một quán Café gần đó có một ánh mắt đang chăm chú theo dõi bóng hình đáng yêu của Song Ngư. Anh ta có vẻ thư sinh với mái tóc đen bồng bênh. Bên cạnh anh là một cô gái tóc nâu, xoắn đuôi còn được light ba màu đỏ, hồng và xanh dương. Cô nhìn anh rồi chăm chọc:

- Nè! Kim Ngư. Đang nhìn gì mà chăm văn chú thể hử?

- Hử?? - Anh chàng có tên là Kim Ngư giật mình, gãi đầu khó xử. Anh ấp úng – À... à! Ừ... thì.... Cậu thừa biết mà! Cứ giả vờ thôi! Bảo Bình giả nai ghê.

- Cậu lại đang nhìn Song Ngư chơi với Sư Tử đấy hử? Hay tớ qua đó xin làm quen cho cậu nhé!

Một chàng trai có tên là Cự Giải chen vào, anh ta cũng trông baby với mái tóc đen lầy không dính tạp chất của thuốc nhuộm. Kim Ngư mỉm cười, áp hai tay lên má, giọng nũng nịu:

- Song Ngư đáng yêu mà! Song Ngư dễ thương mà! Nàng chơi với Sư Tử Bà Chằn mà vẫn hiền lành như thế.

Cự Giải ôm đầu, thở dài:

- Song Ngư thì không vấn đề gì nhưng mà còn Sư Tử thì chỉ sợ cô ta đá bay cậu ra thôi! Mà sao cậu có thể nhìn hai người họ chơi đùa như thế chứ? So với Thiên Yết thì chả có vẻ gì nổi bật!

Bảo Bình ngồi bên thở dài:

- Hai cậu nên tiếp cận họ đi! Không thì để tớ ra làm quen cho.
- Cậu đừng đâu là hồng đồ! Ai lại giao một nửa đời mình cho cậu được! – Cự Giải tủm tủm cười.
- Thôi! Chúng mình vào lớp đi!

Kim Ngưu đứng dậy và rời khỏi chiếc bàn. Nhưng thật là không may khi một cái bóng lao vụt vào anh. Cơn gió mùa thu thổi bay những lọn tóc đặc biệt của người con gái đấy. Vài sợi vô tình chạm vào môi của anh, cái hương thơm ngọt ngào này thật quen thuộc... Đây cũng chính là lúc anh nhận ra cô gái ấy chính là Song Ngưu. Giây phút bất ngờ khiến trái tim cả hai đập lên loạn xạ nhưng có lẽ không ai biết nó cùng chung một nhịp.

Đúng lúc đó, bé Sư Tử vội túm cổ áo của Song Ngưu lôi ra. Sư Tử liếc ánh mắt sang khuôn mặt đang cùng đỏ bừng của Song Ngưu và Kim Ngưu. Sư Tử thở dài:

- Chẹp chẹp! Con gái con đùa nghịch như quỷ! Giờ cậu xem cậu va phải ai...

Song Ngưu nhìn Sư Tử với ánh mắt cảm giác đây tội lỗi, cúi gập người:

- Tớ xin chia buồn... à nhầm... xin lỗi Sư Tử ạ! - Rồi cô gãi đầu, cười chỉ tay vào Kim Ngưu – Mới lại thì tớ đâu có ngu mà không biết đây là ai! Theo như kinh nghiệm lâu năm của tớ thì đây là người. Một.... à... một cô gái!

Kim Ngưu bật cười:

- Hâm mộ Song Ngưu lâu năm giờ mới biết Song Ngưu ngu như thế này! Hahaa... Đẹp trai quyến rũ như này mà kêu là con gái là sao?

Giọng anh càng về cuối càng đành lại, nhưng khuôn mặt thì vui khôn xiết. Lúc này Song Ngưu mới quay lại nhìn Kim Ngưu. Ánh mắt cô mở to ra, tim đập loạn xạ khi thấy nụ cười tỏa nắng của Kim Ngưu. Không ngần ngại, cô chạy lấy ôm lấy cổ anh:

- Ổ ỏ! Kim Ngưu hâm mộ tui nè! Hot boy 11GB hâm mộ tui nè! Đáng yêu ghê.
- Hai ông bà này sến thấy gớm! – Cự Giải bĩu môi.
- Công nhận! – Sư Tử gật gù, lúc này cô mới quay sang nhìn cái người vừa nói. Trái tim cô như rụng rời – Hot rác!! Sao ông lại ở đây?
- Cái thím bà chần này nữa! Oan gia oan gia...

Cự Giải mặt tức giận rồi lại mếu máo. Còn Sư Tử thì mắt nố mắt xị nhìn con người trước mặt mình. Bỗng một giọng nói lạnh tanh vang lên:

- Chỗ này ồn ào quá!
- Thiên Yết...

Cự Giải tròn mắt khi nhận ra cô gái gầy mang đây vẻ quyến rũ, người nhỏ nhắn giống búp bê. Mái tóc ánh lên đồng cảm xúc trầm lắng: sắc tím đã làm cho anh mất ngủ dài ngày.

- Nghe danh Thiên Yết đã lâu nhưng giờ mới được gặp mặt!

Một cô nàng khác xuất hiện. Điểm dễ nhận ra đây là Song Tử là mái tóc màu cam hơi hoe vàng. Đi sau cô là Nhân Mã, người có mái tóc dựng lệch sang một bên. Bảo Bình cười tươi:

- A! Song Tử và Nhân Mã! Hai cậu có thấy Thiên Bình với Xử Nữ đâu không?
- Chúng tớ đây!

Bảo Bình vừa dứt lời thì ngay đằng sau cô là một chàng tóc vàng cam dày nhưng mang trong mình chất lãng tử bởi đôi môi quyến rũ. Đi cùng anh là một chàng tóc hồng cute. Song Ngưu chớp mắt, chưa bao giờ cô gặp nhiều hot girl hot boy như vậy. Sư Tử nhăn mặt:

- À... cho hỏi ai là Xử Nữ?

- Tôi là Xử Nữ! – Chàng trai tóc hồng lên tiếng – Tên của tôi là Xử Khi nhưng lại được gọi là Xử Nữ.

Sư Tử gật gù thì cô đột nhiên giật mình khi sau lưng vang lên giọng nói khiến trái tim như hụt mất một nhịp:

- Lớp 12F8 đầy đủ nhĩ? Xem nào: Song Tử, Nhân Mã, Bảo Bình, Xử Nữ, Song Ngự, Sư Tử, Cự Giải, Thiên Yết, Thiên Bình, Kim Ngưu. Còn thiếu Bạch Dương!

Một chàng có mái tóc bạch kim vừa thao thao những lời trên. Sư Tử tròn mắt vì giờ cô đang đứng rất gần người đó. Nhưng ánh mắt anh không thêm điểm xía gì đến cô cả. Sư Tử lấp bắp lấy sự chú ý:

- Ma Kết?? Cũng học lớp 12F8. Lớp học chỉ có 12 học sinh?

Ma Kết chỉ gật đầu. Ở đây chả ai là không biết anh cả. Chủ tịch hội học sinh của trường. Kim Ngưu tò mò:

- Ai là Bạch Dương?

Lúc này cả bọn mới gật gù suy nghĩ xem ai là Bạch Dương. Nhân Mã xoa cằm, tặc một cái:

- À! Bạch Dương là con gái nhưng giỏi võ. Người thì cứ như siêu mẫu ý nhưng mà hơi thấp. Song Tử cũng gặp rồi!

- A! Cô gái mái tóc màu hạt dẻ, mắt to môi đỏ đó hả?

Song Tử cười rồi ôm cổ Nhân Mã, cô hôn vào má của Nhân Mã một cách tình tứ:

- Uầy! Nhân Mã có trí nhớ tốt ghê nha!

Song Ngự hét lên vì GATO, cô ghen ngào vì xúc động:

- Hai cậu là người yêu nhau à?

Song Tử bật cười gật đầu. Bảo Bình hét lên:

- Nè! Hai cậu hủy hôn ước rồi còn gì? Người cậu thích là...

Song Tử nhanh nhẹn rời khỏi chỗ Nhân Mã để bịt miệng Bảo Bình.

- Im lặng!! Cậu mà nói ra! Cậu không sống được với tớ đâu nhé!

- Cậu thì làm được gì đâu mà kêu!

Cả bọn cười rộ lên vì câu châm chọc của Bảo Bình. Song Ngự cười:

- Hai cậu thân nhau ghê!

Nhân Mã chen ngang, cười đều:

- Tớ, Bảo Bình, Thiên Bình, Xử Nữ, Song Tử cùng một lớp mà! Nhưng cậu là ai?

- Tí vô lớp sẽ biết?

Song Ngự nhát mắt còn Nhân Mã thì ngó người:

- Cậu cùng lớp mình sao?

Lúc này Song Tử mới cốc đầu Nhân Mã, mắng cho:

- Đúng là không tập trung bao giờ! Hủy hôn ước với cậu quả là chính xác. Nếu mà lấy cậu có khi cậu cũng quên mất ngày cưới thì...

Nhân Mã gãi đầu gượng gịu. Sư Tử hỏi:

- Hai cậu có hôn ước à?

- Ủ! Nhưng chúng tớ hủy hôn ước một năm trước rồi!

Nhân Mã cười, ôm lấy Song Tử:

- Nếu tớ với Song Tử mà kết hôn thì có đẹp đôi không nhỉ?

Song Tử cười dơ tay lên véo mũi Nhân Mã:

- Đẹp cái gì mà đẹp! Vớ vẩn!

Cả bọn cười rộ lên. Ma Kết chỉ thở dài:

- Thôi... Vào trường đi! Các cậu ổn định trước nhé! Tớ phải đi họp!

2. Chương 2

Theo như Ma Kết thì tất cả sẽ cùng một lớp và lớp này sẽ khó mà ổn định được vì họ có quá nhiều fan! Lớp 12F8 như là một nhóm người nổi tiếng vậy. Ngoài cửa lúc nào cũng ồn ào, nháo nhác.

- A... OMG!! Anh Thiên Bình đẹp trai ghê! Anh cho em xin số!

- Ồ ồ! Anh Kim Ngưu kia... Anh cho em xin chữ ký.

- Còn chị Bảo Bình với Song Tử nữa.

- Trời ạ, đáng lẽ mình phải được vào lớp này thay vì cho Thiên Yết, bà chằn và con bé tóc xanh kia.

Cự Giải ngồi trong nghe thấy thế hét lên sung sướng:

- Hahaa... Sư Tử quả là nổi tiếng với biệt danh bà chằn! Haha.

- Sao mà diễn văn năm nay ngắn vậy?

Thiên Bình thở dài. Xử Nữ trách móc:

- Nè nè! 8h10 rồi ông! Ngắn gì.

Và lúc này, trên con đường đầy nắng, một cô gái có mái tóc hạt dẻ phi với tốc độ suýt ánh sáng đến. Cô thầm nghĩ:” Cái lễ cuối cùng không được dự rồi! 12 năm đi học không được ném mùi diễm văn...” Bức tường có vẻ cao nhưng với Bạch Dương thì chẳng khó gì. Nhưng giấc mơ của cô giờ đã đến hồi kết, khi lần này cô hạ đất va phải một người. Nhanh như cắt, cô bật dậy rồi rít xin lỗi. Trong đầu thầm nghĩ:“ Ôi! Cuối cấ rồi! Xin ông trời đừng đoạt đường sống của con!” Và bất chợt, giọng nói đầy thân quen và ấm áp hết sức:

- Bạch Dương hả? Sao giờ mới đến!

Chưa kịp nghe hết câu mà Ma Kết đã thấy mặt Bạch Dương xanh mét lại. Cô vẫn chưa ngẩng mặt lên nhưng Ma Kết thì hiểu những gì cô đang nghĩ. Anh mỉm cười, chạm nhẹ vào cằm của Bạch Dương mà nâng lên:

- Nhìn bộ dạng của cậu làm tớ nhớ đến lần đầu tiên gặp cậu!

- Hơ Ma Kết hả? Làm người ta hết hồn à. – Bạch Dương thở phào nhẹ nhõm – Sao cậu giống mấy lão bảo vệ thế hả?

Kết đứng hình, mặt nhìn thấy tội. Anh không hé lời nửa câu, cốc nhẹ vào Bạch Dương. Cô cười:

- Không biết tớ với cậu có học cùng lớp nữa không nhỉ?

- Thế mà còn hỏi – Ma Kết hiện đang vác bộ mặt giận dữ

Anh quay lưng bước đi, sau anh là cô gái lon ton theo sau. Cảm giác lúc này của Kết thật lạ...

5 phút sau...

Đứng trước cửa lớp đang đông tiếng hò reo, Bạch Dương bật tai lại:

- Mới sáng ra...

- 9 giờ rồi cô nương! – Song Tử từ đâu chen vào – Lâu lắm mới gặp thần tượng của lòng tôi!

Song Tử chạy lại ôm lấy Bạch Dương. Bạch Dương tươi cười ôm lại:

- Ngày mới ngày mới! Nghe nói cậu sắp kết hôn?

- Vớ vẩn! Tôi sắp có người yêu thôi! – Song Tử hướng ánh mắt vào trong nhưng nơi cô chạm đến không phải là chỗ của Nhân Mã.

Lúc này một giọng nói lạnh tanh vang lên kéo cả lũ fan vừa bầu lấy Ma Kết lúc nào bay đi hết:

- Các anh chị làm gì ở đây hả? Không thấy đề cấm vào à?

- Cô Thanh Thanh!

Nhanh như cắt Ma Kết kéo Bạch Dương chạy vào lớp rồi bảo:

- Các bạn đứng! Mời cô vào lớp!

Cô Thanh Thanh chờ ba con người vào trước rồi mới bước vào. Cô mở một nụ cười nhẹ nhàng:

- Cô là Thanh Thanh! Cô sẽ chủ nhiệm lớp 12F8 của các con. Các con nên nhớ lớp là lớp đặc biệt nên cách học cũng sẽ khác các lớp khác! Trong lớp thì có bạn giỏi bạn không giỏi nên các con giúp đỡ nhau nhé! – Cô từ từ ngồi xuống ghế - Các con giới thiệu về mình đi! Đầu tiên là các bạn nữ nhé!

Song Tử nhanh nhẹn bật dậy:

- Con là Song Tử!

- Con là Song Ngư dễ thương!

- Con là con... à nhầm Bạch Dương ạ!

- Con là Sư Tử. Do con nóng tính nên...nên... cô cho con ngồi cạnh Ma Kết nhé!

Cả lớp ồ lên. Thiên Yết nhanh như cắt:

- Thiên Yết!

Thiên Bình đứng dậy, vuốt mái tóc của mình:

- Con là Thiên Bình đẹp trai! – Bình nháy mắt với cô giáo.

- Nhìn kĩ thì cậu đẹp thiệt đó nha!

Bạch Dương châm chọc khiến Thiên Bình gãi đầu gật gù cảm ơn. Ma Kết nhăn mặt cốc đầu cô:

- Hám trai quá bà! E hèm... Con là Ma Kết!

- Con là Nhân Mã! Thích chơi game nhưng kết quả học của con vẫn tốt!

Cả lớp bĩu môi:

- CHÉM GIÓ!

Câu nói đó làm Nhân Mã thoáng đỏ mặt nhưng bạn vẫn cười hì hì.

- Con là Xử Khi baby! Hãy gọi con là Xử Nữ!

- Con là Cự Giải cực nhẹ nhàng và tình cảm.

Sư Tử bĩu môi:

- Như đàn bà...

- Cậu...

- Aish!! Để tớ giới thiệu nốt! Con là Kim Ngưu giàu nhất lớp.

Kim Ngưu lườm hai con người kia. Thanh Thanh mỉm cười ngọt như đã phát hiện điều gì đó. Cô hít thở sâu rồi điềm tĩnh:

- Cô sẽ sắp chỗ như sau nhé

*Sơ đồ lớp

| Thiên Yết – Nhân Mã | | Sư Tử - Cự Giải |

| Kim Ngưu – Song Ngự | | Xử Nữ - Bảo Bình |

| Song Tử - Thiên Bình | | Ma Kết – Bạch Dương |

- Cô ơi! Con muốn ngồi cạnh Ma Kết!

Sư Tử vùng vằng. Bảo Bình ngồi dưới, giọng nguy hiểm:

- Ý cậu là sao hả?

- Hả? Chỉ qua là tớ nóng tính nên tớ muốn ngồi cạnh người như Ma Kết thôi!

- Ngồi cạnh tôi thì chết chắc?

Cự Giải liếc nhìn nguy hiểm khiến Sư Tử đột nhiên cứng họng và mặt đỏ tía tai. Bạch Dương tỉnh ngịch chen vào:

- Ê! Xuống đây chúng ta chuyển....

Chưa kịp nói hết câu thì Bạch Dương bị Ma Kết kéo xuống lườm một cái. Song Tử khúc khích cười:

- Tuy không được ngồi cạnh Nhân Mã nhưng tớ được ngồi với Thiên Bình đẹp trai nè! Yêu ghê.

Song Tử choàng qua ôm lấy tay Bình, định hôn lên má anh nhưng anh lắc đầu, đặt ngón tay của mình lên môi cô. Cô Thanh Thanh thở dài:

- Thôi! Các em sẽ có thời gian làm quen sau nhé! Sư Tử em hãy ngồi với Cự Giải đi đã, có gì cô sẽ chuyển chỗ sau. Vì lớp chúng ta sẽ có vài buổi đi thực tế nên các con chuẩn bị tháng sau hoặc cuối tháng này chúng ta sẽ đi nhé!

Nói rồi cô Thanh Thanh để cả lớp làm quen. Cô chống hai tay lên bàn, ánh mắt đăm chiêu như đang nghĩ gì đó.

3. Chương 3

Sau hai tuần học chung có vẻ như lớp 12F8 khá yên bình. Sư Tử và Cự Giải lúc thì yên bình lúc thì cãi cọ ỏm tỏi. Kim Ngưu thì dính lấy Song Ngự bằng những trò vô cùng dễ thương. Bạch Dương thì ngủ từ tiết 1 đến tiết 5. Chỉ có mỗi Song Tử thì bỏ Nhân Mã qua chơi với Thiên Bình. Suốt những lúc rảnh rỗi, tất cả những người xung quanh Thiên Bình đều bị Song Tử tra tấn lỗ tai:

- Thiên Bình ơi bài này làm như nào đây?

- Cậu đi chơi với mình đi?

- Giảng hộ cái nào!

- Có game này hay lắm cậu chơi với mình đi...

- *ý ns rất nhiều*

Thiên Bình nằm gục ra bàn, mặt anh nhăn lại, hai tay ôm lấy đầu mình để tránh những giọng nói ấy. Song Tử vừa đọc quyển sách, vừa vỗ vào vai Bình:

- Thiên Bình ơi quyển sách này...

- Thôi! Cậu thật phiền phức – Thiên Bình chau mày, hất tay Song Tử ra – Bao ngày qua cậu không thể ngừng nói lấy một lời hả? Con gái gì mà nói nhiều thế?

Song Tử đỡ ra không nói một lời nào cả rồi cô vẫn cố nặn ra một nụ cười:

- Cậu ghét tớ à?

Cô nhìn Thiên Bình với ánh mắt to tròn. Một người con trai không thể cũng lại được cái ánh mắt đầy tội lỗi âm thầm của người con gái:

- U.. Tớ không ghét cậu! Chỉ qa...

- Thế là được rồi!

Song Tử cười rồi chạy bay qua chơi với Nhân Mã. Thiên Bình thở dài, âm thầm rời khỏi lớp trốn lên sân thượng.

Lúc này Bảo Bình đang nói chuyện gì đó với Xử Nữ. Cô nhẹ nhàng:

- Xử Nữ à... Hôm nay qua nhà tớ đi chơi nhé!

Cô thẹn thùng, giật giật vạt áo của Xử Nữ khiến anh rơi vào trạng thái ngẹn ngào không nói được gì. Bảo Bình lại gãi đầu:

- À! Tớ muốn cho cậu xem cái này nè. Nó thú vị lắm ý!

Xử Nữ cũng gật gật tỏ vẻ đồng ý. Song Tử từ đâu bay vô, cô cười:

- Ấy sầy! Hai cậu hẹn hò nhé!

Câu nói của Song Tử làm cả hai đỏ mặt. Song Tử chuẩn bị nói gì đó thì một bàn tay bịt miệng cô lại:

- Suyt! Cậu làm họ ngại kìa!

Song Tử giật mình quay lại, cô thở phào nhẹ nhõm khi người đó hóa ra là Bạch Dương. Dương quàng tay ôm lấy vai Song Tử bảo:

- Hôm nay qua nhà tớ ngủ nhé!

Song Tử cười gật đầu. Ma Kết từ đâu chui vào:

- Bạch đừng bình minh rồi hả? Song Tử cẩn thận nha! Bạch Dương có giấy chứng nhận là nhân vật nguy hiểm đấy!

Bạch Dương bĩu môi:

- Tớ không có nguy hiểm! Đó là một trò chơi mà tớ thua thôi!

- Tớ thấy cậu giống con trai bỏ sừ! – Ma Kết cười đùa.

- Giống chứ có phải con trai đâu. Tóc tớ vẫn dài mà!

- Cậu chịu mặc váy đi. Con trai thì họ vẫn có thể nuôi tóc dài được mà.

Ma Kết cười thỏa trí xem Bạch Dương phản hồi. Đúng lúc này Bạch Dương cười nham hiểm:

- Không có đứa con trai mà có người đẹp như tớ đâu nhé Đây là thân hình mà hàng tá đứa con gái thèm đấy. Song Tử nhớ!

Song Tử gật đầu, rồi tiến sát gần Ma Kết, thì thầm vào tai anh:

- Cậu lo mà giữ bông hồng của cậu đi! Tớ chỉ sợ Bạch Dương không chịu được thôi!

- Ý cậu là sao?

Bạch Dương và Ma Kết cùng tròn mắt nhìn Song Tử rồi cả hai cùng ngoái lại nhìn nhau. Anh im lặng hoàn toàn trước câu nói đó.

Sư Tử nhìn Ma Kết vui vẻ nói chuyện với Bạch Dương và Song Tử, cô chỉ thở dài buồn buồn. Cự Giải ngồi bên, hất hai chân lên bàn, cái đầu lắc qua lắc lại:

- Bà chán mà cũng biết buồn vì tình sao?

Sư Tử lườm:

- Úi zời!! Gà... Ô mà sao biết tôi buồn vì tình

Cự Giải giờ đang mang bộ mặt bất mãn ==

- Vừa bảo tôi gà xong... Thôi thì tôi cũng là chuyên gia về tình yêu mà!

- Gớm!! – Sư Tử bĩu môi – Vậy giúp tôi nhé!

Cự Giải nhanh chóng gật đầu rồi nhìn Sư Tử nguy hiểm:

- Làm ô sin cho tôi nhé! Giao dịch thành công!

Cự Giải nhanh chóng ấn một ngón tay của mình lên vầng trán “bướng” của Sư Tử. Anh cười và rời khỏi chỗ, quay người lại chào từ biệt Sư Tử. Sư Tử thì đứng đờ người:

- Không được không được!

- Tôi sẽ giúp thím mà!

Cự Giải để lại nụ cười ranh mãnh rồi mất hút... Sư Tử thở dài, lấy tay xoa cằm:

- Có khi nào hẳn ta thích mình không ta? *ảo tưởng quá bà*

Lúc này trên sân thượng lồng gió của nhòa F có một chàng trai ngồi thẩn thờ trong làn gió. Cơn gió thu dịu nhẹ và mơ màng. Một giọng nói vang lên kéo anh khỏi những suy nghĩ trầm tư:

- Thiên Bình tớ có chuyện muốn nói!

Thiên Bình giật mình quay lại. Hóa ra là Nhân Mã. Anh cười nhẹ:

- Nếu là chuyện về...

- Song Tử cô ấy!!

Nhân Mã nói thật nhanh để ngắt lời Thiên Bình. Bất chợt trái tim Nhân Mã nhói đau. Anh nhếch mép cười nhìn khuôn mặt đang mang vẻ lo âu khi nhắc đến điều đó của Thiên Bình. Thiên Bình điềm tĩnh hỏi lại:

- Sao lại là Song Tử mà không phải là...

- Thôi đi! Cậu toàn dối lòng thôi Thiên Bình ạ!

Nhân Mã tức giận, anh giật phang ý nghĩ của Thiên Bình khiến Thiên Bình giật mình. Thiên Bình thâm nghĩ: “Nhân Mã hiểu những gì mình nói sao?” Thiên Bình hít thở sâu, lấy lại vẻ điềm tĩnh ban đầu:

- Tớ không dối lòng! Người tớ thích là Sư Tử, tớ sẽ chứng minh!

Nhân Mã cười lớn. Anh cười như mất tự chủ và Thiên Bình hoảng sợ vì điều đó. Ánh mắt Nhân Mã sắc lạnh:

- Thiên Bình thích Sư Tử? Nói dối! Nếu cậu bảo cậu thích Song Ngư, Bảo Bình thì tớ còn tin. Đây lại là Sư Tử. Sư Tử không thuộc mẫu người của cậu!

Thiên Bình cứng họng nhưng không phải vì anh nói dối bị phát hiện mà là...

- Cậu thích Sư Tử sao? Vậy sao cậu không nói? Từ cái ánh mắt, đến từng cử chỉ đã làm tớ hiểu nhầm đến chừng nào... Tớ xin lỗi!

Song Tử nói trong tiếng nấc của mình. Cô đã nghe thấy tất cả. Quay lưng lại để che đi những giọt nước mắt cứ thế rơi. Thiên Bình rất muốn chạy lại ôm lấy cô và nói đây không phải sự thật nhưng sao toàn thân

anh đang cứng đờ cả ra thế này! Lúc này anh chỉ muốn rút lại toàn bộ lời nói nhưng có lẽ đã quá muộn rồi. Song Tử bỏ đi... Nhân Mã nhếch mép cười:

- Không biết đây là lần thứ mấy cậu làm Song Tử tổn thương rồi. Cậu không biết Song Tử thích cậu nhường nào đâu. Đó mới chính là lí do thật sự khiến cô ấy hủy hôn ước của tớ!

Nói rồi Nhân Mã đuổi theo Song Tử. Chính Nhân Mã cũng chẳng nghĩ được gì nhiều cả. Anh chỉ muốn đến bên Song Tử, ở bên vỗ về an ủi cô nhưng không phải với thân phận là một người bạn...

Hoàng hôn buông xuống... Những tia nắng cuối ngày nhạt nhòa mà buồn bã. Thiên Bình cười, siết chặt bàn tay mình ngăn những giọt nước mắt. Anh cắn chặt môi:

- Không được yêu đuổi! Không được yêu đuổi...

Xa xa có một ánh mắt nhìn theo. Cự Giải thở hắt:

- Quả nhiên là dối lòng... Sư Tử mà nghe thấy chắc ảo tưởng mất!

4. Chương 4

Trời tối dần, Bạch Dương đang tò mò vì không thấy Song Tử đâu. Cô thầm trách:

- Tên này bùng chẳng? Hay là lạc đường rồi...

Nói rồi Bạch Dương lục tung căn phòng để tìm chiếc điện thoại thân yêu của mình. Sắp sửa nổi giận thì Bạch Dương chợt nhớ là mình để quên điện thoại ở lớp. Cô chán nản:

- Hôm nay là thứ bảy mà quên điện thoại ở trường. Mà còn là 7 giờ rồi cơ chứ!

Cô mở cửa đi ra ngoài bỗng giật mình khi đập thẳng vào mặt là Nhân Mã. Cô tròn mắt:

- Cậu đến tìm Song Tử hả?

- Tìm Song Tử? Nhà tớ ở đây mà. Cậu cũng ở đây hả? Mà định đi đâu thế?

- Chào hàng xóm! Mà thôi tớ đến trường đây. Bye cậu.

Bạch Dương cười chào tạm biệt. Cô không kịp nghe nốt câu cuối cùng của Nhân Mã. Nhưng chắc chắn là câu đấy không có gì đặc biệt đâu..._.

Một lần nữa cô đi bằng con đường “bay” qua bức tường xinh đẹp của ngôi trường này. Bạch Dương chưa gì đã thấy lạnh sống lưng bởi cái không khí học hành và bóng tối bao trùm nơi đây. Cô rùng mình, lẩm bẩm quên đi nỗi sợ:

- Không có bảo vệ chẳng? Thiếu thốn quá... Đèn cũng chẳng có!

Cô chạy thật nhanh lên lớp. Trong bóng tối, cô lần mò tìm chiếc chìa khóa của cô. Cuối cùng thì cái ánh sáng yếu ớt hắt ra từ điện thoại khiến cô thoáng thở dài. Mở ra, đập vào mắt là 3 cuộc gọi nhỡ và 1 tin nhắn mới từ Song Tử: “Xin lỗi nhé! Tớ có việc đột xuất không đến được.” Bạch Dương thở dài, định buông lời trách móc thì sau lưng cô bỗng vang lên tiếng thánh thót ám ảnh cuộc đời cô... “meo.. meo”

Tiểu Bạch bỗng nhảy cẫng lên, toàn thân cô run lên quay lại nhìn cái bóng nhỏ nhắn dễ thương kia. Giọng cô có phần hơi thều thào:

- Sao...sao lại có mèo ở... đây?

Đang mải mớ trong suy nghĩ thì cô bỗng giật mình mà hét toáng cả lên rồi lăn đùng ra ngất xỉu. Trong cái mơ màng của sự bất tỉnh hiếm hoi này lại làm cô có cảm giác ấm áp từ một người quen. Một giọng nói nhẹ nhàng, mọng mị từ từ nhấn chìm Bạch Dương vào giấc ngủ:

- Xin lỗi... Tớ không cố ý đâu chỉ qua tớ cần cậu đêm nay thôi!

8h tối – tại một căn biệt thự lung linh và huyền bí

Cánh cổng xanh rộng mở đón chiếc xe moto được thiết kế riêng vào trong. Tiếng chuông cửa reo lên và một cô gái tóc light đang được búi cao, đeo cặp kính thí nghiệm, miệng cười toe toét ra mở cửa:

- Xử Nữ hả? Cậu vào đi!

Xử Nữ mỉm cười:

- Cậu đang làm thí nghiệm à?

- Ừ! tớ đang làm thí nghiệm về tình yêu đó! Hi hi... Cậu giúp tớ nhé!

Xử Nữ ngậy người nhìn nụ cười tỏa sáng của Bảo Bình rồi mới gạt đầu từ tốn. Mở cửa phòng của Bảo Bình, anh chăm chú quan sát phòng Bảo Nhi vì độ xanh và ảo của nó. Sau lưng vang lên một giọng nói vừa quen thuộc vừa lạ lẫm:

- Xử Nữ hả cháu?

- Ô.. Cháu chào hai bác.

- Cháu... vẫn còn theo đuổi Bảo Nhi nhà bác sao?

Hai bác nghiêm nghị hỏi. Họ nhìn xoáy vào ánh mắt nghiêm nghị của Xử Nữ và chờ đợi câu trả lời của anh. Xử Nữ hít thở một hơi dài:

- Cháu cần cô ấy và cô ấy cũng cần cháu!

- Từ bỏ đi! Bảo Nhi sắp có hôn ước với chàng trai họ Bạch rồi. Tương lai của nó không thể đến với nó. Cháu hiểu chứ?

- Cháu hiểu nhưng cháu không từ bỏ. Cháu không quan tâm anh ta là ai hay các bác phản đối như thế nào và cháu chỉ có một mục đích là theo đuổi mình Bảo Bình.

Bố mẹ Bảo Bình nhìn nhau rồi thở dài không nói gì. Họ lui bước về phía sau.

....

Ánh trăng sáng rọi vào trong căn phòng thơ mộng của Sư Tử. Tiếng đồng hồ nhích từng giây từng phút kêu lên đều đặn. Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên phá tan bầu không khí trầm tĩnh này. Sư Tử ngái ngủ cố lờ tiếng gọi khó chịu đó nhưng rồi cô nàng vẫn phải vươn người với lên tìm chiếc điện thoại:

- A lô?!

Một giọng nói vô cùng quen thuộc vang lên khiến Sư Tử tỉnh giấc:

- Nè osin! Tôi đang sắp chết rồi đây. Đi mua mì cho tôi!

Sư Tử nhận ngay ra cái giọng đáng ghét của Cự Giải. Cô nhìn lên chiếc đồng hồ. Im lặng trong năm giây cô hét lên:

- Anh bị điên à! Giờ này là 11 giờ đêm, qua chỗ anh để tôi nị cảm túc dài hạn hả? Mà anh sống chết ra sao tôi cũng chẳng quan tâm đâu. Không phải an ủi cái dạ dày lớn của anh trước khi chết đâu!

Cự Giải nín thở nghe hết đoạn nói dài của Sư Tử bà chằn. Anh lạnh lùng đáng sợ lên tiếng:

- Cô mà không qua thử xem... Biết tay tôi vào ngày mai!

~ Tút...! Tút...!

~Cự Giải cúp máy làm Sư Tử nhăn mặt lại, cô chồm chắn lên mình rồi cắn nhả:

- Anh nghĩ tôi sợ anh chẳng? Anh là cái quái gì mà ra lệnh cho tôi cơ chứ!? Đồ... đồ dâm chết!

5 phút... 10 phút... 15 phút...

- Asihh!! Thăng quỹ này nó có ma lực gì mà khiến mình cắn rứt lương tâm thế nhỉ!

Nói rồi Sư Tử lồm cồm bò dậy thay quần áo rồi nhảy qua cái cửa sổ mà ngày bé cô vẫn hay trốn qua đây.

Tại một căn nhà sang trọng, trong một căn phòng mang cái vẻ cổ điển có phần hơi u ám giống chủ nhân của nó

Bạch Dương mơ màng từ từ mở mắt nhìn xung quanh. Trong giây phút nửa tỉnh nửa mơ này cô hoàn toàn bị choáng ngợp bởi cái vẻ u ám quen thuộc này. Cô bật dậy và hét toáng lên:

- ĐÂY LÀ ĐÂU?! SAO MÌNH LẠI Ở ĐÂY? Mà mình còn sống sao?

Đầu óc cô lúc này đang bồng bềnh trôi trong cái biển gọi là quá khứ và bây giờ lại đang hoang mang cực độ. Bạch Dương hét toáng lên tập 2:

- MA KẾT!!!

Cô ngạc nhiên khi vừa xong có một khuôn mặt lạnh tanh ở ngay sát vào mặt cô. Khoảng cách giữ đôi môi của hai người chỉ là 2 cm. Ma Kết vẫn nguyên trạng thái đó, đôi lúc nhích thêm một chút lúc thì lại lùi về sau một chút:

- Cậu giật mình hả? Con sâu ngủ như cậu ngủ lâu thật à nha.

Cô gượng cười ản ảnh ra đằng xa:

- Dù sao thì tớ cũng nợ cậu một lời cảm ơn đấy chứ nhỉ! Đây không biết lần thứ mấy cậu cứu tớ khỏi những rắc rối rồi!

- Vậy cậu trả tớ hết nhé!

- Trả...? Trả gì?

Mặt Ma Kết càng lúc càng gian tà hơn, anh mỉm cười:

- Trả ơn tớ bằng cách cậu thành vợ tớ nhé!

Bạch Dương che mỉm tùm tùm cười rồi nhún vai:

- Cậu mới giúp tớ được vài việc mà sao bắt tớ trả ơn bằng cả cuộc đời tớ thế hả? Thôi nhé! Tớ về đây.

- Cậu đứng lại! – Ma Kết chạy lại túm lấy cổ tay của Bạch Dương. Anh vô thức ôm lấy cô như không muốn cho cô đi – Cậu phải đi với tớ đến một nơi đây!

Chả chờ Bạch Dương phản ứng thì anh đã kéo cô đi. Lúc này Bạch Dương mới nhận ra một điều là cô hoàn toàn mất bình tĩnh trước Ma Kết. Nói cách khác là cô thêm anh che chở và bao bọc như một đứa trẻ đấy...

Chiếc xe của Ma Kết phóng vút qua mặt Sư Tử và Cự Giải khiến Sư Tử rùng mình khi nhận ra. Cô nhếch mép cười:

- Xin lỗi nhưng tôi bận rồi... Anh tự đi mua!

5. Chương 5

Lớp học hôm chủ nhật của lớp 12F8 thật là vắng vẻ. Một lớp học vốn chỉ có 12 học sinh mà Song Tử, Nhân Mã, Bạch Dương, Sư Tử, Nhân Mã nghỉ học. Kim Ngưu thờ dài:

- Hừm... Sao các cô lại oái oăm đến mức mở lớp học hôm chủ nhật như thế này cơ chứ!? Giờ này gần nửa lớp nghỉ thế này thì học hành cái gì.

Song Ngư cười bảo:

- Nừ nừ! Đi học tốt chứ sao. Mà sao hôm nay cậu có hẹn với người yêu à!?

Kim Ngưu cốc đầu Song Ngư, ánh mắt anh ánh lên vẻ khó chịu và bức bối:

- Yêu đương gì giờ này. Cậu nên nhớ là tớ điều hành một công ty nhé!
- Oaaa!! Cậu điều hành hẳn một công ty cơ á?

Bảo Bình chen ngang:

- Lý do điều đó!
- Ai nói thế? Sự thật hẳn hoi...

Kim Ngưu lườm Bảo Bình một cái. Xử Nữ cũng chen vào:

- Thì công ty cũng là một phần lý do thôi mà. Cũng là do Song Ngư nữa!

Song Ngư ngó người, đầu hơi nghiêng tỏ vẻ ngây thơ (ngây thơ thật đấy) :

- Mớ?!?!
- Kim Ngưu à... Chuyện đã như thế này thì cậu nên thú nhận mọi chuyện đi chứ!

Cự Giải lạnh nhạt hòa vào cuộc vui. Chỉ còn mỗi Thiên Vinh thì lộ rõ vẻ lo lắng còn Thiên Yết vẫn cái dáng vẻ lạnh lùng và không quan tâm đến xung quanh. Hai người này thật sự thì không ai hiểu nổi họ đang nghĩ gì.

Kim Ngưu đang rối bời thì cô Thanh Thanh bước vào lớp. Ánh mắt của cô nhìn những chiếc ghế trống lộ rõ vẻ ngạc nhiên nhưng cô vẫn giữ dáng vẻ lạnh tanh.

....

Lúc này trên xe đang băng băng trên đường. Gương mặt Ma Kết thì lộ rõ niềm vui khó tả. Còn Bạch Dương thì...:

- Tưởng cậu cho đi đâu hóa ra là cho đi rừng hả? Giờ tớ muốn về nhà thì cậu lại không cho tớ về. Cậu ghét tớ đến thế sao???

Ma Kết giật mình khi nghe đến câu nói đó. Anh cười nhẹ nhàng, lắc đầu:

- Tớ không hề ghét cậu. Nếu ghét cậu thì tớ đã vứt cậu ở nhà cho nó khỏe rồi. Lặn lội đưa lên rừng làm gì cơ chứ! Chút nữa cậu sẽ biết một bí mật của tớ.

Bạch Dương thở dài, vòng tay qua cổ Ma Kết siết chặt khiến anh đỏ mặt. Bạch Dương thì thào vào tai:

- Cậu mà giở trò thì chết với tớ! Cái tên nguy hiểm này nhưng dễ thương ngầm này.

Ma Kết lắp lửng:

- Ngồi... ngồi cho cẩn thận. Nhưng mà đừng buông tay.

Bạch Dương buông tay ra:

- Cậu dị tính vừa vừa thôi nhé! Bình thường con trai rất ghét bị ôm trên xe ô tô đó nhé!
- Cậu... thử lòng tớ đấy hả?

Bạch Dương cười hì hì:

- Thú nhận đi... Cậu thích tớ!

- ...

Mặt Ma Kết đỏ ửng lên khi nghe thấy câu nói đó, anh đành cười trừ:

- Ừ thì...
- Nếu cậu không thích tớ cũng không sao cả. Đơn phương quen rồi... Mà tớ thấy Sư Tử thích cậu lắm đó nhaa!

~ Kít!!!

~Chiếc xe phanh gấp làm Bạch Dương ngã nhào về phía trước. Cô chau mày nhưng không nói gì cả. Ma Kết hít thở một hơi dài:

- Cậu vừa nói gì cơ!?
- Tớ bảo là Sư Tử thích cậu đó! Hay là cậu cũng thích Sư Tử chứ gì.
- Không trước đó cơ.
- À... hi hi tớ không nói lại lần hai đâu!
- Cậu không nên biết đâu. Tớ chắc chắn là cậu sẽ không vui đâu.

Ma Kết thở dài, tiếp tục lái xe đi. Cái mùi biển chọt sộc vào mũi Bạch Dương làm cô tròn mắt. Bạch Dương bỗng méo mặt:

- Cậu à cho tớ về đi chứ!
- Cậu muốn về lắm phải không..?
- Ủ... Hôm nay tớ không muốn đi đâu cả.

Bạch Dương cúi mặt xuống khẽ gật đầu. Ma Kết cũng chẳng thể nói gì cả đành quanh đầu xe. Anh khẽ nhìn Bạch Dương gục xuống trên ghế thiếp đi. Anh chỉ biết thở dài...

Sư Tử leo đèo chạy theo chiếc xe đang quay đầu lại. Sư Tử ngạc nhiên:

- Tại sao... lại quay về cơ chứ!?

Cái bóng xe đen đó vụt qua tầm mắt của Sư Tử làm cô nàng ngớ người:

- Hại người ta chạy đến tận đây để rồi quay lại sao??

Sư Tử ngồi thụp xuống một cách vô thần rồi cô nhấc điện thoại lên:

- Cự Giải ơi tôi bị lạc huhu!! Anh cứu tôi với...
- Cô lạc thì kệ cô chứ liên quan gì đến tôi! – Cự Giải nói với giọng lạnh tanh khiến Sư Tử sởn gai ốc dù không nghe thấy giọng nói thật.

Cô thần người, cái cảm giác mất hết niềm tin:

- Tôi nói thật đó! Tôi đã chạy bộ từ lúc rời khỏi anh cho đến bây giờ. Anh mà không cứu tôi thì tôi chết nơi đất khách quê người...

~ Tút...! Tút...! Tút...!

~ Anh... Sao anh dám hả Cự Giải!!

Sư Tử giận run người chẳng rửa cái điện thoại mà cô đâu biết một sự thật bất ngờ.

6. Chương 6

Bầu trời càng lúc càng âm u hơn. Ngày chủ nhật quả là ảm đạm. Những hạt mưa nặng trĩu bắt đầu xuất hiện. Ánh mắt Thiên Bình càng lúc càng hiện rõ sự lo lắng. Anh cứ trầm như nhìn ra phía cửa sổ. Thấy vậy Kim Ngưu ngồi trên tò mò hỏi:

- Sao cậu lại lo lắng như vậy chứ? Ai có thể làm Thiên Bình không tập trung vào bài giảng đấy?

Cự Giải từ đâu chui vào hỏi thăm:

- Nhớ Sư Tử à? Đúng rồi... nhắc đến Sư Tử, mình đi có chút việc đây!

Thiên Bình lạnh lùng hướng ánh mắt của mình về phía Cự Giải cho đến khi cậu ta rời khỏi lớp. Bảo Bình chạy lại vỗ vai Thiên Bình cười xòa:

- Tớ biết cậu đang lo lắng chuyện gì mà. Hãy mau đi tìm cô ấy đi. Cô ấy khi buồn thì thường hay lang thang dưới mưa lắm!

Xử Nữ xoa cằm:

- Thích lang thang dưới mưa... là Son....

Song Ngư hét lên ngắt lời Xử Nữ:

- Xử Nữ à tớ nhờ cậu một việc nhé!

- Sao cậu không nhờ tớ hả? Tớ thông minh hơn hẳn mà.

Kim Ngưu bĩu môi, Xử Nữ nháy máy tinh nghịch:

- Cậu ghen hả? Yên tâm tớ sẽ trả cô ấy về lành lặn cho cậu!

Thiên Bình ngồi lặng nghe chuyện tình cảm của Kim Ngưu và Song Ngư. Đầu óc anh rối bời. Anh có nên... anh nhìn thẳng vào khoảng không vô định và vô tình anh nhìn thấy ánh mắt của Thiên Yết. Cái ánh mắt đầy thoáng làm anh giật mình, môi Thiên Yết mấp máy điều gì đó. Thiên Bình lẩm bẩm nhẹ từng chữ:

- Hãy... đi... tìm... cô... ấy! Không... có nhiều... cơ hội... để cậu làm lại đâu!

Anh mỉm cười nhẹ, đứng phắt dậy nhảy ra ngoài. Anh còn quay lại nháy mắt với Thiên Yết với hàm ý cảm ơn cô. Mọi người tròn mắt còn Yết thì nở nụ cười thật nhẹ.

Ánh đèn quán bar sáng “lấp lánh”. Nhân Mã ngồi nhâm nhi cocktail. Anh nhếch mép cười rồi thở dài. Anh rối bời khi chính anh không hiểu chuyện gì đang diễn ra. Anh nhớ lại hồi ức của tối hôm qua.

- Buông tớ ra! – Song Tử hét lên, nước mắt của cô nóng hổi lăn dài trên gò má.

Nhân Mã bắt lực, anh thấy trái tim mình đau thắt và quặn lại đau hết mức. Anh kéo Song Tử vào lòng và ôm chầm lấy cô, mặc cho Song Tử có hét lên, có đánh anh, cố gắng đẩy anh ra xa. Trong lúc kiệt sức, Song Tử nằm trọn trong vòng tay của Nhân Mã. Cô khóc nức nở:

- Sao lại là cậu! Sao không phải là Thiên Bình! Tại sao?

Nhân Mã ngớ người. Hóa ra người Song Tử thích là Thiên Bình. Anh ôm chặt Song Tử, nhẹ nhàng thì thầm vào tai cô:

- Song Tử à... Tử Nhi của tớ à. Tớ thích cậu lâu lắm rồi đấy cậu biết không hả? Cậu có biết khi tớ và cậu có hôn ước tớ đã vui đến như nào không? Lúc đó tớ tưởng rằng, cậu sẽ là của tớ mãi mãi cơ. Nhưng ai ngờ... cậu hủy hôn ước với tớ. Tớ hụt hẫng lắm!

Song Tử vẫn khóc, cô không nói gì cả. Nhân Mã không biết làm cách nào để Song Tử hết khóc. Anh nắm chặt lấy bả vai của cô, anh nhìn cô khóc. Càng nhìn thì lòng anh càng thắt lại. Nhân Mã tiến lại gần sát vào mặt cô và bất ngờ đặt đôi môi của mình lên môi cô, chia sẻ vị mặn của nước mắt với cô. Thật sự thì Song Tử nín khóc, Nhân Mã cũng thoáng giật mình khi không biết kết quả nó lại như thế này. Năm giây tròn mắt, Song Tử ấn mạnh Nhân Mã ra, người cô run lên cầm cập. Cô bịt miệng mình lấp bấp:

- Cậu... cậu... Nhân Mã... cậu...

Nhân Mã cười trêu đùa:

- Sao? Xúc động quá không nói lên lời à?

CHÁT!!!! Song Tử tát Nhân Mã. Anh bàng hoàng đến tròn mắt. Song Tử chẳng nói gì cả, cô thụt lùi lại với anh rồi quay gót bỏ chạy. Nhân Mã cũng lẳng lặng đi, anh nhếch mép cười, tay chạm lên vùng má đang ửng lên.

Anh lại nhếch mép cười lần nữa. Quá khứ hôm qua thật là chua chát quá. Anh không dám nhìn mặt Song Tử nữa rồi, chả lẽ ngay bây giờ anh sẽ chọn cách chấm dứt cuộc tình đơn phương này? Anh định bấm nút gọi cho Cự Giải nhưng...

- A lô? – Một giọng con gái lạnh lùng vang lên từ đầu dây bên kia.

- Cự Giải à... Tớ yêu Song Tử đến phát điên rồi. Tớ không thể giữ cô ấy lại. Tớ chỉ hét lên nhìn lần rằng tớ yêu cô ấy, yêu da diết và tha thiết!

Thiên Yết bàng hoàng trước câu nói đó. Đôi chân của cô như không có cảm giác nữa rồi. Anh gọi nhầm số à... vậy ra là... cô nhếch mép cười nhưng vẫn lặng thinh. Nhân Mã tiếp tục:

- Tớ nhớ Song Tử... Tớ thật sự nhớ Song Tử... Nhớ... nhớ... rất rất nhớ!

Thiên Yết cắn chặt môi mình rồi cô chạy thật nhanh đến chỗ của Nhân Mã. Cô đủ thông minh để biết được anh đang ở đâu!

Những hạt mưa cứ thế trút xuống hối hả. Dòng người qua lại cũng ít hơn. Vừa đi Thiên Bình vừa hét:

- Song Tử!!! Cậu ở đâu?

Thiên Bình hốt hải chạy đôn chạy đáo để tìm được hình bóng ấy. Anh đang rất lo sợ, anh thật sự mới hiểu tình cảm của mình, mới hiểu được lý trí của anh không cho phép anh được che giấu tình cảm đó. Anh không quan tâm mưa đang hắt vào mặt anh đau rát, không quan tâm đến sức khỏe của mình. Khi anh hoàn toàn tuyệt vọng vì không tìm thấy Song Tử, anh gục xuống, bất giác rơi nước mắt hòa vào cùng mưa. Bỗng sau lưng anh có tiếng khản đặc vì khóc:

- Thiên Bình!?

Thiên Bình giật mình quay lại. Điều đầu tiên anh làm là đứng dậy, mỉm cười một nụ cười thật tươi:

- Cậu đây rồi!

Nói rồi anh chạy lại ôm cái thân người bé nhỏ đấy, mong manh ấy đang run lên vì lạnh. Những dòng nước mắt hạnh phúc hòa với nước mưa lạnh lẽo. Anh nhắc bỗng Song Tử lên:

- Cuối cùng thì tớ cũng tìm thấy cậu rồi! Sao hôm nay cậu không đi học hả? Biết tớ lo lắng thế nào không hả?

Song Tử giật mình ôm chặt lấy Thiên Bình trong mưa. Cô đỏ mặt nhớ lại chuyện hôm qua. Thiên Bình ôm chặt lấy mặt cô, anh ghé sát bờ môi của mình vào môi Song Tử. Nhưng Song Tử lại ản nhẹ anh ra. Điều này làm Thiên Bình hụt hẫng, bất giác vòng ôm của anh lỏng dần, lạnh lùng đáp:

- Cậu vẫn thích Nhân Mã sao?

- Thích Nhân Mã? – Song Tử ngạc nhiên – Tớ không thích Nhân Mã mà nếu có thì Nhân Mã cũng không thích tớ!

Thiên Bình cười xòa như muốn nói gì đó nhưng anh lại chọn cách câm lặng. Khi nhìn sâu vào đôi mắt của Thiên Bình, Song Tử mới chợt nhớ lại, cô lấy hết dũng khí:

- Thiên Bình à! Thật ra... Tớ thích cậu lâu rồi nhưng chỉ vì cậu không thích mẫu người như tớ nên tớ không dám tiếp cận cậu.

Thiên Bình ngạc nhiên rồi anh mỉm cười:

- Mẫu người như cậu thật ra rất thu hút ánh nhìn của tớ. Tớ cũng yêu một người như cậu vậy... À không... Người đó là cậu!

- Ummm...

Thiên Bình vừa dứt lời thì anh đặt lên môi Song Tử một cái hôn hóp hờn nồng cháy. Nó làm Song Tử rơi vào trạng thái mê man. Mặc dù không thể trao cho anh nụ hôn đầu nhưng nụ hôn như này còn ngọt ngào và lãng mạn hơn rất rất nhiều. Nụ hôn có cái mặn của nước mắt, trong của nước mưa và nó có Thiên Bình!

7. Chương 7

Tiếng ngạc vang lên sập sình, vẫn cái bóng say lướt thướt ấy nhưng xa xa lại có một ánh mắt đang nhìn anh chưa xót. Thiên Yết tiến lại gần Nhân Mã, cô không tìm được lòng mình mà ôm lấy anh từ đằng sau. Nhân Mã bất ngờ, anh chợt nhếch mép cười và lạnh lùng:

- Cô là ai? Nếu không phải là Song Tử thì hãy buông tôi ra.

Nhân Mã quay lại với ánh mắt lạnh như băng xen lẫn chút ngạc nhiên. Thiên Yết không nói lỏng bàn tay mình mà còn ôm anh chặt hơn thế nữa. Nhân Mã vẫn lạnh lùng, hai cánh tay anh thông xuống:

- Tôi bảo cậu buông tay ra rồi mà!

Nhân Mã định hất tay Thiên Yết ra nhưng Thiên Yết vẫn còn cái vẻ cứng đầu:

- KHÔNG! TÔI KHÔNG BUÔNG ĐÂU. TÔI SẼ KHÔNG ĐỂ MẤT CẬU LẦN NỮA.

Nhân Mã nhếch mép cười, anh bình tĩnh nhắc lại từng chữ:

- MỘT LẦN NỮA? Chúng ta quen nhau à?

Từng dòng ký ức của Nhân Mã chợt ùa về khi Thiên Yết bắt đầu lật lại quá khứ đau buồn của cô.

- Nhân Mã!!

Một cô bé giản dị với màu tóc màu đen buộc hai bên khá dễ thương. Cô chạy lại gần một cậu bé tóc dựng hơi lệch cũng mang màu đen láy. Cậu bé ý quay lại lạnh lùng:

- Nhóc con muốn gì?

- Sao cậu cứ gọi tớ là Nhóc thế hả? Tớ cũng bằng tuổi cậu cơ mà. Tên tớ là Yết Nhi (Thiên Yết)

Bé gái đó tên là Yết Nhi, bé phụng phịu nhưng Nhân Mã chẳng có vẻ gì thích cô cả, thằng bé vẫn lạnh lùng:

- Suốt ngày giả nai thôi!

- Hừm... cho Nhân Mã nè! Dù cậu cố tỏ ra lạnh lùng nhưng trái tim của cậu thì quá nóng và ấm áp!

Nhân Mã nhìn xuống cái hộp hình trái tim đó, thằng bé mỉm cười rồi cầm lấy nó. Cậu nhẹ nhàng hôn lên má cảm ơn Thiên Yết rồi mỉm cười chạy mất.

Những dòng ký ức đó dừng lại. Thiên Yết mỉm cười:

- Ngày đó cậu dễ thương lắm! Tớ thích cậu từ lúc đó cơ.

Nhân Mã như lạc vào rừng ký ức xưa. Anh còn nhớ rất rõ là chưa từng mở chiếc hộp đó ra. Nhân Mã chau mày:

- Trong đó có gì?

Nụ cười hiếm hoi của Thiên Yết bỗng vụt tắt. Cậu nói đó như là một gáo nước lạnh dội lên đầu của cô:

- Cậu... chưa mở nó ra sao?

- Ồ! Lúc đó tôi đã ném nó ở trên xa sau đó đi gặp Song Tử và khi về thì chẳng thấy cái hộp đó đâu nữa rồi!

Thiên Yết cắn môi, lẩm bẩm:

- Lời tỏ tình và kẹo mút của tớ!

Nhân Mã thở dài rồi như trở về với thực tại, anh lạnh lùng:

- Đừng đó kịch nữa! Buông tôi ra!

Trái tim của Thiên Yết lúc này như vỡ ra hàng trăm mảnh, cô hét lên chạy đến trước mặt anh rồi túm lấy cổ áo:

- Chính cậu... chính cậu đã biến tôi thành như thế này! Vì cậu! Chính cậu đã khiến trái tim tôi vỡ nát bao nhiêu lần đã khiến nó đóng băng như thế này!

- Buông tay ra! Cô điên vừa thôi.

Thiên Yết lúc này giống như điên dại. Cô ẩn Nhân Mã xuống ghế rồi cúi xuống hôn anh tới tấp, vội vã. Nhân Mã ngạc nhiên, bất động hai giây thì anh đập lên Thiên Yết. Anh hét lên:

- Cô... cô điên hả? Tôi ... tôi... kinh tởm cô!!

Nói rồi Nhân Mã đứng dậy, bỏ đi nhưng bàn tay yếu ớt của Thiên Yết níu anh lại. Cô nói với dáng vẻ thều thào:

- Anh... tôi vẫn yêu anh như ngày nào! Dù anh có kinh tởm tôi thì tôi vẫn yêu anh.

- CÚT ĐI!!!

Nhân Mã hét lên và ẩn Thiên Yết ngã xống. Cả quán bar đó quay lại nhìn Nhân Mã và Thiên Yết. Ánh mắt Nhân Mã sắc lạnh nhìn Thiên Yết:

- Con k****!!!!

Câu nói trước khi bỏ đi của Nhân Mã làm Thiên Yết choáng váng. Cô quẩn quại trong nỗi đau về cả thể xác lẫn tinh thần. Nước mắt cô cứ thế tuôn thôi. Cô chả còn đủ sức để quan tâm tới mọi thứ lúc này.

....

Sư Tử thu mình vào trong góc nhìn dòng người đi qua tấp nập. Cô sợ hãi nhìn cảnh vật vừa lạ vừa quen, nước mắt cô cứ thế tuôn:

- Tên khốn Cự Giải! Sao hắn ta lại để mình ở nơi này cơ chứ! Cầu cứu hắn thật là vô dụng mà máy mình thì hết pin mất rồi!

- Ê cô em! Lạc mẹ hay sao mà lại ngồi thu lu ở đây thế này?

Một đám người từ đâu xuất hiện khiến Sư Tử giật mình. Nghe cái giọng của bọn họ mà cô đã biết không thuộc dạng người tử tế rồi. Lúc này cô bỗng nhếch mép cười:

- Nếu Bạch Dương gặp phải chuyện như thế này thì cô ấy có độ lại nổi 5 thằng này không nhỉ?

- Con bé này chảnh quá đấy!

Một tên khác quát lớn làm Sư Tử giật mình thoát khỏi cái suy nghĩ đó. Cô gượng cười:

- Hiện tại tôi không có tiền nên là các anh có trấn cũng không có gì để trấn đâu!

- Vậy thì cô em đi với chúng tôi nhé!

Một tên khác nữa nói. Khuôn mặt Sư Tử ánh lên cái nhìn khinh bỉ, cô không nói gì cả.

- Đây! Mấy tên kia ban ngày ban mặt bắt nạt con gái nhà lành thế hả?

Một giọng nữ vang lên cực kì quen thuộc, Sư Tử cau mày đôi chút:

- Bạch Dương! Cứu tinh của tớ! Sao cậu xuất hiện đúng lúc vậy!

Một tên trông có vẻ giang hồ nhất đứng dậy, hắn ta nghiêng rằng:

- Tại thêm một cô em nữa hả? Chà chà... hôm nay chúng ta tốt số quá!

- Tốt cái con khỉ!

Bạch Dương nhếch mép cười xỉ vả bọn người trước mặt mình. Tên đại ca cắn môi:

- Con nhỏ này chán sống rồi! Chúng mày xông lên đánh chết nhỏ cho tao!

Cả bọn xông lên, nhanh như cắt, Bạch Dương lần lượt né đòn của bọn họ rồi cô hạ chúng chỉ bằng một cú đá chí mạng. Tên đại ca mắt nổ mắt xị sợ hãi nhìn rồi lấp bắp:

- Tiểu thư tha mạng cho thần!

- Biến ngay trước khi ta nổi điên!

Với cái ánh mắt lạnh lùng hơn bao giờ hết thì cô thật sự đã dọa được chúng nó. Cô thở dài:

- Cậu không sao chứ? Cự Giải à... cậu xuất hiện được rồi đó!

- Cự Giải?! – Sư Tử ngạc nhiên!

- Không nhờ Cự Giải thì tớ không có mặt tại đây đâu! Mà cậu lên xe Cự Giải chở về nhé!

- Tớ tớ...

Sư Tử ngó người nhìn người đứng sau cái cây cụ thụ lớn phía kia mà cô chỉ muốn đâm chết hẳn ngay bây giờ.

8. Chương 8

- Cự Giải à! Cậu có nhất thiết phải nhờ con gái đánh hộ không vậy?

Sư Tử nghiêng răng chạy về phía Cự Giải. Ngay khi giáp mặt anh, cô liền tặng anh một cái cốc đầu đầy thân thương. Cự Giải xoa đầu ngại ngùng:

- Thiệt tình! Tôi thừa biết tôi chân yếu tay mềm. Ra đây chỉ đầu võ mồm thì làm sao thắng được. Có khi còn bay mất mấy cái răng đó.

Ma Kết ló cái mặt ra khỏi cửa xe ô tô:

- Cự Giải à... Lần sau trông bạn gái của cậu cho cẩn thận đấy! Cậu phá vỡ khoảng thời gian lãng mạn của tớ với Bạch Dương rồi đó!

Bạch Dương tròn mắt cốc đầu Ma Kết:

- Lãng mạn cái gì chứ hả đồ chết dẫm này! Tớ chỉ muốn cắn chết cậu thôi!

- Miễn là cậu thì tớ có thành thị tộc nước tớ vẫn cam tâm!

Ma Kết nở một nụ cười hiền như hoa anh đào khiến Bạch Dương cứ dờ người, cô cắn môi:

- Được được! Lần này cậu thắng! Mà thôi chào hai cậu nhé Cự Giải Sư Tử. Chúng tớ về trước đây!

Nói rồi Bạch Dương nhảy tót vào xe và cái xe cũng phóng bay đi mất!

Sư Tử nhìn từ đầu đến cuối người Cự Giải:

- Cậu gọi điện cho Bạch Dương đến cứu tớ đây hả?

- Chứ sao? Chả còn cách nào khác! Mới lại bên cạnh Bạch Dương lúc nào cũng có người cậu muốn gặp.

Sư Tử ngạc nhiên:

- Sao cái gì cậu cũng biết thế hả?

Cự Giải mỉm cười, trèo lên chiếc xe đạp của mình:

- Lên xe đi! Vì cậu mà tôi phải đi mượn xe đạp cấp tốc đến đây đây!

- Lãng mạn quá har!!! – Sư Tử nói với giọng khinh bỉ.

- Lãng mạn cái con khỉ. Haizz! Hay là cậu muốn ở đây? Tôi nói trước nhé! Trời tối rồi đó!

Sư Tử cay đắng cõi lòng đành phải trèo lên xe ngoan ngoãn ngồi sau lưng anh ta. Cô ngập ngừng ngập dài:

- Đi cho cẩn thận đấy! Tôi chớp mắt chút!
- Cậu ăn gì mà giống con heo thế hả? Nặng dã man!
- Bỏn cô nương ta đây chỉ có 45kg thôi nhé!
-

Cự Giải chẳng nói gì cả tốt nhất là nên để Sư Tử tự kỉ với cái miệng xinh xinh đang thao thao bất tuyệt của mình. Bỗng nhiên chiếc xe không may mắn lao thẳng vào ổ khủng long phía trước. Cái lao đó khiến Sư Tử sợ hãi, ôm thật chặt lấy Cự Giải, cô cầu nhàu:

- Lái xe cái kiểu gì đó! Cậu muốn có án mạng xảy ra hả?
- Cậu chết có phải tôi đâu!
- Cậu....

Sư Tử ôm chặt lấy “eo” của Cự Giải, cô nghiêng rằng:

- Tôi nguyện rửa cậu Cự Giải ạ!

Cô mệt nhọc dựa vào tấm lưng của Cự Giải khiến anh có cảm giác như ngộp thở. Không biết do sức voi của cái ôm từ Sư Tử hay là cảm giác nhảy nhót của trái tim mình đâu? Cự Giải phải vất vả lắm bình tâm để xe không đi vào ổ khủng long thứ hai...

....

Bạch Dương từ từ mở cửa căn hộ của. Bình thường cái cảm giác im lặng sẽ làm cô dễ chịu nhưng đây lại là cái cảm giác ồn ào và bất an. Một giọng nói vô cùng ngọt ngào vang lên:

- “Tục tưng” của anh về rồi đó hả?
- Cô méo mặt lấp bắp:

- Anh... Anh... Anh Bạch Vũ? Sao anh lại đến đây?

Bạch Vũ từ từ gấp quyển sách lại và đứng dậy. 1....2....3 Anh lao tới và ôm hôn tới tấp Bạch Dương:

- Anh nhớ em quá! Giờ anh mới về mà lại không chào đón anh! Đã thế còn có ý định đuổi anh đi nữa chứ! Em gái hư quá!
- Đi xuống nhanh lên! Người ngoài thấy tưởng người yêu bây giờ!
- Kệ người ta! Anh nói thật thì anh chỉ muốn yêu em thôi đấy!

Bạch Dương bắt đắ dĩ đành phải sử dụng thế võ hất anh Bạch Vũ ra. Bạch Vũ giả vờ méo mếu:

- Sao em nõ như thế hả? Huhu!!
- Thôi! Anh về nhà dùm em cái! Định giở trò ở đây hả?

Bạch Vũ nhìn Bạch Dương mỉm cười rồi gật gật. Cô há hốc khi thấy anh trai mình gật như thế, cô hét lên rồi rượt đuổi anh trong nhà.

- Ở đây thì anh định ngủ ở đây hả? Còn nhiều chỗ bắt tiện lắm chứ! Có về ngay không thì bảo hả?
- Xi! Kệ em! Anh có hôn ước rồi nên mới đến đây chăm sóc em thôi nhé!

Bạch Dương trợn chân ngã xuống giường. Lúc này Bạch Vũ mới dừng lại. Mấy giây ngạc nhiên Bạch Dương hét toáng lên:

- Anh có hôn ước? Với ai? Mà anh có á!?

Bạch Vũ ngồi xuống gật đầu rồi thở dài:

- Tiểu thư con hà họ Bảo! Tháng sau nữa sẽ đi xem mặt. Nếu hai người đồng ý thì sẽ quyết làm hôn ước!

- Hả?? Nhanh vật sao?

- Vậy nên cho anh ở lại đây chăm sóc em như chăm sóc vợ anh nhé! – Bạch Vũ châm chọc!

Bạch Dương hét toáng lên:

- KHÔNG!!! Anh về đi! Đi về nhanh lên! Đừng có mà giở trò. Phiền phức quá đấy!

Bạch Vũ lắc đầu lè lưỡi làm nũng khiến Bạch Dương đau đầu nhìn anh. Cô chỉ muốn cầu xé anh ra từng mảnh cho bỏ tức. Cầm lấy cái gối trắng muối cô ném với tốc độ ánh sáng và với sức mạnh của một con voi vào người anh...

9. Chương 9

Sáng hôm nay bầu trời vô cùng đẹp đẽ. Hình như mọi vật sắp sang đông vậy. Ai ai cũng chăm chú vào công việc riêng của mình. Sư Tử lấy hết can đảm ra đứng trước mặt Bạch Dương:

- Cậu cho tớ cảm ơn nhé!

- Hở? À ừ! Tớ không để ý đâu!

Bạch Dương mỉm cười rồi Song Tử từ đâu chạy vào châm chọc Bảo Bình và Xử Nữ:

- Hai cậu thành một cặp rồi hả? Sao thân thiết quá vậy?

Và bất chợt bạn Thiên Bình cũng nhảy vào, nhí nhảnh ôm lấy Song Tử:

- Suyt! Các cậu xem tớ với Song Tử đẹp đôi không hả?

Nhân Mã bật cười:

- Hai cậu thành một đôi rồi hả?

Thiên Bình mỉm cười để lộ hàm răng trắng sáng của mình, anh nhẹ nhàng gạt đầu rồi hôn lên trán của Song Tử. Thiên Yết chỉ biết thở dài khi thấy nỗi buồn của Nhân Mã. Trong đầu cô bỗng có suy nghĩ táo bạo. Cô đứng dậy và tiến về chỗ Cự Giải. Thiên Yết choàng tay qua ôm Cự Giải, cô cười rồi hét lên thật to:

- Tớ với Cự Giải bây giờ cũng chính thức hẹn hò.

Cuối cùng thì Song Ngự và Kim cũng bắt đầu nhập cuộc. Hai bạn trẻ ồ lên:

- Hai cậu hẹn hò sao?

Bảo Bình cười:

- Hai cậu cũng nên thừa nhận tình cảm đã chôn vùi mấy ngày qua đi.

Song Ngự bĩu môi, hai má cô bé bỗng ửng lên:

- Còn lâu tớ mới yêu đồ mặt trâu Kim Ngưu này nhé!

- Nè nè! Vậy lớp mình đã có ba couple rồi nhé! Còn ai theo chủ nghĩa độc thân thì ghép nốt đi rồi hôm nào đi chơi tập thể.

Bạch Dương chen ngang với một ý tưởng táo bạo! Nhưng Ma Kết thì bỗng mặt đỏ lừ vô lý do Xử Nữ bắt ngờ chen ngang:

- Ồ! Sao Ma Kết lại mặt đỏ như trái cà chua thế kia!

Bây giờ là 22 con mắt đang nhìn anh chăm chú. Bạch Dương ngồi bên che miệng tủm tỉm cười, Sư Tử nhanh như chớp thu chộp sự chú ý bằng câu nói:

- Đã thế hay là để tớ với Ma Kết thành một cặp!

Còn Bạch Dương nhanh nhẹn:

- Vậy là mình sẽ thành cặp đi với Nhân Mã hả?

Ma Kết lắc đầu thật mạnh:

- Không được! Tớ muốn đi với...

Anh chưa kịp nói hết câu thì cô Thanh Thanh bước vào. Cả lớp chạy toán loạn về chỗ. Ma Kết thở phào nhẹ nhõm vì anh biết sẽ có người bị sốc khi nghe thấy câu nói đó. Cô Thanh Thanh mỉm cười:

- Thứ tư tuần này chúng ta sẽ đi thực tế ở trên một khu rừng để phục vụ cho phần sinh học thực vật. Lên trên đó các con phải tuyệt đối lưu ý vì nơi đó rất nguy hiểm với nhiều hiệu ứng kì ảo mà các nhà khoa học chưa thể giải thích được. Để dễ dàng quản lí cô sẽ chia nhóm.

Cô Thanh Thanh dừng lại ở đó thì bất chợt Cự Giải thở dài:

- Con không đi được không cô?

Thiên Yết cắn môi. Cô hơi ngập ngừng khi đưa ra quyết định này:

- Nè! Cậu phải đi... vì tớ chứ?

Mặt Cự Giải thoáng chống ứng hồng, liếc nhìn Thiên Yết đang cười mỉm lạnh lùng. Nhân Mã ngồi bên hết nhìn Cự Giải lại nhìn Thiên Yết, bỗng anh nhăn mặt khó hiểu. Bảo Bình vỗ tay nhiệt tình:

- Tuyệt! Lâu lắm mới được đi chơi!

Xử Nữ mỉm cười dịu dàng hưng lời nói thì đầy trách móc và quan tâm:

- Đây là đi học nhé! Cậu mà chạy nhảy lung tung thì sẽ gây tai nạn chết người đó!

- Tớ sẽ kéo cậu vào đầu tiên đó Xử Nữ à! Cute boy sẽ thiệt mạng trong tay tớ hehe!

Cả bọn rộ lên rì rầm bàn tán. Song Tử hí hửng:

- Thế này thì tổ chức hẹn hò luôn đi chứ còn chần chừ gì nữa!

Bạch Dương cười bảo:

- Cậu có cạ rồi nên hí hửng thế hả? Thế còn những còn theo chủ nghĩa độc thân như tớ thì sao hả?

- Cậu đâu có một mình!

Sư Tử từ trên chen vào khiến mọi người tròn mắt. Mọi người đều có một câu hỏi nhưng lại chung một ý nghĩa “LÀ AI???”. Thiên Bình châm chọc:

- Song gư với Kim Ngưu im lặng quá à nha!

Ma Kết thầm cảm ơn Thiên Bình còn Song Ngư thì chột đỏ mặt.

- Tớ với cá sẽ hẹn hò riêng!

- Hai cậu đặt biệt danh cho nhau đó hả?

Nhân Mã cười đều hời. Song Ngư lỡ miệng:

- Đâu! Trâu nhĩ... à nhâm... Kim Ngưu nhĩ?

Cả bọn phá lên cười, cô Thanh Thanh thì không vui chút nào. Cô nhẹ nhàng như lạnh lùng:

- Thôi nào các em! Cô phân nhóm như sau nhé. Cô sẽ chia làm 2 nhóm. Một nhóm sẽ đi thám hiểm trên núi và thác còn một nhóm sẽ là rừng và sông... Nhóm 1 gồm Thiên Yết - Nhân Mã - Song Tử - Thiên Bình - Cự Giải - Bảo Vinh và Xử Nữ. Nhóm 2 là các bạn còn lại: Sư Tử - Kim Ngưu - Song Ngư - Ma Kết - Bạch Dương. Các con biết vị trí rồi đó. Chúng ta sẽ đi đến thứ 6 thì về!

Sư Tử vỗ tay mỉm cười toe toét:

- Như thế thì hay quá còn gì!

Cô Thanh Thanh tiếp tục:

- Chuyến đi này còn có một người đặc biệt đi cùng các em nữa. Đó là anh trai của Bạch Dương – Bạch Vũ!

Bạch Dương hét toáng lên:

- Tại sao? Bạch... bành bạch đó lại...? Sao anh ấy lại có trong chuyến đi này ạ?

- Anh con là một người chuyên đi du lịch phải gọi báo trước mới đặt được đó. Nhất là có con nên anh con nhất định phải đi chứ!

Cô Thanh Thanh mỉm cười nhẹ nhàng còn Bạch Dương thì thẩn thẩn. Bỗng điện thoại cô rung lên làm cô tan tư tưởng muốn ở nhà. Hóa ra là tin nhắn từ Bạch Vũ: “Anh sẽ đồng ý hôn ước nhé! Nghe nói người yêu anh xinh lắm! Sao anh bỏ được bây giờ!”

Mặt Bạch Dương đanh lại, cô hét vào cái điện thoại với âm lượng đủ nghe:

- Tại sao chứ? Anh mê gái vậy sao?

Vừa dứt lời thì một tin nhắn nữa đến: “Dù sao thì anh vẫn yêu em gái của anh nhất!”

Bạch Dương cắn môi:

- Thần giao cách cảm quá ta! Em thật là phúc khi có một người anh như anh đấy!

Ma Kết nhìn cô chăm chú không rời mắt, kể cả khi cô gục mặt xuống bàn và đánh một giấc ngủ ngon lành. Và cũng có một đôi mắt nhìn anh chăm chú như thế...

10. Chương 10

Trên sân thượng lồng lộng gió, Thiên Bình hiền hòa ngồi tựa lưng vào lan can. Cứ chốc chốc anh lại tủm tỉm cười một mình. Bỗng một giọng nói vang lên phá tan dòng suy nghĩ đó:

- Cậu có vẻ thích nơi này nhỉ?

Hóa ra là Nhân Mã. Thiên Bình cười nhẹ còn Nhân Mã tiếp lời:

- Cậu và Song Tử thành một đôi rồi hả?

- Ủ! Cậu sẽ chúc mừng tớ chứ!

Thiên Bình nở nụ cười thật tươi, nụ cười này không biết đã đón đỡ bao nhiêu trái tim. Nhân Mã thở dài rồi nhếch mép cười, giọng nói của anh thật nặng nề:

- Sao? Chúc mừng ư? Tớ chưa bao giờ buông tay cô ấy và tớ sẽ không để cậu có được người con gái tớ yêu một cách dễ dàng như vậy!

Thiên Bình cứng họng, anh không biết nói gì cả. Nhân Mã nở một nụ cười đầy tự tin:

- Tớ sẽ tranh dành với cậu! Bằng một cách nào đó...

- Đó là sự ích kỉ? Chẳng lẽ cậu không muốn cô ấy hạnh phúc?

Thiên Bình đang rơi vào tình cảnh mất cân bằng. Nhân Mã chỉ cười nhẹ và bỏ đi. Còn Thiên Bình tay vịn chặt vào lan can rồi trái tim của anh nhói lên một cái.

Bầu trời tối dần, Thiên Yết mở cửa bước vào căn nhà xập xệ của mình. Cô ngồi thụp xuống, ánh mắt thẩn thờ nhìn vào màu đen trước mắt. Nơi đây được bao trùm bởi một màu đen tối tăm, mọi người đã bị bỏ hoang rất lâu rồi. Mùi ẩm thấp sộc vào mũi của cô, người bình thường sẽ không thể chịu được cái mùi này. Thiên Yết nhắc từng bước chân vào phòng của mình, cô ngồi thụp xuống chiếc giường cũ kĩ của mình. Bỗng dưng cô lẩm nhẩm:

- Nhân Mã vẫn thích Song Tử sao? Mình hết hy vọng rồi sao?

Đầu vẫn còn ý nghĩ đó, cô thở dài:

- Chẳng lẽ lại cần Cự Giải làm quân cờ. Cự Giải à... ngàn lần xin lỗi tình yêu của cậu dành cho tớ.

Đầu cô điên dại trong suy nghĩ... Cô chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay.

...

Cơn gió cuối thu cười nhẹ với mọi người mà không phải với Sư Tử. Cô bất chợt gặp Kim Ngưu và Song Ngư. Cô nép vào góc xem. Kim Ngưu nhẹ nhàng vuốt mái tóc của Song Ngư, anh mỉm cười nhẹ nhàng:

- Song Ngư à... Chúng ta kết hôn đi!

Song Ngư suýt hét lên nhưng cô chỉ mỉm cười mong muốn có ai cũng nói câu đó với cô. Sư Tử tiếp tục quan sát cô bạn thân Song Ngư của mình. Song Ngư nở một nụ cười:

- Cậu đùa vui quá!

Kim Ngưu nhăn mặt véo mũi cô, ghé sát vào tai cô thì thầm điều gì đó. Bỗng mặt Song Ngư đỏ hỏn lên. Đang tò mò không biết chuyện gì xảy ra thì sau lưng Sư Tử bỗng:

- Bà Chằn! Sao lại đi nghe lén chuyện người khác như thế hả?

Sư Tử suýt hét lên thì Cự Giải bịt miệng cô lại, anh nói nhỏ:

- Im nào! Xem tiếp đi – Kèm theo với cái nháy mắt chết người.

Sư Tử bỗng cảm thấy mình thật nhỏ bé khi đứng sát vào Cự Giải như thế này. Cô thoáng đỏ mặt nhưng vẫn cố tập trung xem tiếp.

Kim Ngưu ép Song Ngư vào tường, bàn tay để ngang như không muốn Ngư Ngổ chạy mất:

- Tớ với cậu hẹn hò nhé!

Song Ngư né tránh ánh mắt đó nhưng cô lại nhìn thẳng vào Kim Ngưu sau đó Cô mỉm cười nhảy lên ôm chầm lấy Kim Ngưu:

- Sao cậu không nói từ trước! Làm tớ chờ câu này rụng cả răng mất! Tớ yêu cậu, Tớ yêu cậu Kim Ngưu. Đồ mặt trâu của tớ!

Song Ngư choàng người lên hôn tới tấp trên mặt Kim Ngưu. Kim Ngưu định nói gì đó nhưng lại thôi, anh mỉm cười dịu dàng để im cho đôi môi kia đi khắp khuôn mặt mình.

Sư Tử thở dài, lùi về sau nhưng cô quên mất sau lưng mình có Cự Giải. Lưng của cô chạm vào ngực của anh:

- Họ đẹp đôi ghê! Á! Xin lỗi nhé.

Cự Giải giữ cô lại, giọng nói anh lạnh lùng:

- Cậu để yên được không? Tớ nhớ Thiên Yết!

Sư Tử có chút thất vọng nhưng ngay lập tức cô nhớ đến Ma Kết. Bất chợt cô mỉm cười:

- Chúng mình đều mang một mối tình đơn phương!

11. Chương 11

- Xử Nữ à! Cậu định làm thí nghiệm gì đó...

Bảo Bình ôm chầm lấy cổ Xử Nữ. Còn Xử Nữ thì cười nhẹ nhàng:

- Tớ đang giúp cậu hoàn thành được thí nghiệm thuốc tình yêu của cậu đó.

- Thích quá! – Bảo Bình vỗ tay hoan hô – Tên thuốc chắc chắn sẽ là thuốc Bình Nữ.

Xử Nữ mỉm cười nhẹ nhàng rồi đặt tay lên vai Bảo Bình:

- Cậu có biết mùi thơm quyến rũ nhất mà ai ngửi một lần nghiện luôn không?

- Mùi hương quyến rũ nhất... Tớ thấy cái này khó lắm! Mỗi người một sở thích thể thì thật là kì quái khi pha trộn tất cả.

Xử Nữ cau mày lại rồi giãn ra:

- Chỉ một mùi hương mà ai ngửi cũng nghiện...

- À! Vậy thì chính là mùi cơ thể của người mình yêu!

Cả thư viện quay lại nhìn hai người chỉ vì câu nói đầy ái ngại và quả quyết của Bảo Bình. Bảo Bình thoáng đỏ mặt rồi lại thôi, cô nói nhỏ:

- Nhưng cái này thì cũng là nhiều mùi hương mất rồi...

Bỗng nhiên mặt Bảo Bình lộ rõ vẻ buồn buồn. Xử Nữ quan tâm:

- Có chuyện gì buồn sao?

Bảo Bình gật đầu:

- Thật ra... thì... tớ sắp có hôn ước đó! Nghe nói anh ta họ Bạch...

Xử Nữ đột nhiên mất tự chủ:

- Thôi đi! Đừng kể lể nữa!

- Nhưng mà... tớ... cậu... vô tâm quá đó!

Bảo Bình quay mặt đi hướng khác né tránh ánh mắt của Xử Nữ. Xử Nữ thở dài:

- Tớ xin lỗi... chỉ qua...

- Cậu hãy cứu tớ nhé! Được không?

- Bằng cách nào?

- Làm bạn trai của tớ!

Xử Nữ đang lảng lảng trong cái vui mà bộ mặt của anh thì phải giả bộ là ngạc nhiên. Bảo Bình nài nỉ Xử Nữ. Cô nhìn Xử Nữ, nhìn thật lâu như chờ đợi câu trả lời của anh vậy. Xử Nữ cười thật tươi gật đầu:

- Không phải làm bạn trai hờ mà là làm bạn trai thật sự được không?

Bảo Bình cắn môi suy ngẫm rồi bật cười, cô ghé sát vào tai của Xử Nữ thì thầm điều gì đó rồi nhanh tay bịt miệng khi anh sắp hét lên. Bảo Bình cười tươi, cô đứng dậy và quay đi.

Xử Nữ ngồi lại, anh đặt lên môi mình rồi bất chợt mỉm cười nhẹ. Giờ chỉ anh mới hiểu được anh đang nghĩ gì. Bỗng trong đầu anh lóe lên một ý tưởng.

Anh vội vàng rời bỏ thư viện quay về phòng thì nghiệm.

12. Chương 12

Cơn gió đêm về gần sáng càng lạnh. Cứ một chút là cơn gió ấy lại thổi đến làm đôi vai nhỏ của Thiên Yết run lên. Cô đơn độc giữa con đường nhỏ này, cô đọc giữ từng cơn gió lạnh lùng. Đầu óc cô giờ chỉ có hình ảnh của Nhân Mã. Cô cố tưởng tượng Nhân Mã đang đứng đây, bất chợt cô nhếch mép cười khi nhận ra sự thật phũ phàng rằng cô luôn đơn độc.

Bỗng sau lưng cô vang lên cái cảm giác quen thuộc:

- Thiên Yết!

Cô quay đầu lại cầu mong người đó là Nhân Mã.

Nhưng không... đó là chàng trai Cự Giải. Cô chán nản định quay đi nhưng cô chợt nhớ ra mình đã vô cớ nói yêu Cự Giải và đương nhiên chỉ có Nhân Mã biết sự thật.

Còn Cự Giải thì ngây thơ và mù quán trong tình yêu quá. Cô thở dài rồi mỉm cười vẫy tay:

- Giải hả? Qua đây nè! Mình đau chân quá.

Thiên Yết hơi phồng má lên, ngồi xuống ôm chân như thật. Cự Giải xót xa, anh chạy đến thật nhanh:

- Sao thế? Cậu bị trượt rút hả?

Anh ôn tồn quan sát kĩ chân của Thiên Yết. Tay nắn nó cho cô đỡ đau rồi lại ân cần hỏi hân:

- Cậu hết đau chưa ha? Đứng dậy thử xem!

Cự Giải kéo Thiên Yết dậy rồi bỗng cô la lên “Á!” mặt nhăn nhó. Cự Giải có vẻ hơi cuống cuống, anh đỏ mặt:

- Thôi cậu lên tứ công đi!

Cơn gió thổi qua nhưng lại mang theo sự ảm áp lạ thường. Thiên Yết hơi ngạc nhiên rồi cô mỉm cười ngồi ôm cổ Cự Giải cho anh công. Hai con người đang vui vẻ trò chuyện. Cách đó xa xa là bóng dáng nhỏ bé của Sư Tử. Cô thở dài:

- Lộp giờ anh cũng có cạ có đôi hết cả rồi... Ghen ghê!

...

Tại chung cư trên tầng 9 và ầm ầm ở phòng 904. Họ đang phá quấy không cho ai ngủ hay sao?

- Anh!! Sao anh đến sớm thế? Phá cũng vừa vừa thôi chứ!

Tiếng Bạch Dương thật sự nội giận. Cô ném chăn gối vào người Bạch Vũ. Cơ mà Bạch Vũ vẫn vui vẻ, né những đòn gối kia. Miệng cười tươi châm chọc:

- Em! Sao em lại như thế? Anh có lòng tốt đến phá giúp em... à nhầm... gọi em dậy để không lỡ chuyến đi cơ mà...

Bốp!

Chiếc gối ôm bay thẳng vào Bạch Vũ. Anh sững sờ nằm xuống đất. Bạch Dương bực dọc, phủi tay, hít một hơi thật dài:

- Thôi... Ra ngoài em thay đồ!

Bạch Vũ vẫn cười, định nói gì đó nhưng thôi, anh lồm cồm bò ra ngoài. 5 phút 59 giây sau, Bạch Dương ra khỏi phòng với chiếc quần lửng và chiếc áo thun xanh nhẹ nhàng, cô khoác thêm chiếc áo mỏng màu đỏ. Anh Bạch Vũ đứng ngoài xoa đầu cô, xuyết xoa:

- Em lúc nào cũng xinh như vậy! Thế này sao anh dám để em lấy chồng!?

Bạch Dương bĩu môi:

- Lo cho thân anh trước đi đã!

Bạch Vũ đang định nói gì đó thì cánh cửa phòng 905 bật mở. Hóa ra là Nhân Mã, anh mặc chiếc quần bò nhưng gấu quần xắn cao và trên mặc áo phông. Bạch Dương vẫy tay:

- Nhân Mã!

Nhân Mã lon ton chạy đến:

- Hề lô người đẹp! Ai đây?

Nhân Mã chỉ vào Bạch Vũ. Nhanh như chớp Bạch Vũ cướp lời Bạch Dương và anh ôm chầm lấy cô:

- Chào bạn! Mình là người yêu của Bạch Dương! Rất vui được làm quen với bạn.

Bạch Dương thoáng ngạc nhiên rồi nhanh như cắt, cô huých vào bụng anh:

- Người yêu người thương cái gì cơ chứ! Anh muốn nhận chương của chổi lông gà đúng không Bạch Vũ!

Bạch Vũ mỉm cười nhưng vẫn tình tứ hôn lên má Bạch Dương:

- Có mỗi đứa em gái. Cho ai được cơ chứ?

Nhân Mã phì cười, đúng là cứ thế này thì ai cũng nghĩ họ là cặp đôi chứ không phải là anh em mất. Nhân Mã mỉm cười:

- Hóa ra anh là Bạch Vũ. Anh trai của Bạch Dương. Có gì hai anh em mình thân nhau luôn nhé.

Bạch Vũ bỗng quay sang nhìn Nhân Mã. Anh đi vòng vòng quanh Nhân Mã rồi lại thì thoảng liếc nhìn Bạch Dương. Điều này khiến Bạch Dương ngỡ người chả hiểu gì. Bạch Vũ gật gù:

- Nếu em làm em rể của anh cũng ôn đó chứ!

Bạch Dương suýt đập đầu vào tường, Nhân Mã mỉm cười gãi gãi rồi nhách mắt nhanh với Bạch Dương. Tiểu Bạch hít một hơi thật dài rồi chạy lại ôm cổ Nhân Mã:

- Chúng em đẹp đôi đúng không?

- Là một cặp thật sao? – Mặt Bạch Vũ mếu máo.

Bạch Dương nhìn Nhân Mã rồi cả hai cùng phì cười. Bạch Dương chạy lại ôm chầm lấy Bạch Vũ:

- Đùa thôi!

Nói rồi cô lè lưỡi chạy đi trước để lại Bạch Vũ với Nhân Mã. Nhân Mã cười:

- Cô ấy đáng yêu quá anh ạ!

- Anh biết... Điều đó khiến anh lo sợ nếu có một người không tốt đến với cô ấy!

- Anh đừng lo – Nhân Mã mỉm cười nhìn theo bóng dáng lon ton của Bạch Dương – Có một người sẽ thay anh bảo vệ cô ấy rồi!

Bạch Vũ ngớ người:

- Là ai?

- Rồi anh sẽ biết! – Nhân Mã nháy mắt đưa tình với Bạch Vũ.

Rồi cả hai người cũng lon ton chạy theo Bạch Dương.

13. Chương 13

Sân trường giờ vẫn chìm trong bóng tối lơ mơ khiến không ai nhìn thấy ai. Bỗng Song Ngư “hát-xì” một tiếng. Cô xuýt xoa:

- Lạnh quá! Sao chưa ai đến Kim Ngưu nhỉ?

Kim Ngưu bỗng ôm chầm lấy Song Ngư. Anh thì thầm vào tai cô:

- Cậu lạnh à? Tổ ôm cậu cho ấm nhé!

Người Song Ngư bỗng nóng ran. Cô cảm thấy xấu hổ nên hất tay Kim Ngưu ra:

- Hi! Tổ ấm rồi... Cảm ơn nhé!

- Tớ không nghĩ cậu mặc -lê đâu nhé!

Giọng Xử Nữ vang lên. Bảo Bình thì tủm tỉm cười khiến Kim Ngưu đột nhiên đỏ mặt. Anh quái lại nhìn Song Ngưu cơ mà hình như cô cũng đang trêu anh. Anh hậm hực:

- Trời lạnh mà! Mặc cho ấm. Mới lại bên trong tớ mặc có mỗi chiếc áo sơ mi.

- Nhưng đâu nhất thiết phải diện -lê

Xử Nữ mỉm cười. Còn Kim Ngưu thì đứng hình. Buộc Song Ngưu phải ra tay chữa cháy:

- Tớ muốn cậu ấy phải thật nổi trội ở khu rừng ấy. Đẹp trai mà không phô ra thì phí cả đời. Mới lại thì tớ cũng rất thích nhìn thấy Kim Ngưu mặc bộ đồ này!

Kim Ngưu ngoan ngoãn mỉm cười rồi xoa đầu Song Ngưu còn Bảo Bình thì nhìn họ với cặp mắt ngưỡng mộ:

- Hại cậu tình cảm quá! Tớ cũng muốn có người yêu rồi nè...

- Luôn có Xử Nữ thay chân người yêu rồi còn đâu!

Cả bọn quay lại, hóa ra là Song Tử. Đằng sau là Thiên Bình ôm yếu đang vác đồng hồ linh kính. Theo sau là Xử Nữ bật cười:

- Thiên Bình giờ lại thay Nhân Mã làm osin cho cậu hả?

- Vớ vẩn! – Song Tử nhún chân, cốc vào đầu Xử Nữ - Anh ý ga-lăng đấy chứ bộ! Ai như các cậu trốn được là mất tích luôn chứ chẳng đùa.

- Hai cậu anh em rồi hả? Thôi nào... bớt sến đi chứ!

Giọng Cự Giải từ đâu vang lên. Cả bọn xúm lại tấm tắc khen Cự Giải vì đã quan tâm đến Thiên Yết. Song Tử nhân cơ hội đổi chủ đề:

- Hai cậu còn công nhau cơ mà! Tình cảm nhiều nhiều.

Cả bọn đứng phía sau lại che miệng tủm tỉm cười. Mỗi đứa một ý nghĩ không trùng nhau. Họ cứ trò chuyện rôm rả cho đến khi cô Thanh Thanh xuất hiện. Rồi Ma Kết và Sư Tử cùng đến một lúc. Nhìn họ có vẻ rất thân mật. Cự Giải vội đùa:

- Vậy cặp đôi tiếp theo hẹn hò sẽ là Ma Kết và Sư Tử hả? Chuyện ngày càng thú vị.

Sư Tử thì đỏ mặt còn Ma Kết thì cắn răng kìm cái đánh vào đầu Cua tội nghiệp. Anh nhòm xung quanh để tìm một hình bóng nào đó một cách vô cùng bí mật...

Và cuối cùng... tuy đã dậy sớm hơn nhưng Bạch Dương và Nhân Mã vẫn đến muộn nhất. Còn Bạch Vũ thì mặt nửa vui nửa buồn khi đặt chân đến đây với các bạn của cô gái mình.

Ôi! Nghi vấn hẹn hò mùa đầu tiên bắt đầu...

14. Chương 14

Những tia nắng đầu tiên yếu ớt nhưng lại làm cho sân trường bừng sáng. Cả bọn nhón nháo xếp đồ lên chiếc xe to của Kim Ngưu.

Và rồi chiếc xe chuyển bánh, đi trên đoạn đường hứa hẹn đầy niềm vui phía trước. Cả bọn cứ gật gù... Song Tử chán nản bồng giắt mình nẩy ra một ý kiến:

- Ngồi mãi như này chán quá đi! Hay là tổ chức hát hò đi.

Rồi ai nấy cũng hưởng ứng nhiệt tình, máy mần là xe của Kim Ngưu có máy hát và tivi. Bạch Dương tình nghịch dơ tay đề cử:

- Giọng ca vàng Bạch Vũ lên hát đề.

Bạch Vũ đứng dậy, từ tốn cầm mic:

- Xin chào các bạn. Mình là Bạch Vũ đẹp trai. Hôm nay Bạch Vũ điểm trai đến đây để bảo vệ em gái mình. Nhưng đúng là trái đất tròn, trái đất nhỏ bé. Trên xe này còn có cả vị hôn phu của tôi.

Bạch Dương ngó người:

- Anh đừng nói hôn phu là cô Thanh Thanh nhớ?

Cả bọn cũng đâm ra tò mò, nhón nháo hỏi han tình hình chiến sự trong xe. Bạch Vũ mỉm cười ra dấu im lặng:

- Vị hôn phu xinh đẹp của tôi chính là em...

Bạch Vũ chỉ thẳng tay vào Bảo Bình. Cả bọn ngạc nhiên hét rộ hết cả lên trừ Xử Nữ. Bảo Bình cũng ngạc nhiên theo phong trào:

- Anh... Hóa ra là anh sao?

Vũ cười nhẹ gật đầu. Xử Nữ vẫn giữ im lặng, anh không nghĩ ngày này lại đến nhanh như thế. Bạch Vũ tiếp tục:

- Hôm nay anh sẽ hát tặng em một bài hát!

Dòng ca nhẹ nhàng vang lên. Nó ngân nga, dịu dàng vaflooi. Mọi người chìm vào cái lời bài hát ngọt ngào đó

“Em trói chặt trái tim anh...

Nghệt thở yêu em...

Thuộc về em...”

Bạch Dương nghe mà hai lỗ tai cứ ù cả đi, cô thở dài:

- Ôi! Công cụ tán gái đây mà!

Sư Tử và Song Tử cũng hét lên:

- Ôi! Thần tượng của lòng em!

Ma Kết lặng người đi nhìn Bạch Dương. Cái lời bài hát này quả là đúng y hệt với tâm trạng của anh. Bao giờ cô nàng ngốc này mới chịu hiểu được tình cảm của anh đây... Giờ cô ấy còn ủng hộ anh tiến đến với Sư Tử... làm lòng anh đau biết bao!

Trong cái giây phút dịu dàng ấy. Sư Tử mê mẩn mái tóc mình, cô dựa vào người Cự Giải từ lúc nào cũng không hay. Cô cảm nhận được tình yêu của mình nhưng hình ảnh của Ma Kết cứ vật vờ trước mặt cô. Cô bất giác đau nhói... cô đơn thật đấy. Lúc này cự giải mới “ân cần” :

- Cậu...Ê! Làm gì mà âu yếm tôi vậy?

Sư Tử bỗng choàng tỉnh. Hoad ra cô đang ôm cự Giải. Cô ngượng đỏ mặt quay đi lấp bắp:

- Xin...lỗi! Tôi không cố ý!

Thiên Yết cười:

- Sao phải xin lỗi! Hai cậu chơi thân thể cơ mà!

Ánh mắt Cự Giải bỗng ánh lên điều gì đó khiến Thiên Yết khó lòng hiểu được...

Nhân Mã từ đâu chen vào:

- Không liên quan nhưng Thiên Yết cười xinh quá!

Giọng nói này của anh có vẻ như hôm trước là một hôm say rượu... anh không nhớ một chút nào cả...

Cự Giải và Sư Tử tạm lánh xuống để cho Thiên Yết và Nhân Mã nói chuyện với nhau. Trong thâm tâm Cự Giải chợt nhếch môi đại khái là cười. Anh nói:

- Nè... Sao hôm trước lại bỏ đi giữa chừng vậy? Còn đi đến gần biển nữa... Đã thế còn gặp nguy hiểm...

- Tình đơn phương chỉ thế thôi...

- Sư Tử cũng biết yêu chẳng?

Sư Tử lườm Cự Giải với ánh mắt hình viên đạn. Cô lao vào chọc lét anh, khiến anh cười sặc sụa:

- Hahaaa! Thôi... đủ rồi...Hahaa

Sư Tử đâu dễ bỏ cuộc như vậy. Cô tiếp tục.

Thiên Yết có phần ngượng ngùng và lạnh lùng với Nhân Mã khiến anh phải mở lời trước:

- Dù thế nào... tôi cũng rất xin lỗi... Sắp đến kì thi rồi... Yết giúp tôi ôn tập nha.

- Cậu không sợ tình yêu tôi dành cho cậu sẽ lớn lên sao – Thiên Yết nhìn ánh mắt của Nhân Mã và cô chắc chắn là nó đã tố cáo anh không còn nhớ chuyện xảy ra đêm hôm đó.

- Nhưng cậu yêu Cự Giải mà....

- Đó chỉ là một sự giả dối cuối cùng mà tôi dành cho Cự Giải.

Nhân Mã sững người trước câu nói vừa rồi của Yết. Anh nín thở quay lưng đi không biết nói gì hơn cả. Đi được vài bước anh ngoái lại:

- Dừng lại đi... Đừng làm tổn thương thêm ai nữa!

....

Chiếc xe này chả bé quá cũng chả to quá nhưng nó đủ ỗai người một công việc. Song Ngư nhìn Kim Ngư rồi thì thầm vào tai:

- Trâu ơi! Cậu thích tớ thật chứ?

Kim Ngư mỉm cười dịu dàng, nâng cằm Song Ngư lên ghé sát môi:

- đương nhiên là không rồi... Là yêu đó!

Suýt nữa môi kề môi sau câu ngọt ngào như viên đường kia của Kim Ngư thì Song Tử xấu hổ, nỏ một nụ cười gian tà:

- Hai cậu tình cảm quá đó nhớ!

Rồi Thiên Bình bất chợt ôm lấy eo của Song Tử từ đằng sau:

- Cậu phá đám họ kìa? Ghen à!

Song Ngư và Kim Ngư khẽ cười. Lúc này thì Bạch Vũ và Bảo Bình đang trò chuyện với nhau rất thân mật. Bảo Bình nhẹ nhàng:

- Em nghĩ chúng mình không thể yêu nhau được đâu!

- Sao em lại nói thế? – Bạch Vũ tò mò

Nhìn dáng vẻ đắc thắng của Vũ mà Bảo Bình càng quyết tâm hơn:

- Em thích người khác rồi! Và em chắc chắn sẽ không để bố mẹ em gả về cho anh đâu.

Bạch Vũ nhìn Bảo Bình lạnh lùng rồi anh nhếch mép cười:

- Anh không cần biết người đó là ai nhưng một khi anh đã thích em rồi thì anh sẽ mãi thích em. Và nhất định sẽ khiến em phải yêu anh...

Bảo Bình thì ngã ngửa còn Xứ Nữ lặng người nghe đầu đuôi câu chuyện. Anh cũng tò mò về người đấy lắm nhưng rồi lúc này là sự sợ hãi... Liệu mình có thắng không?

Xử Nữ lẩm bẩm thật nhỏ:

- Rồi để xem... ai sẽ là người thứ ba?

Không khí trên xe trầm hẳn đi. Có lẽ mọi người đã mệt khi lảo đảo ngày sớm...

15. Chương 15

Chiếc xe cuối cùng cũng dừng bánh đỗ xuống. Và người đầu tiên cấp tốc chạy khỏi xe không ai khác chính là bà Chấn Sư Tử. Cô hét lên:

- Đất mẹ thiên liêng... Con yêu mẹ... Con nhớ mẹ Đất của con!

May mắn thay thì Nhân Mã đã túm cô lại không thì cô bé đã không những được hôn đất mà còn được bay nhảy giữa bầu trời đầy tư cách... Cự Giải lườm giở giọng trách móc:

- Nè đi cho cận thân! Định xuống đó bầu bạn với Diêm Vương hả?

- Anh trù tôi chết sớm hả?

Sư Tử nghiêng rằng, tròn tròn hai mắt nhìn Cự Giải. Nhân Mã cắn môi, túm áo lôi “sênh sặc” cô đi:

- Qua đây chơi với tôi để Cự Giải cho Thiên Yết xử lí!

- Mặc mớ gì chứ. Cơ hội ngàn năm có một tôi phải giết chết hắn!

Sư Tử vùng vẫy thoát khỏi bàn tay nghiện game của con mồi Nhân Mã. Sở dĩ Sư Tử coi Nhân Mã là con mồi vì anh ta suốt ngày bị mất người trong game lợi dụng...

tg: Thím là một trong số đó đúng không? / Chấn: Tại cô bắt tôi chơi đấy chứ / ==

Thiên Yết vòng tay qua ôm cổ Cự Giải và nở một nụ cười. Hôm nay Yết đã cười rất nhiều mà chính cô cũng không rõ là vì sao mình cười nhiều như thế? Cái sự thật này rất rõ ràng. Cự Giải lập tức hiểu ra tất cả... nhưng anh vẫn hy vọng không phải.

Cô Thanh Thanh im lặng nhất cuối cùng cũng lên tiếng:

- Giờ hai nhóm chia ra đi! Chúng ta sẽ đi hai ngày nên hôm nay ai đi riêng thì riêng chung thì chung nhé. Bộ phận hoạt động đã được phân ra rõ ràng.

Kim Ngưu cướp lời:

- Địa bàn hoạt động chứ không phải bộ phận ạ!

- Sao con lại ngắt lời cô như thế hả? Hừm... Cô nói tiếp: Nhóm 1 sẽ đi với Bạch Vũ. Nhóm 2 đi với cô.

Cô Thanh Thanh đành hất hàm cho qua. Nếu không phải là cô giáo thì chắc cô Thanh Thanh đã cho tên kia một chưởng mất rồi.

Bạch Vũ tiến gần tới chỗ Bạch Dương, nhìn cô với một ánh mắt lưu luyến khiến cô nổi da gà. Anh ôm chầm lấy cô, giọng nũng nịu:

- Anh biết như thế này là khó nhưng chúng ta tạm thời rời bỏ nhau nhé!

Bạch Dương nghiêng rằng, cố gắng kìm nén để không đạp chết Bạch Vũ:

- Đi đi... Nhanh lên không em giữ lại đấy!

- Vậy em hãy giữ anh lại đi – *Bạch Vũ* mắt long lanh miệng méo mào...

- Có biến đi không thì bảo hả? – Bạch Dương ghé sát vào tai anh thì thầm. Giọng nói đáng sợ đến sờn gai ốc.

Bạch Vũ giật lùi về phía sau rồi lại mỉm cười toe toét:

- Không đùa với em nữa... em rể lại ghen thì chết anh? Mà sao cô Thanh Thanh kì cục vậy! Sao lại chia hai đũa ra như thế?

Cô Thanh Thanh bắt chợt lên tiếng:

- Chia ra? Có cặp đôi nào chẳng?

Bạch Dương chạy thật nhanh đến chỗ Nhân Mã rồi kéo anh đi khỏi đấy:

- Cậu phải té nhanh... Sắp có chuyện lớn rồi...

- Vậy còn cậu!

- Chỉ cần cậu không ở đó là được!

- Đừng nói cậu thích tớ nhé! – Nhân Mã nhe hai hàm răng của mình ra để nở nụ cười toe toét.

- Lấy cậu! Trốn ở đây nhé! Tớ về đây...

Nhân Mã chả kịp í ới gì thì Bạch Dương mất tích! Nhân Mã tưởng mình chỉ có một mình nhưng ai ngờ...

Lúc Bạch Dương trở về là lúc bắt gặp ánh mắt lạnh lùng của Ma Kết. Anh nhếch mép cười lạnh nhạt nhìn cô, cái cười khiến cô lạnh cả người:

- Cậu với Nhân Mã yêu nhau thật sao?

- Cậu... đến cả cậu cũng tin những lời đó!? – Bạch Dương chau mày – Tớ tưởng cậu sẽ tin tớ chứ!

Nói rồi Bạch Dương quay lưng bỏ đi. Cô thở dài thật nhẹ để Ma Kết không nghe thấy. Lòng cô đau nhói thì tim anh cũng có khác gì. Ma Kết thầm trách:

- Tại sao...? Tại sao cậu lại ngốc như thế hả Bạch Dương? Đến lúc nào cậu mới hiểu lòng tớ... Tớ chỉ muốn hét vào mặt cậu rằng tớ đang ghen đấy...

16. Chương 16

Song Ngư đang lấy đồ của mình ra thì Kim Ngư vội vàng giúp đỡ. Anh quan tâm hỏi thăm:

- Bà xã mệt không? Để đó ông xã làm hết cho!

Song Ngư nín thở nhìn xung quanh rồi lại gõ vào đầu mình cái cái xem mình có nghe nhầm hay tưởng tượng quá trốn không. Kim Ngư buộc miệng cười:

- Bà xã Song Ngư! Bà xã không có nghe nhầm hay tưởng tượng đâu!

- Mé!?! – Song Ngư ngạc nhiên rồi đỏ mặt – Chúng ta đã hết hôn đầu mà vợ với chồng thế?

Kim Ngư cười đều:

- 5 năm nữa là tớ với cậu sẽ kết hôn mà. Nhưng để tránh trường hợp cậu chán tớ chạy mất thì tớ sẽ làm hôn ước với cậu. Cậu gọi tớ là ông xã cho quen đi!

Song Ngư bĩu môi:

- Xí! Còn lâu...

Nghe vậy Kim Ngư mỉm cười nguy hiểm. Anh lao vào nhắc bổng Song Ngư lên khiến cô ú ớ. Anh cười:

- Nếu cậu không đồng ý thì tớ sẽ quay vòng!

Nói rồi chưa chờ Ngự ngó phản ứng thì Kim Ngưu đã quay vòng tròn khiến cô bé lão đảo. Cô ôm chặt vào anh và cứ hé lên với trò đùa của Kim Ngưu:

- Không không! Còn lâu đi! Có chết cũng không đồng ý!

Kim Ngưu cười lớn:

- Chắc chứ? Vậy tớ ném cậu xuống sông cho cậu hội tụ với gia đình cá của cậu nhé.

- Ố ố! Không không... Tớ đổi ý... Tớ đồng ý! Tớ đồng ý làm vợ Kim Ngưu.

Càng quay thì Song Ngưu càng ôm chặt lấy cổ Kim Ngưu. Cô vốn không thích xuống sông mà... Kim Ngưu cười khanh khách hét lên:

- Hahaha! Tớ yêu cậu... Tớ yêu cậu Song Ngưu! Haha!

Lúc này Song Tử thở dài mỉm cười:

- Nhìn họ hạnh phúc chưa kìa!

Một vòng tay siết chặt cô từ đằng sau rồi thì thâm vào tai:

- Có phải cậu cũng muốn được như thế phải không?

Hóa ra là Thiên Bình. Song Tử chỉ cười nhẹ giữ lấy bàn tay của Thiên Bình, cô mở lời:

- Không! Chỉ cần có cậu là tớ vui rồi. Sức khỏe của cậu mà có làm sao thì tớ sống không được!

Giọng nói đó cứ ngày càng nghẹn lại, những giọt nước mắt nóng hổi chảy xuống tay Thiên Bình. Thiên Bình nhẹ nhàng gạt đi những giọt nước mắt của cô. Rồi anh hôn nhẹ lên má của cô:

- Đừng khóc! Tớ hiểu mà... Tớ yêu cậu! Thật sự rất yêu cậu Song Tử.

Song Tử ngả người ra đằng sau dựa vào anh, cô cảm nhận được sự ấm áp của anh.

Nhân Mã từ xa nhìn thấy rồi từ từ thở ra một hơi thật dài. Anh có nên tiếp tục tranh giành cô ấy với Thiên Bình hay là anh mặc kệ tất cả rồi yêu một người nào đó... Anh quay lưng đi, bước những bước thật nặng nề và cô đơn.

Thiên ết đưa bàn tay lạnh của mình nắm lấy bàn tay của Nhân Mã. Cô cười nhẹ khi thấy Nhân Mã quay lại. Nhân Mã định rút tay lại nhưng Thiên ết nắm chặt lấy nó không buông:

- Sao cậu lại ngu ngốc như vậy? Sao cậu lại để người mình yêu đem yêu thương trao cho người khác?

- Vì tôi biết điều đó làm cô ấy. Yêu Thiên Bình sẽ làm cô ấy hạnh phúc... Và tôi biết điều đó!

Nhân Mã lạnh lùng. Anh rút tay lại, ôm lấy lồng ngực kìm lại những dòng nước mắt chỉ trực tuôn trào. Có vẻ Thiên Bình ết cũng đã hiểu ra. Cô nún chặt nỗi lòng mình. Cô chạy đến ôm anh vào lòng. Tay cô ôm thật chặt như sợ anh tuột mất. Cô không còn để ý xung quanh nữa... cô hét lớn:

- Khi người ta say, tình cảm là thật nhất! Nhưng khi tỉnh lại thì điều đó chỉ còn là quá khứ! Đừng vui mình vào quá khứ nữa... Hãy là cậu của ngày xưa đi! Nhân Mã!!!

Nhân Mã nhếch mép cười và ả Thiên ết ra:

- Được thôi... Đừng sống trong quá khứ nữa! Vậy bạn cũng vậy nhé Thiên ết... Đừng có sống trong quá khứ của ngày thơ ấu và đừng bắt tôi làm con người của ngày xưa!

Thiên ết chợt hiểu ra, cô gục xuống. Hai hàng nước mắt cô bắt giắc tuôn ra. Trái tim cô như vỡ ra cả trăm mảnh. Ngay lúc này cô lại cần một vòng tay ôm lấy cô an ủi nhưng có lẽ giờ vòng tay ấy cũng đi xa cô mất rồi.

Cự Giải thấy nhói lăm. Anh không thể thốt nên lời nào được nữa rồi. Sự thật cuối cùng cũng được làm sáng tỏ với anh. Cái ngày mà anh mong đợi nhất chỉ là giả dối. Anh cười chua xót:

- Cô ấy chỉ lợi dụng mình thôi sao? Hóa ra cô ấy cũng chỉ đùa giỡn với tình cảm của mình.

Anh đứng đó, cười như một người mất hồn. Chỉ cười nhưng là một nụ cười vô hồn đáng sợ...

Đúng! Anh đang cười trước những giọt nước mắt của Thiên Yết. Anh cười vì giờ anh không thể khóc. Anh cười vì thương tiếc cho trái tim mình. Anh cười vì mọi chuyện cũng chưa đi quá giới hạn của nó. Dừng lại còn kịp!

Anh quay lưng. Bước những bước vô cùng nặng nề. Anh không biết mình nên đi đâu nữa, có nên trở lại thành phố? Phút chốc, nụ cười Sư Tử hiện lên trong tâm trí anh. Anh cũng bật cười theo nụ cười đó rồi nhanh như cắt, anh biết mình nên đi đâu. Có thể nói Sư Tử chính là cô bạn mà bây giờ anh cần...

17. Chương 17

Xử Nữ bày biện xong, anh gọi Bảo Bình đến. Nhìn quanh anh thấy cô đang nói chuyện với Bạch Vũ. Anh chạy mày hít một hơi dài rồi gọi í ới:

- Bảo Nhi!

Bảo Bình mỉm cười quay lại nhìn Xử Nữ rồi cúi chào Bạch Vũ chạy lại chỗ Xử Nữ. Xử Nữ chợt mừng thầm nhưng Bảo Bình lại hồ hững:

- Cậu bày xong thí nghiệm rồi à? Vậy thì tớ sẽ đi tìm nhiên liệu với anh Bạch Vũ nhé!

- Sao? Cậu nghĩ ra thuốc này mà giờ lại bỏ đi sao? Để tớ đi với anh í cho!

Xử Nữ bỗng nghĩ ra trò mới. ai ngờ Bảo Bình đồng ý luôn. Vậy là anh hiểu rằng Bảo Bình của mình không có tình cảm với Bạch Vũ. Anh hiểu mà!

Xử Nữ chạy lại chỗ Bạch Vũ nhưng ánh mắt của anh ta lộ rõ vẻ không hài lòng. Xử Nữ mỉm cười đắc thắng, anh cúi người trịnh trọng chào Bạch Vũ rồi quay lại chỗ Bảo Bình:

- Bạch Vũ bảo thôi! Anh ý đi tìm những người khác để chơi rồi!

Bảo Bình đang chăm chú nên chỉ ậm ừ cho qua. Xử Nữ đeo cặp kính thí nghiệm vào. Anh bắt đầu tỏ ra nghiêm túc khi thấy Bảo Bình phớt lờ mình:

- Tớ đã tìm ra nhiên liệu chính của loại thuốc này rồi!

Nghe vậy Bảo Bình quan tâm ngay:

- Sao? Cách gì vậy?

- Chế ra thuốc tạo ảo giác! Vì mỗi người có một sở thích riêng nên thuốc này nếu hòa vào thuốc của cậu sẽ tạo ra hương thơm mà người ngửi phải thích nhất... quyến rũ nhất.

Bảo Bình gật gù rồi nhảy cẫng lên vui sướng:

- Xử Nữ thông minh ghê! Sao tớ không nghĩ ra nhỉ? Tớ sẽ làm luôn!

Xử Nữ mỉm cười rồi anh cũng ngồi chế thuốc gì đó của riêng mình.

Bạch Vũ đứng ngoài nghe hết về loại thuốc này. Anh chợt nghĩ ra một trò hay nhưng trong thâm tâm của anh thì anh đang phân vân vô cùng. Trái tim của anh sinh ra vốn không dành cho Bảo Bình mà lại dành cho chính... Thôi thì giúp đỡ cô bé đó vậy!

30 phút sau

- Hulaa! Xong rồi Xử Nữ ơi!

Bảo Bình cười vui sướng, cô tiếp tục:

- Cần thử nghiệm chứ nhỉ!?

Bảo Bình và Xử Nữ chợt im lặng nhìn nhau rồi đỏ mặt. Bỗng Bạch Vũ xuất hiện vui vẻ:

- Hai em làm xong thuốc rồi à! Thuốc gì đó? Anh dùng thử nhé!

Bạch Vũ giả ngây ngô cầm lọ thuốc đó lên rồi xịt vào mặt Bảo Bình và chính mình. Xử Nữ hét toáng lên:

- Ô! Không được!!

Cái hương thơm đó lan tỏa. Nó nhẹ nhàng và tinh khiết trước mũi Bảo Bình và Bạch Vũ. Còn Xử Nữ thì lo lắng đứng hình xem tác dụng của thuốc.

Hai con người trước mặt anh bất chợt ôm lấy nhau. Bạch Vũ nâng cằm Bảo Bình lên. Nhìn xoáy vào đôi mắt bồ câu của cô, Bạch Vũ thì thầm:

- Anh yêu em!

Hơi thở hai con người nóng rực phả vào mặt nhau. Rồi hai mùi hương mà Bạch Vũ và Bảo Bình ghét nhất bao trùm tất cả. Bạch Vũ và Bảo Bình quay mặt đi ngơ ngác rồi hét toáng lên:

- TỐM!!! TRÁNH XA TÔI RA!

Xử Nữ thở phào nhẹ nhõm rồi mỉm cười.

- May mà fminhf chế ra thuốc ngược của Bảo Xử không thì to chuyện rồi.

Bạch Vũ cau mày:

- Nhìn mặt xinh gái thế kia mà lại có mùi hương sầu riêng thôi là sao? Hủy hôn!

- Anh thì sao hả? Toàn mũi sữa lên men bị mốc! Không có người yêu cũng phải.

Bạch Vũ lườm lườm rồi quay đi luôn. Anh tính đi tìm Bạch Dương và kể lể chuyện hôm nay với cô. Bạch Dương trên danh nghĩa là em gái của anh nhưng thực tế trong anh không coi cô là em gái. Cô cứ như một người bạn... và cũng giống như một người mẹ luôn che chở cho anh khi anh buồn... Một người em gái mà anh có thể tôn lên làm nữ hoàng! Đó chính là Bạch Dương.. *tên này dị quá ~.*

Bảo Bình ngồi phệt xuống, gãi đầu:

- Vừa có chuyện gì thế?

- Cậu và Bạch Vũ suýt hôn nhau! – Xử Nữ mỉm cười

Bảo Bình hét lên:

- Không thể nào? Người tớ thích là cậu mà... Tớ lại dám làm như thế trước mặt cậu sao?

Bảo Bình bỗng dừng lại bịt miệng mình ngơ ngàng. Mắt cô mở to hết cỡ làm Xử Nữ cũng ngạc nhiên theo. Anh đang không tin vào điều cô vừa nói là sự thật. Cái cảm giác điện giật chạy lòng vòng quay người anh. Ôi hạnh phúc quá! Xử Nữ giả bình tĩnh:

- Là.... Do tác dụng của thuốc đó!

Ánh mắt Bảo Bình chốc chút đờm buồn:

- Cậu có biết vì sao tớ chế thuốc không? Vì cậu đó Xử Nữ. Tớ thích cậu... thích cậu rất nhiều!

- Đừng thích mà hãy yêu tớ được không?

Xử Nữ hét lên vui mừng, anh ôm chầm lấy Bảo Bình. Bảo Bình lặp lại:

- Ủ! Tớ sẽ không thích cậu đâu! Mà tớ sẽ yêu cậu. Yêu cậu hết mình

Xử Nữ cười tươi rón:

- Tớ yêu cậu Bảo Bình!

Bảo Bình định nói gì đó nhưng đôi môi của Xử Nữ đã nhanh hơn tiến đến chạm lên đôi môi cô, trao cô một nụ hôn nồng cháy. Bảo Bình từ ngạc nhiên chuyển sang ngọt ngào. Nó kéo dài đến khi:

- Đùa! Hai cô cậu thật hạnh phúc có được nọ hôn có người thứ ba! Thú vị không?

Cả hai người dừng lại nhìn người đó. Họ cùng cười:

- Sao anh lại quay lại! Mà quay lại nọ hôn này mời thú vị chứ!

Bạch Vũ tặc lưỡi:

- Ôi giới trẻ! Tôi quay lại đây lấy cái túi kia để hủy hôn viowis cô. Bao giờ mọi người nhóm 2 mới về vậy? Tôi nhớ Bạch Dương quá đi!

- Anh cứ như là người yêu của Bạch Dương ý! Chẳng thấy anh giống anh trai cô ấy gì cả...

Bạch Vũ giật mình quay lại hóa ra là Song Tử và Thiên Bình. Anh thở hắt:

- Mấy em làm anh hết hồn! Tưởng Bạch Duowngc ó người yêu rồi? Người đó là Nhân Mã phải không?

Thiên Bình buộc miệng:

- Anh hằm à? Nhân Mã thích Song Tử cơ mà! Còn Bạch Dương thì đang chiếm hữu được trái tim chàng trai Ma Kết!

- Thế hả? – Bạch Dương xoa cằm suy xét – Lớp em còn có ai độc thân không?

- Ngoài Bảo Bình - Xử Nữ, Cự Giải - Thiên Yết, em - Song Tử, Kim Ngưu Song Ngư thì còn lại là độc thân hết!

Bất chợt có trái tim run lên cầm cập. Cô lại nhói đau khi nghe vậy. Cô lẩn tránh mãi cũng chẳng được. Cô cần Cự Giải an ủi vỗ về cô ngay bây giờ nhưng anh đâu rồi? Thiên Yết vội vàng đi tìm. Thật sự giờ trong đầu cô chỉ còn vang vọng câu: “Có không giữ mất đừng tìm!” Cô òa khóc.

18. Chương 18

Con đường lên đến cội nguồn của dòng sông xanh cũng chẳng xa xôi, gian nan lắm nên Song Ngư và Kim Ngư hy sinh đi đầu. Cô Thanh Thành thì một mình đi ở ngay sau cũng cảm thấy ớn lạnh vì độ sến của đôi này. Sư Tử và Ma Kết đi với nhau còn Bạch Dương thì vòng vèo đường khác cho thú vị. Sư Tử nhìn Ma Kết đang quay lung tung tìm ai đó, cô thở dài:

- Bạch Dương tự bảo vệ được mình mà! Cậu ấy biết võ nên chẳng ai làm hại cô ấy được đâu.

Ma Kết vẫn chỉ giữ im lặng. Sư Tử tiếp lời khi thấy ba người đi đã xa chỗ mình:

- Ma Kết à... Hầy... làm người yêu của tớ nhé!

Ma Kết bỗng khựng lại, chau mày nhưng vẫn là sự im lặng thoát ra từ nơi anh. Anh cứ đứng im nhìn cô như vậy được một lúc thì anh nói:

- Tôi... đi tìm...

- Đừng có đi đâu hết! Chỉ ở tớ thôi... được không?

Sư Tử hét lên khiến những ngọn cây cũng xào xạc xôn xao đón xem. Cô hiểu rõ tính anh mà, anh vẫn sẽ im lặng. Nhưng lần này khác, anh quay lại:

- Không! Cô biết tôi yêu người khác rồi mà!

Sư Tử rưng rưng, nhưng cô vẫn cố lấp bấp:

- Yêu một người không yêu cậu là cậu đang tự giết chính mình đó! Cậu biết không hả... đồ ngốc?

- Cô thì biết cái quái gì! Nếu nói như cô thì người như cô mới phải rời bỏ tôi trước.

Sư Tử sững sờ. Cô không ngờ mình vừa tạo ra cái bẫy rồi lại tự chui đầu vào. Ma Kết quay lưng bỏ đi thì Sư Tử chạy lại ôm lấy anh. Cô ghen ngào rơi nước mắt:

- Sao cậu lại làm như thế với tớ? Làm người tớ mãi mãi yêu và làm người yêu tớ... một ngày thôi! Một ngày thôi cũng được.

Ma Kết mở to mắt, lững lự rằng có nên phủ phàng với cô ấy không? Bất chợt anh thấy sau lưng lạnh lạnh. Chiếc áo anh đang mặc đang ngấm dần nước mắt của Sư Tử khiến anh rùng mình. Trong lòng anh giờ đầy sự thương cảm, anh muốn ôm lấy Sư Tử... Nhưng chính lúc này anh chợt nghĩ đến câu nói của Bạch Dương: “Tình yêu tam giác làm tan nát trái tim!”.

Anh quay lại, ôm thật chặt lấy Sư Tử... Với anh đó là cái ôm lạnh nhất nhưng với Sư Tử thì đó sẽ là cái ôm ấm nhất. Ma Kết thở hắt, giọng có phần miễn cưỡng:

- Tớ sẽ làm người yêu cậu... một ngày... duy nhất một ngày thôi đấy!

Câu nói đó làm Sư Tử sướng ran. Cảm giác như cô sắp chmị đến trái tim của anh thì sau lưng vang lên tiếng vỗ tay và giọng nói vui mừng:

- Yess! Couple thứ 4 của lớp rồi*cô bé này chưa biết đôi BB và XN yêu nhau!*. Vậy chắc mình phải yêu nốt Nhân Mã cho đủ đẹp đôi rồi!

Cô nói vậy nhưng cô đâu có ý như vậy. Ma Kết ẩn vội Sư Tử ra khi thấy người nói lời đó chính là Bạch Dương. Dù là ai đi nữa, anh cũng dám tin người đó đang vắt vẻo trên cây. Anh lo lắng gọi:

- Cậu nói làm cái gì đó? Xuống đi!

- Quả là lớp ta toàn từ “1 thành 2” *ý nói yêu đơn phương xong kết quả là thành một đôi!*

Bạch Dương nhảy xuống rồi ném lại câu nói đó. Ma Kết đuổi theo cô:

- Dừng lại đi! Tớ muốn giải thích!

Bạch Dương dừng lại, ôm lấy Ma Kết mà ánh mắt cô đượm buồn:

- Về với Sư Tử đi! Cô ấy đang chờ cậu kìa...

Nói rồi Bạch Dương chạy thật nhanh đi, kìm những giọt nước mắt lại. Sư Tử nhìn Ma Kết:

- Cậu đuổi theo đi... miễn làm sao... cậu vẫn trở thành người yêu tớ một ngày là được.

Ma Kết mỉm cười lạnh nhạt. Đó là cái cười quen thuộc của anh. Anh đuổi theo trái tim kia...

19. Chương 19

Song Ngư hét lớn:

- Chỗ này mát quá!

Trước mắt cô là một hồ nước trong xanh với những bông hoa tulip vàng óng ả. Kim Ngư cuối cùng cũng đã bò đến chỗ này, cảm giác nơi đó thật là quen thuộc:

- Sao chỗ này lại có những thứ đẹp như này nhỉ?

- Không sai!! – Giọng nói của ai đó lạnh nhất – Cậu còn nhớ hay là đã quên hả Kim Ngư?

Cả hai người giật thót mình quay lại. Họ choáng ngợp khi thấy cô Thanh Thanh mặc bộ áo cô dâu màu trắng tinh khiết. Song Ngư khẽ rên lên:

- Ôi! Cô Thanh Thanh đẹp quá!

- Tôi không phải Thanh Thanh – Giọng nói đầy vẻ lạnh ngắt – Tôi là Cẩm Tuyền! Em gái Thanh Thanh.

- Cẩm Tuyền??

Kim Ngưu ngơ ngác hỏi lại.

Lúc này không khí có phần hơi căng thẳng/ Cẩm Tuyền rất xinh nhưng mái tóc của cô ấy che đi quá nửa mặt nên nhìn rất giống Thanh Thanh. Dáng gầy gầy nhưng lại khoác lên mình chiếc áo cô dầy này thì cô ấy thật sự rất lộng lẫy. Cẩm Tuyền nhìn nhìn Kim Ngưu bằng ánh mắt cảm hận:

- Sao cậu lại có thể quên tôi được chứ? Cậu với tôi đã có những kỉ niệm ấu thơ vô cùng đẹp đẽ. Cậu với tôi đã từng hôn nhau tại chính đây. Cậu hứa sẽ cưới tôi và tôi đã chờ cậu cho đến bây giờ.

- Sao có thể? – Kim Ngưu ngẩn mặt khó hiểu.

- Anh ý là người yêu của tôi! Sao lại có thể hứa với cô những lời đó!

Song Ngư chen vào, cái giọng nói mềm mỏng nhưng ý nghĩ thì sắt thép. Cẩm Tuyền tiếp tục:

- Ngưu à! Cậu lại núp sau váy đàn bà như vậy ư?

Kim Ngưu vẫn điềm tĩnh. Anh đứng dậy... nhìn Cẩm Tuyền như nhớ ra điều gì đó:

- Tuyền Uyển Nhi? Là em sao?

Cẩm Tuyền nhếch mép cười, giọng nói đầy lạnh lùng:

- Tuyền Uyển Nhi ư? Tuyền Uyển Nhi chết rồi! Cô ấy đã ra đi theo luôn rồi Ngưu à!

- Em vẫn là em gái Tuyền Uyển Nhi của anh – Ngưu Đại Ka ta.

Song Ngư từ đầu chen vào:

- Tuyền Uyển Nhi? Ngưu Đại Ka?

- Không sai! Đó là tên Cẩm Tuyền và Kim Ngưu đặt cho nhau ngày bé.

Cô Thanh Thanh lặng lẽ lên tiếng, trước mắt cô sắc mùi thù hận:

- Cẩm Tuyền em! Em nên lãng quên đi! Chị chỉ đưa Ngưu đến gặp em lần cuối thôi đấy!

- KHÔNG!!! – Cẩm Tuyền hét lên giận dữ - Để bảo vệ Ngưu Đại Ka... em đã phải trả giá bằng xương máu nên Ngưu sẽ là của em! Phải là của em!

Vừa nói Cẩm Tuyền vén bên tóc che nửa khuôn mặt lên. Kim Ngưu trợn tròn mắt và tiếng hét thất thanh của Song Ngư vang lên. Một nửa khuôn mặt kia là những vết sẹo chằng chịt. Nó lồ lộ lên. Dung nhan một cô gái trạc 17 tuổi bị hủy hoại. Cẩm Tuyền nhếch mép cười:

- Sao hả? Vì nó mà anh từ bỏ tôi phải không? Vì nó mà anh đến với con bé kia khiến trái tim tôi vỡ như thế sao?

Kim Ngưu lạnh lùng nắm lấy tay Song Ngư:

- Đồ dở hơi! Mình đi thôi Cá!

Cẩm Tuyền thật sự giận dữ, cô hét lên, lao tới đến Song Ngư, Nó lao thật nhanh, giật phăng bàn tay đang nắm chặt Song Ngư. Nhanh như cắt, nó ẵm Song Ngư xuống làn nước xanh kia.

Song Ngư loạn choạng, ngã xuống đến :”TÙM!!!” nước hồ bắn lên tung tóe. Trên bờ chỉ vãn vãn tiếng hét hoảng hốt của Kim Ngưu:

- SONGGGGG NGUUU !!!!

Anh quay lại lườm Cẩm Tuyền rồi cấp tốc nhảy xuống. Lòng anh nôn nao cả lên... cầu mong cô không sao!

20. Chương 20

Sư Tử ngồi dựa vào gốc cây suy tư. Cô rối trí không biết nó nên bỏ cuộc không? Cô cứ quay cuồng trong suy nghĩ đó. Ánh mắt vô định nhìn về một hướng. Bỗng:

- Ê! Osin! Làm gì mà thần thờ thế hả?

Sư Tử hướng ánh mắt chan chứa nỗi buồn về phía gọi đó. Cô gượng cười, lấy lại một chút sức lực:

- Cự Giải!

Cự Giải cười hiền chạy lại ngồi sát bên cạnh cô. Ném cho cô một lon bia mát lạnh. Sư Tử mỉm cười chậm chọc:

- Sao ở trên này lại kiếm được bia vậy?

- Tôi tốt bụng nên sợ cô khát nên mang lên cho cô đó. Làm gì có ai tốt như tôi đâu!

- Tự tin gớm – Sư Tử nói thật nhỏ

Cự Giải mở nắp lon bia đưa cho Sư Tử. Rồi anh tiếp tục:

- Thất bại mấy lần rồi?

Sư Tử thở dài:

- Lần này không thất bại... hẹn hò một ngày!

Cự Giải chẳng thèm nhìn Sư Tử. Anh thở dài:

- Như vậy là còn may đó nha! Tôi bị lừa tình cảm mới cay chứ. Tình cảm đâu phải thứ dễ đùa được mà lại lấy nó làm trò chơi ỉn... Tôi... với Thiên Yết chia tay rồi!

Nghe nói đến đó, Sư Tử vội òa khóc nức nở. Lúc này nước mắt cô cứ tuôn ra. Cô cảm thấy cô độc từ khi chuyển đến lớp này. Nếu không có Cự Giải chắc cô cũng sẽ bị trầm cảm luôn mất.

Cự Giải quay lại, nhìn cô ngạc nhiên! Rồi anh định đưa tay lên lau nước mắt của cô. Nhưng Sư Tử lại lắc đầu, gạt tay Cự Giải ra. Cô quay người, lưng đối với lưng Cự Giải. Cô dựa vào lưng anh trong sự ngạc nhiên và hụt hẫng của Cự Giải. Cô nghẹn ngào:

- Ngồi im như vậy. Tôi không muốn anh nhìn thấy tôi lúc này.

Cự Giải ngửa mặt lên trời cười nhạt. Lần đầu tiên anh thấy lưng mình có ích...

Một phút...

Hai phút....

Ba phút....

Tiếng khóc của Sư Tử càng ngày càng lớn dần. Cô chưa hết khóc. Ba phút trôi qua cứ dài như thiên nhiên kì vậy. Cự Giải sốt ruột khi không thể làm Sư Tử hết khóc.

Anh cuống quá, quay lại ghì chặt lấy Sư Tử. Anh lo lắng:

- Nín đi chứ! Tôi ghét nhìn thấy nước mắt từ đuôi mắt một người con gái.

- Chỉ hôm nay thôi... chỉ hôm nay... tôi yếu đuối thôi!

Sư Tử nức nở, vừa nói vừa khóc. Anh liếc nhìn khuôn mặt tèm lem nước mắt của Sư Tử mà xót xa.

Anh càng ghì chặt cô hơn, tay vỗ về an ủi. Và rồi vòng tay ấm của anh đã xoa dịu chùng nào cảm giác cô đơn của cô. Cứ nhẹ nhàng như thế, ấm áp như thế, cô chìm vào giấc ngủ đầy ứ ớt át và mặt chất của nước mắt...

Không khí im lặng dần nhưng vẫn đầy sự cảm thương và mùi đau khổ. Cự Giải khẽ liếc Sư Tử ngủ. Đôi mắt đỏ lên vì khóc, làn môi thô ráp làm anh thấy nhói lòng. Anh chợt vuốt những lọn tóc của Sư Tử, thì thầm:

- Có phải anh thích em rồi không? Cái cảm giác lạ lùng này anh chưa từng có khi ở cạnh Thiên Yết. Đã từ lúc nào trong đầu anh chỉ toàn hình bóng em vậy Sư Tử?

Cự Giải cười hiền, bế cô trở về trại. Anh đâu biết Sư Tử cũng đang mỉm cười về giấc mơ vừa ngọt ngào vừa lạ lùng của cô với anh.

21. Chương 21

Kim Ngưu lết mãi mới kéo được Song Ngưu lên. Hai người ướt sũng dưới bóng chiếc xẻ tà. Anh vội vàng sơ cứu Song Ngưu cùng cô Thanh Thanh. Kim Ngưu lạnh lùng:

- Cẩm Tuyền, sao em dám làm thế?

- Thì tôi còn gì để mất nữa đâu! – Cẩm Tuyền nhếch mép – Và đương nhiên anh cũng phải chịu đựng đau khổ giống tôi!

Cẩm Tuyền khinh bỉ nhìn anh. Kim Ngưu nằm phệt xuống bãi cỏ đó. Anh lạnh nhạt:

- Cái gì cũng có lý do của nó! Anh bỏ em cũng vì...

- Đừng có ngụy biện – Cẩm Tuyền ngắt lời – Anh bỏ tôi vì tôi xấu xí phải không?

- Không! Vì em... không ai khác chính là em họ của anh!

Cẩm Tuyền cảm giác như xung quanh mình vỡ nát sau câu nói đó của Kim Ngưu vậy. Cô lắp bắp:

- Sao... cơ? Không ... có chuyện đó đúng không?

- Đó là sự thật! – Kim Ngưu nhìn thẳng vào đôi mắt của Cẩm Tuyền – Trương Cẩm Tuyền là cháu gái của em trai mẹ anh – Trương Mỹ.

Cẩm Tuyền sụp xuống hoàn toàn, cô ngồi xuống, ánh mắt thần thờ. Cô dùng những sức lực cuối cùng để cố phủ nhận điều đó:

- Anh bịa ra đúng không? Anh bịa ra để tôi rời xa anh đúng không?

Kim Ngưu hờ hững tiến lại gần chỗ “Tuyền Uyển Nhi” tặng cô một cú tát giáng trời:

- Tỉnh lại đi Tuyền! Anh không điên! Chuyện như vậy em nghĩ anh dám đùa sao? Gan anh không lớn như thế!

Cẩm Tuyền bàng hoàng ôm lấy mặt mình. Cô thút thút khóc. Kim Ngưu ngồi xuống, xoa đầu an ủi cô:

- Anh xin lỗi! Anh không cố ý!

- Không! Cảm ơn anh vì cái tát đó đã làm em tỉnh ...

Cẩm Tuyền quay mặt đi thút thút khóc. Kim Ngưu định ôm lấy cô, bỗng về như ngày xưa thì bỗng phía cô Thanh Thanh có tiếng ho khàn khàn. Kim Ngưu bỏ rơi tất cả chạy về phía Song Ngưu. Anh cùng Thanh Thanh dựng cô dậy:

- Cá Con! Có sao không?

- Không sao! – Song Ngưu mỉm cười mệt mỏi.

Kim Ngưu nhìn làn môi tái nhợt vì lạnh của Song Ngưu, rồi đến bộ quần áo ướt sũng và bờ vai đang run lên cầm cập. Anh xót xa.

Cô Thanh Thanh bỗng hét lên:

- Cẩm Tuyền? Cẩm Tuyền đâu rồi?

Kim Ngưu và Song Ngưu bật dậy nhanh chóng, họ ngó quanh thì Song Ngưu hoảng hốt chạy lại phía Cẩm Tuyền:

- Cô ấy bị ngất!

Thanh Thanh xót thương bế Cẩm Tuyền lên, giọng nói lạc dần:

- Cẩm Tuyền bị ung thư da giai đoạn cuối rồi. Đây là lần cuối nó gặp lại cậu thì cậu lại làm nó tan nát như vậy. Tôi phải đưa nó về bệnh viện. Các cô cậu ở lại cẩn thận nơi đây nhé!

Nói rồi cô Thanh Thanh bế Cẩm Tuyền chạy đi. Song Ngưu ái ngại rồi đôi mắt của cô ngấn lệ. Kim Ngưu xoa đầu cô và bảo cô leo lên mình cõng. Song Ngưu như một con mèo ngoan ngoãn trèo lên.

Vừa đi Kim Ngưu vừa hỏi:

- Cô ấy đẩy em xuống? Em không ghét cô ấy sao?

Song Ngưu lắc đầu, hai tay siết chặt cổ Kim Ngưu:

- Không! Cô ấy dễ thương mà chỉ hơi mù quáng vào tình yêu thôi...

Song Ngưu gục trên lưng Kim Ngưu mà thiếp đi. Tuy nó còn ướt nhưng nó lại ấm áp vô cùng.

22. Chương 22

Ma Kết chạy đuổi theo Bạch Dương. Quả là giỏi thể thao nên cô chạy cũng nhanh. Cuối cùng thì Ma Kết cũng bắt được cô ở chính ngọn thác. Ma Kết thở hổn hển:

- Ánh mắt của cậu lúc đó là sao hả?

- Tớ nóng quá – Bạch Dương bối rối đánh lạc hướng chủ đề.

Dù mệt đến mấy thì Ma Kết vẫn tỏ vẻ giận dữ, chạy lại đứng trước mặt cô nghiêm túc:

- Tình cảm của cậu đối với tớ rốt cuộc là gì?

- Chẳng là gì!

Bạch Dương lẩn tránh ánh mắt của Ma Kết. Ma Kết khó xử bèn véo má cô, ôm lấy mặt cô và anh bảo:

- Này! Nếu lúc này cậu mà không giữ... tớ sẽ đến với Sư Tử

Mặt Bạch Dương đơ cả ra:

- Cậu hẹn hò với Sư Tử rồi mà... Sao lại còn nói như thế với tớ! Tớ.... tớ ghét cậu lắm!

Ma Kết ôm chầm lấy cô:

- Cậu có yêu tớ không?

- Buông tớ ra... Cậu yêu Sư Tử cơ mà... Cậu yêu Sư Tử cơ mà... Sao không đến với cô ấy mà còn hỏi tớ câu đấy!

Giọng Bạch Dương ngày càng mất tự chủ. Cô cau mày lại và đập vào bụng anh một cái thật đau.

Anh buông cô ngay để ôm lấy cái bụng yêu dấu của mình. Ba giây đau đớn, anh thở phào đứng dậy và tiếp tục “ép cung” cái bộ mặt ngây thơ kia:

- Chẳng lẽ cậu không có tình cảm nào với tớ?

Bạch Dương trả lời ngập ngừng:

- Tớ... tớ... không có tình cảm gì cả... tớ chỉ... chỉ... hix... tớ không biết! Đừng hỏi nữa

Ma Kết cười thầm rồi cốc đầu cô:

- Đồ ngốc! Tớ là người cậu yêu phải không?

- Ơ... - Bạch Dương đỏ mặt quay đi.

Ma Kết “lợi dụng” cơ hội ôm lấy mặt cô và kéo hai má ra vào khiến Bạch Dương nhăn mặt mếu máo. Cô ả Ma Kết ra, xo mặt:

- Đau lắm đó nha..!

- Vậy thì cậu nói rằng cậu yêu tớ đi!

Ma Kết lém lỉnh véo mũi Bạch Dương. Quả là khi ở gần Bạch Dương anh mới có thể làm những trò khác người để chọc cô. Bạch Dương phụng phịu như trẻ con:

- Ghét còn chưa hết nói gì yêu cậu chứ!

- Cậu có biết không đồ ngốc... con gái nói ghét là yêu đó! Cậu thật lòng với chính cậu chút đi nào?

Ma Kết nhìn Bạch Dương với dáng vẻ nghiêm túc. Cô chỉ thở dài nhìn Ma Kết rồi hét lớn:

- Đến nước này thì tớ cũng sẽ phải nói ra thôi nhỉ. Tớ thật sự thì cũng rất rất yêu cậu... Yêu cậu đến phát điên và tớ yêu cậu ngay từ cái nhìn đầu tiên...

Trái tim Ma Kết lúc này đập đến thịch một cái. Anh đứng sát vào Bạch Dương hơn, ôm chầm lấy cô:

- Sao cậu không nói ngay từ đầu hả? Tớ cũng vậy... Cũng yêu cậu ngay từ khi cậu ngã xuống người tớ tại bức tường năm đó!

- Tớ... sợ mất cậu... nên tớ không dám nói! Cậu chả biểu lộ gì thì tớ làm sao dám làm liều... Và đến tận bây giờ tớ mới biết chính xác được tớ thích cậu từ lúc nào.

Ma Kết nghe những lời đómà vui khôn xiết. Anh thì thầm vào tai cô:

- Hứa với tớ! Cậu là của tớ và tớ là của cậu!

Bạch Dương mỉm cười, ôm chặt lấy Ma Kết. Cô gật đầu nhẹ:

- Tớ đồng ý nhưng cậu phải... hẹn hò theo đúng lời Sư Tử nói với cô ấy đã. Lúc đó tớ với cậu mới chính thức yêu nhau!

Ma Kết đột nhiên nói rất nhiều:

- Ủ! Tớ đã hứa với cô ấy như thế rồi mà. Cảm ơn cậu. Tớ cứ lo sợ rằng cậu không thích tớ nhưng cuối cùng cậu cũng đã đáp trả tình cảm của tớ!

Bạch Dương siết chặt cổ Ma Kết. Vì Ma Kết cao hơn Bạch Dương khá nhiều nên cô phải kiễng chân lên:

- Yêu cậu ! Thương cậu!

Cái ôm này nó ấm áp giữa buổi chiều hoàng hôn đỏ rực.

23. Chương 23

Nhân Mã đang đi bỗng bị chặn lại bởi một cô gái vóc dáng yếu đuối, mặt đầy nước mắt. Cô ấy hỏi:

- Cậu đi đâu thế? Không về à? Mọi người về hết trại rồi đó!

Nhân Mã giật mình:

- Thiên Yết à? Sao cậu lại nói với giọng trẻ con vậy?

Thiên Yết chạy lại nắm lấy tay anh như một đứa trẻ vờn tay người khác vậy. Cô lại ngọt ngào:

- Có phải cậu ghét ai lạnh lùng không? Vậy từ giờ tớ sẽ cực hồn nhiên. Như tớ của ngày xưa!

Nhân Mã không thể chịu được một Thiên Yết như này, anh gượng cười:

- Tớ thích Yết ngày bé hơn! Nhưng tớ thích hơn nữa Yết của vài tiếng trước. Không lạnh lùng cũng không trẻ con. Và quan trọng hơn tớ thích nụ cười của cậu.

Thiên Yết im lặng hồi lâu rồi mới mỉm cười đáp lại:

- Nếu vậy chúng ta sẽ làm lại chứ?

Nhân Mã cười, nắm chặt bàn tay của Thiên Yết, bắt tay với cô. Anh thầm nghĩ: “Liệu mình có thể...?”

Cảm xúc cả hai đều rối loạn, người thì vui người thì phân vân...

.....

Thấy Kim Ngưu và Song Ngư trở về ai cũng hỏi. Kim Ngưu và Song Ngư nhìn nhau rồi cười gượng. Còn cô Thanh Thanh thì đành bảo cô ấy có việc về trước.

Cả bọn xúm lại khi tất cả đã về lều. Bắt đầu trò chơi xem ai sẽ nấu ăn hôm nay để đãi mọi người.

Ồi thật đáng thất vọng với kết quả... Kết quả bốc thăm thật đáng kinh ngạc. Xen lẫn phần kinh hoàng: Kim Ngưu, Sư Tử, Bảo Bình, Nhân Mã sẽ nấu ăn đêm nay.

8 người còn lại thở dài. Song Ngư xoa cằm suy xét:

- Ăn xong liệu có ai còn sống không?

- Song Ngư, Cự Giải nấu ăn ngon sao không bốc trúng vậy? Đồ ăn họ thì...

Song Tử méo mặt. Có mỗi Bạch Dương là có vẻ hào hứng:

- Cứ xem thế nào đã! Nhỡ đâu lại ngon quá đấy chứ!

Bạch Vũ gật gù, anh trêu ngay:

- Ăn đồ Bạch Dương làm là bỏ mạng ngay khi nghĩ thấy luôn đấy chứ đừng đùa!

- Ăn nói buồn cười! – Bạch Dương cốc đầu Bạch Vũ – Hôm trước ăn của em làm giờ anh vẫn sống tốt đó thôi!

- Thôi thôi! Hai người...! Chúng mình chơi game gì đó cho đỡ chán đi!

Cự Giải đưa ra ý kiến là cả bọn đồng ý ngay.

Ánh lửa trại sáng rực. Cả khu rừng vắng lạ bỗng vang lên những tiếng cười của bọn trẻ này. Rồi mùi hương thức ăn bay thoang thoảng.

Nhưng có mùi loài hoa gì đó đã khiến cả mười hai con người đều muốn tìm hiểu.

Mùi hương này mang hương vị ngọt ngào của tình yêu và chua xót lạ thường.

24. Chương 24

- Cứ tưởng ăn xong là không sống vậy mà...!

Song Ngư gật gù tấm tắc khen. Song Tử xoa bụng:

- Tưởng không ngon mà ngon không tưởng!

- Sao cơ? Các cậu làm tớ ngại quá! Thịt chuột rừng lâu năm đó!

Sư Tử bật miệng cười. Cả bọn xanh xao khi nghĩ đến đó là những con chuột nhỏ bé đang bị bàn tay dã man của Sư Tử hành hình. Họ cùng quay lại nhìn Sư Tử sau một hồi tưởng tượng:

- SƯ TỬ!!!

Sư Tử lặn ra cười vỡ bụng. Còn Kim Ngưu thì thở dài:

- Đùa! Thịt chuột còn đỡ! Theo kinh nghiệm lâu năm của tớ của tớ thì đây còn lẫn cả thịt người *mé!! Trâu ăn thịt người hả? / Chứ sao! Thịt tg đó! / cái tên này ta cho mi lên trời bây giờ =.=*

- Cậu nói thật chứ? – Cự Giải méo mặt.

Thiên Bình khúc khích cười:

- Kiểm tra lại xem đứa nào bị xẻo mất miếng thịt đem nướng nhé!

Cả bọn đều nhìn lại rồi mỉm cười lắc đầu. Ma Kết nhú mày:

- Thịt gì thì cũng đã vào bụng...

Cả bọn gật gù. Song Ngư phụng phịu:

- Tớ thích ăn thịt người hơn!

Thiên Yết đánh vào vai Song Ngư:

- Cậu định làm tên sát nhân hay sao mà đòi ăn thịt người hả?

- Không! Chỉ qua là tớ chưa được ăn...

Song Ngư phụng phịu. Nhân Mã chen ngang:

- Đùa chứ! Sợ lúc đó cậu không dám ăn thôi. À chắc chỉ có Kim Ngưu muốn ăn thịt Song Ngư thôi.

Nhân Mã nháy mắt nguy hiểm với Kim Ngưu. Trên ánh lửa mặt Kim Ngưu bỗng nóng dần lên. Bảo Bình ngây thơ:

- Sao lại ăn thịt Song Ngư? Phải ăn thịt ai đó to con hơn chút mới có thịt chứ? Ăn Song Ngư để mà gặp xương à? Mà lúc đó... Kim Ngưu phải chia sẻ ọi người nghe chưa?

Mọi người bật cười. Bạch Vũ cốc đầu Bảo Bình:

- Em ngốc thật hay đang giả vờ ngốc đấy? Song Ngư là của Kim Ngưu nên Kim Ngưu được quyền giữ hết mà!

Phập!!!

- Á!! – Bạch Dương rùng mình hét lên!

Mọi ánh mắt đổ dồn về phía đó. Ma Kết đang đặt hàm răng của mình lên vai cô với ánh mắt đùa cợt mà nét mặt thì nghiêm túc. Cái miệng thì luôn tỏ ra là mình đang gặm rất vui vẻ:

- Tớ xin phép xử lí miếng thịt Cừu mang tên Bạch Dương trước...!

Bạch Vũ nóng mặt:

- Cậu nhóc kia! Bỏ hàm răng ra ngay... Có biết người yêu Bạch Dương đang ở đây không hả?

Bạch Dương không biết nói gì thêm cả. Răng của hắn sắc thật đấy... đau T^T

- Gì thế này? – Mặt Song Tử nguy hiểm – Hai cậu định công khai yêu đương bằng cách này sao?

Bạch Dương đang run lên cầm cập... Hình như sắp có bão tố...:

- Cái đồ.... Cậu có biết là cậu cắn đau như thế nào không hả? Cậu muốn chết phải không!
!^\$%!@~%!^&*#\$#!#@^

Kim Ngưu cười:

- Hạ hỏa... hạ hỏa... Mà thôi đi xem phim đi!

- Xem ở đâu...? – Ma Kết núp sau lưng Bạch Dương lên tiếng *tên này nguy hiểm lắm Bành Bạch nhé...!*

Kim Ngưu không trả lời mà kéo cả bọn vào xe của mình. Anh bảo mọi người an tọa tại vị trí. Một màn hình to được kéo xuống. Anh mỉm cười:

- Các cậu hãy ổn định vị trí Nam – Nữ nhé! Sau đây sẽ là tiết mục phim tình cảm!

Thật kì lạ,. mọi người ngồi theo đúng sơ đồ lớp... Có mỗi Bạch Vũ lẻ loi một mình...

Một bộ phim về một chàng hoàng tử gốc nghèo yêu một mỹ nhân xinh đẹp. Nó cũng khá thú vị vì đây là bộ phim tình cảm đang hot nhất hiện nay...

80 phút im lặng trôi qua thật êm đềm và trầm tư.

Bạch Dương và Bạch Vũ ngáp và cùng lên tiếng:

- Chuyển phim!!

Kim Ngưu mỉm cười:

- Chúng ta xem phim kinh dị cho hấp dẫn đêm khuya nhé!

Kim Ngưu nhìn đồng hồ - 10h đêm!

Một bộ phim kinh dị được lên sóng. Và nó còn là phim 3D nữa chứ! Cả bọn hứng thú cả lên. Tiếng la hét vang lên inh ỏi.

15 phút sau... ai cũng có vẻ thật sự sợ hãi nên đã im đi chút nào. Chỉ đôi lúc nghe thấy tiếng hét thất thanh của Song Ngư. Và tiếng cười man rợn của Sư Tử cùng với màn bình luận:

- Haha!! Ủ ôi... Nhìn con kia có một mắt sao mà vẫn lung linh quá cơ!

- Haha!! Cái ruột kia chơi nhảy dây thì tuyệt vời chứ...?

- Nước sốt cà chưa văng tung tóe hehe!

- Haha!! Trời ạ... Con ma này trình còn gà lắm phải qua đây chị chỉ bảo cho...

Cự Giải ngồi cạnh mà hết cả hồn. Người bên cạnh anh còn đáng sợ hơn cả bộ phim trên kia. Anh thở dài cân nhắc phải xem xét lại tình cảm của mình.

Anh Bạch Vũ liếc nhìn cả lũ phía dưới. Nhân Mã và Thiên Yết đang quên phim mà hướng dẫn nhau chơi game. Song Ngư thì bịt mắt rồi lại bịt miệng hét ầm ĩ. Chỉ tội Kim Ngưu ngồi bên cạnh bịt tai. Bảo Bình và Xử Nữ chơi “Sinh sầm ba” véo má nhau. Thiên Bình và Song Tử thì ôm nhau vì bộ phim, xong cứ 5 giây là quay ra nhìn nhau cười một cái. Bạch Vũ nhủ mày thử dài khi thấy Bạch Dương đang ngủ gục trên vai Ma Kết. Còn Ma Kết thì chỉ việc siết nhẹ lấy bàn tay của cô gái ngồi bên cạnh mình.

Trong xe ngoài chiếc tivi đang sáng thì chả còn gì thú vị nữa rồi. Bạch Vũ hướng mắt ra ngoài cửa sổ. Anh giật mình lùi lại phía sau khi thấy có vài vết xước trên cửa kính và những cặp mắt sáng rực đang ở ngoài kia. Bạch Vũ vội vàng khóa chặt chốt cửa sổ và đi dọc theo chiều ghế. Anh thở phào vì không có cái cửa sổ nào mở cả. Anh mở bé loa đi và gọi:

- Các em mau dậy đi! Chúng ta đang bị bao vây bởi một bầy sói.

Cả bọn như bừng tỉnh nhìn ra ngoài cửa sổ. Họ ngạc nhiên không thấy gì. Nhân Mã chẳng hứng:

- Làm gì có sói đâu anh?

Bạch Vũ đứng dậy, tắt tivi và tắt cả loa. Cả bọn bên trong hãi hùng khi thấy rất nhiều đôi mắt sáng rực ngoài kia.

Bạch Dương giật mình, lùi lại vào lòng Ma Kết.

Song Tử thấy vậy bèn tò mò hỏi:

- Cậu sao thế?

Bạch Dương không nói được gì chỉ quay lại núp vào lòng Ma Kết rồi nhìn Song Tử một cách đáng sợ. Thiên Yết có vẻ quan tâm:

- Cô ắt sợ mèo và sợ cả bóng tối nữa. Ở đây nhiều người nên việc sợ bóng tối đã giảm dần còn việc sợ mèo thì không còn cách nào khiến nó không tái phát...

Bạch Vũ cần môi:

- Ngoài kia là sói nên chúng có đôi mắt kì lạ... sáng rực như mèo vậy. Chính vì vậy mà Bạch Dương mới sợ.

Cả bọn lúc này mới ngẫm nhận ra sự nguy hiểm. Ma Kết chau mày, thắc mắc, tay vẫn không quên vỗ về an ủi Bạch Dương:

- Nơi này đầy rẫy nhưng nguy hiểm? Cảnh tuy đẹp nhưng vô số điều hãi hùng. Sao cô Thanh Thanh lại chọn một nơi như này nhỉ? Chẳng lẽ cô ấy không cần chúng ta nữa?

Cả bọn cùng chìm vào suy nghĩ riêng của mình. Bên ngoài bắt đầu vang vọng những tiếng kìa lạ.

25. Chương 25

Sau một hồi suy nghĩ cả bọn túm lại giữa xe. Ngồi quây lại với nhau cho đỡ sợ. Bạch Vũ nhìn ra ngoài:

- Sao chúng lại kéo đến đây? Lúc này chúng ta không ăn thịt sói chứ?

Sư Tử nhỏ nhẹ nhận lỗi:

- Đúng đó... Lúc này chúng ta đã ăn thịt sói...

Kim Ngưu lẩm bẩm:

- Loài sói này rất quý trọng đồng đội. Chỉ cần một người biến mất thì đồng bọn nhất định sẽ đi tìm cho bằng được... Và nếu con sói đó chết thì nhất định sẽ giết chết người làm việc đó.

- Ý cậu là?

Bảo Bình gãi đầu. Kim Ngưu tiếp tục:

- Nếu nó tìm thấy xương con bị thiếu thì cả bọn sẽ lấy xương kẻ dám ăn thịt đồng loại của nó.

- Loài sói này đáng sợ vậy sao?

Bạch Dương lí nhí. Kim Ngưu thở dài khẽ gật đầu. Nhân Mã xoa cằm:

- Chẳng lẽ cô Thanh Thanh lại kéo tụi mình đến chỗ như vậy?

- Không! Đó chỉ là sự cố ngoài ý muốn!

Song Tử có vẻ khá hiểu cô Thanh Thanh,

- Nơi đây ... vẫn còn những nguy hiểm khác nữa?

Ma Kết và Thiên Bình cùng nói. Cự Giải tò mò hỏi:

- Hai cậu biết được những gì?

Thiên Bình từ tốn đáp:

- Ở đây có loại cây và đất cũng đầy hoạt chất. Dễ dẫn đến hiện tượng ma “chơi”. Vậy có thể ở đây đã bị ô nhiễm hóa cũng nên.
 - Còn tớ thì thấy nước ở đây rất lạ. Trong nhưng lại không hề có cá sinh sống và phát triển... Ngoài ra còn có những mùi rất lạ bốc lên từ đó nữa
 - Tớ nghĩ là sẽ không sao đâu!. Chúng ta vẫn sống mà...
- Bỗng chiếc xe rung lên kì quái. Song Ngư bịt tai lại, cố gắng không hét lên. Kim Ngưu chờ đợi rồi tiếp tục:
- Chúng ta phải rời khỏi đây sớm thôi... sớm muộn gì cũng có chuyện chẳng lành.
 - Ý cậu là sao? – Nhân Mã tò mò hỏi nhưng chỉ nhận lại được cái nhìn bí ẩn của Kim Ngưu.

26. Chương 26

5 phút rồi 10 phút trôi qua...

- Uầy! Các cậu cứ ngồi đó nghĩ kế sao? Tớ sẽ ra ngoài đuổi bọn chúng đi.

Sư Tử giận dữ, cô bật dậy định đẩy cửa ra thì Bạch Dương cũng vùng dậy:

- Tớ sẽ đi với cậu!

Lúc này Bạch Dương tràn đầy năng lượng chứ không sợ hãi như lúc trước nữa. Bảo Bình ân cần hỏi nhưng ánh mắt của cô lại có vẻ gì đó lạnh lùng:

- Cậu hết sợ rồi hả?

- Giờ cũng rất khuya rồi. Một con người sống về đêm như tớ thì còn sợ hãi gì nữa. Nếu không đối mặt với nó thì làm sao tớ chịu được!

Bảo Bình nghe Bạch Dương nói vậy bèn gạt bỏ suy nghĩ kia để mỉm cười, cô vỗ tay:

- Được lắm! Tớ sẽ đi với cậu...

Song Tử cũng hí hửng:

- Cho tớ tham gia với!

Nhân Mã lúc này cứ như một luồng sóng, mạnh mẽ và sẵn sàng vùi dập ý chí của những người kia:

- Con gái thì làm được gì chứ? Để Bảo Bình với Song Tử ở lại còn Bạch Dương, Sư Tử, anh Bạch Vũ và tớ sẽ đi.

Bảo Bình thì cứng họng vì cô ngày bé rất hay phá hoại nhưng tổn hại không lớn còn bây giờ ít phá hơn nhưng tổn thương thì không hề nhỏ... Song Tử ngồi im, cô hiểu Nhân Mã đang lo lắng cho cô như thế nào.

Bạch Vũ nhìn ra ngoài rồi mỉm cười. Anh mở cửa bước ra ngoài. Đồng hồ lúc này đã báo 1h30. Anh thầm nghĩ: “Liệu số phần có phải đang rụng bỏ họ?”

Vừa bước chân ra ngoài thì cái lạnh bao trùm lấy họ. Sau bốn phút ngồi lại thì có thêm Kim Ngưu đi theo để phân dđi và Xử Nữ với trực giác cao.

Những người trong xe còn lo lắng hơn cả những người ngoài kia.

Bỗng Bạch Vũ bật cười lớn:

- Không biết tên ngốc nào lại hiểu rõ chúng ta đến vậy? Nắm rõ sự sợ hãi của Bạch Dương. Sự thông minh của Xử Nữ và Bảo Bình. Sự liều lĩnh của Sư Tử. Sự tinh tế của Kim Ngưu, Ma Kết và Thiên Bình. Sự bất cẩn của Nhân Mã. Sự lạnh lùng của Thiên Yết, sự tình nghịch của Song Tử. Sự lẳng mạn của Song Ngư và cuối cùng là sự quan tâm của Cự Giải!! Người là ai?

Bạch Vũ chỉ thẳng vào gốc cây sau những con bước có cánh giống đôi mắ đang sáng rực kia.

Cái tiếng cười lạnh lạnh vang lên:

- Chính là ta!!

Kim Ngưu ngơ ngàng:

- Sao cơ? Sao lại chính là vệ sĩ Minh?

- Đúng! Ta chờ mãi mới đợi đến ngày này. Cái ngày mà ta lợi dụng các người cho kế hoạch trả thù của ta.

Vệ sĩ minh lạnh lùng đáp lại sự ngơ ngàng của Kim Ngưu. Hắn tiếp lời:

- Dù sao thì người cũng đã biết sự thật rồi. Ta có tiếp tục làm người sợ hãi thì cũng vô ích thôi. Phải cảm ơn Cẩm Tuyền vì cô ấy cũng ngu ngốc như người khi tin rằng ở đây là có những thứ đó... Cũng phải, ngày xưa người nhất gan thì làm sao có thể hiểu được!

Những con bướm đó... với những cái cánh vàng rực chính là đôi mắt sói sao?

Bạch Dương tròn mắt, cô giật mình khi bị lừa và thấy ngại khi tỏ ra sợ hãi trước những cánh bước vó vắn này. Cô hét lên:

- Tên kia! Sao dám lừa dối tôi hả?

Cô cắn chặt môi nhìn hắn với ánh mắt tóe lửa. Chưa bao giờ... ai thấy Bạch Dương giận dữ như này... kể cả Bạch Vũ...

Ánh trăng kia đang soi sáng cả khu rừng...

27. Chương 27

Cả bọn trong xe hoảng hốt cùng chạy ra ngoài. Tên vệ sĩ kia từ lo kế hoạch không thành thì giờ lại có ánh mắt đắc thắng. Kim Ngưu nghi hoặc:

- Người anh trả thù không phải là tôi?

Hắn cười phá lên man rợn. chỉ tay vào thẳng chỗ Thiên Yết:

- Đúng! Tôi đến để trả thù sự lạnh lùng của Thiên Yết?

- SAO CỐ???

Cả bọn há hốc mồm. Hắn tiếp tục:

- Tôi là chủ nợ của ba mẹ cô ta! Nếu người không làm vợ của ta thì người sẽ phải làm một cô người hầu bị khinh bỉ nhất! Hahaaa! Cha mẹ người đã bán đứng người như vậy đó!

Một sấp giấy tờ được ném vào mặt Thiên Yết. Cô ngơ ngàng, cái vẻ lạnh lùng vốn có của Thiên Yết thay bằng dáng vẻ bàng hoàng. Hắn tiến lại gần Thiên Yết, một tay nâng cằm cô lên, mò tay “rờ lưng” cô khiến cô thấy sợ. Hắn tiếp tục với ánh mắt háo sắc:

- Giờ em hãy theo tôi! Tìm em thật vất vả!

Nhanh như cắt, hắn ôm ghì lấy cô, nhấc bổng Thiên Yết lên trước sự ngạc nhiên của mọi người. Có một giọng nóng làm bước chân của hắn ngừng lại:

- Tử Minh! Buông cô ấy ra!

Một thế võ bất ngờ lao tới khi hắn không để ý. Hắn ôm đầu mà đánh rơi Thiên Yết. Nhân Mã chạy lại bế Thiên Yết lên, chạy khỏi hắn ta.

Hắn lồm cồm bò dậy. Miệng nhếch mép cười:

- Em không nên đá tôi như thế chứ! Em vẫn còn liên tưởng đến mèo phải không? Vậy thì đừng để tôi mang mèo thật...

- Anh đe dọa tôi sao? Từ hôm nay tôi chính thức không sợ mèo nữa!

Tử Minh gào lên:

- Em đang cản trở tình yêu của tôi với Thiên Yết.

Nói rồi hắn ta ghi chặt lấy vai Bạch Dương khiến cô vung tay ả anh ra và ra tay thêm một đòn. Cô thật sự đang rất cáu mà vẫn phải giả bộ bình tĩnh.

Hắn đau đơn nằm đó. Xử Nữ tò mò:

- Hai người quen nhau sao?

- Không quen chỉ là... hắn giúp đỡ tớ bé đồ cách đây năm năm thôi.

Tử Minh vẫn nằm đó. Anh đưa tay lên trán lau những giọt mồ hôi, nhếch mép cười:

- Không sai! Tôi còn quen tất cả ở đây. Tôi là người yêu của Sư Tử. đàn anh của Cự Giải, Nhân Mã, Ma Kết, Xử Nữ, Thiên Bình. Từng là hàng xóm của Song Tử. Quen sơ qua Bảo Bình và Bạch Dương còn Song Ngư thì là bạn của Sư Tử.

Cả bọn lúc này mới lục lại ký ức với cái tên Tử Minh. Cả bọn ngỡ ngàng khi thật sự biết vì sao hắn lại hiểu rõ về mình như vậy. Ma Kết khoác vau Bạch Dương rồi “mi” má cô hỏi:

- Trí nhớ có phần cải thiện... Tặng cậu coi như quà!

nước sôi lửa bỏng thế này còn tình cảm được hả?

Song Ngư rú lên ngưỡng mộ. Bảo Bình vỗ tay:

- Couple thứ 5 rồi hả?

- Không! Thứ 4 thôi. Tớ chia tay với Thiên Yết rồi!

Cự Giải vừa nói dứt lời thì cả bọn tròn mắt ngạc nhiên... kể cả Thiên Yết. Tiếng cười của Tử Minh lại vang lên:

- Vậy thì Thiên Yết là của tôi.

Nhân Mã đứng chặn lại hắn. Anh lầm lì:

- Sao cơ? Cô ấy là của tôi! Chúng tôi chính thức yêu nhau! Ok?

Tử Minh cắn chặt môi nén cơn tức giận còn Sư Tử thì ngạc nhiên:

- Sao cơ? Kì lạ! Cậu mới chia tay Cự Giải mà đã yêu được Nhân Mã rồi sao?

Song Tử hét lên:

- THÔI HẾT ĐI!? CẬU ĐỪNG ĐỔ THÊM DẦU VÀO NỮA ĐI SƯ TỬ! CÒN THIÊN YẾT YÊU AI LÀ QUYỀN CỦA CẬU ẤY!

Thiên Yết không còn đứng ngoài cuộc nữa:

- Tớ với Cự Giải chả là gì của nhau cả! Tớ... tớ chỉ...

- Đừng nói nữa Thiên Yết – Cự Giải nhanh chóng cướp lời cô – Người cậu thích thật sự mãi là Nhân Mã thôi... không thay đổi được! Mãi mãi không thay đổi được!

Tay Tử Minh bị trói chặt trong phút bất cẩn. Bạch Vũ lạnh nhạt:

- Các em thôi cái kiểu chia rẽ nội bộ đi nhé! Tình yêu cùng lớp là một may mắn là vui vậy sao các em không giữ gìn nó. Sao toàn tạo cơ hội cho nó đi?

- Anh cũng từng có ý định dành Bảo Bình đó mà!

Thiên Bình lạnh lùng đáp. Bạch Vũ còn lạnh hơn:

- Anh có hôn ước mà! Nhưng anh sẽ để cô ấy cho Xử Nữ. Vì anh biết người anh yêu thật sự là ai rồi... Mặc dù không được phép nhưng chỉ cần cô ấy hạnh phúc là được rồi.

Song Tử mỉm cười:

- Vậy thì Bảo Bình và Xử Nữ là couple thứ 3 nhé...

Kim Ngưu thấy trời ngày càng lạnh, anh đáp:

- Thôi! Đi về thành phố thôi... cũng phải xử lís Tử Minh nữa.

Tử Minh lại cười:

- Dù sao thì tôi cũng đã thất bại... nhưng điều đó không có nghĩa là tôi bỏ cuộc.

Song Ngự cốc đầu Tử Minh:

- Đừng làm người xấu nữa! Trở lại với chính mình khi yêu Sư Tử đi anh!

Cái câu nói đó làm Tử Minh im lặng hoàn toàn. Anh cuối đầu xuống suy nghĩ một chút. Anh sẽ để họ yên? Phải không? Chính anh cũng không rõ...

Cả bọn mệt nhọc lên xe. Chiếc xe lại bon bon chạy bỏ Bạch Vũ. Xử Nữ thở dài:

- Nếu anh Bạch Vũ có đổi ý thì hôm làm lễ tổ sẽ rước cậu về! Dẫn cậu theo tổ bỏ trốn nhé!

- Bạch Vũ tốt lắm! – Bảo Bình nắm chặt lấy tay Xử Nữ - Anh ấy giúp tổ thử lòng xem cậu có yêu tổ không? Nếu có thì anh sẽ để tổ yên không thì sẽ tán tổ đó...

- Sao cơ? – Thiên Bình chen ngang – Thật sự thì hai cậu tình cảm quá!

Song Tử trên mới chen vào:

- Thiên Bình tai thính ghê! Sng Tử cẩn thận nha...

- Nè! Cậu giữ Kim Ngưu đào hoa của cậu đi chứ!

Kim Ngưu ngồi bên cạnh bông đùa với cô và lại làm cô đỏ mặt.

Ma Kết cau mày và nhắc nhở với giọng của một lớp trưởng:

- Các cậu nói nhỏ để người bên cạnh còn ngủ!

Cả bọn rẽ rúc rích cười. Song Tử trêu:

- Thể hiện tình cảm nơi công cộng nhé!

- Yêu nhau công khai mà! – Ma Kết nháy mắt với Song Tử.

Thiên Yết bảo nhỏ với Nhân Mã:

- Cậu thích tổ không?

- Chưa hẳn nhưng sẽ có chứ! Miễn là cậu đừng khóc nữa.

Cự Giải thở dài. Sư Tử an ủi:

- Chắc tại nhân duyên của cậu chưa đến!

Anh chẳng nói gì mà chỉ mỉm cười. Lại một câu chuyện vô cùng kì lạ đã và đang xảy ra. Tình yêu trong một lớp học... hay là một nhân duyên trời định?

28. Chương 28

Cuối cùng chiếc xe cũng về đến nơi. Ai cũng lừ đừ về nhà. Song Ngư ngấp ngấn ngấp dài, người cô mềm nhũn, mệt mỏi không nhấc được lên. Mọi người xuống hết xe. Cheri còn Song Ngư, Tử Minh và Sư Tử. Sư Tử ngồi xuống cạnh anh, cõng trói cho anh. Tay Tử Minh đỏ lừ, tê tê và đau đơn. Sư Tử xuất xoa:

- Anh ngốc lắm! Sao lại tìm Thiên Yết? Anh làm thế được cái gì?

Cái sự im lặng là câu trả lời của anh. Cô lặng lẽ vuốt mái tóc Tử Minh trong giọng nói đầy sự lo lắng:

- Quả thật... Tôi vẫn còn yêu anh!

- Có 3 tháng kể ra cũng nhanh! – Tử Minh lạnh lùng... không còn cái vẻ điên dại như hôm qua – Nhưng không phải vì sự cô đơn mà quay lại với nhau!

Anh ta như hiểu Sư Tử đang nghĩ gì. Quả là cô đang trò chuyện cho đỡ sự cô đơn. Miệng cô tự nhiên nhạt dần, chẳng nói được gì. Cô quay mặt:

- Đi! Tôi đưa anh đi bệnh viện

Tử Minh lắc đầu, anh gửi cho cô một tờ giấy. Cô thấp thỏm khi thấy: “Em quá dễ để người khác đoán được tình cảm của mình. Càng biết nhiều thì họ càng xa lánh ta đấy! Tôi sẽ quay lại nữa...” Sư Tử lẩm bẩm lại nội dung chính của dòng thư.

Sư Tử cứ thế bước khỏi xe mà không để ý đến sự có mặt của Song Ngư, Song Ngư nghe thấy nhưng cô cũng chẳng còn cái sự ngạc nhiên...

Chiếc xe on bon chạy khiến Song Ngư giật mình. Cô bật dậy thì “Cộp!” đầu cô húc vào cằm Kim Ngưuuddau điếng nhưng anh còn đau hơn. Kim Ngưu ôm cằm, mặt mếu máo như trẻ con. Nếu không vì đau Song Ngư sẽ mỉm cười thật tươi. Song Ngư ân cần hỏi:

- Trâu con có sao?

- Huhu! Đau chết đi được đó! Sao lại chưa xuống hả? Mà thôi không sao... Cứ ở đây với tớ! – Kim Ngưu mỉm cười quên hết nỗi đau – Tháng sau chúng mình kết hôn nhé! Tớ không chịu được đêm nào cũng thao thức nhớ cậu

Song Ngư như người bị trúng đạn! Cô há hốc mồm, mắt tròn xoe ngạc nhiên. 5 giây mất bình tĩnh, Song Ngư mới lên tiếng:

- Sao cơ?

Chiếc xe chẳng biết có ma sai quỷ khiến nào bỗng lao vào ổ gà. Song Ngư ngã vòng lòng Kim Ngưu. Còn Kim Ngưu tranh thủ cơ hội ôm lấy cô. Anh cười ranh mãnh:

- Nếu cậu không đồng ý... đừng hòng về nhà!

- Cái cậu này... Ối!

Chiếc xe tiếp tục va vào ổ gà tếp theo. Song Ngư và Kim Ngưu trợn tròn mắt hết cơ... Hai người vô tình hôn nhau ư? Song Ngư từ ngạc nhiên chuyển sang mắc cỡ. Mặt cô đỏ hết lên định dứt ra thì Kim Ngưu ghì chặt lấy đầu cô, không buông cô ra.

Phải khổ sở lắm... Song Ngư mới dứt được ra. Song Ngư như muốn nấc lên:

- Hix!! Nó... không phải là hôn!

Song Ngư quay lưng về phía Kim Ngưu. Tay ôm miệng, mắt cứ tròn xoe. Một vòng tay vòng qua eo cô, siết cô lại gần. Anh gục mặt vào lưng cô và giả vờ giả cái giọng háo sắc:

- Vậy... có muốn hôn thật sự không?

- Sao cơ?

Chỉ chờ Song Ngư ngạc nhiên quay lại là anh tiến lên...

Mắt anh nhắm nghiền khiến Song Ngưu cũng hấp tấp nhắm theo. Môi tìm môi? Sẽ tự tìm thấy nhau... Song Ngưu mỉm cười nhẹ đón nhận nụ hôn của Kim Ngưu,

Sẽ chẳng có gì đau hơn nếu chiếc xe không rơi vào ổ gà lần ba. Song Ngưu vô tình cắn môi Kim Ngưu nhưng nếu nó cắn nhẹ sẽ chẳng sao mà sẽ làm anh vô cùng vui nhưng đây... vị tanh tràn vào trong khoang miệng họ. Song Ngưu định “tách môi” ra nhưng Kim Ngưu vẫn ôm đầu cô lại. Cái vị tanh đó làm Song Ngưu khóc nức lên nhưng vẫn không anh ra. Nụ hôn này tràn đầy hạnh phúc hòa với vị tanh và mặn của nước mắt và máu.

29. Chương 29

Thiên Bình gọi to:

- Song Tử ơi! Đến chơi với mình nhanh lên.

Song Tử rất vui nhưng cũng rất lo lắng:

- Cậu nên nghỉ ngơi.

- Nhìn thấy cậu là tớ vui với khỏe lắm rồi. Chỉ cần thấy cậu thôi!

Thiên Bình cười còn Song Tử thì hiểu rằng anh đang rất mệt mỏi. Anh luôn bên cạnh cô nhưng thật sự cô sợ anh quá sức. Cô chạy lại, nắm lấy bàn tay kia:

- Mình đi!

Cả hai người dắt tay nhau đi dạo trên từng con phố vắng. Đi qua một cửa hàng Song Tử hét lên:

- Nhìn hai con gấu song sinh cute chưa?

- Tớ mua cho cậu nhé!

Song Tử cười gật đầu. Cô giữ một con và Thiên Bình giữ một con.

Song Tử và Thiên Bình cứ dạo bước trên phố, họ ôn lại những kỉ niệm. Họ dừng lại trên một bãi cỏ có một gốc cây khá to. Gió buổi sáng cứ thổi nhẹ nhẹ. Thiên Bình cười:

- Nếu một ngày tớ chết... cậu sẽ có hạnh phúc riêng chứ?

- Cậu hâm à? Tớ chỉ yêu mình cậu thôi!

Song Tử véo mũi Thiên Bình. Đây là gốc cây gần nhà Thiên Bình. Nơi mang hai người đến với nhau. Nhìn kỉ niệm nửa khóc nửa cười đang tràn về trong họ.

Thiên Bình nhẹ nhàng vuốt tóc cô”

- Tớ sợ... tớ không đủ mạnh để bảo vệ cậu!

Thiên Bình nằm xuống bãi cỏ. Anh nằm ngược với chiều Song Tử. Hai con người khẽ quay mặt vào nhau rồi chợt ửng lên. Song Tử sờ lên khuôn mặt thanh tú của Thiên Bình. Cô lắc đầu:

- Tớ sẽ bảo vệ cậu...

Vừa nói đến đó cô tiến lại gần môi Thiên Bình. Cô trao anh một nụ hôn vô cùng đặc biệt. Một nụ hôn vô cùng ngọt ngào với tư thế ngược. Cả bầu trời đang hứng sáng với ánh bình minh.

Cơn gió mùa đông mang cái lạnh đã về đến đây. Nhưng với anh và cô thì có gì lành đi chẳng nữa thì hai người họ cũng có hai trái tim đang rực cháy sưởi ấm họ.

Nhắm mắt lại với những tâm tư ngọt ngào riêng mà cả hai đang mang lại cho nhau.

Miền ta có nhau thì mọi việc sẽ dễ dàng hơn phải không?

30. Chương 30

Mùa đông vẫn vậy, lạnh hơn mùa hè... Cũng chính là lúc học sinh phải thi học kỳ. Sau hai tuần, sau hôm đi chơi trên rừng kia, đứa nào cũng có vẻ lấy lại vẻ hứng thú. Bảo Bình ngao ngán:

- Chờ mãi chả thấy hội thi của hội hóa hóa học gì cả.

Sư Tử tinh nghịch chen vào:

- Tớ thì mong có hội thể thao...

- Nghe nói hai hội sẽ tổ chức chung! Năm nào cũng vậy...

Song ngư xoa cằm. Kim Ngư khoác vai Song Ngư:

- Các cậu sao quên hội thi Học sinh thanh lịch vậy?

- Đều được tổ chức sau khi thi học kì hả!

Ma Kết nhìn cả bọn mà nói. Xử Nữ cười:

- Xem nào... hóa học thì có tớ, Bảo Bình và Ma Kết chắc cũng tham gia chứ!

Ma Kết gạt đầu không quên nhìn Xử Nữ với ánh mắt đĩnh ninh là mình sẽ đi. Bạch Dương nghịch tóc Bảo Bình bảo:

- Hội thể thao thì sẽ có tớ, Nhân Mã, Sư Tử, Song Tử. Còn lại sẽ tham gia hội thi học sinh thanh lịch nhé!

Cả hội có vẻ đồng lòng. Thiên Bình nhìn Thiên Yết:

- Cậu sẽ đăng kí tài năng gì hả Thiên Yết?

Thiên Yết chưa kịp trả lời thì Nhân Mã xcuowps lời:

- Các cậu sẽ hát! Giọng của Thiên Yết thì lạnh, Song Ngư ồm ồm còn Thiên Bình thì đầy quyền rũ rồi.

- Sao cậu biết rõ thế? – Kim Ngư làm mặt nghi ngờ

- Hay trốn học thì biết chứ sao? – Lần này Thiên Yết trả lời “hộ” Nhân Mã.

Nhân Mã chỉ mỉm cười gãi đầu.

Cô Thanh Thanh bước vào. Giọng nhẹ nhàng:

- Chào các em. Hôm nay chúng ta sẽ chuẩn bị cho kì thi... mỗi bàn sẽ là một đôi bạn cùng tiến nhé.

Cô Thanh lại thẳng thắn đi vào vấn đề sau mỗi lần cười. Cô lạnh lùng nói tiếp:

- Các đôi bạn cùng tiến sẽ giúp đỡ nhau trong mọi mặt nhé! Sau khi kì thi này kết thúc sẽ là hội thi của các học sinh theo từng chuyên môn. Cái này các em hãy tự đăng kí số lượng với cô nhé!

Vậy là hôm nay trôi qua nhanh như vậy... Cuối giờ về Sư Tử hẹn với Ma Kết:

- Kết! Hôm nay... cậu hẹn hò với tớ được không?

Ma Kết hơi ngạc nhiên rồi anh mỉm cười thân mật với cô:

- Được chứ! Lời hứa là lời hứa...

Ma Kết siết chặt lấy bàn tay của Sư Tử mà kéo đi. Chỉ có Sư Tử mới biết được cái kéo đó đau và lạnh như thế nào...

Bạch Dương mỉm cười:

- Dù sao thì họ cũng rất đẹp đôi!

Bỗng một giọng nam khiến cô hoảng hốt:

- Cậu không cảm thấy ghen hả Bạch Dương?

- Á! Cự Giải... Cậu làm tớ hết hồn... Mà chuyện ghen này thì sau hôm nay, Ma Kết sẽ thấy điều đó!

- Cậu thật kì lạ! – Cự Giải mỉm cười – Cậu cứ như chơi đùa với tình cảm của Ma Kết ý...

Bạch Dương không nói gì cả, cô đang suy nghĩ điều đó rồi mới cất lời:

- Theo cậu... thế nào là yêu?

- Là khi cậu thấy hạnh phúc khi người ta cười, người ta vui vẻ. Là khi cậu thấy đau khi người ta vui vẻ với người khác.

Bạch Dương mở to đôi mắt của mình nhìn thẳng vào Cự Giải. Cô đặt lên ngực anh:

- Vậy giờ cậu có đau không? Người làm cậu đau là ai? Là Thiên Yết hay là Sư Tử?

Trái tim Cự Giải bỗng “thịch” một cái làm Bạch Dương giật mình rút tay lại. Cô mỉm cười trong đầu vì biết mình đã đoán đúng tim đen của anh. Cự Giải đỏ mặt quay mặt đi:

- Tớ cũng không rõ nữa... Cả hai người đều làm trái tim tớ loạn nhịp!

Bạch Dương mỉm cười thật tươi:

- Cậu thấy đau khi Thiên Yết lừa dối tình cảm của cậu... Cậu thấy đau khi thấy Sư Tử vẫn hướng trái tim của mình đến Ma Kết. Vậy cậu yêu ai nhiều hơn?

Cự Giải không nói gì cả chỉ thở dài thường thượt:

- Vậy chả lẽ tình yêu mất năm qua tớ dành cho...

- Có lẽ cậu hết yêu từ một lúc nào đó... mà cậu không hề biết! – Bạch Dương mỉm cười, nhìn xuống chiếc đồng hồ - Thôi muộn rồi... Tớ về đây. Tớ tớ còn qua với Ma Kết. Chiều nay Ma Kết là của Sư Tử đó. Tớ cậu hẹn gặp cô ấy nghen!

Nói rồi Bạch Dương chạy mất hút sau làn khói “tự tưởng”. Cự Giải ngồi thụp xuống chiếc ghế đá gần đó suy nghĩ. Ánh mắt anh đắm chiều rồi bất chợt anh mỉm cười. Lấy điện thoại và gửi một tin nhắn...

31. Chương 31

Đây là lần thứ n Xử Nữ đến nhà Bảo Bình. Hai người vừa học vừa bên nhau làm một số thí nghiệm. Họ hợp tác rất ấn ý. Hai tiếng đồng hồ đã hoàn thành xong đồng hồ đề cương. Bảo Bình mệt lử thiếp đi.

Xử Nữ cầm sách đọc. Anh chốc chốc lại nhìn đáng vẻ ngủ như con mèo của Bảo Bình. Anh bật cười:

- Ngủ dễ thương ghê!

Bảo Bình chả khác gì một tiên nữ giáng trần trong lòng Xử Nữ. Đôi lông mi dài và cong, đôi môi đỏ mọng. Anh tiến lại quan sát kĩ cô hơn. Hơi thở cô cứ đều đều làm Xử Nữ đỏ mặt *đang nghĩ gì đó? Anh tiến lại gần hôn lên đôi môi kia. Anh mỉm cười rồi ra về.

....

9h đêm trời chổ lạnh... Thiên Yết vẫn lủi thủi đi một mình. Cô đang đi với tâm trạng đầy vui vẻ đến chỗ Nhân Mã. Giờ cô mới sực nhớ mình không biết nhà Nhân Mã. Cô ngao ngán quay gót bước về. Bỗng một giọng nói níu cô lại:

- Em vẫn nhớ tôi chứ?

Cô giật mình quay lại, hoảng hốt khi người đó là Tử Minh. Cô nhanh chóng lấy lại sự bình tĩnh:

- Sao tôi quên được anh cơ chứ! Những điều anh nói hôm đó đều là dối trá. Cha mẹ chết do tai nạn...
- Cũng vì trốn nợ cả thôi! – Tử Minh lạnh lùng, nắm lấy cổ tay Thiên Yết – Giờ thì em sống ở nơi mục nát nào thì cũng về làm vợ anh. Anh sẽ cho em cuộc sống tốt hơn bây giờ.
- Buông tôi ra – Thiên Yết hét lên không quên tặng hấn ta một cái tát giáng trời. Cô thật đen đui.... hấn đỡ được cú tát đó.

Anh ta nhếch mép cười nhạt. Kéo cô đi. Cô vùng vẫy, đá vào chân hấn rồi bỏ chạy. Vừa chạy cô vừa thấy mình vô dụng. Những năm qua cô giả lạnh lùng là vì cái gì cơ chứ? Nước mắt cô lưng tròng. Cô gạt bỏ nước mắt bình tĩnh lại khi thấy người xa xa kia là Nhân Mã. Cô chạy thật nhanh đến chỗ anh rồi kéo anh đi. Nhân Mã nhăn mặt hỏi:

- Sao thế? Cậu đi đâu vậy?
- Về chung cư của cậu...! – Thiên Yết trả lời ngắn gọn.

Nhân Mã hiểu ý bèn nhắc bổng cô lên để chạy cho nhanh.

Khu chung cư như hiện ra trước mắt, nó to lớn. Thiên Yết chợt nhớ đến vụ việc đáng xấu hổ của mình ở đây. Hóa ra Nhân Mã sống ở đây luôn sao?

....

Khu chung cư như hiện ra trước mắt, nó to lớn. Bạch Vũ chốc chốc lại nhắc ly rượu vang đỏ. Anh ngã lưng ra ghế sau năm phút vất vả

- Hầy! Dự án này thật kì lạ!
- Nè anh Bạch Vũ! – Bạch Dương nhăn nhó – Anh không định đi về hả?

Bạch Vũ đang buồn phiền vì mệt mỏi bỗng mặt anh trở nên hình sự:

- Đến lúc nào thì em mới không đuổi anh về nữa đây hả?

Bạch Dương thở dài:

- Thôi kệ anh đó! Em đến nhà Ma Kết đây...
- Sao đi muộn thế? Định ở nhà Kết luôn hả? – Bạch Vũ mỉm cười nguy hiểm
- Đến đó học mà... Em học giờ này mới vào! Lúc nào anh về thì nhớ đóng cửa đó.

Bạch Dương vừa đóng cửa thì cửa phòng Nhân Mã cũng đóng vào. Cô cũng chẳng quan tâm mà đi tiếp luôn. Chỉ có ánh mắt Bạch Vũ nhìn cánh cửa phòng đóng chặt. Anh mỉm cười nhạt nhẽo:

- Con bé sẽ không về....

32. Chương 32

Tại một công ty cao tầng. Ánh đèn đường sáng lập lờ hòa vào dòng người đang thưa thớt dần.

Cái ánh mắt suy tư hướng ra từ tầng thứ 7. Cả căn phòng... à không... cả tầng 7 này yên tĩnh đến nỗi nghe rõ cả nhịp tim đập và từng bước chân.

Vâng... mọi thứ sẽ yên bình như thế nếu không có tiếng “ọc...ọc...ọc” duyên dáng ngọt ngào phát lên từ bụng Kim Ngưu. Anh nhăn mặt:

- Mới ăn 30 phút trước mà...!

Vừa dứt lời thì anh nhắc điện thoại lên:

- Alo! – Giọng Kim Ngưu bình thản đến vô cùng.

- Qua nhờ tớ làm bài đi cậu!

Kim Ngưu thoáng run lên vì vui sướng khi nhận ra cái giọng ngọt ngào đó là của Song Ngư.

Kim Ngưu không nói gì cả chỉ cười tí trong điện thoại rồi anh quay lưng, lấy chiếc áo khoác mặc lên người.

Kim Ngưu giật mình khi thấy trước mặt mình là một cô gái vô cùng xinh đẹp. Anh lắp bắp:

- Chị Kim Kim!

- Chào Ngưu Ngu Ngơ! Lâu lắm chị mới về mà em lại nhìn chị với ánh mắt ấy là sao hả?

Kim Ngưu mỉm cười ngần ngại:

- Thật ra thì... bây giờ em đang có hẹn nên không có thời gian dành cho chị đâu!

Kim Kim mặt cau lại rồi lại dần ra bởi một nụ cười tỏa sáng:

- Cậu bé đã có người yêu rồi hả? Sao tia nhanh thế! Đi ăn chúng mừng với chị đi....

- Nhưng mà em... Để hôm khác chị nhớ!

Nói rồi Kim Ngưu chạy luôn đi. Kim Kim mỉm cười. Trước mặt Kim Kim... Kim Ngưu luôn là một đứa trẻ. Một thằng em ngốc nghếch với tuổi mới biết yêu. Cô về đây là để lấy lại công ty này và cho thằng em một bầu trời tự do với bạn gái của cậu. Chà... cô thật tâm lý!

Nhìn từ trên xuống, cô thấy chiếc xe sang trọng màu đen tuyền của Kim Ngưu vụt khỏi gara. Đúng rồi... nhất định cô sẽ làm thế! Kim Kim mỉm cười vui vẻ bước ra khỏi công ty

(t.giả: cô định làm gì thế hả Kim? / Kim: Theo kế hoạch của cô cả đấy T.giả / Đừng lôi tôi vào nha hồ ly -.-)

Thiên Bình ngồi gõ máy tính cảnh cạch. Chốc chốc anh lại ngừng lại nghĩ suy. Thiên Bình thở dài thường thượt:

- Mỗi quá... Xong rồi... Song Tử ơi!

Giờ anh mới thấy Song Tử đã gục ngã trên vai mình từ lúc nào. Anh mỉm cười công cô về. Giờ lúc này trong đầu anh đầy sự ngọt ngào. Bỗng Song Tử cắn vào tai Thiên Bình làm anh giật cả mình nổi gai ốc suýt hất cô xuống. Anh bình tĩnh lại rồi mỉm cười vì cô ấy đang ngủ và anh cũng chẳng muốn phá giấc ngủ của cô ấy. Anh cứ vừa đi vừa tùm tùm cười... nhìn cô ngủ ngon mà anh chợt nhớ đến dáng vẻ đáng yêu của cô. Nhớ câu nói: “Hay tớ đến sống với Thiên Bình luôn nhé! Sống với cậu cho đỡ nhớ... cho đỡ thương... cho đỡ yêu một chút! Nhưng đến với cậu có khi tớ còn nhớ cậu hơn. Mỗi sáng tớ mở mắt điều đầu tiên tớ thấy là cậu...!” khiến anh đỏ mặt.

Anh mỉm cười nói chứ không cần biết cô có nghe thấy điều anh đang nói:

- Song Tử à... Cậu có biết! Ngày nào điều gì cũng khiến tớ nhớ đến cậu. Nhớ cậu nhiều đến mức từng giấc mộng của tớ đến có cậu.

Đặt Song Tử xuống giường, Thiên Bình vuốt mái tóc của cô, hôn lên trán cô:

- Ngủ ngon nhé Song Tử!

Nhìn cô ngủ mà anh bỗng thấy hơi buồn. Song Tử chưa được nhận lời tỏ tình của anh.

Anh vô đầu nghĩ cách tỏ tình với Song Tử. Và rồi một trái bóng đèn bật sáng trong đầu anh. Anh mỉm cười thật hạnh phúc và vươn vai:

- Đêm nay sẽ thật dài với tớ... Cậu ngủ ngon nhé Song Tử!

33. Chương 33

Cuối cùng thì Bạch Dương cũng đã đến được nhà Ma Kết. 11h rồi và cô lại có cảm giác buồn ngủ... Cô lẩm nhẩm:

- Thiệt tình... Sao lần nào đến đây mình cũng có cảm giác buồn ngủ thế nhỉ!?

Vừa dứt lời thì chiếc cửa cũng bật mở, Bạch Dương chỉ kịp mỉm cười rồi mắt lơ đãng gục luôn vào người Ma Kết. *đồ sâu ngủ*

Ma Kết cười nhẹ vuốt mái tóc màu hạt dẻ của cô. Anh nhắc cô lên một chút và để cô tiếp đất một cách tự nhiên nhất. Cảm giác đau điếng làm Bạch Dương tỉnh giấc, cô tỉnh hân ngủ đá vào chân anh:

- Đau đấy -.- ~ - Rồi Bạch Dương đổi giọng ngọt ngào – Kết đẹp “zai” à... Mai rồi học được không? Hôm nay tớ muốn về nhà ngủ.

Vẫn cái ánh mắt nghiêm nghị không lung lay trước giọt ngọt ngào kia. Anh vuốt tóc:

- Cho cậu thoát lần này thì lần sau cậu cũng sẽ làm như vậy thôi! Vậy nên giờ thì lên học đi... lần sau tha hồ ngủ.

Chưa kịp nghe câu trả lời của Bạch Dương thì anh đã kéo cô lên phòng rồi nhét cô vào cái bàn học. Ngồi ở đó, Dương hết ngáp ngấn rồi ngáp ngài, ngáp lên rồi lại ngáp xuống. Đầu óc thì quay cuồng nên cô chẳng nghĩ được gì. Có mấy lần nghiêng ngả suýt rơi khỏi bàn thì Ma Kết lại tóm cô lại. Anh cốc đầu trách móc cô:

- Học hành như vậy thì thi làm sao được hả?

- Cho tớ về đi... Ai bảo cậu hẹn muộn như thế này? Từ giờ tớ sẽ chăm học vào buổi sáng... Cứ đến nhà cậu là mắt mũi nhắm tịt cả vào...

Bạch Dương nằm bò lên bàn, mặt mếu máo. Bỗng cô ú ớ vì Ma Kết tinh nghịch lại chơi trò nhấc bổng cô lên:

- Muốn về hả? Ai cho? Cậu mà không làm xong thì đừng mong về...

- Á! Cho tớ xuống! Tớ học... tớ học! – Bạch Dương lại mất bình tĩnh trước Ma Kết. Thật vô dụng khi đi học võ mà rơi vào tên này. Hắn nắm rõ thể võ của cô.

- Muốn xuống hả? – Mặt Ma Kết đang lộ rõ vẻ nguy hiểm – Vậy thì...

Anh ném cô xuống giường. Chiếc giường đầy hương hoa hồng mà Bạch Dương từ lúc đến không để ý. Khắp giường thì toàn cánh hoa khiến cô ngạc nhiên.

Nhanh như cắt, anh ấn đầu cô xuống, hai tay giữ chặt tay cô. Mỉm cười rồi anh ghé sát vào mặt cô. Cái ánh mắt sắc lạnh dần giãn ra.

Ma Kết tiến sát vào mặt Bạch Dương định hôn thì Bạch Dương lấy hết sức bình sinh đẩy anh ra.

Ma Kết tuy bị đẩy nhưng anh vẫn không bỏ cuộc. Anh nắm chặt tay của Bạch Dương lôi đi cùng. Sau một hồi vật lộn cứ giữ chặt xong lẫn nhau thì Bạch Dương cũng xin đình chiến. Cô mệt mỏi thiếp đi trong vòng tay của Ma Kết.

Ma Kết mỉm cười hôn lên gò má đang ửng hồng của Bạch Dương. Anh ôm thật chặt cô và nhắm mắt lại: “Kết hoạch thành công một nửa hí hí... Lúc nào mới được hôn cậu đây hả Bạch Dương...chắc thèm chết mất!”

34. Chương 34

Chiếc xe dừng lại trước cổng của một căn nhà nhỏ ấm cúng. Kim Ngưu nhìn căn nhà năm giây rồi cười nhẹ. Đứng trước cửa là Song Ngư đang gật gù ngủ.

“Cạch!” Tiếng cửa xe Kim Ngưu đóng lại. Anh tiến lại gần Song Ngư. Nhìn cô một lúc thì anh bỗng tỉnh ngịch cắn vào tai cô.

Song Ngư đang mơ màng:

- Á! – Cô giật bản mình, mở to đôi mắt và ôm chầm lấy Kim Ngưu.

Anh giả vờ tội nghiệp chính mình:

- Cá con nặng quá!

- Hả? – Song Ngư đỏ mặt, từ từ trèo xuống. Cô phải quần áo rồi lịch sử mời Kim Ngưu vào nhà – Cậu vào đi! Tổ làm món ăn cậu thích rồi đó.

Kim Ngưu nghe thấy vậy thì mắt sáng rực lên, chạy như bay vào phòng ăn mà không cần Song Ngư chỉ chỗ.

Còn Song Ngư thì mở to đôi mắt nhìn Kim Ngưu ăn. Chỉ 30 phút sau:

- Song Ngư nấu ăn ngon quá! Lôi đề cương ra chúng ta cùng chiến đấu thôi.

Song Ngư mỉm cười rồi nhanh như cắt dọn đồng bát bữa bọn và lôi đề cương ra.

30 phút sau nữa

- Cá ơi.. sao cậu ngốc vậy? *khóc ròn*

Kim Ngưu vừa nói vừa lấy cái bút chì gõ vào đầu Song Ngư. Song Ngư phụng phịu:

- Cậu làm sai thì có! Đây nè...

Kim Ngưu nhìn lại thì mặt đỏ như trái cà chua, gãi đầu khi thấy mình làm sai thật. Chẳng biết làm gì cả, Kim Ngưu cười trừ. Song Ngư được nước véo má anh:

- Ngưu hư! Trâu hư...

- Dám véo má tớ hả?

Vừa nói xong, Kim Ngưu nhanh nhẹn cù ki cô. Song Ngư cười nắc nẻ. Mãi mới thoát được nhưng Kim Ngưu thì đang có hứng bắt nạt cô thì làm sao anh dừng được bây giờ. Anh rượt đuổi cô khắp nhà.

Cái tiếng cười đùa giòn tan vang khắp nhà. Có một số hàng xóm phải ngó ra nhưng họ cũng chỉ mỉm cười khi thấy họ hạnh phúc như vậy.

Trên sắc tím của nền trời được tô điểm vài đốm sáng. Có phải ngoài kia đang chúc phúc cho họ?

35. Chương 35

- Cảm ơn cậu! – Thiên Yết ấm áp hơn khi lúc này gặp được vị cứu tinh Nhân Mã.

Nhân Mã đóng cửa phòng lại, anh mỉm cười thở hỏn hển. Sau năm phút bình tĩnh lại, Nhân Mã mới nói:

- May quá! Đang định đi mua đồ ăn và tìm cậu đó.

- Tìm tớ? – Thiên Yết tròn mắt

Nhân Mã kéo cô lại chiếc ghế gần cửa sổ. Anh kéo tấm rèm to kia ra.

Ngoài kia lung linh làm sao. Bóng bay đầy màu sắc được bôi chất “phát quang” đang tỏa sáng ngoài kia. Thiên Yết thích thú:

- Ở tầng 9 này sao cậu có thể làm được như thế hả Nhân Mã? Đẹp quá!

Nhân Mã cúi sát thì thào hai chữ “Bí mật” vào tai của cô. Thiên Yết cứ chờ cả người ra nhìn ngoài kia.

Sau khung cửa sổ là những quả bóng bay hình trái tim đang rung lên trong ánh trăng sáng mờ hồ huyền ảo.

Bỗng “Bùm!!” 11 quả bóng ngoài kia cùng nổ. Từ trên cửa kính rơi xuống một tấm rèm màu trắng được khắc chữ: “Thiên Yết! Tớ đã hiểu được tình cảm của cậu... Tớ tin một lúc nào đó trái tim của tớ sẽ thuộc về cậu... Tớ tin chắc chắn rằng con tim không còn bóng hình của Song Tử nữa... Nhưng nó chưa thể mang bóng hình của cậu ngay được... Vậy cậu tán tớ được không Thiên Yết?”

Đúng lúc đó... Nhân Mã vòng tay qua ôm cổ Thiên Yết. Thiên Yết đứng hình nhìn tấm rèm được sơn chữ đó. Thiên Yết lạnh lùng:

- Chẳng lẽ trái tim của cậu lại dễ thay đổi như thế?

- Tớ không biết... trái tim cậu còn thích tớ không... Nhưng lần đầu tiên gặp cậu tớ đã thấy cậu rất đặc biệt. Cho đến lần đầu tiên cậu thấy tớ say... tớ cũng đã cảm thấy hối lỗi. Tớ sợ... hình như tớ sợ mất cậu!

Thiên Yết cứng đờ người trước câu đó. Rồi cô mỉm cười:

- Nhân Mã... dù cậu có hóa thành tro tớ cũng yêu cậu... Tớ sẵn sàng chịu thiệt chỉ vì yêu cậu. Miễn cậu đừng bước vào trái tim tớ, dẫu vò nó và bước ra để nó vỡ nát.

- Tớ hứa... sẽ không làm cậu đau... Cậu hãy cho tớ thời gian!? Nhưng cậu tán tớ nhé...

- Bắt đầu từ mai tớ sẽ tán cậu!

Thiên Yết mỉm cười rồi nắm chặt lấy tay của Nhân Mã. Cô vui quá nên cất tiếng hát thành lời. Lời bài hát trong trẻo nhưng trầm và lạnh đến lạ thường. Nó đưa Nhân Mã vào giấc ngủ trong lòng Thiên Yết.

Anh bừng tỉnh khi nghe thấy câu: “Em yêu anh! Yêu anh hơn cả anh yêu em... Dù có đau thì vẫn yêu em... Vì em ngọt nhưng cũng vì em yêu anh!”

Giây phút ấy cứ như dừng lại khi Yết hát xong bài đó. Giọng cô lạnh buốt nhưng lại tràn đầy tình cảm... Nhân Mã hiểu... Chưa bao giờ anh thấy thương cô như thế này. Anh tự trách mình sao lại làm cô đau khổ như vậy...

36. Chương 36

Giữa vườn hoa của Cự Giải là khuôn mặt tươi tỉnh của Sư Tử. Có vẻ như Sư Tử chẳng đoán hoài gì đến Cự Giải. Cự Giải đứng nhìn Sư Tử:

- Hôm nay đi chơi với Ma Kết vui không?

- Vui lắm ý! – Sư Tử tung tăng đi trước, cô quay lại cười thật tươi nhìn Cự Giải – Muốn nghe không?

Cự Giải mỉm cười nhạt gật đầu. Sư Tử chạy lại, đưa bên cạnh Cự Giải, ôm lấy cánh tay của anh:

- Tôi nắm tay Ma Kết như thế này này. Tôi với Kết đi chơi công viên, chơi ở đó hết trò. Đó là lần đầu tiên Kết mỉm cười và đưa cây kem cho tôi...

~ Kí ức của Sư Tử

~~ Cậu muốn đi đâu hả? – Ma Kết lạnh nhạt hỏi Sư Tử, mắt không rời cái màn hình điện thoại.

Sư Tử nhìn bộ dạng chăm chú của Ma Kết chứ không dám trả lời. Cô đoán chắc là đang nói chuyện với Bạch Dương.

Sư Tử túm lấy đuôi tóc của mình rồi lí nhí đáp:

- Đi... công viên nhé!

- Gì?- Ma Kết ngạc nhiên – Sao lại đi công viên? Cậu có còn là trẻ con không đó?

- Làm ơn đi mà! – Sư Tử nhìn Ma Kết với một ánh mắt long lanh.

Ma Kết che miệng quay mặt đi, rồi gật đầu. Sư Tử vui lắm, nhảy cẫng lên người anh:

- Cậu công tử được không?

Ma Kết cố gắng giữ được Sư Tử... anh loạng choạng suýt ngã. Hơi thấy ngại vì bao nhiêu ánh mắt nhìn nhưng rồi anh cũng vẫn đồng ý.

Bao nhiêu trò chơi tàu lượn, đu quay... bla...bla mặt Sư Tử cứ dần cả ra vì vui. Khi ngồi ở ghế đá, cô mỉm cười nhìn anh:

- Cảm ơn cậu Ma Kết... Hôm nay tớ vui lắm!

- Còn một trò nữa... tớ muốn cậu đi... Cậu làm ơn hãy tỏ ra sợ hãi khi bước chân vào nhà ma được không?

- Tại sao phải làm như thế?

Sư Tử thắc mắc hỏi lại. Ma Kết mỉm cười:

- Vì khi chơi với Bạch Dương... cô ấy chẳng sợ gì cả còn dúi đầu tôi vào mấy con ma đó rồi lăn ra cười vỡ bụng.

Sư Tử thoáng buồn rồi lắc đầu:

- Vậy thì tớ không giúp cậu được rồi...

Vừa dứt lời thì Sư Tử mới thấy được sự biến mất của Ma Kết. Cô cau mày rồi bỗng giật mình hét lên:

- Á!!!! – Cô bị Ma Kết hù!

Ma Kết lăn ra cười thật sảng khoái sau lưng cô. Anh cười khiến cô cũng cười lây. Lần đầu tiên Sư Tử cảm thấy vui như thế vì người cô thích cuối cùng cũng cười với cô. Nhưng sau đêm nay, cô tự nhủ với mình sẽ không còn yêu anh nữa.

....

Sư Tử thở dài:

- Kết thúc vậy đó Cự Giải à... Từ hôm nay có lẽ tôi phải dứt hình bóng ấy khỏi đầu tôi!

- Này! – Cự Giải mặt tối sầm sau khi nghe câu chuyện tình cảm của Sư Tử - Cậu mà nói lời nào thì tôi giết cậu nghe chưa?

Sư Tử không nói gì cả đứng sát gần anh rồi cười:

- Sao thế? Cậu bị hăm à? Sao tự nhiên...

- Cậu khùng thì có! – Cự Giải chột gắt lên khiến Sư Tử im lặng – Tớ... tớ thích cậu Sư Tử!!

Sư Tử đơ mặt ra rồi lăn ra cười:

- Hahaa! Đêm khuya nên cậu lên cơn đúng không? Thôi ngay đi nhé! Học hành đi!

- Tớ thích cậu Sư Tử! Thật đấy... Không đùa đâu!

Sư Tử im lặng nhìn Cự Giải rồi ám tay lên trán anh:

- Thôi nhé! Tôi sợ đấy!

Cự Giải bỗng túm chặt lấy bàn tay của Sư Tử rồi nhìn cô chăm chăm khiến cô nổi da gà. Cô lắp bắp:

- Sao thế?

- Tôi bảo là tôi thích cô! Đừng đành trống nữa! Tôi thích cô... thích đến phát điên đi được!

Nói rồi Cự Giải hôn lên môi Sư Tử khiến đôi mắt của Sư Tử mở to ngạc nhiên. Cô quen Cự Giải từ năm học cấp 2. Một người mà cô ghét cay ghét đắng, mà anh ta cũng ghét cô chứ không phải đùa mà lại bảo thích cô mà anh ta lại còn đang hôn mình nữa!!

Bóp!!!

- Grrr!! Đồ khùng! Ai cho anh cướp đi nụ hôn đầu của tôi hả?

Cự Giải ngạc nhiên ôm mặt nhìn Sư Tử:

- Cái gì? Nụ hôn đầu á?

- Tôi đã để dành nụ hôn này cho... thế mà cậu...

Sư Tử thụp xuống ôm mặt khóc nức nở. Cô với Tử Minh chỉ là người yêu hờ mà thôi...

Cự Giải ôm chặt lấy cô:

- Xin lỗi... tôi xin lỗi mà!!

Sư Tử không ngừng khóc mà cứ khóc nức lên trong vòng tay anh. Rồi cái hơi ấm từ anh khiến cô chìm vào giấc ngủ

37. Chương 37

Thiên Yết trầm ngâm nhìn Nhân Mã ngủ. Cứ như vậy thời gian cứ trôi mãi không dừng vậy. Cô cảm thấy ấm áp vô cùng.

Cô quay lại nhìn tấm rèm to vô cùng đang khắc tên cô kia, chốc chốc lại mỉm cười. Rồi cô chợt hiểu... cô vẫn chưa cảm nhận được hết sự ấm áp từ trái tim của Nhân Mã.

- Thiên Yết! – Giọng Nhân Mã có vẻ hơi trầm – Chả lẽ sau một đêm nhìn tấm rèm đó mà cậu lại quên mất tình cảm cậu dành cho tớ?

Thiên Yết ngáp ngừng giấy lát rồi tiến lên gần chỗ Nhân Mã và cười với một nụ cười vô cùng nguy hiểm... ấy vậy mà ánh mắt cô vẫn buồn vu vơ. Bàn tay tinh nghịch của cô vuốt dọc từ cổ đến bụng của Nhân Mã khiến anh rùng mình. Cô mỉm cười tinh quái, nụ cười ngọt đến chết người:

- Người cậu yêu đích thực vẫn là Song Tử phải không?

- Không! Nhưng Song Tử vẫn là người tớ đã từng yêu.

Thiên Yết cúi xuống hôn anh. Một nụ hôn tràn đầy tình yêu và sự ngọt ngào. Nó cháy bỏng bờ môi Nhân Mã nhưng nó lại hiền hòa quyến rũ cái bờ môi lạnh lùng kia.

Nhân Mã sùng người trước nụ hôn mặn chát của Thiên Yết. Khóe mắt anh cay cay. Hóa ra... anh vẫn còn yêu Song Tử rất nhiều...

Hai bờ môi chạm vào nhau nhưng trái tim họ liệu đến bao giờ mới chạm được đến nhau?

38. Chương 38

Song Ngư mở to đôi mắt nhìn lên trần nhà. Ánh mắt cô chất chứa một nỗi buồn không tên nào đó. Cô không rõ lòng mình đang nghĩ gì nữa. Cô đang trong trạng thái hỗn loạn thì một hơi thở phả nhẹ vào tai cô. Đôi lúc cánh tay ấy lại siết chặt vòng tay ôm eo cô trườn mền. Nhưng ánh mắt ấy vẫn nhắm nghiền.

Song Ngư quay sang rúc vào lồng ngực ấm áp của Kim Ngư mỉm cười nhẹ. Đang nhắm mắt như muốn ngủ thêm một chút nữa thì Kim Ngư lên tiếng:

- Bà xã ơi... Ông xã đói!

Song Ngư nghe vậy thì sững người hai giây rồi nhìn Kim Ngư như muốn ăn tươi nuốt sống:

- Sao cơ? Cậu gọi ai là bà xã cơ?

Kim Ngư “nếp” mình dưới tấm chăn nhìn Song Ngư với một ánh mắt trẻ con:

- Bà xã bị mất trí à? Chúng mình kết hôn lâu rồi mà!

- Cậu hâm à? – Song Ngư trèo xuống giường vươn vai rồi quay lại nhìn Kim Ngư đang giả vờ vô tội kia mà phì cười – Dậy đi học nhanh lên!

- Ừ dậy! Bà xã kéo ông xã dậy thì dậy!

Song Ngư nhìn thái độ làm nũng của Kim Ngư mà chỉ lắc đầu rồi bay vụt đi. Nhưng mà Kim Ngư đã nhanh chóng giữ tay Song Ngư lại mỉm cười nguy hiểm.

Song Ngư ú ớ chưa hiểu gì thì anh đã kéo cô vào chiếc chăn ấm. Tay giữ chặt lấy tay cô rồi hôn lên má.

Song Ngư tránh được nên lè lưỡi chọc quê anh. Kim Ngư nhắm mắt, bật dậy khỏi chăn rồi ôm lấy khuôn mặt bầu bĩnh của Song Ngư. Hai môi anh chu lên. Song Ngư hét lên:

- Ôi mẹ ơi! Cường hôn...

Kim Ngư tiến sát lại gần mặt Song Ngư hơn, cắn vào mũi cô một cái thật nhẹ. Làm cô nhắm mắt. Anh mỉm cười hiền hòa:

- Yêu em! Bà xã hôm nay sẽ bị phạt vì không yêu ông xã...

- Mé!>Yêu ông xã... Song Ngư yêu ông xã mà~ >o

Song Ngư cuối cùng nói tránh nhưng không kịp nữa rồi. Kim Ngư chính thức cưỡng hôn cô bằng cách ôm lấy khuôn mặt kia.

Ngọt ngào lắm ^^

39. Chương 39

Ánh mặt trời cũng lên khá cao rồi. Nó chói chang chiếu thẳng vào khuôn mặt hờ hững của Cự Giải. Không gian tĩnh lặng đến đáng sợ. Cự Giải ngửa đầu ra đằng sau, thở dài:

- Đi rồi... Cô ấy đi rồi!

Lạnh quá... Chiếc ghế này lạnh quá! Anh thông tay... bỗng chạm vào được một mảnh giấy. Trong mảnh giấy là chữ của Sư Tử...

Chưa kịp nhìn thì Sư Tử xuất hiện:

- Ê! Làm gì mà ủ rũ thế hả? Tôi đã ghi rõ ra giấy rồi mà!?

- Tờ giấy...

Lúc này Cự Giải mới nhìn xuống tờ giấy đó. Trong đó là dòng chữ siêu xinh: “Tôi đi mua đồ ăn sáng rồi quay lại gọi anh đi học cùng!”

Cự Giải như tỉnh lại nhìn tờ giấy rồi vội vàng đọc lại vài lần. Anh mỉm cười toe toét, nhảy cẫng lên rồi ôm lấy Sư Tử. Anh hôn cô một cách bất ngờ khiến cô loạng choạng ngã xuống. Ánh mắt thì trợn cả lên. Điều nói đối với cô còn kì lạ hơn khi cảm giác anh ta hôn cô như thể là đã yêu cô lâu lắm rồi...

Sư Tử đập Cự Giải hai lần nhưng xem ra anh ta vẫn còn vui vẻ lắm.

- Đó là bạo lực gia đình nha! Sư Tử osin của tui! Tôi yêu cô!

Cự Giải hào hứng hét toáng lên.

BỐP!!! Chiếc giày bay thẳng vào bộ mặt điểm trai của Cự Giải nhưng xem ra khuôn mặt hớn hở của anh vẫn không biết mất. Sư Tử cau mày:

- Anh bị chập dây thần kinh số mấy đấy!

- Đi theo tôi! – Cự Giải cười đến nỗi không khép lại được nữa rồi.

Anh kéo tay Sư Tử đi rời khỏi khu vườn. Họ đi đâu vậy!?

40. Chương 40

Ánh sáng chiếu vào căn phòng to mang chất cổ điển làm Bạch Dương thức giấc. Cô dụi mắt vươn vai ngồi dậy thì chợt nhận ra đây không phải là chung cư của mình.

Đang sắp sửa lên cơn hoảng loạn thì một vòng tay ôm eo cô từ phía sau khiến cô giật mình hoảng hốt.

Nhanh như cắt cỏ, cô túm tay kẻ đó và bẻ ngược lại. Cho đến khi Ma Kết cắn vào tai cô thì cả hai đứa cùng hét toáng lên.

Và vâng cũng chính lúc hai anh chị hét toáng lên thì cánh cửa phòng Ma Kết sập xuống. Đám người hầu nằm lên cánh cửa tội nghiệp. Ông quản gia miệng lắp bắp:

- Thiếu gia...

Mặt Ma Kết sầm lại:

- Các người.... ra ngoài hết nhanh lên!

Anh quát lớn: đám người bỏ chạy rồi anh quay lại nhìn Bạch Dương với một khuôn mặt hắc ám:

- Cậu được lắm!

- Xin... xin lỗi cậu! – Bạch Dương meo méo.

- Hừm! Giận! Không chơi với cậu nữa.

Ma Kết quay mặt đi làm ngơ thì Bạch Dương túm lấy tóc anh rồi mỉm cười hì hì:

- Qua đây trên đầu cậu có gì này!

- Mẹ ơi ~ Đau! Buông ra! – Ma Kết cau mày nhìn khuôn mặt ngây thơ của Bạch Dương với nụ cười cực dễ thương làm anh không kìm lòng được nữa rồi.

Anh túm lấy tay cô kéo xuống làm cô hoảng hốt, anh mỉm cười nguy hiểm:

- Cậu được lắm! Lần này bắt buộc phải phạt cậu mới được!

Bạch Dương xanh mặt khi thấy nụ cười nguy hiểm kia. Cô nín thở chờ đợi hình phạt dành ình. Nhưng lại giật mình khi thấy càng ngày Ma Kết càng tiến sát mình hơn. Khuôn mặt điểm trai của anh khiến trái tim Bạch Dương đập lên thành thịch. Mặt cô bỗng ngáy ra:

- Đẹp trai quá! Cậu...

Câu nói chưa kịp dứt thì Ma Kết chạm đến được đôi môi của Bạch Dương. Anh sướng run lên vì cuối cùng thì cũng dám hôn cô chính thức... ngày xưa toàn phải hôn lén lúc cô ngủ gật...

Bạch Dương thì ngược lại. Toàn thân mềm nhũn ra. Cảm giác này quen lắm! Cái cảm giác mà cô toàn gặp trong mơ thôi... Sao lại ngọt như kẹo thể này!?

Bạch Dương và Ma Kết cùng tằm tằm trong lòng...

41. Chương 41

Quá trưa, Song Tử mới tỉnh dậy. Trong phòng tỏa ra hương thơm mà cô thích nhất: hoa ly. Cô mở to mắt nhìn lên trần nhà. Trên đó là những hình trái tim được cắt thủ công rất là tỉ mỉ xếp thành dòng chữ... I LOVE YOU!

Căn phòng tràn ngập những dải ruy băng nhiều màu. Xen kẽ là những sợi dây thắt nút đầy những con hạc và ngôi sao.

Song Tử cứ ngỡ đây là mơ cho đến khi một giọng ca vang lên:

Em là vì sao của anh... Là tình yêu của anh... Là hạnh phúc của anh!

Cái bóng của Thiên Bình dần xuất hiện. Song Tử ngỡ trong hạnh phúc vô bờ bến. Lời tỏ tình ngọt ngào nhất mà cô được.

Bài hát kết thúc, Song Tử òa khóc lao đến ôm Thiên Bình. Cô nước nở:

- Thiên Bình... cậu không phải làm thế này đâu!? Sức khỏe của cậu...
- Tớ xin lỗi Song Tử, em sẽ nguyện bên anh trọn đời chứ?
- Nguyện! Đến khi chết cũng không rời xa... Tớ yêu cậu... Thiên Bình! Em yêu anh! Thiên Bình.

Thiên Bình mỉm cười gạt đi những giọt nước mắt của Song Tử. Song Tử nắm chặt lấy bàn tay ấy của Thiên Bình. Cô mỉm cười.

Song Tử quàng hai tay ra cổ Thiên Bình. Đôi chân nhỏ bé của cô nhún lên. Lần này là Song Tử chủ động hôn Thiên Bình khiến anh vừa vui vừa ngạc nhiên.

Khi nụ hôn này chấm dứt cũng là lúc Thiên Bình ngã xuống bên vòng tay của Song Tử khiến anh lo sợ. Thiên Bình thều thào:

- Em đừng lo! Anh mệt... Anh chỉ ngủ thôi. Em sẽ ở bên anh nhé! Chỉ cần em...
- Và Thiên Bình nhắm mắt lại và ngủ một giấc bên cái ôm của Song Tử. Song Tử hôn lên trán anh:
- Ngủ ngon nhé! Người em yêu... anh nhớ dậy đó nhé!

Khi 10 con người của lớp 12F8 đang hạnh phúc bên nhau thì họ đâu biết cô Thanh Thanh đang méo mặt vì lớp chỉ có đúng hai học sinh là Bảo Bình và Xử Nữ.

42. Chương 42

Kì thi cuối học kì cuối cùng cũng trôi qua. Ai cũng mệt mỏi vì thời gian họ ôn thi quá khắc nghiệt. Bạch Dương vươn vai đập bàn:

- Chúng mình chơi game đi!

Bảo Bình và Sư Tử hào hứng:

- Chơi gì vậy? Chơi gì vậy?

- Chúng mình chơi – Bạch Dương lôi lên một túi đen to đùng, nhìn mọi người nguy hiểm – BÓNG NƯỚC!

*BỤP!!! * Quả bóng nước đầu tiên được khai mạc nhưng người ném đầu tiên không phải là Bạch Dương mà cô chính là người đánh chuông từ phía Thiên Yết.

Cả hai cô nhún răng cười. Song Tử hiểu ý bèn giơ tay phát biểu:

- Chia làm hai đội nhé! Cuộc chơi BẮT ĐẦU!!!

Vừa dứt lời thì một quả bóng đang bay với vận tốc ánh sáng đến chỗ Song Tử. Nhưng người bị ướn lại chính là Thiên Bình anh hùng. Cả bọn thấy vậy chỉ nhìn nhau cười nguy hiểm.

Thế là khai mạc. 12 con người mà đến mất quả bóng khủng khiếp bay lung tung. Khắp phòng là sự ướn át và tiếng cười đùa cười vang.

Quả bóng của Song Ngư vô tình bay qua cửa. Mọi việc diễn ra quá nhanh, quá nguy hiểm. Ai ai cũng đứng hình khi ngoài kia người đánh chuông chính là thầy hiệu trưởng.

Cả lớp hít một hơi thật dài rồi nhón nháo chạy về chỗ, ngồi im thin thít không dám hé lời.

Thầy hiệu trưởng bước vào, mặt mũi lạnh tanh nhìn cả lớp:

- Tôi đến đây để thông báo kết quả thi mà các em lại nghịch ngợm như thế này. Lớp trưởng, ai là người bày ra trò này.

Cả lớp im lặng nhìn nhau. Bỗng Bạch Dương bật dậy:

- Là em thưa thầy!

Mọi chuyện sẽ vô cùng tệ khi nụ cười của thầy tung ra nhưng nó lại làm thầy giật mình khi cả lớp cùng đứng dậy và nhao nhao nhận tội.

Thầy lạnh lùng:

- Được! Hình phạt cho các em chính là... phải thắng trong cuộc thi tài lần này. Và các em hôm nay sẽ phải tổng vệ sinh toàn trường.

Cả bọn chẳng nói được gì, đành ngồi xuống thở dài khi nghĩ đến trường Swof này. Nó to chẳng khác một thành phố nhỏ.

Trời sẩm tối thì cũng là lúc mọi học sinh ra về và hình phạt của họ bắt đầu. Cả bọn đi nhặt rác và quét sạch chỗ cát bụi kia. Họ mệt mỏi than thở:

- Chơi thì vui nhưng cái giá thì đắt quá!

- Dọn nhanh còn về. Sao cái trường này bẩn quá vậy nè!

Song Ngư mếu máo. Kim Ngưu mỉm cười:

- Cậu nghỉ một chút đi tớ làm hộ cho.

Đằng xa xa là cái dáng tinh nghịch của Bạch Dương:

- Ê! Ma Kết!

Ma Kết mặt hớn quay lại nhìn cô. Bạch Dương mỉm cười thật tươi và nhân lúc đó, cô cuối xuống lấy một nắm lá ném vào người anh:

- Ma Kết ơi! Bạch Dương yêu Ma Kết! – Mặt Bạch Dương hớn ha hớn hở. Trong bóng tối nó hơi ửng lên.

Ma Kết mặt hình sự nhìn cô:

- Con quỷ nhỏ kia! Cô chết với tôi!

Vừa nói xong thì anh chạy đến ôm chầm lấy Bạch Dương mà xoay vòng. Và thả cô vào đồng lá phía dưới.

Lúc này Ma Kết mới nhớ ra hình như là Bạch Dương có tỏ tình với mình. Anh đứng hình luôn. Bạch Dương gọi:

- Ê tên ngốc! Còn đứng đó nhìn nữa. -.-

- Cậu vừa nói là cậu yêu tớ phải không? – Ma Kết nhẹ nhàng hỏi lại.

Cái giọng điệu và ánh mắt của anh khiến cô hơi khó hiểu nên cô trả lời rất nhỏ:

- À... ừ... tớ yêu cậu mà!

- Đồ đáng ghét! Sao giờ cậu mới nói mà!

Bạch Dương cau mày lẩm bẩm : “Hình như mình nói điều này rồi mà ~.”

Đang mải lẩm bẩm thì Bạch Dương bỗng thấy đồng lá bay lên như bị dính chường. Cô ngớ người, cuống cuống bỏ chạy khi thấy Ma Kết đang lao vào đây với tốc độ kinh người.

Ôi trời... và anh rơi trúng người cô rồi! Tên này nặng lắm... Bạch Dương lắp bắp:

- Kết à... cậu... tớ... khó thở!

- Xin lỗi cậu nha! – Ma Kết ngồi sang bên, rồi quay lại ôm chầm lấy cô – Tớ chỉ chờ mỗi câu nói yêu của cậu thôi đó.

Sư Tử mặt mũi tối sầm núp sau cái cây đằng xa kia. Cô thở dài:

- Hai người họ...

- Này Chăn tinh! – Giọng Cự Giải vang lên khiến Sư Tử giật mình – Cậu cũng muốn thể phải không?

- Hử!? Tớ không... không muốn!?

Chờ Sư Tử nói rồi, Cự Giải ẩn Sư Tử vào gốc cây, mặt anh càng ngày càng trở nên nguy hiểm. Anh tiến sát vào mặt Sư Tử rồi hôn cô một lần nữa.

Lần này thì cả hai trái tim của họ đều run lên. Có vẻ hai người đã toàn tâm toàn ý!

Song Tử và Thiên Bình thì đi dọn các lớp còn họ có “tĩnh tò” hay làm gì mờ ám thì gia xin chịu.

Song Ngự và Kim Ngưu thì cứ hú hí tùm tùm cười từ nãy đến giờ. Và Xử Nữ và Bảo Bình thì chắc đi dọn vệ sinh rồi :”>

Đứng ở trên cao là bóng dáng thầy hiệu trưởng và cô Thanh Thanh. Thầy hiệu trưởng thở dài:

- Bọn trẻ này thật là...

- Thầy đang giúp chúng nó đó – Cô Thanh Thanh mỉm cười.

- Cuộc thi sẽ bị hủy bỏ... tôi muốn bù đắp cho chúng nó thôi!

- Sao kì thi lại bị hủy...

Thầy nhìn bọn trẻ đang vừa dọn vừa nô đùa thở dài:

- Đến ngày đó... cô sẽ biết!

43. Chương 43

Trời cũng đã về khuya thì cũng là lúc xong tất cả công việc. Ông trời thật quá đáng vì chính lúc này lại làm trời mưa tầm tã. Khiến họ mắc kẹt ở đây.

Song Ngự vươn vai:

- Mưa oài! Về sao?

Sư Tử và Cự Giải cùng nổi cơn thịnh nộ:

- TỐ GHÉT MƯA!

Cả bọn đờ ra nhìn hai người họ rồi phì cười. Song Tử trêu:

- Hai cậu... yêu nhau rồi đó hả?

- Dương...

Cự Giải đang định nói thì Sư Tử bịt miệng anh lại:

- Chỉ sắp thôi!

Cả bọn im lặng không nói gì đứng nhìn những giọt mưa đang rơi. Tòa nhà F cuối cùng cũng tắt đèn. Cả trường chính thức chìm trong màn đêm cùng với hơi lạnh từ mưa.

Song Ngư xoa xoa bàn tay, giọng giả nai:

- Trời lạnh lắm rồi! Mà cũng đã khuya rồi... Có 6 cái ô thì chia nhóm về nhé!

Sư Tử giật mình phản đối:

- Nô... nô! Nhà tớ không gần nhà ai thì về kiểu gì hả?

Nhân Mã tinh nghịch khoác vai Bạch Dương:

- Tớ sẽ về với Bạch Dương cho! Đẳng nào thì nhà chúng tớ cũng gần nhau!

Ma Kết giật tay:

- Không được! Bạch Dương hôm nay về nhà tớ!

- Cậu hâm à!? – Bạch Dương giật tay lại – Tớ... còn chưa thay đồ.

Nhanh như cắt, anh nắm lấy tay cô và lôi sên sệt đi:

- Cần gì! Ngày trước cậu toàn mặc đồ của tớ mà!

- Ô... ơ

Bạch Dương hướng mắt về phía đám bạn của mình với ánh mắt cầu cứu. Nhưng rồi như chợt nhớ ra điều gì đó. Cô quay lại nhìn Ma Kết rồi mỉm cười nhẹ.

Hội đứng lại tùm tùm cười thì bất chợt nhận ra sự vắng mặt của Song Ngư và Kim Ngư. Sư Tử vươn vai:

- Hai người họ nhanh thật!

- Cậu đi về với tớ nhé! – Bảo Bình giật giật vạt áo của Xử Nữ như một thói quen.

Anh đỏ mặt gật đầu và hai người họ lại dắt tay nhau đi luôn. Thiên Bình và Song Tử cũng chuẩn lẹ. Sư Tử kéo tay Cự Giải đi với một khuôn mặt hằm hằm.

Giờ thì chỉ còn mỗi Thiên Yết và Nhân Mã đang đứng đó ngại ngùng.

44. Chương 44

Thiên Yết với Nhân Mã cứ đứng đó ngại ngùng nhìn nhau mà chẳng dám hé răng mở lời rủ đi về. Bỗng sau lưng vang lên giọng thân thuộc:

- Tôi vẫn được tranh Thiên Yết với cậu chứ Nhân Mã?

Cả hai giật mình quay lại khi nhận ra anh ta là Tử Minh. Lại là cái ánh mắt có phần điên dại làm họ sởn lạnh.

Thiên Yết nhăn mặt cắn môi:

- Anh muốn gì?

Tử Minh nhếch mép cười:

- Nói vui thôi!

Giọng nói ấy nghiêm túc và lạnh đến mức khiến Nhân Mã toát mồ hôi hột. Tử Minh hơi cau mày lại rồi thả lỏng mỉm cười:

- À! Đơn giản là vì tôi không muốn ích kỉ thêm nữa. Thiên Yết à... chuyện lần trước chỉ là đùa thôi!

Thiên Yết mặt mũi bỗng tối sầm lại, cô nhìn Tử Minh với một ánh mắt khác lạ. Tử Minh nín thở rồi nói tiếp:

- Gia đình của em vẫn còn sống. Họ đang ở một khu biệt thự. Bấy lâu nay... họ nhờ anh thử xem em còn giận họ vì đã giả vờ như mình không còn nữa không.

- Anh... nói sao? - Giọng Thiên Yết gần như lạc hẳn đi...

- Đây là địa chỉ nhà em! - Tử Minh đưa cho Thiên Yết một tờ giấy - Em đừng sống ở đó nữa. Về với ba mẹ em đi!

Thiên Yết không nói gì cả, người cô tê cứng lại và sắc mặt thì cũng kém hẳn đi. Tử Minh thì thầm điều gì đó vào tai Nhân Mã rồi anh đội mưa đi về.

Nhân Mã nhìn Thiên Yết rồi tâm trạng anh như đóng băng này. Một sức mạnh nào đó cho tiến lại gần cô, ôm lấy cô:

- Cậu...

- Tổ... vui quá Nhân Mã ạ! Tổ... vẫn còn có người thân. Nhưng sao họ lại!

Nhân Mã không nói gì cả. Từng giọt nước mắt mặn đắng của Thiên Yết cứ thế lăn dài trên má cô rồi rơi xuống áo anh.

Anh càng siết chặt cô hơn, anh hôn nhẹ lên một đôi môi cô như một lần chuyển hơi ấm cho cô.

Anh thì thầm vào tai cô:

- Thiên Yết cuối cùng thì cậu cũng dập tắt cái ngọn lửa luôn cháy lên trong tớ khi tớ nghĩ đến Song Tử. Giờ trong mắt tớ chỉ có cậu thôi...

Thiên Yết vừa vui vừa lo lắng nhưng giờ thì không phải lúc cho cô tiếp tục suy nghĩ về tương lai nữa rồi. Cô yêu Nhân Mã. Cô yêu cái hiện tại mà cô đang có! Thiên Yết vòng tay lên, siết chặt lấy Nhân Mã... cô mỉm cười mãn nguyện.

Xa xa kia vẫn là ánh mắt ngẩn lệ với nước mưa nhìn hai người họ. Sư Tử khẽ chạy lại ôm lấy anh:

- Tử Minh à... - Sư Tử khóc nức lên

- Cảm ơn em... đã cho anh biết! Lừa dối người khác như thế nào!

Anh quay lại, hôn lên trán của Sư Tử một cái thật lâu như một lời chào tạm biệt. Rồi anh quay đi, bước thật nhanh.

Sư Tử cắn chặt môi kìm lại tiếng khóc của mình. Cuối cùng thì cô cũng hiểu ra tất cả. Tình cảm của cô với Tử Minh và Ma Kết vốn không phải là thật.... chỉ là sự ích kỉ của bản thân...

Trái tim Cự Giải như đang bị hàng ngàn mũi kim đâm vào. Tê tái và nhuộm máu khi nhìn người mình yêu thương đang đau mà mình lại hoàn toàn vô dụng.

45. Chương 45

Song Tử “choàng” hai chân của mình qua cô Thiên Bình. Cô ngả người ra phía sau để xem bộ phim lãng mạn Hàn Quốc. Thỉnh thoảng cô bật dậy dứt cho Thiên Bình chút bóng ngồ.

Đôi mắt của Thiên Bình thì không rời khỏi màn hình laptop còn đôi mắt của Song Tử thì không thể tách khỏi màn hình tivi.

Được một lúc thì Song Tử thở dài:

- Thiên Bình hư thế! Không chơi với Tử Nhi ta đây mà lại chơi với cái laptop thế kia!

- Tớ nghiện game này lắm! Cậu chơi cùng tớ nhé! – Thiên Bình mỉm cười thè lưỡi.

Song Tử ngạc nhiên nhìn khuôn mặt tươi cười của Thiên Bình lại vừa quay lại game. Cô thở dài rồi nhìn một lúc vào màn hình laptop:

- Thiên Bình – Cô hét lên – Sao cậu lại kết hôn với một đứa nhỏ không quen biết thế kia. Còn vợ vợ chồng chồng thế kia? Chưa gì đã tính đến chuyện ngoại tình rồi hả!?

Thiên Bình bỗng nhiên rời mắt khỏi laptop:

- Thế cậu... chơi game cùng tớ đi. Tớ sẽ bỏ nó luôn cho cậu xem.

Thiên Bình vừa dứt lời thì một dòng điện chạy qua người anh. Anh nuốt nước bọt rồi nhìn khuôn mặt đang đăm đăm sát khí của Song Tử.

Song Tử đưa bàn tay mềm mại của mình lên vuốt khuôn mặt điểm trai của Thiên Bình rồi nhéo một cái thật đau không tương tiếc:

- Chưa cưới mà cậu đã ngoại sờ tình rồi! Láo! Quả này phải phạt.

- Hix hix! Tha cho tớ đi! Tớ biết lỗi rồi ạ...

Thiên Bình méo mặt xin lỗi rồi rít nhưng có vẻ như khuôn mặt chưa vẫn chưa lộ vẻ nguôi giận.

- Hừm! Tớ ghen rồi đó! Biết thế không thêm yêu Thiên Bình nữa!

Song Tử quay lưng lại với Thiên Bình. Cô chờ đợi... nhưng rồi 5 phút trôi qua, trí tò mò của Song Tử đã bay đến.

Không kìm được lòng, Song Tử quay lại thì giật cả mình rồi mỉm cười.

Cậu bé Thiên Bình đang che mặt bằng một tờ giấy với dòng chữ nắn nót: “Vợ Song Tử cute của chồng Thiên Bình xấu xí! Cho chồng xin lỗi ạ! Hix... chồng biết lỗi rồi ạ... chồng chia tay liền!”

Song Tử mỉm cười nhẹ rồi tiến gần lại anh. Hôn gián tiếp lên môi anh qua tờ giấy mỏng manh.

Lúc ấy hai “trái cà chua” đang thi nhau khoe sắc đỏ của mình.

46. Chương 46

Hạnh phúc đã đến họ chưa nhỉ? À... đang đi ngang qua Xử Nữ và Bảo Bình.

Trên con phố đông lạnh lẽo về đêm, thừa thớt người qua lại. Chiếc khăn quàng cổ tình yêu đang riềng xích hai con người với nhau.

Bảo Bình bĩu môi:

- Ấm không? Hì hì... chiếc khăn tơ tụt đan đó!

Xử Nữ châm chọc:

- Có nhưng cậu nặng quá đi à!

Bảo Bình bĩu môi:

- Nặng đâu mà nặng... có mà cậu yếu quá ý!

- Ô hay... từ này công cậu cũng được tầm một tiếng rồi đó. Còn ma nào khỏe hơn nữa.

Bảo Bình cười ngượng, lẩm bẩm nói lời xin lỗi. Cô gục đầu vào vai Xử Nữ:

- Xử Nữ của tớ ơi!

- Sao hả...

Xử Nữ quay lại, chưa kịp nói hết câu thì anh ngỡ ngàng đứng yên tại chỗ. Bảo Bình nhnhan nhẹn đã “lợi dụng” thời cơ hôn anh làm Xử Nữ thoáng đỏ mặt.

Với Xử Nữ thì nụ hôn này ngọt ngào hơn cả lúc anh hôn lên cô.

Được khá lâu thì dừng lại, Bảo Bình thở phào nhẹ nhõm:

- Xử Nữ à... Chúng mình yêu nhau đi!

Xử Nữ vẫn đang trong trạng thái lâng lâng của nụ hôn kia. Điều bộ đó làm Bảo Bình phì cười, nheo má anh một cái.

Xử Nữ như tỉnh lại:

- Hả?

Bảo Nhi cười khúc khích hét lớn:

- XỬ KHI!! HÃY LÀM NGƯỜI YÊU CỦA TỚ NHÉ... VÀ LÀM CẢ NGƯỜI TỚ YÊU SUỐT ĐỜI NÀY!

Xử Nữ đứng hình. Nếu không phải công Bảo Bình chắc anh đã nhảy cẫng lên vui sướng.

Nhưng Xử Nữ nhanh chóng bình tĩnh lại:

- Chúng mình yêu nhau sẵn rồi mà!

- Để tớ nói lại: CHÚNG MÌNH YÊU NHAU NHÉ!

Sau câu nói đó, Bảo Bình chả ngần ngại, ôm chặt Xử Nữ và hôn lên môi anh. Ấm lắm!

47. Chương 47

Bầu trời đêm đầy sao lấp lánh tỏa sáng chứng giám cho tình yêu hai người. Cứ như thể đến giờ hạnh phúc hay sao ý? :3

Bạch Dương khoanh tay nhìn Ma Kết đang nở nụ cười vui hết cỡ với ánh mắt giận tóe lửa. Cô hít thở sâu rồi hần giọng, mặt đan lại:

- Cậu lấy áo bỏ cậu cho tớ mặc đó hả? Rộng thùng thình như này...

- Của tớ đấy – Ma Kết nhìn chằm chằm từ đầu đến chân rồi dừng trên khuôn mặt đang hờn giận của Bạch Dương – Tại số này bị quá cỡ... mà nó cũng giống đồ con gái. Cậu mặc giống cái váy luôn cơ mà!

Chiếc quần short của em gái Ma Kết và chiếc áo thể thao xanh nước biển có mũ dài tay của anh thật sự làm cô trông vô cùng nhỏ bé khi đứng cạnh Ma Kết. (phòng Ma Kết cực ấm nên không sợ lạnh nhé!)

Bạch Dương nhắm mắt nhìn vào gương rồi chạm vào chiếc áo dài ẩm áp:

- Haizz! Tớ đi thay đồ đây!

- Làm gì còn đồ! Em gái tớ đi chơi rồi... nó hôm nay ngủ ở nhà bạn!

- Bộ cậu định cho tớ mặc cái quần này? Thời thì trời đông... mặc quần này thì chết rét à!

Ma Kết gãi đầu:

- Cậu mặc quần tất rồi mà == Ai bảo cậu... không lạnh đâu!

Bạch Dương im lặng nhìn mình trong gương rồi lại quay lại nhìn Ma Kết. Bỗng điện thoại Bạch Dương rung lên, có tin nhắn từ ‘anh Bạch Vũ ẩm ơ’ :“ Đêm nay đừng về chung cư nhé! Anh mượn hihi... *cười* À... nếu tính muốn đánh đắm anh thì để sau đi! Nói chung là đừng về nhé!”

Chưa lúc nào mặt Bạch Dương khó coi như thế này, cô hét lên:

- Cái tên này! Làm gì căn nhà thân thương của mình rồi??

Giọng nói lạnh lạnh của Ma Kết thì thầm ngay đằng tai Bạch Dương:

- Làm thế nào bây giờ nhỉ!? Hôm nay cậu phải ngủ với tớ rồi... *mặt gian*

Bạch Dương đứng hình 5 giây, nằm gọn trong vòng tay Ma Kết rồi cô đỏ mặt lên, ưỡn vào người anh:

- Tớ thà ngủ ở nhà vệ sinh còn hơn ngủ với cậu!

Ma Kết ngồi xuống giường, kéo chiếc chăn trùm lên nửa đầu. Ánh mắt anh long lanh, giả giọng ngây thơ:

- Trong nhà vệ sinh có... mèo đó... - Ngay lập tức, Ma Kết đổi sang giọng nũng nịu – meoo...

Quả là theo phản xạ, Bạch Dương chạy như vào cái chăn cùng Ma Kết. Còn Ma Kết thì cười sung sướng mừng thầm: “Ồi mẹ ời! Thích quá đi mất... kaka!” Anh nhanh chóng choàng ôm lấy cô rồi thì thầm vào tai:

- Tớ đã nói là tớ yêu cậu nhiều lắm chưa nhỉ? Nếu là rồi thì tớ sẽ nói lại ngay bây giờ... còn nếu chưa thì chính lúc này tớ sẽ nói: Tớ Yêu Cậu!!

Câu nói chấm dứt thì Bạch Dương quay lại hôn Ma Kết trong sự ngỡ ngàng của anh.

Bạch Dương thả lỏng người dựa vào người Ma Kết bảo:

- Tớ không muốn nghe! Nhưng tớ vẫn nói là Tớ cũng thích cậu!

Ma Kết ôm eo cô phụng phịu:

- Chỉ thích thôi sao?

Bạch Dương quay lại véo má Ma Kết:

- Tên quỷ! Với tớ thì thích là đủ rồi... Còn yêu thì... còn lâu mới yêu cậu.

Nói như vậy là Ma Kết đủ hiểu rằng cô yêu anh như thế qua nào qua ánh mắt ấy. Ma Kết gục đầu vào vai cô:

- Vậy làm người yêu của tớ nhé! Trả lương là một ngày một nụ hôn!

- Cậu cuồng hôn hả?

Ma Kết gật gật, nhìn cô lè lưỡi rồi bảo:

- Chỉ bị cuồng hôn với một mình cậu thôi!

Vừa nói xong thì anh ôm lấy cô, mím chặt môi và đặt lên môi cô một nụ hôn.

48. Chương 48

Thiên Yết ngồi lặng bên cửa sổ, nhâm nhi cốc rượu vang đỏ. Cô hoàn toàn chẳng biết làm như nào nữa. Cái câu nói làm Thiên Yết phải suy nghĩ về Nhân Mã...

Nhân Mã yêu Song Tử như vậy mà giờ anh lại bảo yêu cô. Liệu có đáng tin hay không? Hay là anh chỉ đang thương hại cho cô!?

Càng suy nghĩ thì cốc rượu cầm trên tay Thiên Yết càng trở nên đáng, càng trở nên xót xa. Cái ánh mắt lạnh tanh kia đã lâu rồi chưa hiện trên mặt cô nhưng cái tật ưa sự im lặng thì vẫn còn!

Chiếc điện thoại vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ của Thiên Yết. À? Chiếc điện thoại đã lâu lắm rồi mới vang lên tiếng kêu này. Cô nhẹ nhàng nhắc máy:

- Alo?

Đầu dây bên kia im lặng, cô nghe từng nhịp thở của người đó. Được một lúc thì người đó cũng lên tiếng:

- Cự Giải nè! Cậu ra chỗ công viên gần nhà cậu được không?

- Không! – Giọng Thiên Yết cần lãnh lạnh nhưng lại chan chứa đầy nỗi buồn.

Ấy vậy mà sau câu nói người trả lời cô không phải là Cự Giải nữa mà lại là một giọng nói khiến cô mất ngủ bấy lâu:

- Tớ... Nhân Mã nè! Tớ biết cậu đang suy nghĩ rất nhiều nhưng hôm nay tớ sẽ nói hết với cậu... một sự thật vô cùng quan trọng. Cậu chỉ cần im lặng cho đến khi tớ nói hết.

Giọng Nhân Mã chợt dừng lại, ngập ngừng rồi mới tiếp tục:

- Mọi tình đầu của tớ là Song Tử nhưng người tớ yêu bây giờ và mai sau chưa chắc đã là Song Tử... đối với tớ Song Tử là thứ quan trọng nhất!

Trái tim Thiên Yết dừng như vỡ vụn khi nghe đến câu nói này. Cô hiểu... cô đang chuẩn bị tinh thần nghe những lời nói tiếp theo.

Nhân Mã tiếp lời:

- Cậu biết đấy... Tớ từng đã nghĩ rằng sẽ không ai có thể thay thế được Song Tử nhưng giờ tớ đã biết. Chỉ có cậu mới có thể thay đổi được trái tim của tớ. Thiên Yết tớ muốn nói với cậu: **TỚ YÊU CẬU! THẬT SỰ YÊU CẬU!**

Nhân Mã dứt lời thì đầu dây bên kia im lặng rồi tiếng khóc thút thít từ bên kia. Mãi sau Thiên Yết mới trả lời:

- Tớ cũng yêu cậu... mãi mãi yêu cậu Nhân Mã!

Hai nụ cười nở rộ cùng một lúc.

Sư Tử ôm lấy Cự Giải nhưng cái ôm của cô lạ lắm... cứ như cái ôm vĩnh biệt vậy. Cự Giải nhăn mặt lo lắng:

- Sao vậy?

- Tớ... nghĩ tớ vẫn còn yêu Ma Kết nhiều lắm... cậu cho tớ thêm thời gian nhé!

Cự Giải im lặng, bàn tay của anh siết chặt lấy đôi tay đang lạnh dần của Sư Tử. Cự Giải cúi mặt xuống:

- Sư Tử à... cậu là đồ ngốc... đồ ác độc! Cậu định đè bẹp trái tim tớ bao nhiêu lần nữa... tớ khó thở lắm cậu biết không!

Sư Tử giật mình khi thấy bàn tay mình dính những giọt nước ấm nóng. Cự Giải đang khóc... vì cô ư?

Sư Tử rút tay lại, ánh mắt ngạc nhiên nhìn Cự Giải từ đằng sau. Cự Giải nhắc bước chân nặng nề bỏ chạy. Sư Tử sững sờ. Sư Tử hét lên:

- CỰ GIẢI!!!!

Nhưng Cự Giải đã chạy xa rồi... cô nhìn theo bóng, nước mắt cô chọt tuôn, cô lẩm bẩm:

- Tớ yêu cậu... yêu cậu nhiều lắm Cự Giải nhưng tớ không thể!?

49. Chương 49

Sau một vài ngày chờ đợi dài cổ thì cuối cùng cũng đến hội thi. Năm nay cả trường sẽ được dự thi trên biển, nhằm nâng cao độ khó và tính sáng tạo của học sinh.

Cả lớp 12F8 nhốn nháo, Kim Ngưu cau mày:

- Trời ạ... sắp khởi hành sao còn thiếu nhiều thế hả? Điểm danh nhé!

Song Ngư bĩu môi:

- Nè. Sao cậu được điểm danh!

- Thì Ma Kết đã đến đâu – Kim Ngưu bĩu môi – Bà xã buồn cười thế hả!?

Sư Tử thở dài:

- Các cậu thể hiện tình cảm nơi công cộng à nha! Định để dân FA như tớ GATO đến tắc thở luôn hả?

Nhân Mã:

- Yêu nhau thì phải thể hiện ra cho người ta thấy chứ nhỉ!?

Nói rồi Nhân Mã quàng tay qua cổ Thiên Yết và đặt nhẹ nhàng lên môi cô một nụ hôn. Bao nhiêu ánh mắt nhìn họ ngạc nhiên và tiếng la hét ghen tuông.

Bảo Bình:

- Mấy ông bà sến cũng phải vừa vừa thôi nhé! Khiếp quá...

Xử Nữ beo má Bảo Bình:

- Đừng nói cậu đang thêm đó ghen. Muốn không? – Xử Nữ cười nhả răng rồi chu mỏ lên.

Song Tử:

- Đùa... mấy ông bà phải như tui với Thiên Bình nè!

Vừa nói xong, Song Tử chạy ra xa Thiên Bình vài bước rồi chạy thật nhanh đến chỗ anh, lao lên và quắp hai chân vào người anh.

Theo phản xạ thì đúng là Thiên Bình sẽ sợ hãi đỡ lấy Song Tử nhân cơ hội đó, Song Tử hôn *chụt!* lên môi Thiên Bình một cái...

Vâng... Bạch Dương đứng chụp ảnh từ xa giờ mới lên tiếng:

- Các cậu đi chụp ảnh cưới là được rồi đó.

Theo sau cô là cái bóng vật vờ của Bạch Vũ. Cự Giải ngạc nhiên:

- Bạch Vũ cũng được đi luôn sao?

- Anh ý mới trở thành thầy giáo chủ nhiệm mới của chúng ta... - Bạch Dương trả lời mếu máo

Cả lớp đồng thanh:

- HẢ!??? THẾ CÔ THANH THANH ĐÂU?

Ma Kết từ đâu xuất hiện:

- Cô Thanh Thanh xin chuyển công tác đột xuất nên Bạch Vũ mới được tín nhiệm...

Nhân Mã cười vui:

- Thế này thì Bạch Dương được nâng đỡ rồi!

Bạch Vũ “đặt” cằm của mình lên đầu Bạch Dương, mặt nhìn như con mèo:

- Bạch Dương có nâng đỡ cũng không ngóc lên được....

Bỗng mọi ánh đổ dồn về phía Ma Kết. Giọng Song Ngư nhỏ nhẹ phá tan bầu không khí:

- Sao Ma Kết lại nhìn Bạch Dương với ánh mắt đó...

Bạch Dương đang loay hoay xem ảnh nên cũng chẳng để ý xung quanh, chuyện Bạch Vũ hay “gác” cằm lên đầu thì cô đã quá quen rồi nên là giờ chẳng còn cảm giác.

Lúc này Bạch Vũ mới nhìn qua chỗ Ma Kết, anh giật mình, bật dậy đứng cách xa Bạch Dương:

- Ma Kết à... anh không cố ý!

Giọng Ma Kết đằng đằng sát khí:

- Hóa ra... chính làm cô ấy không cao lên được - *Crack~* tiếng bẻ tay của Ma Kết – Và cũng chính anh làm cô ấy bớt thông minh đi!

Và thế rồi... cả trường được chứng kiến một hội trưởng nghiêm túc đuổi thầy giáo khắp sân trường!

50. Chương 50

Đoàn xe của toàn trường đồng loạt xuất phát, chạy bon bon trên đường. Và lớp 12F8 vẫn không thể nào im lặng được. Cả bọn cứ chạy xung quanh xe.

Bảo Bình, Xử Nữ, Thiên Bình và Song Tử hội tụ mở sòng bạc trên xe. Sư Tử và Cự Giải thì cứ nhìn nhau nhưng chẳng dám mở miệng nói một câu nào. Kim Ngưu và Song Ngư thì ngồi âu yếm nhau. Thiên Yết thì oánh nhau với Nhân Mã tranh trò điện tử. Bạch Dương thì ngắm đường còn Ma Kết cứ ngồi lờm lờm với Bạch Vũ.

Được một lúc làm việc riêng thì Song Tử hét lên:

- Suốt ngày thua... hừm... Chúng mình chơi trò khác đi!

Thiên Bình:

- Chơi gì bây giờ?

Song Ngư ngồi ngấm rồi vỗ tay cái đét:

- Chơi sinh sầm vẽ mặt hay tết móng?

Cả lớp đồng thanh:

- VẼ MẶT!

Riêng Nhân Mã thì chờ mọi người trả lời xong, anh nở cười và khuôn mặt bỗng thoáng lên một màu đỏ. Nhân Mã đứng dậy và “ngoáy móng” :

- Tết móng đi! Xem ai móng đẹp hơn...

Và một... hai... ba...

Bóp! *Bụp!* *Tét!* *Sầm!* *Uỳnh!* *Rung xe* *Lắc mạnh*

- Này thì tết!
- Này thì nông!
- Này thì ngoáy nông!
- Này thì....

Cả hội lao vào đánh hội đồng Nhân Mã. Tội nghiệp bé Mã sắp thành nhân vật bi thảm nhất trong ngày.

Đánh được một lúc thì Thiên Yết lên tiếng:

- Các cậu hành Nhân Mã thế thì tớ sống sao?

Cự Giải bỗng giả mặt ngây:

- Oánh luôn cả Thiên Yết thế là hai cậu sống luôn với nhau... trong bệnh viện.

Lúc này thì mọi ánh mắt đáng sợ nhất lại hướng về Cự Giải. Giọng Sư Tử vang lên:

- Giờ cậu có muốn vào viện cùng Nhân Mã đứng không?
- Đừng nói sẽ không như... Xin anh đừng! – Cự Giải hét lên và chạy khắp chiếc xe...

Tội bác tài xé điếc hết cả tai với bọn tăng động này.

51. Chương 51

Cuối cùng thì sau một hồi chật vật, bác tài cũng được giải thoát bởi bọn quỷ đáng ghét kia. Bác nở nụ cười méo xẹo:

- Các cháu đi vui... - Giọng nhỏ dần – Ôi chút nữa lại phải chở bọn quỷ sứ này về...

Đứng trước nơi đây, giọng của Song Tử ngân vang:

- Biển mát quá!

Bảo Bình:

- Có sóng... có gió... có mây.... Cứ như đi trăng mật ý!

Xử Nữ chọt vòng tay từ đằng sau lên cổ Bảo Bình:

- Mai sau cậu muốn đi trăng mật ở đâu hả Bảo Bảo...?
- Hai cậu... - Mặt Sư Tử dơ ra – Chưa gì đã tính đến truyện “nói dối tông đường rồi”
- Ôi bà này... đầu óc đen tối quá ~ - Cự Giải hét lên ~.

~ Cái gì chứ!? – Sư Tử định dơ nắm đấm lên đánh tên đáng ghét kia.

Bạch Vũ nhăn mặt lên tiếng:

- Thôi nào! Giờ chúng ta đi dựng trại rồi chuẩn bị thi nha!

Ma Kết mỉm cười:

- Chả cần đâu! Em có một... à chờ em chút!

Nói rồi Ma Kết chạy mất tích luôn. Bạch Dương gãi đầu:

- Các cậu có thấy dạo này Kết rất lạ không?

Kim Ngưu cũng gật gù:

- Công nhận... vẻ nghiêm túc của hần đầu rồi nhỉ!

Mắt Nhân Mã vẫn dính vào màn hình máy điện tử:

- Tại cậu đó Bạch Dương....

Bạch Vũ tranh thủ không có Ma Kết ở đây bèn gác cái cằm của mình lên đầu Bạch Dương, mặt thảo mãn tay vuốt mái tóc màu hạt dẻ của Bạch Dương:

- Ôi mình nhớ cái hương này quá!

-

Lúc này ánh mắt Bạch Dương đang thay lời muốn nói: “Kết ơi... quay lại đi Kết!”

Ánh mắt Thiên Yết lặng nhìn mặt biển. Bỗng giọng của Cự Giải vang lên:

- Yết à... ở đây đẹp nhỉ?

- Cậu...? Có chuyện gì muốn nói với tôi? – Thiên Yết giật mình cau mày nhìn lại.

Bỗng giọng Nhân Mã vang lên:

- Yết ơi... tớ nhờ cậu chút việc!

- Có... chuyện gì để sau nhé Cự Giải.

Ánh mắt Cự Giải nhìn Thiên Yết tiếc nuối, anh chỉ muốn nói với cô rằng: “Cảm ơn cậu đã cho cậu biết tình yêu đơn phương nó đau như nào... nhưng còn cho tớ biết khi yêu hai phương cũng chẳng bớt đau là mấy!”

Đằng xa xa là ánh mắt buồn buồn của Sư Tử, cô lẩm bẩm:

- Cậu bảo chỉ yêu tớ thôi mà!

- Một khi trái tim đã từng thương một người thì như nào trong tâm trí vẫn luôn có người đó! – Giọng Ma Kết lạnh tanh vang lên khiến Sư Tử giật mình.

Cô quay lại... trầm ngâm không nói gì.

52. Chương 52

- Bảo Bình ơi! – Ánh mắt rạng rỡ của Xử Nữ khiến toàn trường nhìn thấy đều buồn cười. Ôi cái nụ cười tỏa nắng giữa bờ biển xanh.

Bảo Bình cũng “phản trí” không kém:

- Dạ có!

- Nhân dịp hôm nay... tớ muốn nói với cậu một điều...

Bảo Bình mắt long lanh:

- Cậu muốn gì thế ạ?

- Rằng... à... ờ... sao hôm nay cậu ngoan thế?

Vừa dứt lời thì mặt Bảo Bình cau lại luôn, cô quay lưng làm bộ mặt giận dữ:

- Gì chứ! Hôm nào Bảo Bảo ta chẳng ngoan...

- Tớ đùa thôi! Tớ có chuyện muốn nói... rằng khi nào về... sau khi học xong... cậu với tớ...

- Bảo Bình ơi! – Giọng nũng nịu của Bạch Vũ vang lên cản ngang đoạn lấp lửng của Xử Nữ – Qua đây thiết kế bày trí sao cho khoa học nè... nhanh lên không Nhân Mã với Bạch Dương quây tứ tung bây giờ.

Bạch Dương hân giọng:

- Quây gì mà... anh đang cản trở người thi hành công vụ đó biết không hả?

Có Song Ngư và Kim Ngưu là đang tình tứ. Song Ngư thì chăm chăm đút cho Kim Ngưu ăn. Có Thiên Bình được miễn giảm làm những việc nhẹ như ngồi thiết kế. Song Tử nhìn anh mỉm cười nháy mắt.

Ma Kết đành tìm cách tác Bạch Dương và Bạch Vũ ra:

- Bạch Dương, Song Tử, Nhân Mã và Sư Tử đi khởi động đi. Hội thể thao thi đầu tiên đó.

Mặt của bốn người bơ phờ được một lúc thì lại mừng lên. Giở điệu “đập mông” ~ bó tay

Thế là các bạn còn lại thì thi nhau dựng lều, nơi đây sẽ chính là nơi để các bạn trong câu lạc bộ hóa học thi. Cả lớp có vẻ rất chăm chỉ làm việc. Ai cũng có một niềm tin nhưng cùng chung một đích đến.

53. Chương 53

Cuối cùng thì cũng đến giờ thi của hội thứ nhất. Mọi người vào vị trí sẵn sàng. Thầy hiệu trưởng tuyên bố:

- Các em biết đấy... lớp nào có nhiều học sinh đoạt giải trong các phần thi sẽ được ở lại đây thêm 1 ngày nữa. Hội thi sẽ diễn ra trong một ngày. Phổ biến lịch thi như sau: Sáng thi thể thao – Chiều thi hóa học – Tối sẽ thi học sinh thanh lịch.... Thầy tuyên bố cuộc thi dành cho khối 12 chính thức bắt đầu

Ma Kết chạy lại chỗ Bạch Dương, đưa cho chiếc cặp tóc, anh cười:

- Cậu biết không... diễn văn cũng giống như thế này đó!

Mặt Bạch Dương méo đi thì Nhân Mã chen vào:

- Cô bé Bạch Dương... cố lên! Tớ tin chắc cậu sẽ làm được mà.

Song Tử cốc đầu Nhân Mã:

- Cậu nói như đùa... một nhân tài karate như Bạch Dương lại để cậu cổ vũ. Yên tâm phần thi chạy của cậu đi!

Sư Tử mỉm cười:

- Đội thể thao 12F8 cố lên.

Bạch Dương chạy lại ôm lấy Sư Tử:

- Bà chần cố lên!!

- BẠCH DƯƠNG!!! – Sư Tử hét lên thu hút bao nhiêu sự chú ý.

Ma Kết cảm thấy đang bị bơ thì bỗng cả lớp 12F8 bắn pháo hoa như đúng rồi:

- ĐỘI THỂ THAO CỐ LÊN! HÚ HÚ! CỐ LÊN! CỐ LÊN!

Bạch Vũ đứng đầu hét loa... bộ dạng điệu của anh khiến hàng trăm giáo viên và học sinh chú ý. Chỉ có Ma Kết là cảm thấy mình bị bơ...

Đúng lúc đó thì Bạch Dương quay lại mỉm cười híp mắt với anh. Môn của cô thi đầu tiên mà... cô chạy lại, ôm lấy anh, đặt lên má anh một nụ hôn khiến Ma Kết đỏ mặt.

Hành động đó khiến học sinh nữ toàn trường như phát điên lên...

Bạch Dương bước ra sân mỉm cười nhìn đối thủ của mình... Một chàng trai với một khuôn mặt tự tin. Cô mỉm cười:

- Cậu có nhân nhượng với con gái không có?

- Đương nhiên là có rồi... đánh con gái là đồ hèn!

Bắt đầu - tiếng trọng tài!

Vừa nghe xong câu trả lời thì nhếch mép cười:

- Đó là do cậu chọn đó...

~1—2—3 ~ cú tung chân kinh điển của Bạch Dương đã hạ gục đối tượng hoàn toàn.

Cả trường nữ thì há hốc... nam thì mắt trái tim. Cả lớp 12F8 đang reo hò. Chỉ có ánh mắt sắc lạnh của Ma Kết nhìn các bạn khác.

Vèo một cái Bạch Dương đã hạ được gần hết các đối thủ. Còn đứng một đối thủ cuối cùng. Tên này có bộ mặt rất tự mãn. Bạch Dương quan sát dáng đứng của hắn một chút bỗng cô bật cười:

- A! Lập Phong!

Tên con trai tên Lập Phong nhăn mặt lại rồi mỉm cười thân thiện:

- Đối thủ chung kết 4 năm trước... lại được gặp cậu trên sân đấu của trường.

Bạch Dương cười hì hì. Còn Lập Phong tiếp tục:

- Lúc đó cậu mới biết mà đã lọt được đến vào đó rồi...

- Nhưng tớ vẫn thua cậu mà... - Mặt Bạch Dương bỗng tỏ ra méo mào rồi cô nở nụ cười đắc thắng – Lần này nhất định tớ không thua cậu đâu.

Lập Phong mỉm cười híp mắt... nụ cười khiến Bạch Dương thấy rất thân thuộc lộ vẻ hào hoa này chính là vũ khí khiến cô thua ngày đó... Cô hướng ánh mắt của mình vào nhìn Ma Kết và nụ cười của Ma Kết khiến Bạch Dương tiếp thêm động lực.

Tiếng còi của trọng tài thổi vang. Vì đây là trận cuối nên sẽ đấu làm hai trận... Hiệp đầu diễn ra rất quyết liệt và kết quả khiến toàn trường lặng đi... - Lập Phong thắng.

Hiệp đầu ai thắng thì thắng nhưng hiệp sau sẽ được cộng thêm điểm nên chỉ cần thắng trận sau coi như là mỹ mãn... Bạch Dương vuốt mái tóc màu hạt dẻ của mình:

- Trình độ của cậu vẫn tốt như ngày nào...

- Còn cậu thì vẫn tệ như ngày nào – Lập Phong mỉm cười để lộ nụ cười đó nhưng lần này nụ cười đó của anh có chút tanh tanh máu...

Bạch Dương nhếch mép cười:

- Tôi không còn là con nhỏ của 4 năm trước nữa rồi. Tôi thắng.

Lập Phong túm lấy cánh tay Bạch Dương:

- Chưa chắc!

Và thế rồi Lập Phong đá chân định làm Bạch Dương ngã nhưng lần này thì anh lại thất bại. Mắt anh ngạc nhiên khiến cô mỉm cười:

- Có nhân vật đã dạy cho tôi chiêu này rồi. Xin chúc mừng... bạn đã thua!

Bốp! - Và đương nhiên là không phải nói mọi người cũng đã biết kết quả rồi nhỉ. Thôi thì mình cứ nói ghen: Bạch Dương thắng với tỉ số 2-1

Thế là mở môn đầu tiên vui như vậy đó. Lúc rời sân, Lập Phong có chạm tay vào vai Bạch Dương và thì thầm vào tai cô:

- Chúng mình hẹn hò một buổi nhé!

Bỗng hai ánh mắt sắc lạnh liếc nhìn khiến anh ta sồn sài ốc nổi da gà. Tiếng Ma Kết:

- * Crắck* Tên kia... mi có muốn chết không?

Tiếng Bạch Vũ:

- Tên kia... sao dám tán tỉnh con gái nhà lành trước mặt bạn trai nó hả...?

Và rồi cả lớp 12F8 giờ bộ mặt nguy hiểm và giọng nói ghê sợ giữa rời hè:

- Tên kia...sao dám....

Lập Phong đã cao chạy xa bay khi các chàng các nàng chưa kịp nói hết câu. Cả bọn được trận cười vỡ bụng.

54. Chương 54

Sau phần thi đầy kịch tích và hấp dẫn kia sẽ là một cuộc thi chung sức. Thể lệ như sau: Mỗi lớp của 2 thành viên tham gia (nam – nữ) hai bạn sẽ nhảy cái bao tải này hai vòng và cán đích tại chính địa điểm xuất phát. Nếu chẳng may cả hai người cùng bị ngã (một người còn thì không sao nhé) lập tức bị loại.

Sư Tử mỉm cười:

- Yes! Tớ thích cái này nhất...

- Tớ với cậu cùng thi chung! – Nhân Mã mỉm cười hơn hớn.

Hai đôi mắt híp đáng yêu khiến Cụ Giải phát cáu lên được:

- Hai cậu....

Sư Tử thấy vậy hần giọng:

- Sao? Hả hả? Anh bức xúc chi...?

- Cậu là của tớ đấy nghe chưa... có tình ý với người khác là cậu chết với tớ!

Sư Tử lại cười híp mắt tiếp, nụ cười khiến trái tim Cụ Giải xôn xao:

- Người như cậu mà cũng ghen đó hả... Phải nhìn...

Chưa kịp nói hết câu thì Sư Tử và Cụ Giải đã nghe thấy tiếng la hét thảm thiết của Nhân Mã:

- Huhu... tớ xin hứa với cậu... một lòng một dạ chỉ yêu cậu không yêu ai! Tớ thề...

Thiên Yết nhéo cái tai xinh xinh của Nhân Mã:

- Cậu... mà dám lăng lơ trước đứa khác là... biết hậu quả rồi đấy!

Song Tử đang được Thiên Bình công cũng phải lên tiếng:

- Sao nàng Thiên Yết nhà ta lại có thể ghen khủng khiếp như thế được chứ nhỉ?

Thiên Bình cười:

- Song Tử à... tớ cũng ghen đó.

- Kệ cậu! – Song Tử buông một câu phũ phàng nhưng mà lại kèm theo một nụ hôn má vô cùng ngọt khiến Thiên Bình cúi gầm mặt xuống che cái “bông hồng đang nở” đó.

Kim Ngưu và Song Ngưu đồng thanh:

- Sến thấy gớm đó mấy ông bà!

- Hai người còn sến hơn đó! – Xử Nữ im lặng giờ mới lên tiếng.

Tiếng thầy thể dục vang lên:

- Các em đã sẵn sàng rồi thì vào vị trí nào!

Câu nói vừa chấm dứt thì toàn bộ thí sinh tham gia đã nhanh chóng chạy vào vị trí xuất phát và đứng thành hàng ngay ngắn. Hai chân của Sư Tử và Nhân Mã cùng cho vào bao... không hiểu thì thời tiết hay là thể nào mà hai cái miệng của hai người không thể khép lại được.

Bảo Bình cau mày:

- Ê! Cậu có thấy... Sư Tử với Nhân Mã rất đẹp đôi không Xử Nữ!

Bảo Bình hướng ánh mắt của mình về phía anh... rồi lại về phía Sư Tử. Bỗng hai người giật nảy mình sợ hãi khi nghe thấy cái giọng lạnh tanh và giọng như muốn bóp nghẹn mọi người của Cự Giải và Thiên Yết:

- Hai cậu... có muốn một lễ cưới như ở trên Thiên Đàng không?

Bảo Bình và Xử Nữ lạnh toát mồ hôi đành lắc đầu.

Tiếng còi khai cuộc cuối cùng cũng vang lên. Cả lớp 12F8 đứng “đánh mông” cổ vũ với khuôn mặt hớn không để đâu cho hết hớn.

Sư Tử và Nhân Mã xuất phát chậm hơn mọi người nhưng bằng sự ăn ý nên hai người hoàn toàn có khả năng đuổi kịp mọi người. Trước mặt họ là bao nhiêu người đã gục ngã.

Sư Tử bất thành linh cười lớn:

- Ái chà! Cố lên!

Đây cũng chính và cuối cùng. Còn khoảng 15m nữa là cán đích với thành tích từ cuối xong dẫn đầu. Đúng là một cặp!

Bỗng Cự Giải hét lên:

- Sư Tử... cẩn...

Chưa kịp nói hết câu thì Sư Tử đã bị một hòn sỏi từ đâu bay vào khiến cô mất đà loạng choạng ngã... tưởng chừng như cuộc thi của họ kết thúc thì... Nhân Mã tóm được tóc của Sư Tử.

Sư Tử thì cau mày có vẻ đau còn Cự Giải đứng ngoài há hốc, ánh mắt tóe lửa:

- Cái tên kia... có mau buông tay ra không thì bảo!

Lúc này Ma Kết mới cau mày:

- Ủa? Có ai biết Cự Giải và Sư Tử đang yêu nhau không?

Cả bọn lắc đầu. Quay trở về với nhân vật chính đang trong tình cảnh éo le. Nhân Mã bảo:

- Cậu sao thế?

- Đau quá... Đầu tó!

- Còn sức đi tiếp không?

Sư Tử bỗng sực tỉnh:

- Đúng rồi... còn phải thắng cuộc thi nữa...

Nói rồi Sư Tử tự nắm lấy vai của Nhân Mã rồi đứng dậy trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người. Cự Giải ngạc nhiên không kém:

- Đầu Sư Tử...

- Nguy rồi! – Bảo Bình chau mày lại... - Cậu ấy vẫn còn ham chiến lắm! Nhưng nếu không dừng lại cấp cứu thì...

- Có nguy hiểm đến tính mạng không? – Cự Giải sốt sắng

- Không đâu!

Cự Giải hướng ánh mắt lo lắng của mình về phía Cự Giải. Sư Tử mỉm cười thật tươi rồi cùng Nhân Mã chạy tiếp quãng đường còn lại. Người đi đầu tiên đang cố gắng hết sức để về đến đích. Nhưng có lẽ quyết tâm chiến thắng của Sư Tử cũng như Nhân Mã đã kéo hai người lên đầu tiên trong sự ngỡ ngàng của mọi người cũng như đối thủ.

Và cuối cùng thì Nhân Mã và Sư Tử cũng cán đích an toàn. Vừa về đến đích thì chiếc bao tải cũng ngã theo chân của Sư Tử. Cự Giải vội vàng chạy lại đỡ lấy Sư Tử mặt lo lắng:

- Cậu sao thế?

- Tớ... đau đầu quá!

Cự Giải vội bế xốc Sư Tử lên chạy vào lều. Bảo Bình giúp Sư Tử sơ cứu vết thương. Chắc là do hòn đá lúc này.

Cự Giải liếc nhìn ánh mắt ra cặp đôi đứng đầu với ánh mắt đáng sợ, anh tiến gần lại:

- Đây! Có phải chúng mày vừa mới ném hòn đá này vào đầu Sư Tử không hả?

Bọn họ cười khẩy:

- Đúng thì sao? Mà không đúng thì sao?

- Chúng mày... - Cự Giải dơ nắm đấm lên định cán vào mặt chúng nó.

Kim Ngưu ngăn lại:

- Cậu muốn ngừng thi hả?

Ma Kết:

- Hai người này cứ để tớ xử lý.

Bỗng bọn họ rúm ró chạy đi sau cái nhếch mép của Ma Kết. Và Ma Kết đâu biết có một ánh mắt đang hiểu lầm anh...

55. Chương 55

Trong túp lều đó đang chuẩn bị diễn ra cuộc thi về hội khoa học. Thì có mình lớp 12F8 đang lúi thủi bằng bó vết thương cho Sư Tử. Cự Giải sốt sắng:

- Bảo Bình à xong chưa? Cô ấy có làm sao không? Liệu có mất trí nhớ không?

Xử Nữ hần giọng:

- Cậu trật tự đi. Hòn đá này đúng thật là có khả năng sát khí cao. Chỉ cần hần ta nhắm chuẩn chút nữa là mất mạng.

Thiên Bình cầm một tờ giấy lộn rồi bảo:

- Song Tử ới đến phiên cậu thi rồi đó! Tình yêu của cuộc đời tớ có lên nha!

Song Tử ôm lấy Thiên Bình:

- Chỉ cần có Thiên Bình cổ vũ cho tớ là được rồi! Các cậu chăm sóc cho Sư Tử đi nha!

Song Ngư túm lấy bàn tay của Song Tử:

- Liệu như thế có công bằng cho cậu!

Song Tử nháy mắt tinh nghịch với Song Ngư:

- Các cậu làm sao có thể bằng một mình Thiên Bình của tớ chứ!

Cả bọn đồng thanh:

- Cô nương xin nhận của “bệ hạ” một lấy!

Thiên Bình mỉm cười:

- Các cậu cứ chăm sóc Sư Tử đi cứ để phần thi còn lại cho Song Tử.

Kim Ngưu thở dài:

- Đáng lẽ phải để Song Tử đi phần trước thì có lẽ đã không xảy ra chuyện này!

Song Ngự hàn giọng:

- Có bà xã ở đây mà cậu lại lo lắng ột cô gái khác là thế nào?

Kim Ngưu bỗng thấy lạnh sống lưng:

- Lo lắng... cho bạn cùng lớp thôi mà... bà xã!

Song Ngự thấy đáng vẻ sợ sệt của Kim Ngưu thì bỗng lăn ra cười:

- Há há mắc cười quá! Làm gì mà cậu xanh cả mặt lại thế? Bạn bè cùng lớp quan tâm nhau là đúng rồi mà!

Nói rồi Kim Ngưu lấy hai tay kéo hai má Song Ngự ra:

- Cậu dám...

Nhìn đôi “vợ chồng trẻ” Song Ngự và Kim Ngưu chắc hẳn có nhiều người lên cơn xị máu mũi lắm nhỉ?

Bảo Bình quay lại nhìn Song Tử:

- Nè! Cậu có chạy được không đó!

Bạch Dương hỏi thêm:

- Cậu đã không chạy cũng lâu lắm rồi... ngày đó... chán...

Song Tử ngắt lời Bạch Dương:

- Không sao đâu! – Tử Nhi mỉm cười rạng rỡ – Dù tớ không thắng đi chăng nữa thì tớ cũng tin chắc chắn rằng chúng ta sẽ vô địch mà!

Thiên Bình xoa đầu Song Tử:

- Yên tâm! Cậu nhất định sẽ thắng... Có tớ cổ vũ cậu rồi mà!

56. Chương 56

Vòng thi cuối cùng của nhóm thể thao cuối cùng cũng chính thức được tiếng trống báo hiệu đến giờ. Cả bọn nhao nhao, nhốn nháo tìm chỗ ngồi hợp lý để nhìn Song Tử. Lắm fan hâm mộ của Song Tử cũng tỏ vẻ ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên Song Tử tham gia chạy.

Song Tử và mười bảy học sinh khác đứng vào vạch xuất phát. Thiên Bình mỉm cười hét to:

- Song Tử cố lên!

Song Tử quay lại mỉm cười rồi chuẩn bị tư thế sẵn sàng:

- Song Tử cố lên!

Bỗng nhiên dòng kí ức ngày hôm nào đó chợt ủa về chạy qua dòng suy nghĩ trong cô...

- Woaa!! – Tiếng hét lớn từ trên khán đài – Song Tử sắp về đến đích rồi! Song Tử cố lên!

Song Tử ngược ánh mắt của mình lên khán đài xem người đứng hét đó là ai. Cô bỗng lấy được sức mạnh, cô cố gắng chạy hết sức... nhưng đúng lúc đó...

Huych! Song Tử vấp ngã khi sắp chạm đến đích. Trong ánh mắt ngạc nhiên của rất nhiều người. Tiểu Bạch đứng trong sân:

- Trời ơi! Song Tử... chuyện gì đang xảy ra thế này!

Và cũng chính lúc này, trên khán đài là tiếng khóc nức nở của một đứa trẻ con:

- Tớ xin lỗi Song Tử... xin lỗi Song Tử.

Song Tử lúc đó bị chấn thương ở chân. Cô phải nằm viện một tháng trời. Và ngày cũng như ngày... Nhân Mã cũng mang bộ mặt hối lỗi và nức nở của mình đến xin lỗi Song Tử.

Tiếng còi chung cuộc bắt đầu vang lên phá tan dòng suy nghĩ của Song Tử. Cô giật mình lúc này đứng thẳng người dậy rồi mới nhận ra mọi người đã chạy. Song Tử lúc này mới cuối cuồng chạy đi.

Thiên Bình giật mình khi thấy khuôn mặt thần thờ của Song Tử:

- Có chuyện gì đã xảy ra?

Đúng lúc ấy sau lưng Thiên Bình xuất hiện tiếng nói của Nhân Mã:

- Đó là... do ngày xưa... lần chấn thương!

- Có chuyện gì đã xảy ra vậy?

- Lúc đó cô ấy nghe thấy tớ gọi cổ vũ thì quay mặt lên nhìn tớ thì đúng lúc đó có một kẻ chơi xấu cô ấy đã đá vào chân Song Tử.

- Tên đó... dám làm như thế sao?

Cả hai cùng nhìn về phía Song Tử... và cùng giật mình khi thấy mắt Song Tử ướt ướt.

Song Tử ơi... trong lúc quan trọng như thế này cậu nghĩ gì vậy?

Quay trở về với tâm trạng của Song Tử bây giờ. Cô nàng chợt nhớ lại kỉ niệm ngày xưa của mình với Nhân Mã... một chàng trai đáng yêu và hay cười.

Cô cũng đã từng yêu một người như Nhân Mã nhưng tại sao trái tim của cô lại thay đổi?

Lý do cô đồng ý hôn ước cũng là vì cô đã từng yêu anh cho đến khi lần đầu tiên gặp Thiên Bình. Ngày đó... trái tim của cô cũng đã từng chỉ loạn nhịp vì Nhân Mã, ấy vậy mà giờ thì! Rốt cuộc thì đã có chuyện gì xảy ra thế này?

Càng nghĩ nước mắt Song Tử càng rơi nhiều. Một chàng trai đáng yêu như Nhân Mã đã mất đi nụ cười trong sáng sau hôm đó. Song Tử thấy mình thật có lỗi.

Cô bắt giắc bật khóc và cầm đầu cầm cổ chạy với kết quả thật đáng kinh ngạc: cán đích đầu tiên.

Nhưng thay vì vui mừng thì Song Tử lại gục xuống khóc nức nở. Thiên Bình và Nhân Mã cùng chạy lại chỗ của Song Tử. Cả hai ân cần hỏi:

- Cậu sao thế?

Song Tử ngược khuôn mặt đầm đìa nước mắt lên nhìn hai người rồi ánh mắt ấy của cô dừng lại trên khuôn mặt của Nhân Mã. Cô không nói gì cả, cô ẩn cả hai người rồi chạy mất. Thiên Bình chỉ biết đuổi theo cô.

Nhân Mã nhìn theo dáng vẻ của hai người... mặt anh bỗng cau lại, tay anh ôm lấy ngực.

Xa xa là ánh mắt cũng nhòe đi nhìn Nhân Mã. Thiên Yết cắn chặt môi ngăn tiếng khóc

57. Chương 57: Chương 59

Sư Tử nheo mắt nhìn mọi thứ xung quanh, cô lấy tay ôm đầu mình cau mặt:

- Đau đầu quá...!

- Cậu không sao chứ? – Cự Giải ân cần đỡ Sư Tử, khuôn mặt anh lộ rõ vẻ lo lắng.

- Tổ không sao đâu! – Sư Tử cười – Tổ có thắng cuộc thi không?

- Thắng chứ... thắng đậm luôn ý! – Ma Kết từ đâu xuất hiện và mỉm cười... một nụ cười tỏa sáng khiến Sư Tử thấy lu mờ.

Nhân Mã chạy lại, vỗ đầu Sư Tử:

- Cậu có nhớ rằng tổ đã túm tóc cậu này... rồi lết cậu đi đến đích đó!

Sư Tử đơ ra một chút rồi ánh mắt cô tóe lửa khi nhớ lại cảnh đó, cô vùng dậy chạy đuổi Nhân Mã:

- Nè! Sao cậu dám làm thế với một cô gái như tổ hả?

Bỗng khuôn mặt lạnh tanh của Thiên Yết hiện ra đứng giữa Sư Tử và Nhân Mã khiến Sư Tử rùng mình:

- Thiên Yết à...

- Tên này cậu hãy để tổ xử lý. Còn cậu thì đi nghỉ ngơi đi!

Và đương nhiên... khi Thiên Yết đã ra tay thì Nhân Mã cũng khó sống... Cô gái bí ẩn này có nhiều năng lực hơn chúng ta tưởng nhiều.

Ma Kết cau mày nhìn chằm chằm vào màn hình điện thoại, anh nghiêng răng:

- Cái gì cơ? Mình không được thi á!

Kim Ngưu cũng giận run:

- Tổ cũng không được thi!

Song Ngư mắt long lanh ngấn lệ:

- Hix... sao Kim Ngưu không được thi...? Và cả Ma Kết nữa.

Cự Giải xoa cằm:

- Thực lực của Ma Kết thì mọi người đều biết rồi... Còn Kim Ngưu thì quá nổi tiếng!

Bạch Dương:

- Kì quá à! Phải công bằng cho học sinh thi hết chứ!

Và giọng Bạch Vũ cũng từ đâu vang vào:

- Hai người đó mà tham gia thì thắng chắc! Vậy nên lớp mình có tổng cộng là 5 người đã thắng cuộc hội thi...

- Vậy là hai người họ được chót lọt – Thiên Yết trở lại và ngồi trên lưng của Nhân Mã.

Khuôn mặt của Nhân Mã lúc này thảm hơn bất kì ai. Không phải vì Thiên Yết quá nặng mà là anh vừa thực hiện một hình phạt vô cùng đáng sợ.

Ma Kết thở dài:

- Thôi hai cậu chuẩn bị đi! Tổ nghĩ về phần này các cậu thắng là cái chắc chắn...

Ban giám khảo bắt đầu vào vị trí xem các học sinh khối 12 hoàn thành toàn bộ cuộc thi. Đầu tiên là phần làm thí nghiệm.

Phần thi chính xác là gồm 4 phần:

- Phần 1: Làm theo yêu cầu của ban giám khảo
- Phần 2: Giới thiệu ý tưởng, trình bày cách làm và cuối cùng là trưng bày sản phẩm
- Phần 3: Làm một sản phẩm của riêng mình
- Phần 4: Giống phần 2

Điểm sẽ được tính theo thang điểm 100 một phần thi. Làm đúng theo đề bài sẽ được khoảng 80% số điểm cho phần 1. Ý tưởng độc đáo 90% cho phần 2. Còn phần sau thì càng sáng tạo và độc đáo thì chiếm khoảng 95% số điểm.

Thời gian làm bài là: 3 giờ đồng hồ.

Và kim đồng hồ tính giờ đã bắt đầu xuất phát.

~ Phần 1 bắt đầu. Giọng thầy đồng dạc tuyên bố:

- Chủ đề của năm nay là làm thế nào để không thể viết mà người khác vẫn nhìn thấy chữ. Gợi ý các dụng cụ của các em đều được để bí mật trong lều. Yêu cầu thứ hai là sử dụng những vật liệu đó sao cho tốn ít kinh phí nhất.

Giọng một học sinh vang lên:

- Đề năm nay kì quá đi à!

Bạch Dương liếc nhìn bạn vừa nói rồi lại thẫn người nhìn xung quanh. Cô thấy Ma Kết đang cười thật tươi với Sư Tử... bất giác hai má của Bạch Dương ửng đỏ. Cô lẩm bẩm:

- Cái... gì thế này?

Giọng Bạch Vũ vang lên:

- Đeo cái này vào! – Bạch Vũ đặt headphone lên đầu Bạch Dương... biết lúc này anh mới lẩm bẩm, vòng tay qua ôm lấy cô – Đồ ngốc... Em có biết... haizz!

- BẠCH VŨ >< anh=“” có=“” bỏ=“” tay=“” ra=“” không=“” hả?=“” –=“” giọng=“” ma=“” kết=“” hét=“” lên=“” khiến=“” bạch=“” vũ=“” giật=“” mình=“” bỏ=“”>

Ma Kết chạy lại chỗ Bạch Dương, nghiêng rằng:

- Hừm!! Nếu mà mình mà đi thi chắc anh ta bắt cóc Bạch Dương mất (Trời ơi cái tên này... làm ơn cho Bành Bạch thở đi!!)

Quay trở lại việc chính của Bảo Bình và Xử Nữ. Đứng nhìn túp lều trống trơn. Bảo Bình thở dài:

- Sao lại như thế này?

- Chẳng lẽ có người chơi xấu chúng mình? – Xử Nữ cau mày.

Bảo Bình ngồi thụp xuống thở dài:

- Nếu lúc này mà có Kim Ngưu hay Ma Kết thì có lẽ đã xong mọi việc cũng nên!

- Đừng bi quan như thế chứ? – Xử Nữ chạy lại, xoa đầu Bảo Bình.

Bỗng tay Bảo Bình chạm phải vật gì đó... cô bỗng thấy một cây bút viết và một cây kéo. Bảo Bình nhăn mặt:

- Cây bút này vô dụng nhé! Còn cái kéo...

Xử Nữ cầm lấy cái bút lông rồi cười:

- Khoan đã! Đây là bút lông, túp lều màu trắng... Tổ có ý này!

Thế rồi cả hai hì hục làm.

Cự Giải bỗng lên tiếng trong lúc chờ:

- Lần này thi kì quá! Mọi người đều được phát giống đồ mà nhìn túp lều như không có gì ý!

- Tớ cũng thấy thế! – Sư Tử ôm đầu mỉm cười nói.

Nhân Mã bỗng chạy hồng hộc vào:

- Mọi người có thấy Song Tử và Thiên Bình đâu không?

Cả bọn nghệt mặt ra lắc đầu. Ma Kết cau mày:

- Chắc sau phần thắng của Song Tử, hai người họ đi ăn mừng thôi!

- Sau khi thắng tớ thấy Song Tử mặt mũi đầm đìa nước mắt chạy thật nhanh đi. Theo sau là Thiên Bình mà!

Nhân Mã mặt chau lại, có vẻ rất nghiêm trọng. Kim Ngưu xoa cằm:

- Bình tĩnh nào! Đừng cắt ngang cuộc thi của Bảo Bình và Xử Nữ. Giờ Nhân Mã cậu đi tìm hai người được không?

Song Ngự huých tay Kim Ngưu:

- Không được! Nhân Mã ở lại...

Chưa kịp nói hết câu thì Nhân Mã đã biến mất. Sư Tử ngờ nghệch hỏi:

- Tại sao Nhân Mã lại không được đi?

Lúc này cả đám mới liếc sang nhìn Thiên Yết. Mặt mũi đỏ lừ, ánh mắt nhìn có phần rục rủa. Trông thật đáng sợ.

Song Ngự tiếp lời:

- Thiên Yết là người đã chịu rất nhiều đau khổ của cuộc đời rồi. Tuy là thanh mai trúc mã thì Nhân Mã cũng được tỏ ra lo lắng như thế... Điều đó sẽ khiến lòng tin của Thiên Yết thêm lỏng.

Bạch Dương:

- Thiên Yết... rất ít khi giận. Mà khi giận rồi thì đáng sợ lắm đó.

Đồng hồ điểm hết giờ cuối cùng cũng reo lên. Mọi học sinh bước ra lều đều lo lắng chỉ có mình Bảo Bình và Xử Nữ là tự tin bước ra.

Ban giám khảo quan sát lần lượt rồi mời từng học sinh lên phát biểu. Đa số là có kết quả chỉ biết câm lặng nhìn ban giám khảo lắc đầu đánh vào sổ ghi điểm là không đạt. Đến Bảo Bình và Xử Nữ. Bảo Bình mỉm cười:

- Thưa thầy... kết quả của chúng con có phần khác ạ.

- Khác?

- Chúng con cũng không đưa ra kết quả. Việc các dụng cụ trong các phòng đa số là trống trơn. Với một hội thi khoa học mà lại không hề có các dụng cụ thì khác nào bảo đi thả diều không có diều.

Bảo Bình ngừng lại đôi chút nhìn đôi mắt cả ba vị giám khảo đang tròn cả ra. Cô mỉm cười đắc thắng:

- Còn nữa... Các thầy cô phát ổi phòng một cây bút và một cái kéo nhằm đánh lạc hướng chứ không phải đó là một dụng cụ của cuộc thi giống như bên đội A9 vừa nói. Không thể KHÔNG VIẾT mà người đọc VẪN NHÌN THẤY CHỮ ĐƯỢC!!

Ba vị giám khảo mỉm cười. Trưởng ban giám khảo mỉm cười:

- Các em đã đúng đề thi rồi đó!

Cả trường dường như ngạc nhiên toàn tập.

Vậy là phần thi sau không phải thi nữa vì có đúng một đội chiến thắng...

58. Chương 58:

Ban giám khảo bắt đầu vào vị trí xem các học sinh khối 12 hoàn thành toàn bộ cuộc thi. Đầu tiên là phần làm thí nghiệm.

Phần thi chính xác là gồm 4 phần:

- Phần 1: Làm theo yêu cầu của ban giám khảo
- Phần 2: Giới thiệu ý tưởng, trình bày cách làm và cuối cùng là trưng bày sản phẩm
- Phần 3: Làm một sản phẩm của riêng mình
- Phần 4: Giống phần 2

Điểm sẽ được tính theo thang điểm 100 một phần thi. Làm đúng theo đề bài sẽ được khoảng 80% số điểm cho phần 1. Ý tưởng độc đáo 90% cho phần 2. Còn phần sau thì càng sáng tạo và độc đáo thì chiếm khoảng 95% số điểm.

Thời gian làm bài là: 3 giờ đồng hồ.

Và kim đồng hồ tính giờ đã bắt đầu xuất phát.

~ Phần 1 bắt đầu. Giọng thầy đồng dạc tuyên bố:

- Chủ đề của năm nay là làm thế nào để không thể viết mà người khác vẫn nhìn thấy chữ. Gợi ý các dụng cụ của các em đều được để bí mật trong lều. Yêu cầu thứ hai là sử dụng những vật liệu đó sao cho tốn ít kinh phí nhất.

Giọng một học sinh vang lên:

- Đề năm nay kì quá đi à!

Bạch Dương liếc nhìn bạn vừa nói rồi lại thần người nhìn xung quanh. Cô thấy Ma Kết đang cười thật tươi với Sư Tử... bất giác hai má của Bạch Dương ửng đỏ. Cô lẩm bẩm:

- Cái... gì thế này?

Giọng Bạch Vũ vang lên:

- Đeo cái này vào! – Bạch Vũ đặt headphone lên đầu Bạch Dương... biết lúc này anh mới lẩm bẩm, vòng tay qua ôm lấy cô – Đồ ngốc... Em có biết... haizz!
- BẠCH VŨ >< anh=“ có=“ bỏ=“ tay=“ ra=“ không=“ hả?=“ –=“ giọng=“ ma=“ kết=“ hét=“ lên=“ khiến=“ bạch=“ vũ=“ giật=“ mình=“ bỏ=“>

Ma Kết chạy lại chỗ Bạch Dương, nghiêng rằng:

- Hừm!! Nếu mà mình mà đi thi chắc anh ta bắt cóc Bạch Dương mất (Trời ơi cái tên này... làm ơn cho Bành Bạch thử đi!!)

Quay trở lại việc chính của Bảo Bình và Xử Nữ. Đứng nhìn túp lều trống trơn. Bảo Bình thở dài:

- Sao lại như thế này?
- Chẳng lẽ có người chơi xấu chúng mình? – Xử Nữ cau mày.

Bảo Bình ngồi thụp xuống thở dài:

- Nếu lúc này mà có Kim Ngưu hay Ma Kết thì có lẽ đã xong mọi việc cũng nên!
- Đừng bi quan như thế chứ? – Xử Nữ chạy lại, xoa đầu Bảo Bình.

Bỗng tay Bảo Bình chạm phải vật gì đó... cô bỗng thấy một cây bút viết và một cây kéo. Bảo Bình nhăn mặt:

- Cây bút này vô dụng nhé! Còn cái kéo...

Xử Nữ cầm lấy cái bút lông rồi cười:

- Khoan đã! Đây là bút lông, túp lều màu trắng... Tớ có ý này!

Thế rồi cả hai hì hục làm.

Cự Giải bỗng lên tiếng trong lúc chờ:

- Lần này thi kì quá! Mọi người đều được phát giống đồ mà nhìn túp lều như không có gì ý!

- Tớ cũng thấy thế! – Sư Tử ôm đầu mỉm cười nói.

Nhân Mã bỗng chạy hồng hộc vào:

- Mọi người có thấy Song Tử và Thiên Bình đâu không?

Cả bọn nghệt mặt ra lắc đầu. Ma Kết cau mày:

- Chắc sau phần thắng của Song Tử, hai người họ đi ăn mừng thôi!

- Sau khi thắng tớ thấy Song Tử mặt mũi đầm đìa nước mắt chạy thật nhanh đi. Theo sau là Thiên Bình mà!

Nhân Mã mặt chau lại, có vẻ rất nghiêm trọng. Kim Ngưu xoa cằm:

- Bình tĩnh nào! Đừng cắt ngang cuộc thi của Bảo Bình và Xử Nữ. Giờ Nhân Mã cậu đi tìm hai người được không?

Song Ngư huých tay Kim Ngưu:

- Không được! Nhân Mã ở lại...

Chưa kịp nói hết câu thì Nhân Mã đã biến mất. Sư Tử ngờ nghệch hỏi:

- Tại sao Nhân Mã lại không được đi?

Lúc này cả đám mới liếc sang nhìn Thiên Yết. Mặt mũi đỏ lừ, ánh mắt nhìn có phần rực lửa. Trông thật đáng sợ.

Song Ngư tiếp lời:

- Thiên Yết là người đã chịu rất nhiều đau khổ của cuộc đời rồi. Tuy là thanh mai trúc mã thì Nhân Mã cũng được tỏ ra lo lắng như thế... Điều đó sẽ khiến lòng tin của Thiên Yết thêm lỏng.

Bạch Dương:

- Thiên Yết... rất ít khi giận. Mà khi giận rồi thì đáng sợ lắm đó.

59. Chương 59:

Đồng hồ điểm hết giờ cuối cùng cũng reo lên. Mọi học sinh bước ra lều đều lo lắng chỉ có mình Bảo Bình và Xử Nữ là tự tin bước ra.

Ban giám khảo quan sát lần lượt rồi mời từng học sinh lên phát biểu. Đa số là có kết quả chỉ biết câm lạng nhìn ban giám khảo lắc đầu đánh vào sổ ghi điểm là không đạt. Đến Bảo Bình và Xử Nữ. Bảo Bình mỉm cười:

- Thưa thầy... kết quả của chúng con có phần khác ạ.

- Khác?

- Chúng con cũng không đưa ra kết quả. Việc các dụng cụ trong các phòng đa số là trống trơn. Với một hội thi khoa học mà lại không hề có các dụng cụ thì khác nào bảo đi thả điều không có điều.

Bảo Bình ngừng lại đôi chút nhìn đôi mắt cả ba vị giám khảo đang tròn cả ra. Cô mỉm cười đắc thắng:

- Còn nữa... Các thầy cô phát ới phòng một cây bút và một cái kéo nhằm đánh lạc hướng chứ không phải đó là một dụng cụ của cuộc thi giống như bên đội A9 vừa nói. Không thể KHÔNG VIẾT mà người đọc VẪN NHÌN THẤY CHỮ ĐƯỢC!!

Ba vị giám khảo mỉm cười. Trưởng ban giám khảo mỉm cười:

- Các em đã đúng đề thi rồi đó!

Cả trường dường như ngạc nhiên toàn tập.

Vậy là phần thi sau không phải thi nữa vì có đúng một đội chiến thắng...

60. Chương 60

- Song Tử cậu đứng lại đó cho tớ!

Thiên Bình hét to gọi tên Song Tử. Nhưng những cái cây, bụi cây ở đó hoàn toàn im lặng trước anh. Thiên Bình ngồi thụp xuống, thở gấp:

- Cậu đi đâu thế Song Tử.

Nhân Mã chạy rất nhanh vào rừng... Anh chạy, cảm nhận được hương của Song Tử đang bay bổng nơi đây. Và anh đã tìm thấy cô.

Song Tử đang thần thờ với đôi mắt còn ngẩn lẹ nhìn mặt biển. Nhân Mã lúc này mới nhận ra rằng, anh chạy từ trong ra đây... Hóa ra nơi đây có biển sau lớp rừng kia. Nhân Mã chạy lại gần Song Tử định cất tiếng gọi thì giọng Song Tử vang lên:

- Nhân Mã... tớ xin lỗi cậu... Thật lòng xin lỗi cậu! Tớ đã quên mất tình cảm cậu dành cho tớ... Tớ đã quên mất tớ đã từng yêu cậu! Kỉ niệm.... Tớ đánh mất cậu rồi Nhân Mã...

Nhân Mã ôm chầm lấy Song Tử, giọng anh như nghẹn lại:

- Chưa bao giờ cậu mất tớ cả. Chưa bao giờ! Trái tim tớ chỉ dành... - Nhân Mã nghẹn lòng, trái tim anh nghẹn lại. Anh không thể nói là của Song Tử hay là của Thiên Yết.

Anh buông Song Tử ra:

- Về thôi! Thiên Bình đang lo lắng cho cậu lắm.

- Thiên Bình... tớ... yêu anh ấy! Yêu rất nhiều... Yêu nhiều hơn tớ yêu cậu nhiều. Tớ phải làm sao đây??

Song Tử ngồi thụp xuống, khóc nức nở. Nhân Mã ôm lấy cô an ủi vỗ về:

- Thiên Bình ôm lấy cậu biết không? Về đi đừng để cậu ấy lo! Cậu sẽ phải hối hận đấy!

Song Tử lắc đầu như trẻ con:

- Tớ không về đâu! Tớ thấy giận tớ lắm... Tớ không dám đối mặt với Thiên Bình.

Nhân Mã ngồi xuống cạnh Song Tử không nói một lời nào nữa cả. Anh biết dù có nói thế nào thì Song Tử cũng không về.

Song Tử chợt nhếch mép cười:

- Mã Mã à... Thiên Bình không hề quan tâm tớ...

- Không có chuyện đó đâu! – Nhân Mã

- Thế thì cậu ấy phải đi tìm tớ chứ?

- Tỉnh lại đi! – Nhân Mã hét lên – Cậu ấy đang tìm cậu đó! Cậu ấy chỉ mong cậu được an toàn thôi!

- Nhưng tại sao cậu ấy lại không tìm thấy tớ như cậu?

Song Tử khóc nức lên còn Nhân Mã chỉ biết nín chặt đôi môi. Anh không biết nói gì nữa cả.

61. Chương 61

Ánh mắt lạnh lùng của Thiên Yết nheo lại, cô nhận ra người đang nằm kia là Thiên Bình. Cô ngạc nhiên, chạy lại:

- Cậu sao thế Thiên Bình.... Sao lại nằm đây?
- Tổ không sao... Chỉ hơi chóng mặt một chút! – Thiên Bình mỉm cười ngồi dậy – Cậu có thấy Song Tử đâu không?
- Cậu thôi đi! Trở về trại ngay! Tổ sẽ đi tìm cô ấy giúp cậu.
- Không được! Tổ phải đi tìm cô ấy! – Thiên Bình đứng dậy, đôi chân của anh có phần run lên.

Thiên Yết cắn chặt môi:

- Về ngay!! Chính cậu còn không khỏe thì đừng đi tìm cô ấy! Điều đó chỉ làm cô ấy thêm mệt mỏi hơn thôi?
- ... Tại sao? – Thiên Bình lạnh lùng hơn bao giờ hết.

Phản ứng này khiến Thiên Yết giật mình, cô ngẫm nghĩ một chút:

- Cậu về đi... Song Tử đang ở trại!
- Nghe thấy vậy, Thiên Bình mỉm cười rồi anh khụy xuống, ngất lịm trước con mắt tròn tròn của Thiên Yết. Đúng lấy ấy, Thiên Yết nghe thấy giọng nói của Bạch Dương:
- Thiên Yết ơi! Cậu thấy các bạn đấy chưa?
 - Cậu đến một mình à...?
 - Ủ!! – Bạch Dương mỉm cười rồi lúc này mới nhìn tình hình ở đây – Sao Thiên Bình lại ngất ở đây thế này?
 - Cậu trông Thiên Bình được không? – Thiên Yết gấp hỏi nhìn khuôn mặt có phần ái ngại của Bạch Dương.

Bạch Dương lắc đầu:

- Ở đây lạnh lắm. Tổ sẽ công Thiên Bình về!
 - Cậu làm được không đấy? – Thiên Yết ngạc nhiên
 - Tên này yếu xìu ý mà... Tổ công tốt. Cậu đi tìm mấy bạn kia đi.
- Nói rồi Bạch Dương kéo hai tay của Thiên Bình rồi vòng qua cổ mình. Thiên Yết giúp sức lôi Thiên Bình lên lưng của Bạch Dương. Bạch Dương hơi nhăn mặt... Thiên Yết gấp hỏi:
- Cậu không sao chứ?

- Không sao! Tại tên này người dài quá ý mà.

Nói rồi Bạch Dương lết từng bước có vẻ khó khăn của mình. Thiên Yết câm lặng chả biết nói lời nào cả. Bạch Dương quay lại mỉm cười:

- Cậu yên tâm! Chắc chắn là Bạch Vũ sẽ đi tìm tổ nên cậu không phải lo đâu.

Thiên Yết thấy vậy cười nhạt rồi chạy mất hút sau rặng cây.

62. Chương 62

Càng lúc trời càng tối, càng lạnh dần, bước chân Bạch Dương càng thêm nặng. Cô thầm trách:

- Thiên Bình đáng ghét... Dậy đi! Lạ rồi!
- Tổ không muốn dậy! – Giọng Thiên Bình uể oải vang lên.

Giọng nói ấy khiến Bạch Dương giật mình hất tung Thiên Bình xuống đất. Cô ngồi thụp xuống thở gấp:

- Cậu tỉnh từ lúc nào đó!

- Tớ có bất tỉnh đâu mà tỉnh? – Mặt Thiên Bình lạnh lẽo vô cùng.

Bạch Dương vuốt mái tóc của mình... cô ngược lên nhìn bầu trời đêm rồi lúc quay xuống thì cô giật mình vì khuôn mặt Thiên Bình ở ngay trước mặt cô. Bạch Dương né sang một bên:

- Cậu làm cái trò gì thế? Cậu biết tớ mù phương hướng mà sao...

- Suyt! – Thiên Bình ra dấu im lặng cho Bạch Dương – Có phải cậu thích tớ đúng không Bạch Dương? Nếu không thì sao cậu công tớ!

Câu nói vừa kết thúc thì Bạch Dương trợn tròn hai mắt lên nhìn Thiên Bình... Cô á khẩu trực tiếp. Thiên Bình cười xòa:

- Tớ ước gì cậu là Song Tử!

- Tớ ước gì cậu là Ma Kết! – Bạch Dương quay mặt đi, cô thu mình lại, ánh mắt hờ hững hướng ra.

Thiên Bình ngạc nhiên nhìn Bạch Dương:

- Rõ ràng là Ma Kết thích cậu mà!

- Còn tớ thì yêu Ma Kết! – Bạch Dương càng ngày càng thu mình dần lại – Cậu về trại đi! Còn sắp sửa thi rồi đó!

- Tớ không về đâu! – Thiên Bình ngả mình xuống nền đất lạnh lẽo – Tớ không muốn bị chỉ trích là kẻ ích kỉ... Mà cậu lại còn là bạn tớ nữa!

Bạch Dương không nói gì cả... cô hít một hơi dài rồi đứng dậy... bước đi mà trong đầu cô không hề có một địa điểm rõ ràng.

Thiên Bình ngạc nhiên:

- Cậu đi đâu đấy?

- Một là cậu về trại... Hai là cậu đi tìm Song Tử! Cậu chọn đi! – Giọng Bạch Dương lạnh lẽo cực kì. Chưa bao giờ... Thiên Bình thấy cô lạnh đến như thế

- Tớ sẽ về trại! – Thiên Bình đứng dậy và quay lưng đi nhưng thi thoảng anh vẫn nhìn về phía Bạch Dương đang lèo đèo đi sâu vào trong rừng.

Bỗng Thiên Bình giật mình, anh thần ra gọi tên:

- Song Tử...

- Sao cậu không đi tìm tớ? – Song Tử nói với giọng lạc đi.

Sau lưng Song Tử là Nhân Mã đang đứng đó, chỉ có Nhân Mã hiểu cho Thiên Bình nhưng hiện tại thì không thể giải thích cho Song Tử hiểu.

63. Chương 63

Song Tử hét lên một lần nữa:

- SAO CẬU LẠI KHÔNG CHỌN CÁCH ĐI TÌM TỚ??

- Cậu theo dõi tớ à? – Thiên Bình lạnh lùng đáp! – Hay đây là một vở kịch của cậu và mọi người?

- Cậu thôi đi! – Nhân Mã hét vào mặt Thiên Bình.

- Nhân Mã à... cậu vẫn còn yêu Song Tử ư?

Thiên Yết từ đâu xuất hiện, chân tay cô run lên, khuôn mặt nhợt nhạt và mướt mải mồ hôi khiến Nhân Mã khê đau lòng. Mọi chuyện hình như rắc rối hơn rồi thì phải... Thiên Bình gục đầu vào vai Song Tử:

- Song Tử à... Tớ mệt mỏi quá! Mình chia tay nhé!

Cả thế giới của Song Tử cứ như sụp đổ vậy. Song Tử đứng im, đôi mắt của Song Tử cứ hồ hững nhìn bóng tối đang dần bao trùm nơi này.

Nhân Mã giật mình lùi bước về phía sau, anh chạy đến chỗ của Thiên Yết kéo tay cô và đi.

Song Tử nhìn đáng vẻ mệt mỏi của Thiên Bình. Cô bỗng thấy lòng mình đau thắt lại:

- Tại sao cậu lại...? Tớ với cậu đã từng rất hạnh phúc mà... Mà chúng ta vẫn đang rất hạnh phúc mà?

- Tớ yêu cậu Song Tử à... Yêu cậu đến chết đi được? Cậu có biết không hả?

Hình như Thiên Bình đang khóc... Vì gì? Vì yêu hay vì đau... Sao cậu ấy lại khóc? Lạnh quá! – Dòng suy nghĩ vờ vẩn lại chạy qua đầu Song Tử. Cô ấy vẫn không nói gì. Vẫn hoàn toàn im lặng nghe từng giọt nước mắt của Thiên Bình.

Cố lấy hết sức lực của mình, Song Tử mở lời:

- Thiên Bình à... tớ xin lỗi. Cậu quay lại với tớ đi!

Thiên Bình ôm chầm lấy Song Tử... anh khẽ gạt đầu. Vì sâu trong tâm trí của anh cũng rất sợ mất cô. Nhưng:

- Chúng mình tạm thời không yêu nhau nữa nhé!

- Cậu nói cái gì đó? – Song Tử cau mày, giọng cô lạc đi

- Tớ biết cậu cần thời gian suy nghĩ xem cậu yêu ai? Thương ai hơn tớ... Làm ơn hãy nghĩ lại.

- Tớ đã suy nghĩ rất nhiều. Người đó chỉ là trong quá khứ. Còn với tớ cậu chính là hiện tại và tương lai. Tớ chỉ sống ột mình hiện tại và tương...

Chưa kịp nói hết câu thì bờ môi của Song Tử đã bị bịt bởi đôi môi của Thiên Bình. Một nụ hôn đầy nước mắt. Chưa bao giờ Song Tử thấy Thiên Bình khóc... cô cảm thấy trái tim mình như run lên vì Thiên Bình đang khóc vì mình.

Thiên Bình à... xin cậu đừng yếu đuối! Tớ sẽ ở bên cậu... cậu còn phải bảo vệ tớ cơ mà... Đừng yếu đuối!

Họ không thể xa nhau... vì sinh ra họ đã là của nhau!

64. Chương 64

- Cậu buông tớ ra đi! – Giọng Thiên Yết thản nhiên – Buông ngay ra đi?

Nhân Mã khựng lại, lưng quay lại với Thiên Yết. Anh nói:

- Ánh mắt lúc ấy cậu nhìn Song Tử là như thế nào?

- Tớ không thể để cậu làm xé nát trái tim tớ nữa! Tớ với cậu ngừng yêu nhau được không?

- Cậu khùng à?

Nhân Mã lạnh lùng đáp, bàn tay anh vẫn siết chặt bàn tay của cô. Anh tiếp lời:

- Cậu... tớ với cậu mới vừa bắt đầu mà cậu lại nói với tớ những lời như thế sao?

- Cậu có biết trong thời gian qua tớ đã đau khổ lắm rồi không? Cho đến bây giờ... tưởng chừng cậu đã là của tớ thì cậu cũng...

- Cậu phải hiểu cho trái tim tớ chứ! – Nhân Mã nắm chặt lấy cánh tay của Thiên Yết mà vô thức hét vào mặt cô.

Thiên Yết cứng đờ người ra, cô nín thở rồi thở hắt kèm theo một nụ cười chua chát đến khó hiểu:

- Tớ hiểu rồi! Hiểu trái tim cậu muốn gì rồi!

Nhân Mã nhẹ nhàng buông tay Thiên Yết ra:

- Vậy cậu hiểu những gì...?

- Hai chữ chia tay, trái tim cậu ép nó không nghĩ đến nhưng lí trí của cậu thì lại luôn thường trực ý đồ đó. Vậy chia tay để giải thoát cho đôi ta... có phải hơn không?

Nhìn ánh mắt lạnh lùng và sắc bén của Thiên Yết, Nhân Mã mới chợt nhận ra một điều mà bấy lâu nay anh không để ý đến. Hình như anh đang có ý nghĩ đó. Sớm muộn gì cũng vậy... Anh quay lưng lại:

- Chia tay... ừ thì chia tay! Cậu về vui vẻ nhé!

Nói rồi Nhân Mã chạy đi. Đôi chân anh như được giải thoát...

Thiên Yết nói khẽ khi bóng Nhân Mã đã đi xa:

- Nói chia tay là chia tay sao? Cậu yêu tớ “nhiều thật đấy”! – Thiên Yết nhếch mép cười. Cô cũng chẳng muốn đi đâu cả, đứng đực ở đó nhìn cái bóng tối lạnh lẽo và u ám.

Còn Nhân Mã, anh cứ chạy mãi chạy cho đến khi dừng lại mới hét lên:

- RỐT CUỘC THÌ CẬU MUỐN TỚ PHẢI LÀM SAO? TRÁI TIM CỦA TỚ CẬU NẮM BẮT CÒN GIỎI HƠN TỚ... TỚ PHẢI LÀM THẾ NÀO

Nhân Mã gục xuống, đêm nay thật dài và đầy đau thương. Rốt cuộc thì chuyện gì đang xảy ra? Anh chỉ muốn ngủ để cơn ác mộng này đi xa mãi mãi. Nhưng chợt anh nhận ra, đây chính là thực tại... Không một ai có thể hiểu.

Anh muốn thức tỉnh nhưng sao khó vậy?

65. Chương 65

- Thiên Bình với Thiên Yết đâu rồi? – Song Ngư mặt mũi méo lại.

- Còn hai ông bà này nữa! Suốt ngày ngồi bắt chấy cho nhau! – Giọng Xử Nữ và Bảo Bình đồng thanh nhìn cặp đôi Sư Tử và Cự Giải đang ngồi gãi đầu gãi tai với nhau

Sư Tử mỉm cười toe toét:

- Gato thì cứ nói đi!

- Thôi nào các cậu! – Kim Ngưu lên tiếng – Sắp thi rồi mà còn thiếu hai nhân vật lận đó!

- Không chỉ thiếu hai đâu còn thiếu rất nhiều người đó! – Giọng “thầy” Bạch Vũ vang lên...

Lúc này mọi người mới đếm lại người. Ở đây có Ma Kết, Bảo Bình, Xử Nữ, Kim Ngưu, Song Ngư, Cự Giải, Sư Tử. Ma Kết và Bạch Vũ cùng phát hoảng:

- Bạch Dương đâu???

- Tớ thấy... cô ấy... đi vào trong kia! – Sư Tử gãi đầu chỉ tay về hướng rừng.

Song Ngư cũng gãi đầu:

- Tớ thấy hình như mọi người chạy vào trong đó hết...

Mọi thứ bỗng im lặng trở lại. Ở đây chỉ còn có Kim Ngưu, Song Ngư, Cự Giải, Bảo Bình và Xử Nữ. Còn lại tiếp tục mất hút.

Bảo Bình cau mày:

- Tại sao...? Mọi người đâu hết rồi.

Xử Nữ chợt kéo tay Bảo Bình đến một nơi... Giờ chỉ còn lại Kim Ngưu với Song Ngư và Cự Giải.

Song Ngư ngạc nhiên:

- Ô sao mọi người lại biến mất như thế!

Cự Giải chợt cười nguy hiểm:

- Haizz! Để họ thoátáng xiu. Hôm nay sẽ có rất nhiều màn tỏ tình độc đáo đây!

Kim Ngưu:

- Sư Tử đâu?

- Hơ... SƯ TỬ ĐÂU? – Mặt Cự Giải méo máo khiến Song Ngưu và Kim Ngưu mỉm cười nhẹ.

66. Chương 66

- Woa! Hoàng hôn! – Ánh mắt Bảo Bình sáng rực lên.

Còn Xử Nữ chợt ôm lấy Bảo Bình từ đằng sau. Lúc này... không ai thấy được ánh mắt họ như thế nào... Lòng họ ra sao.

Xử Nữ cười nhẹ:

- Bình Nhi! Cậu đừng rời xa tớ nhé! Đi đâu thì đi... thích làm gì thì cậu. Cậu thích tỏa sáng ở đâu thì tỏa sáng! Nhưng cứ như Mặt Trời và mặt biển... không bao giờ rời xa nhau.. không bao giờ là không thấy nhau!

- Xử Khi à... - Giọng Bảo Bình lạc dần đi. Có vẻ như cô đang khóc.

Cả hai người cứ đứng chân ra đó. Ngắm nhìn đến khi những tia nắng mặt trời chui xuống mặt biển nghỉ ngơi. Lúc này Bảo Bình mới lên tiếng:

- Nè... Chúng mình kết hôn đi!

- Cái gì cơ?

Xử Nữ giật mình, buông Bảo Bình và thế nào lại lỡ tay ản nằng xuống mặt biển đen. Bảo Bình hét toáng lên:

- Cái tên khùng khùng kia! Cứu với...

Xử Nữ từ bối rối chuyển sang hốt hoảng... Cơn sóng ngày càng cuốn Bảo Bình đi xa. Làn nước ngày càng lạnh, càng vô tình hơn. Tiếng của Bảo Bình bay mất rồi lạc dần.

Xử Nữ hét lên, cổ căng mắt ra nhìn Bảo Bình ở đâu:

- Cậu ở đâu hả Bảo Bình!!

Hít một hơi thật dài... Xử Nữ lặn xuống biển sâu... Xử Nữ cảm thấy tiếng gọi của Bảo Bình đang ở rất gần mình. Anh kéo lấy cô... ôm chặt cô... Chuyển cho cô hơi thở qua nụ hôn bất đắc dĩ này.

Bảo Bình lúc này đang rất sợ... Nhưng cái ôm ấm áp đó của anh đã làm cô như tiếp lấy sức mạnh. Cô khẽ chạm vào đôi má của Xử Nữ. Ánh mắt cô lịm dần đi...

....

Sau một hồi chật vật thì Xử Nữ cũng kéo được Bảo Bình lên. Anh thở hồng hộc gọi tên:

- Bảo Bình à... Tỉnh dậy đi!

Im lặng... mọi vật đáp lại anh bằng một khoảng khắc vô cùng đáng sợ: im lặng đến yên bình. Chỉ hai từ khiến anh cảm giác suy sụp, thấy tội lỗi, thấy buồn, thấy được sự mất mát quá lớn đang xảy ra trước mắt mà mình không làm được gì. Tâm trí anh đang rối bời.

Anh lặng im nhìn Bảo Bình, không nói gì, cũng không dám thở mạnh. Lặng một lúc, anh vuốt mái tóc Bảo Bình:

- Cậu còn ở đó không Bảo Bình? Còn nghe thấy lời tớ không? Tớ sợ lắm... Tỉnh lại đi.

Xử Nữ nằm xuống cái bờ cát lạnh cóng... ôm chặt lấy Bảo Bình. Bóng tối bao trùm tất cả... che giấu dòng nước mắt của anh. Hối hận có được gì đâu cơ chứ? Mọi chuyện đã xảy ra rồi mà. Xử Nữ nhắm chặt đôi mắt của mình và hai hàng nước mắt bắt đầu rơi...

67. Chương 70: Chương 67-70

Ma Kết mặt đầm chiêu liếc từng bụi cây. Anh tỏ thái độ bực mình:

- Bạch Dương này... Con gái mà dám rời khỏi tổ đến cái nơi như này.

Giọng Sư Tử vọng lại:

- Cậu chưa thấy Bạch Dương đâu hả?

- Hơ.. Cậu không ở lại cùng với Cự Giải à? Đi tìm Bạch Dương chi?

Bỗng nhiên ánh mắt Sư Tử đượm buồn:

- Tổ không muốn thấy cậu lo lắng...

- Sư Tử à... Cự Giải thích cậu lắm đấy! Đừng làm cậu ấy buồn. Dù trong bất kì hoàn cảnh nào thì cậu cần hiểu thế nào là quá khứ thế nào là hiện tại.

Ma Kết đặt tay lên vai Sư Tử mỉm cười nhẹ khiến mặt Sư Tử thoáng đỏ trong bóng tối. Hai người cứ đứng trân mình ra như thể nhìn nhau.

Một ma lực nào đó, khiến cả hai cuốn hút nhau. Họ càng lúc càng gần lại hơn. Và bất thành linh thì Ma Kết quay mặt đi khi cả hai sắp “nhập làm một”:

- Không được! – Ma Kết thở dài.

- Ma Kết à...

Nói rồi Sư Tử ôm lấy mặt Ma Kết mà hôn lấy anh....

Thình thịch!

Sập!! - Một màu đen bao trùm trước mắt của Bạch Dương. Minh vừa nhìn thấy cái gì thế này... Cảm giác khó thở và cảm thấy vỡ vụn trong người.

Bạch Dương giật lùi về phía sau rồi chạy mất.

Cái dáng nhỏ bé của Thiên Yết cứ thể lướt đi trông như một bóng ma. Vừa đi cô vừa thở dài rồi có khi rút nước mắt. Ánh mắt cô rơi vào khoảng không vô định, cô cứ bước mà không biết phải đi đâu cả. Trái tim cô đang ngày càng nguội lạnh.

Bụp!

- Tránh ra! – Giọng Thiên Yết lạnh lùng vang lên.

Nhưng đáp lại cô lại là một hơi ấm ngọt ngào đến khó quên, giọng nói ấy khiến hàng lệ cô vỡ vụn:

- Công chúa của lòng tớ! Tớ hiểu rồi... Tớ không để cậu rời xa tớ nữa đâu!

Thiên Yết nhìn người đang nói phía trước. Cô òa lên, lần đầu tiên, lâu lắm rồi cô khóc như một đứa trẻ trước mặt người khác như vậy. Cảm giác thật dễ chịu! Cô khóc thật to:

- Tên Nhân Mã đáng ghét! Sao cậu lại hành hạ trái tim tớ thế này? Tớ yêu cậu lắm! Nếu tiếp tục trái tim tớ không thể nào chịu tổn thương nữa đâu.

- Đã đến lúc tớ chịu tổn thương thay cậu rồi Thiên Yết à!

Nhân Mã nói trong nụ cười hiền, anh nâng cằm cô lên rồi hôn lên đôi môi kia. Làm đôi môi ấy như lấy lại sức sống. Thiên Yết chợt ản anh ra:

- Tớ không bao giờ làm cậu tổn thương đâu Nhân Mã!

- Tớ không bao giờ để cậu phải tổn thương nữa đâu công chúa của tớ!

Nhân Mã ôm chặt lấy cô rồi bế cô lên.

Thiên Yết vội hỏi:

- Chuyện gì khiến cậu thay đổi như vậy?

- Vì đây chỉ là ảo ảnh...

....

Thiên Yết chợt tỉnh lại. Trước mặt cô chẳng có ai cả. Chỉ là một cái cây khô khốc. Nó y như tâm trạng của cô bây giờ. Cảm giác như bị trêu, Thiên Yết ngồi thụp xuống mà khóc như một đứa trẻ, càng lúc càng òa to lên:

- Nhân Mã đáng ghét! Cậu làm gì trong đầu tớ vậy? Làm ơn biến đi!! Tại sao tớ lại nhớ cậu đến như thế hả? Tại sao... tại sao cậu làm trái tim của tớ vỡ nát nhiều lần mà tớ vẫn yêu cậu, vẫn thương cậu, vẫn nhớ đến cậu!

- Vì cậu là định mệnh của tớ!

Một giọng nói lạnh ngắt nhưng lại ngọt ngào như một viên kẹo bạc hà vang lên sau lưng cô khiến cô giật mình quay lại nhìn anh. Rồi lại quay lên, giọng lạnh lùng:

- Cô gái nào yêu cậu chắc đau đến chết!

Nhân Mã tiến đến gần Thiên Yết, đỡ cô dậy rồi quỳ gối xuống:

- Thiên Yết! Cậu đồng ý làm bạn gái tớ nhé! Tớ đã hiểu tớ không thể thiếu bóng dáng cậu. Cậu chính là người con gái ấy! Nhất định không phải ai khác! Nếu không phải là cậu thì vĩnh viễn không là ai.

- Cậu nói vậy nhưng cậu luôn làm tớ đau, đau đến xé...

Chẳng để Thiên Yết nói hết câu, Nhân Mã đã hôn lên môi cô khiến trái tim Thiên Yết lại đập lên điên đảo.

Bạch Vũ mặt mũi méo xệch nhìn trước mắt mình chỉ là hai người Song Ngư và Kim Ngư. Anh dường như muốn hét lên:

- Chuyện quái gì thế này? Mọi người đâu hết cả rồi?

Kim Ngư:

- Bình tĩnh Bạch Vũ!

- Sao tôi có thể bình tĩnh được chứ? Bạch Dương biến đâu mất rồi... À mà mọi người biến đâu hết rồi?

Song Ngư nhanh tay dùng một xô nước lạnh dội lên người Bạch Vũ:

- Bình tĩnh đi! Bây giờ không phải lúc hoảng loạn.

- Trời ạ! Không hoảng loạn sao được! Mọi người thì đang mất tích hết. Với cương vị là một thầy giáo thì không thể không lo lắng được!

Đúng lúc này thì mọi người Xử Nữ mặt mũi thẫn thờ, sau lưng vác theo một “xác người”. Nhìn bộ dạng hai người đồ lạnh tanh và thảm hại vô cùng. Song Ngư đứng từ xa, nheo mắt lại nhìn nụ cười méo của Xử Nữ với bờ môi tím ngắt:

- Có chuyện gì vậy?

- Chưa bao giờ tớ thấy Xử Nữ lại rơi vào trạng thái như này đó!

- Hình như trên vai cậu ấy là Bảo Bình! – Bạch Vũ lên tiếng.

Lúc này ba người mới chạy lại thì thấy ánh mắt điên dại của Xử Nữ, miệng anh không ngừng lẩm bẩm:

- Kết rồi... Mọi chuyện kết thúc rồi. Tôi đã mất em vĩnh viễn rồi.

Song Ngư chạy lại, chạm lên người Bảo Bình, cô mặt xanh mét rứt tay lại:

- Người Bảo Bình lạnh cóng...

Kim Ngư và Bạch Vũ chạy lại định đỡ Bảo Bình thì Xử Nữ hét lên:

- Mấy người đừng chạm vào cô ấy! Để cô ấy yên!

Cả ba người cầm lặng nhìn dáng vẻ điên loạn của Xử Nữ. Song Ngư nhanh trí chạy vào lều lấy chiếc chăn choàng lên người Bảo Bình cùng với Xử Nữ.

Xử Nữ mặt thần thờ khuyu chân xuống, anh đặt cô xuống nền đất rồi ôm chặt cô cùng với lớp chăn:

- Bảo Bình à... Mình xin lỗi... Mình đã không bảo vệ được cho cậu...!

Cả ba đứng lặng người nhìn dáng vẻ thảm hại của Xử Nữ. Bất giác Song Ngư ôm chặt lấy trái tim mình:

- Bảo Bình... cô ấy..?

- Giờ không thể chạm được vào người Bảo Bình thì cũng không biết cậu ấy còn sống hay không...

Cự Giải đứng lặng người nhìn cái ánh mắt điên loạn của Sư Tử rồi nhìn khuôn mặt ngạc nhiên đến mức tái lại của Ma Kết. Cả ba người họ đều không hiểu chuyện gì xảy ra cả.

Cự Giải nhếch mép cười:

- Ma Kết à... Cậu đuổi theo Bạch Dương đi. Nếu không thì có gì hối hận cũng chả kịp nữa đâu...

Ma Kết mặt đã lạnh nay còn lạnh hơn:

- Cậu nói vậy nghĩa là sao?

- Bạch Dương đã thấy tất cả... Thật sự cái ánh mắt ấy... làm tớ thấy rợn người!

Ma Kết trợn trừng hai mắt lên nhìn Sư Tử. Anh quay lưng bước đi, bước chân thì thoăn thoắt nhưng nhịp thở thì nặng nề vô cùng.

Cự Giải nhìn theo bóng của Ma Kết rồi quay ánh mắt của mình về phía tiều nuối của Sư Tử. Giọng anh trầm xuống, giữa đêm nghe tiếng của anh như nghe tiếng một bầy sói:

- Cậu giải thích chuyện này ra sao?

- Tớ... thật ra...

- Thôi cậu dừng lại đi! Dù có cố gắng như thế nào thì tớ vẫn không có khả năng thay đổi được vị trí của Kết trong lòng cậu!

Sư Tử lặng người. Còn Cự Giải thì tiếp tục, giọng anh đầy vẻ nhún nhường:

- Có lẽ tớ với cậu không có duyên với nhau rồi... Trái tim tớ và cậu đều phải chịu tổn thương... có lẽ chúng ta đều cần thời gian để bình tâm và suy nghĩ.

Nói rồi Cự Giải quay lưng lại với Sư Tử để không phải nhìn thấy bộ dạng lúc đó của Sư Tử. Bộ dạng đó sẽ khiến anh mềm lòng.

Sư Tử cũng lặng yên... cô không biết nói gì hơn cả. Trái tim cô giờ chỉ có sự hoảng loạn, sự chơi vơi và khoảng trống ngày một nhiều.

68. Chương 71

Ánh mắt Ma Kết đảo lia lịa quanh khung rừng tăm tối. Giọng nói anh gằm gừ trong cổ không nói nên lời:

- Bạch Dương... làm ơn...

Rồi cuối cùng thì anh cũng thấy cái bóng dáng đang một liêu xiêu vật vờ nép gọn vào một góc. Ánh mắt mở to trong đêm nhìn vô hồn khiến Ma Kết cau mày khó hiểu. Chính cái động tác thu mình ấy lại khiến

anh không muốn tiến dần đến cô. Anh đứng chân người nhìn cô, nhìn một cách chăm chú như muốn hiểu cô đang nghĩ gì.

Bạch Dương gục mặt xuống, thở dài. Ma Kết lúc này mới tiến đến, chạm nhẹ vào mái tóc màu hạt dẻ của cô. Anh và cô cùng nín lặng trong một phút giây.

Cuối cùng anh lại để Bạch Dương mở lời trước:

- Có lẽ tớ yêu cậu thật rồi Ma Kết rồi. Cái lúc mà Sư Tử ôm lấy cậu, hôn lên môi cậu, tớ nghe thấy trái tim tớ nó đập loạn xạ vì sao không đủ mạnh dạn như cô ấy...

- Ngốc! – Ma Kết chặn họng cô lại – Cậu từng nói với tớ nếu có người yêu cậu sẽ không ích kỉ mà... Cậu còn định san sẻ người yêu cơ mà!

- Nhưng đó là lúc tớ chưa yêu! – Bạch Dương ngược nhìn đôi mắt đỏ au của mình về phía Ma Kết – Có lẽ Sư Tử yêu cậu nhiều hơn tớ yêu...

Chả để cho Bạch Dương nói hết câu thì Ma Kết đã hôn lên môi của cô. Cái nụ hôn ngọt ngào này có thể khiến Bạch Dương quên đi hết mọi chuyện xung quanh. Chưa bao giờ cô thấy trái tim mình loạn nhịp như thế này.

Ma Kết rời khỏi cô:

- Dù Sư Tử có yêu tớ như thế nào thì trái tim tớ vốn chỉ ung dung một hình bóng của cậu thôi. Còn Sư Tử... trái tim Sư Tử vốn dĩ không phải cho tớ chiếm hữu. Chỉ là... nó chưa tỉnh để biết nó cần ai hơn thôi!

Bạch Dương chỉ biết ôm chặt lấy anh thôi mà mỉm cười nhẹ khi nghe từng lời dỗ dành của Ma Kết:

- Cảm ơn cậu... vì đã không nổi khùng lên với tớ!

- Dù tớ có nổi khùng lên đi nữa... thì chắc hẳn cậu cũng có cách để khiến tớ bình tĩnh lại! Cậu là vậy. Luôn có cách khổng chế tớ!

Ma Kết cốc đầu Bạch Dương:

- Cô ngốc! Lên lưng tôi công về...

Bạch Dương ngoan ngoãn như một chú mèo trèo lên lưng của Ma Kết. Cái hơi ấm của Ma Kết dần khiến cô chìm vào giấc ngủ!

69. Chương 72

- Cũng đã muộn rồi! Chúng mình về trại đi!

Sư Tử cầm nhẹ lấy từng ngón tay của Cự Giải. Ánh mắt cô dò xét thái độ của Cự Giải. Nhưng Cự Giải lại chẳng nói gì cả, anh khẽ gạt đầu, ngón tay của anh lách ra khỏi bàn tay của cô.

Sư Tử vội gọi:

- Cự Giải...

- Cậu đừng đi quá giới hạn... - Giọng Cự Giải nhỏ dần để Sư Tử không nghe thấy những gì cậu nói – Có lẽ cậu cũng giống cô ấy... phải mất đi mới biết giá trị của nó!

- Thật sự lúc đó tớ đã rất mong mị. Thật sự thì tớ cũng chẳng hiểu sao lúc đó tớ lại làm như thế! Thật sự thì...

- Thôi cái thật sự của cậu đi! – Cự Giải gạt lên, có lẽ anh đã không thể bình tĩnh được rồi.

Cự Giải quay lại, lao đến chỗ Sư Tử như một con sói “đớp” lấy bờ môi cô. Sư Tử vô thức đẩy anh ra khỏi mình. Không chỉ là cái đẩy mà còn là một cái tát, một gáo nước lạnh dội vào anh!

Cự Giải vuốt mái tóc của mình rồi nhếch mép cười:

- Tớ biết mà... Nếu người đó là Ma Kết chắc hẳn cậu không đẩy anh ta ra...

- Tớ...

Sư Tử che miệng, ánh mắt cô nhìn anh có chút hoảng loạn và chút sợ hãi. Cự Giải tiến gần đến cô thì Sư Tử càng lùi về sau khiến chính anh và cô đều khó xử. Cự Giải khựng bước:

- Cậu đi theo tớ nhé! Tớ sẽ dẫn cậu về... Và đến khi về trại, tớ với cậu coi như chưa có chuyện gì xảy ra. Ý tớ là... quay về lúc chúng mình vẫn ghét nhau!

Sư Tử tròn tròn hai mắt nhìn tấm lưng của Cự Giải đang quay về hướng mình. Cô không hiểu chuyện gì cả. Cô thật sự muốn giữ anh lại nhưng không thể.

Cô chỉ còn cách câm lặng và bước theo từng bước chân của anh.

Bất chợt trong cô nảy ra ý nghĩ: “Ai cũng có thể có hạnh phúc... riêng mình thì sao nó xa vời và khó khăn như vậy?”

Chợt một cái nhếch mép cười chua xót nở ra trên khóe môi cô.

70. Chương 73

Bạch Vũ nhìn Bảo Bình, rồi lên tiếng:

- Em còn định để Xử Nữ đau khổ đến như nào nữa!

- Anh nói nhỏ thôi! Cậu ấy vừa ngủ! – Bảo Bình nháy mắt với Bạch Vũ.

Quay sang kéo chiếc chăn cho Xử Nữ. Cô thở dài nhìn khuôn mặt lo lắng đến tái mét của Xử Nữ, rồi lại quay sang nhìn Bạch Vũ:

- Sao anh biết em còn sống?

- Anh có ngốc đâu mà không biết! Có lẽ Xử Nữ do quá hoảng loạn nên quên mất không kiểm tra nhịp đập của em!

Bảo Bình mỉm cười:

- Giờ em biết Xử Nữ yêu em đến chừng nào rồi! Mà mọi người đâu hết rồi?

- Lớn vồn trong rừng hết rồi. Tiết mục học sinh thanh lịch gì gì đó của lớp mình đã bị rút. 2 tiếng nữa chúng ta bắt đầu lên xe về nước!

Đúng lúc ấy, Song Tử và Thiên Bình tiến vào. Thiên Bình thở nặng nhọc ngồi xuống:

- Đêm nay quả là một đêm dài thật dài!

Song Tử mỉm cười:

- Sao mặt Xử Nữ lại xanh mét như thế kia?

Bỗng Kim Ngưu ôm trong tay là Song Ngự từ đâu tiến vào:

- Bị Bảo Bình dọa cho tím tái đấy!

Nhân Mã cũng bay từ đâu vào:

- Bảo Bình lại có khả năng dọa người đến như vậy á?

- Có nhiều cậu còn chưa biết lắm tên ngốc Mã Mã ạ! – Thiên Yết cốc đầu Nhân Mã rồi mỉm cười!

Bạch Vũ bắt đầu mặt hình sự:

- Cái lúc cần thì chả có ai. Giờ muốn mọi người không xuất hiện thì lại xuất hiện ầm ầm!

Song Ngự lè lưỡi:

- Còn thiếu Ma Kết, Bạch Dương, Cự Giải và Sư Tử thôi đúng không?

Bạch Vũ lúc này mới điên lên:

- Trời ơi! Sao mình có thể quên mất Bạch Dương cơ chứ! Mẫu hậu sẽ không tha thứ cho hành động này của mình... Huhu...

Bạch Vũ lục tung balo của mình để tìm chiếc điện thoại. Nhìn dáng vẻ của anh mà Bảo Bình phì cười:

- Bạch Dương phải thấy thật hạnh phúc khi có một người anh trai như anh đấy Bạch Vũ ạ!

Đột nhiên Bạch Vũ đứng hình. Anh chợt thấy có gì rất lạ đang diễn ra trong người mình. Anh quay lại nhìn Bảo Bình với một ánh mắt lạnh lùng:

- Anh trai à...? Hạnh phúc à...?

Mọi người nhác nhìn khi thấy thái độ vậy của Bạch Vũ. Họ cau mày lại nhìn anh nhưng lại chẳng ai nói một câu gì.

Bạch Vũ chợt nhếch mép cười:

- Tưởng rằng ai đó có thể thay thế vị trí của em trong lòng anh nhưng có lẽ anh đã nhầm. Vốn dĩ anh chỉ có yêu mình em... Quan hệ của chúng ta không như những gì người khác thấy nhỉ? Cô gái ngốc... lúc nào em mới hiểu.

- Anh đang nói ai vậy? – Bảo Bình túm lấy cổ tay Bạch Vũ, nhìn anh với ánh mắt to tròn.

Bạch Vũ lắc đầu rồi lững thững bước ra khỏi túp lều. Để lại trong kia bao ánh mắt khó hiểu.

71. Chương 74

Sư Tử chạy lại thật gần Cự Giải, cô ôm anh từ đằng sau. Chợt nhận ra hành động của mình là rất ngốc nhưng cô vẫn không muốn buông ra. Cứ ôm chặt như vậy cho đến khi Cự Giải lên tiếng:

- Cậu làm gì vậy? Sắp về đến nơi cậu muốn có không gian riêng à?

- Xin cậu... đừng có lạnh lùng với tớ như vậy!

Cự Giải im lặng nhìn bàn tay cô. Cái ôm này có đủ để giữ anh lại không? Trái tim anh đã quá đủ tổn thương rồi... Và trái tim của cô cũng vậy. Liệu cô có thể giữ anh lại?

Cự Giải tỏ ra khó xử trong tình huống này. Anh không biết phải làm thế nào... đành đứng im để cô ôm lấy anh.

Sư Tử đành nói:

- Có lẽ... tớ đã nhầm! Tớ và cậu đều cần một không gian riêng... Chúng ta cần phải suy nghĩ xem chúng ta thật sự cần ai!

- Tình yêu vốn không phải thứ dễ dàng – Cự Giải nắm chặt lấy bàn tay của Sư Tử... anh gỡ ra – Một là để thời gian trả lời, hai là để thời gian giúp ta quên!

Sư Tử cũng chợt hiểu câu nói của Cự Giải. Cô bỗng ước mình không hiểu câu nói ấy. Cô khẽ nói:

- Ừ...! Tớ sẽ qua bên Mỹ một thời gian... Đến khi trở về, tớ sẽ cho cậu biết tớ chọn phương án một hay hai!

Cự Giải chợt cười, anh đang hy vọng thì phải...? Mặc dù điều đó là điều quá mong manh. Anh quay lại ôm siết lấy Sư Tử rồi lại buông ra:

- Cái ôm đó là cái ôm kết thúc! Chúng ta tạm dừng lại ở đây! Tớ chỉ mong là tạm dừng... Nhưng tớ vẫn cần câu trả lời của cậu!

Nói rồi cả hai đều im lặng cất bước ra về. Họ không nói gì cả, chỉ cùng bước đi, cùng một đích đến nhưng hai trái tim của họ lại xa nhau quá.

72. Chương 75

Giọng Bạch Vũ vang lên nặng nề:

- Cậu mang con bé đi đâu?

Ma Kết ngạc nhiên nhìn Bạch Vũ. Thật sự thì anh chẳng biết nói gì cả, cuối cùng thì đành mở lời:

- Bạch Dương đang ngủ... Anh với em để lúc khác nói chuyện riêng được không?

- Có điều anh phải nói luôn bây giờ... với em! Và anh mong Bạch Dương không biết điều đó!

- Chuyện đó là chuyện gì?

Bạch Vũ ngồi xuống bờ cát lạnh lẽo thiếu hơi mặt trời. Và giờ trái tim của anh cũng vậy... cũng thiếu ánh mặt trời sưởi ấm!

Bạch Vũ nhếch mép cười nhẹ, chỉ là một cái cười khi nhớ lại:

- Anh... yêu cô ấy! Ý anh là... - Bạch Vũ ngập ngừng – Anh yêu Bạch Dương!

Ma Kết giật mình suýt hụt bước. Anh cố gắng định hình lại xem chuyện gì đang diễn ra. Chuyện này mơ hồ quá. Ma Kết khéo léo ngồi xuống mặt cát sao cho Bạch Dương không tỉnh giấc. Ổn định xong, anh quay lại nhìn Bạch Vũ:

- Ý anh muốn nói là...? Nhưng tại sao chuyện này lại có thể...?

- Nghe khó tin nhỉ? Nhưng đó là sự thật! Nhiều lúc anh cũng cố định hình xem rốt cuộc tình cảm của anh với Bạch Dương là gì? Là em gái hay là người anh yêu?

- Anh và cô ấy là hai anh em cơ mà?

Bạch Vũ lắc đầu, anh ngược đầu lên nhìn bầu trời sao. Ma Kết lúc này thấy đôi mắt Bạch Vũ lấp lánh những vì sao và cùng lúc ấy lấp lánh những giọt lệ không thể rơi. Bạch Vũ vuốt mái tóc của mình:

- Anh vốn chỉ là con nuôi. Trước khi có Bạch Dương thì anh luôn bị ghét... Mọi người trong nhà chẳng ai quan tâm anh cả. Cho đến khi cô ấy ra đời thì Bạch Dương lúc nào cũng đứng ra bảo vệ anh... - Bạch Vũ chợt chạm vào mắt mình – Và anh cũng chẳng hiểu cô ấy làm cách nào khiến mọi người trong nhà tự nhiên yêu quý anh!

- Và từ đó anh có tình cảm với cô ấy? – Ma Kết cau mày hỏi

- Không... anh có tình cảm với cô ấy khi Bạch Dương 5 tuổi. Cô ấy bị đánh, đánh đau lắm!

Bạch Vũ gục mặt xuống, cố nín lại dòng cảm xúc:

- Trên vai cô ấy, vẫn còn cái sẹo nhỏ đấy. Chỉ vì bảo vệ anh mà cô ấy phải nằm viện... Và cũng sau đợt đó! Cô chủ động đi học võ, giờ mới điêu luyện được vậy!

Ma Kết dần hiểu ra... Anh cảm nhận được trái tim của Bạch Vũ lúc này, cảm nhận được từng mảnh kí ức đang đan xen lại trong đầu Bạch Vũ.

Rồi Bạch Vũ lại tiếp tục câu chuyện của mình:

- Anh đã cầu xin mọi người phải đánh anh để anh cũng phải chịu nỗi đau giống của Bạch Dương. Anh không muốn để một mình cô ấy chịu đau.

Ma Kết nín thở nghe câu chuyện của Bạch Vũ. Chưa kịp để Ma Kết nói Bạch Vũ đã tiếp lời:

- Cũng chỉ là chuyện ngày xưa. Chưa bao giờ anh thấy yêu cô ấy như bây giờ và lúc ấy. Nhưng giờ thì Bạch Dương là của em – Bạch Vũ ngừng mặt lên – Anh đã từng thề với bản thân chỉ cần thêm một ai, dù là ai, kể cả người Bạch Dương yêu thương nhất làm tổn thương hay làm đau cô ấy. Anh cũng không tha thứ cho kẻ đó – Bạch Vũ quay lại cười với Ma Kết – Giờ Bạch Dương là của em đó Ma Kết. Đối xử với cô ấy thật tốt. Chỉ cần em làm tổn thương cô ấy, em sẽ chịu một cái kết cực không vui đâu!

Ma Kết chợt cười, quay lại nhìn Bạch Dương rồi nói:

- Cảm ơn anh! Em sẽ yêu cô ấy thay phần của em. Đã, sẽ và mãi mãi yêu cô ấy!

- Cứ để anh yêu cô ấy một cách thầm lặng là được rồi!

... Không gian dần yên tĩnh lại. Bạch Dương đưa đôi mắt ướt nhìn về phía Bạch Vũ. Cô gắng để nước mắt không rơi. Rồi lại nhắm mắt lại... Chuyện ngày xưa cô đã quên hết... Mớ bong bóng trong cô giờ đã được giải thoát. Cảm thấy lòng mình nhẹ nhõm...

73. Chương 76

Sư Tử nhắm chặt đôi mắt của mình, chỉ còn vài bước chân nữa thì người trước mắt cô sẽ tuột khỏi tay cô. Cô khẽ đứng nhìn túp lều đang sáng đèn ở kia, gọi Cự Giải lại gần:

- Cho tớ hôn cậu một cái được không?

Cự Giải bỗng dừng đổ mắt, anh đưa tay lên để dưới cằm, hai mắt mở to quay mặt đi.

Ngón tay út của Sư Tử bỗng đan vào ngón út của Cự Giải. Cô “kéo” mặt anh lại gần rồi thêm cái nhúm chân đáng yêu.

Hành động này lại khiến trái tim của Cự Giải yếu mềm, anh rối loạn không biết phải làm thế nào.

Sư Tử mắt ướt lệ nhắm chặt. Cô đâu biết Cự Giải còn đang mở to đôi mắt nhìn cô. Sư Tử bỗng buông anh ra và ngồi thụp xuống... nức nở.

Cự Giải xoa đầu cô:

- Cậu là một cô gái mạnh mẽ mà! Đừng khóc vì chuyện này! Cậu đã trải qua nhiều chuyện còn kinh khủng hơn thế cơ mà.

Lời an ủi của Cự Giải không làm cho Sư Tử khá lên mà còn làm Sư Tử thêm rối bời. Và hình như Sư Tử thấy cô đã lạc lối ở đâu đó. Sư Tử ngừng mặt lên nhìn Cự Giải:

- Chúng mình... làm lại từ đầu được không?

Cự Giải lại quay mặt đi, đôi mắt anh cũng dần nhòa đi theo cô. Dặn lòng mình không được phép yếu đuối trước đôi mắt ấy. Dặn lòng mình không được phép để trái tim cả hai thêm tổn thương. Cự Giải đành lòng trả lời:

- Cậu và tớ đều có thời gian phải suy nghĩ. Phương án là của tớ và cả cậu. Hai chúng ta đều phải nghĩ thật kĩ. Tớ và cậu đã bị tổn thương rất nhiều rồi. Nếu còn tiếp tục tổn thương tớ sợ... tớ hoặc cậu sẽ buông tay!

- Tớ hiểu rồi!

Sư Tử gạt đi dòng nước mắt của mình rồi đứng dậy. Cô mỉm cười thật tươi:

- Vậy thì được rồi! Chúng ta từ này sẽ lại là kẻ thù của nhau! Cho đến khi chắc chắn tình cảm của mình!

Nói rồi Sư Tử đá vào chân Cự Giải và nhìn anh với bộ mặt hơi vênh lên:

- Cố gắng mà lết về trại đi!

Thế là cô nàng quay lưng bước đi. Còn Cự Giải thì cau mày:

- Sao lại có thể thay đổi nhanh như thế chứ?

Anh đâu có biết cô cố gắng như vậy để che giấu đi cái nỗi buồn đang muốn bùng lên trong cô.

74. Chương 77

Kim Ngưu nằm lên đùi Song Ngưu, bàn tay anh đan siết vào bàn tay của cô. Anh mỉm cười nhìn ánh mắt của Song Ngưu:

- Vợ ơi... Anh yêu em!

Cốp! Giọng Bảo Bình vang lên:

- Cầm hai người diễn phim tình cảm nghe! Không nhìn thấy chồng tương lai tôi đang nằm liệt giường hả?

Song Ngư phì cười:

- Haha không biết Xử Nữ mà nghe câu đấy thì mặt sẽ thành quả gấc chín đến chừng nào!

Song Ngư chui vào lòng Kim Ngư ngồi đó nũng nịu. Còn Bảo Bình mặt xanh lại quay lưng đi:

- Hứ! Không thèm xem phim tình cảm của hai người nữa!

Song Ngư vuốt mái tóc của Kim Ngư:

- Cậu là gì trong trái tim tớ thế Kim Ngư?

- Là người cậu đang yêu sẽ yêu và mãi yêu có được không?

- Nếu tớ không làm được thì sao?

Song Ngư dụi mặt vào ngực của Kim Ngư nũng nịu. Kim Ngư cười khẽ xoa đầu cô:

- Dù cậu có không làm được thì tớ vẫn sẽ mãi yêu cậu. Dù chỉ có một mình tớ yêu cậu là được.

Song Ngư nước mắt long tròng ngừng mặt nhìn Kim Ngư. Hơi ấm của Kim Ngư làm Song Ngư mộng mị, cô càng siết chặt lấy anh hơn. Đôi môi họ tưởng chừng như sắp chạm đến nhau thì...

Reng!!

- Alo! – Kim Ngư nhanh chóng rút chiếc điện thoại ra nghe.

Anh chỉ gạt đầu rồi mặt bỗng cau lại...

Khi chiếc điện thoại cúp xuống thì Kim Ngư hôn lên trán của Song Ngư:

- Có chuyện gấp tớ phải trở về công ty!

- Nhưng đằng nào cũng sắp về rồi mà...

- Chuyện này gấp lắm!

Nói rồi Kim Ngư đặt Song Ngư xuống. Khi anh đứng ra khỏi lều thì một chiếc xe đen chạy đến thật nhanh. Kim Ngư chui vào xe và mất hút trong ánh mắt của Song Ngư. Đôi mắt Song Ngư chợt có vẻ lo lắng...

75. Chương 78

Bảo Bình cười hiền vuốt mái tóc của Xử Nữ. Cô khẽ gọi:

- Xử Khi...

Khuôn mặt mệt mỏi thiếu sức sống của Xử Nữ khẽ cau lại:

- Bảo Bình à... mình xin lỗi... mình xin lỗi. Cậu mau tỉnh lại đi!

Trái tim bảo bình chợt đau thắt lại. Cô òa khóc ôm lấy Xử Nữ:

- Tớ tỉnh rồi! Tớ tỉnh rồi Xử Nữ ạ! Tớ xin lỗi vì đã để cậu đau đớn như vậy!

- Cậu phải hứa đừng bao giờ rời xa tớ như thế!

Bảo Bình ôm chặt lấy Xử Nữ. Ôm thật chặt. Cả hai cùng khóc...

Xử Nữ rụi mặt vào lòng Bảo Bình:

- Lần sau... cậu đừng dọa tớ như vậy được không? Cậu biết lúc đó tớ đã sợ hãi đến mức nào không?

Bảo Bình nín thở lắng nghe từng giọt nước mắt của Xử Nữ. Giọt nước mắt nóng hổi làm ướt áo cô. Giọt nước của một người con trai quan trọng nhất đối với cô đang làm ướt áo cô. Cô chấp nhận, cô càng ôm chặt anh hơn:

- Tớ xin lỗi! Là tớ sai... là tớ sai khi rời xa cậu!

Bảo Bình cũng òa lên nước mắt... Cô càng siết chặt anh hơn thì nước mắt cô rơi càng nhanh hơn. Cô cảm thấy thật hạnh phúc khi được nhìn thấy một chàng trai như Xử Nữ khóc trước mặt mình. Càng lúc cô càng cảm thấy không thể bỏ được anh... Càng lúc trái tim của cô càng yêu anh.

Xử Nữ vươn đôi tay của mình lên lau dòng nước mắt của Bảo Bình:

- Đồ ngốc! Cậu không sai... - Xử Nữ nhẹ nhàng gạt từng lọn tóc đang bết lại vì nước mắt trên mặt của Bảo Bình - Cậu đừng khóc... cậu khóc xấu lắm!

Bảo Bình kìm nén nước mắt của mình, cô gạt đầu ngoan ngoãn nở một nụ cười trong nước mắt... một nụ cười hạnh phúc. Bảo Bình ôm lấy khuôn mặt của Xử Nữ:

- Xử Nữ, em yêu anh!

Bảo Bình đáp đôi môi còn vương vị mặn của nước mắt vào đôi môi quyến rũ của Xử Nữ. Hàng lệ còn đọng lại trên khóe mắt của Xử Nữ và Bảo Bình là hai dòng lệ hạnh phúc!

76. Chương 79

Cự Giải thần người người mặt biển đêm. Nơi đây là nơi mà trái tim con người không có lối thoát. Trong đêm nay, bao nhiêu chuyện đã xảy ra. Trái tim anh dường như đang đông cứng lại như cơn gió lạnh buốt thổi từ trong vào.

Cự Giải ngồi xuống mặt cát lạnh tanh, đôi mắt anh nhắm nghiền, một hơi thở dài...

- Có chuyện gì đã xảy ra giữa cậu và Sư Tử?

Cái giọng nói lạnh lùng làm sao anh quên được. Cự Giải quay lại và nhìn người con gái trước mặt, cô ấy vẫn vậy, vẫn đáng người ấy, vẫn ánh mắt và giọng nói ấy. Chỉ có điều giờ là trái tim của anh không ở bên cô ấy nữa. Cự Giải chợt cười:

- Dù sao đi nữa thì... Chúng tớ cũng có yêu nhau đâu?

- Sao lại thế?

- Người Sư Tử yêu chỉ là Ma Kết cả thôi! Chính tớ mới là kẻ thứ ba...

- Cậu sai rồi! – Thiên Yết ngồi xuống cùng Cự Giải – Tình cảm vốn là thứ chỉ dành cho hai người! Nhưng nhiều lúc trong tình cảm, chỉ cần không sáng suốt thì trái tim của cậu sẽ lầm tưởng. Lý trí và trái tim vốn là hai thứ rất rắc rối.

Cự Giải trầm ngâm trước những lời nói của Thiên Yết. Bàn tay anh siết chặt đang run lên:

- Tớ không muốn làm Sư Tử tổn thương! Cô ấy chịu đủ rồi!

Thiên Yết đứng dậy và quay lưng lại với Cự Giải:

- Cậu cũng vậy! Hai người đúng là một cặp đũa... Nhưng mà! Cậu nên nhớ, cậu và cô ấy chỉ còn đúng một cơ hội để tái hợp.

Thiên Yết trầm ngâm:

- Hoặc là rời xa nhau mãi mãi!

Nụ cười chua xót hiện lên trên môi của một người... đáng ghét hay hạnh phúc!?

77. Chương 80

Mọi chuyện đang dần quay lại đúng quỹ đạo của nó. Ai cũng trầm ngâm và mệt mỏi ngồi trên xe trở về căn nhà thân thương của họ. Chỉ có ánh mắt của Song Ngự cứ chốc lại lại không ngủ yên. Nhìn dáng vẻ cô đơn của cô, Bạch Vũ tiến đến gần và hỏi:

- Có cần cho xe chạy lên không?

Song Ngự cười hiền:

- Dạ thôi! – Cô cúi đầu xuống, ánh mắt vẫn trầm như vậy – Chỉ là tí em muốn xe dừng lại trước nhà của Kim Ngự.

Bạch Vũ ngồi ngẫm đường rồi cũng gật đầu. Anh ném cho Song Ngự một chai nước rồi cười rạng rỡ:

- Uống chút nước rồi ngủ đi! Tí nữa đến nơi anh sẽ gọi dậy.

....

Song Ngự mở to đôi mắt của mình, một trần nhà quen thuộc hiện lên trước mắt cô, cô mỉm cười:

- Đây là....

- Vợ à... Sao lại sốt cao thế?

Kim Ngự ôm chặt lấy Song Ngự, dụi mặt vào cánh tay cô. Cái ôm của anh khiến Song Ngự càng nóng càng nóng hơn. Cô khẽ thở:

- Kim Ngự...

- Mới xa anh một chút thôi mà đã bệnh rồi! Thế thì có cần qua sống với anh luôn không?

Song Ngự cúi bụng của Kim Ngự một cái:

- Nói vợ vẫn!

Thế là Song Ngự cười nhẹ rồi quay lại ôm anh, ôm thật chặt. Kim Ngự khẽ chau mày:

- Nay! Vợ đang sốt đấy nhé!

- Sao đâu! Lây luôn qua chồng... hai vợ chồng mình cùng ốm thế là chả xa nhau được đâu!

Song Ngự cười đến rung cả người. Hai người tỏa nhiệt vào nhau... Cứ như là một!

78. Chương 81

Sau hôm đi chơi căng thẳng và mệt mỏi đó. Tình cảm ai cũng có vẻ tốt lên, chỉ có điều là Sư Tử từ hôm đó không thấy mặt. Ai cũng hỏi Cự Giải, nhưng anh đều ngao ngán lắc đầu không biết.

Cự Giải cố tỏ ra bình thường bao nhiêu thì càng không thoát khỏi cái ánh mắt nghi ngờ của mọi người. Thiên Yết quay sang nhìn Cự Giải rồi quay lại nhìn Nhân Mã:

- Mã nè... Sư Tử biến đâu suốt một tuần qua rồi?

Đúng lúc ấy, Ma Kết từ đâu chạy vào:

- Ngày mai là Sư Tử sẽ lên đường sang Mĩ đó!

- Sao cậu biết? – Nhân Mã hỏi

- Cô ấy... nhắn tin cho tớ!

Ma Kết liếc nhìn qua phía Cự Giải. Ánh mắt của Cự Giải lúc này trợn tròn lên. Ai cũng hiểu đáng lẽ ra người đầu tiên nhận được tin nhắn phải là Cự Giải chứ sao lại là Ma Kết.

Cự Giải cố gắng không biểu lộ gì cả nhưng trong lòng anh đang thất vọng vô cùng. Chà... hóa ra đến cuối cùng anh cũng chẳng là gì!

Anh đứng dậy và lẳng lặng bước đi. Trong thâm tâm là tâm trạng rối bời.

Trái tim của Cự Giải lại khê rung lên khi thấy cô gái buộc tóc hai bên, mái tóc màu đỏ rực. Tuy có chút phá cách sao cho dịu dàng nhưng cái tính của cô sao làm Cự Giải quên được. Anh cắn chặt môi khê nói:

- Sư Tử...

Cái dáng người ấy, như nghe thấy tiếng gọi tên. Sư Tử quay đi quay lại nhưng rồi hờ hững bỏ đi. Cự Giải muốn kéo cô lại quá. Nhưng sao có thể, khoảng cách của anh và cô còn xa hơn thực tế, xa hơn từ trên tầng thượng với sân trường nhiều. Cự Giải ngồi thụp xuống, đôi mắt mở to thẩn thờ. Cảm giác hỗn loạn...

Bỗng điện thoại rung lên, là tin nhắn của Sư Tử, cô hẹn gặp anh tối nay lúc 12h tại công viên.

Cự Giải chỉ nhếch mép nhưng là cái nhếch mép khó xử.

~ oOo

~Tối hôm ấy, Cự Giải chỉnh chu quần áo. Nhìn mình trước gương, rồi lại nhìn vào màn hình điện thoại nhìn tin nhắn ấy. Anh thở dài:

- Sao phải là 12h? Chẳng lẽ là còn gặp người khác.

Cự Giải ngồi đầu óc quay cuồng suy nghĩ. Anh muốn nhắn tin lại cho cô nhưng lại chẳng biết nhắn điều gì. Anh muốn gọi điện cho cô, nhưng gọi để nói gì bây giờ.

Cự Giải nằm xuống giường, trái tim anh đang thổn thức... Đồng hồ điểm chậm đến 10h.

Trong chốc lát, anh không biết mình có nên đi hay không? Suy nghĩ nhiều, Cự Giải bỏ ra ngoài đi dạo chờ đến giờ. Cơn gió thổi lạnh khiến anh khê rùng mình... Và anh thấy Sư Tử ngồi cạnh Ma Kết.

Anh căng tròn mắt rồi lại nhếch mép cười... Sự thật đã quá rõ ràng, phải chăng chuyện đó chỉ là vậy.

Cự Giải quay lưng bước đi, anh bước đến chỗ mà lần đầu tiên anh tỏ tình với Sư Tử rồi mới quay lại công viên chỗ hẹn của mình với Sư Tử.

Lúc đó là 11h30. Anh đợi chờ một sự kì diệu sao?

Cự Giải nhếch mép cười nhạo chính bản thân mình rồi anh đứng dựa vào một cây bị lấp trong bóng tối.

Màn sương dần dần xuống càng làm nơi này thêm u ám. Rồi cái bóng của Sư Tử xuất hiện. Cô chạy đến mỉm cười nhìn đồng hồ. Trời tuy đã tối nhưng Cự Giải vẫn thấy cô vẫn còn đầy sức sống? Vui vì gặp anh hay vui vì thoát khỏi anh hay là vui vì cuộc hẹn trước? Mai cô lên đường rồi, đáng lẽ cô phải đi ngủ chứ!

Cự Giải cứ đứng đó lưỡng lự không biết có nên ra hay không. Ánh đèn mờ mờ càng ngày càng lộ rõ vẻ lo lắng chờ đợi của Sư Tử. Nhưng anh vẫn lưỡng lự không biết có nên ra hay không. Cứ đứng đó cho đến khi ánh đèn mờ dần, rồi tắt ngóm.

Trong bóng tối anh vẫn thấy bóng dáng chờ đợi mỗi mòn của Sư Tử. Cô gái ấy khê đứng dậy, đi qua đi lại, rồi lại ngồi xuống.

Đứng đó Cự Giải chỉ muốn bật khóc. Bây giờ là 2h sáng! Anh không biết phải làm như thế?

79. Chương 82

Sư Tử ngồi trên ghế, người cô cong lại. Đôi mắt cô bắt đầu ngấn lệ, miệng lẩm bẩm:

- Cự Giải à, tớ xin cậu hãy đến đây với tớ! Làm ơn cho tớ biết cậu vẫn còn chút tình cảm với tớ!

Chợt nhớ lại hội thoại trước lúc đến đây, cô sợ Cự Giải sẽ không đến nên cô nhờ Ma Kết chuyển lời đến cho Cự Giải và những lời cuối cùng của mình với Ma Kết.

Cô thở dài...

Đồng hồ của cô điểm 3h sáng, cô bật khóc!

- Sao cậu không đến? Tại sao?

Cự Giải lòng lúc đó quặn thắt, anh chạy đến ôm chặt lấy Sư Tử:

- Xin cậu, xin cậu đừng khóc. Làm ơn đừng khóc!

- Cuối cùng cậu cũng đến! Cuối cùng cũng đến!

Sư Tử nói trong nước mắt. Cô siết chặt lấy Cự Giải như sợ mất anh vậy...

Còn với Cự Giải... lúc này ánh mắt của anh nhạt nhòa theo cô. Chỉ biết ôm chặt lấy cô chứ chẳng biết làm gì khác... lòng bàn tay nắm chặt lấy đôi bàn tay đang run lên vì lạnh. Đôi bàn tay ấy cứ như lòng anh vậy... lạnh ngắt nhưng đang được vòng tay khác sưởi ấm. Cự Giải khẽ nói:

- Mai... cậu lên sân bay thật à?

- Tớ... - Sư Tử có vẻ đã nín – Chắc tớ sẽ không đi nữa!

- Tại sao?

Cự Giải tròn mắt nhìn cô, nhìn cái khuôn mặt lem luốc đang nở nụ cười:

- Tớ sẽ ở lại... để tán cậu thêm lần nữa chứ?

Sư Tử cười khiến Cự Giải cũng cười theo... Anh chợt ôm chặt lấy cô:

- Không cần tán nữa đâu! Vì tớ cũng đã đổ vì cậu “đứ đừ” rồi!

Trong đêm tối lạnh là một cái ôm ấm áp và tất cả nụ cười đang nở rộ!

80. Chương 83: The End

5 năm trôi qua, 5 năm là quãng thời gian cũng khá dài để 12 sao trưởng thành, có việc làm riêng, có những con đường riêng, bằng một cách nào họ vẫn gắn kết với nhau. Và hôm nay, một ngày đẹp trời, mọi người tụ họp lại nơi đây để dự đám cưới của Sư Tử và Cự Giải.

Cô dâu Sư Tử ngồi ngấm mình trong chiếc váy trắng tinh được thiết kế khá tinh tế ôm sát lấy người cô. Bảo Bình trầm trồ:

- Không thể tin nổi là sau 5 năm hai cậu mới cưới đây!

- Có gì đâu mà khó tin chứ! - Sư Tử mỉm cười rạng rỡ như những ánh nắng mặt trời ấm áp - Năm năm đó thật dài, nhiều lúc chỉ muốn kéo tên khỉ gió Cự Giải về nhà!

Mặt Sư Tử bỗng đỏ ửng lên, một dáng vẻ ngượng ngùng đến đáng yêu. Song Tử đứng đó, chỉ chớp thời cơ mà trêu cô bé Sư Tử:

- Chuẩn bị hái cà chua thôi!

- Mẹ ơi... !

Bỗng một đứa trẻ tầm 2 tuổi chạy đến túm váy của Song Tử, ánh mắt của đứa bé tròn xoe nhìn rất đáng yêu. Thiên Yết đứng đó, thở dài:

- Mẹ của một đứa trẻ 2 tuổi rồi đấy mà không bỏ cái tính đầy hả Song Tử!

Song Tử bế đứa bé lên, lè lưỡi:

- Có sao chứ! Tổ phải cho con tổ biết tổ đáng yêu như nào chứ!

Thế là một vài lời nói qua nói lại của Song Tử và Thiên Yết. Song Ngư chợt lên tiếng, ngắt đôi cuộc nói chuyện của hai người họ:

- Huhuu.. Sư Tử đã phải đi lấy chồng rồi... Tại sao? Tại sao cậu lỡ đi lấy chồng

Sư Tử:

- Lấy má ! Má cũng lấy chồng được 5 năm rồi đấy!

Bỗng mặt Song Ngư đỏ lựng lên, cô cười ngượng:

- Hì hì, quên mất !

Bỗng Sư Tử nhìn thấy Bạch Dương cứ chăm chú nhìn chiếc váy cưới của mình với ánh mắt lấp lánh sao vàng, cô nghiêng đầu hỏi Bạch Dương:

- Bành Bạch tính khi nào mới có thiệp đỏ cho tụi này hả?

Bạch Dương như bưng tỉnh, cô thở dài nhìn Sư Tử:

- Lấy chồng làm gì chứ! Tổ thà ở vậy còn hơn lấy Ma Kết!

Không gian bỗng im bật lại, rồi dần dần xuất hiện tiếng cười khúc khích của một đứa trẻ:

- Chú Kết! Chú Kết!

Bạch Dương cảm thấy có dòng điện chạy qua sống lưng, cô nuốt nước bọt quay lại phía sau mình, nở nụ cười gượng gạo nhìn chàng trai dưới cặp kính đang cau mày lại. Mặt anh ta hầm hầm như sát thủ nhìn Bạch Dương, anh cúi xuống sát vào tai Bạch Dương thì thầm gì đó:

- Cậu chết với tổ rồi Bạch Dương ạ!

Và mặt Bạch Dương xanh lét...

Nhân Mã bỗng từ đâu đó xuất hiện:

- Khổ quá hai con người này! Tính dọa nạt nhau nữa hả? Có lên xe hoa thôi mà dọa nhau xanh mặt thấy kia...

Kim Ngưu:

- Haizz, cậu mới cưới thì nói làm gì hả Mã Mã!

Chàng Kim Ngưu điểm trai của chúng ta bị cô bé Song Ngư lừa cho không biết rúc vào đâu :))

Thiên Bình và Xử Nữ bước vào:

- Cô dâu chuẩn bị lên sàn diễn nhé !

Bảo Bình lên tiếng:

- Sàn diễn?! Đi lấy chồng mà ngồi trên sàn diễn hả? Anh có muốn tối nay ngủ ngoài sân không?

Thiên Bình đến bên Song Tử, đón lấy đứa bé trên tay cô:

- Từ ngày lấy chồng, Bảo Bình ngày càng ác nha!

~ oOo

~Sư Tử mỉm cười rạng rỡ bước vào lễ đường. Trên bục kia là chàng trai cũng cười tươi chả kém. Họ đang hạnh phúc cùng nhau trên bước ngoặc lớn nhất trong lịch sử của mình. Cự Giải từ tốn, nắm lấy tay Sư Tử khi cô bước đến nơi, anh rạng rỡ:

- Cô dâu của anh hôm nay đẹp lắm !

Khuôn mặt Sư Tử lại đỏ lừ lên...

Chàng Ma Kết, mỉm cười đầm ấm nhìn cặp đôi trước mặt:

- Tôi là Ma Kết, cảm ơn bạn bè gần xa đã đến chung vui cùng gia đình Sư Tử Cự Giải với ngày vui hôm nay. Hôm nay là ngày lành tháng tốt, tôi xin phép được tác hợp cho đôi bạn trẻ này... Sư Tử cậu có đồng ý sống trọn đời bên Sư Tử?

Sư Tử đỏ mặt gật đầu, nói khẽ:

- Tôi đồng ý!

Ma Kết lại mỉm cười thật ấm áp với Sư Tử rồi quay sang nhìn Cự Giải:

- Cự Giải, cậu có đồng ý ở bên trở tre, yêu thương trọn đời bên Sư Tử?

- Tôi đồng ý! - Cự Giải nhìn xoáy vào đôi mắt của Sư Tử, cảm giác như anh đã chờ đợi ngày này từ rất lâu rồi.

Ma Kết gật đầu, ra hiệu với Cự Giải.

Cự Giải ôm chặt lấy Sư Tử trước mặt mọi người:

- Dù sông có cạn, núi có mòn thì anh - Cự Giải đây sẽ mãi chỉ yêu mình cô nàng Sư Tử! Sư Tử à... ANH YÊU EM!

Nói rồi anh hôn lấy đôi môi của Sư Tử. Sư Tử từ ngạc nhiên chuyển sang đôi mắt ướt, cô từ từ nhắm mắt "ném" vị tình yêu của mình.

Song Tử đứng đó dựa lên vai của Thiên Bình, cô thì thầm:

- Em yêu anh Thiên Bình ạ! Mãi mãi yêu chàng trai của em...

- Anh cũng yêu em! - Thiên Bình vuốt mái tóc của Song Tử, anh nhẹ nhàng hôn lên trán của Song Tử.

Đứa bé của hai người nằm trọn trong vòng tay của anh cứ cười khúc khích.

Thiên Yết nắm chặt lấy tay của Nhân Mã, cô thì thầm:

- Cự Giải sẽ chăm lo tốt cho Sư Tử thôi!

- Cự Giải vốn rất tốt... Cảm ơn em, ngày đó kiên trì yêu anh cho tới ngày hôm nay!

Nhân Mã hôn lên đôi môi của Thiên Yết, hạnh phúc! Thật sự hạnh phúc!

Xử Nữ ôm lấy Bảo Bình từ đằng sau, anh đặt cằm của mình lên vai cô:

- Bảo Bình nhìn Song Tử với Thiên Bình không kìa... Anh cũng muốn có con !

Bảo Bình quay lại mỉm cười rồi hôn chớp nhoáng lên môi Xử Nữ:

- Liệu có được không?

- Coi thường anh quá đấy!

Xử Nữ siết chặt Bảo Bình trong vòng tay mình, anh chỉ cười chứ không nói gì nhiều.

Kim Ngưu ôm chặt lấy Song Ngư đang nức nở khóc:

- Huhu... nhìn họ hạnh phúc quá!

Kim Ngưu cau mày:

- Em chưa đủ hạnh phúc sao Song Ngư?

Song Ngư chột ngưỡng khuôn mặt nước mắt tèm lem nên nhìn Kim Ngưu. Ánh mắt Kim Ngưu tràn ngập sự ấm áp khiến cô chột đứng hình rồi lắc đầu đỏ mặt:

- Không... Em là hạnh phúc nhất trên đời này vì có Kim Ngưu!

Kim Ngưu mỉm cười, anh nâng cằm cô lên và hôn lên đôi môi của cô... Vẫn đáng vẻ ảm áp mà quyến rũ đấy, Song Ngự vẫn ngất ngây trong cái gọi là lãng mạn của Kim Ngưu

Bỗng màn pháo hoa vang lên, rực rỡ trên bầu trời. Ai cũng có hạnh phúc riêng của mình... hạnh phúc thật đấy! :) Giã dĩa vậy thôi! Ấy chết... quên mất :3

Bạch Dương ôm lấy Ma Kết từ đằng sau, anh đang mỉm cười bỗng giật mình nhìn xuống vòng tay của Bạch Dương. Bạch Dương ra lệnh:

- Đứng yên đấy!

Ma Kết lại cười, từ ngày có Bạch Dương, anh cười rất nhiều:

- Sao thế vợ tương lai của tôi ơi!!

- Chúng mình kết hôn đi! - Giọng Bạch Dương lí nhí

- Cái gì cơ?! - Ma Kết ngạc nhiên chầm chọc lại Bạch Dương.

- Tôi không nhắc lại đâu!

Không phải quay lại, anh cũng biết đang bưng bộ mặt dối ra. Anh mỉm cười, quay lại ôm lấy Bạch Dương, hôn lấy Bạch Dương.

Anh buông cô ra, mắt Bạch Dương vẫn tròn xoe nhìn anh:

- Cậu...

- Anh yêu em nhiều lắm Bạch Dương à! Em hãy làm cô dâu duy nhất của đời anh nhé!

- KHÔNG! - Mặt Bạch Dương đỏ lừ lên!

Còn Ma Kết thì ngạc nhiên, thoáng chút thất vọng hiện lên mặt anh... Chẳng lẽ lúc này anh nghe nhầm. Bạch Dương nắm chặt lấy tay Ma Kết:

- Đồ ngốc biết không, sao dạo này ngốc theo Bạch Dương à, Bạch Dương không trở thành cô dâu của Ma Kết đâu - Bạch Dương tiếp tục nhìn khuôn mặt không cười của Ma Kết, cô biết anh đang hựt hẫng, cô cười
- Ma Kết biết không, có ai lại yêu không cần cưới chứ! MA KẾT À, MA KẾT HÃY CƯỚI BẠCH DƯƠNG VỀ NHÉ! BẠCH DƯƠNG KHÔNG CHỊU ĐƯỢC CHÚNG NÓ KẾT HÔN NỮA RỒI!

Ma Kết cười, cười lên từng đợt, anh ôm lấy Bạch Dương cười lớn và quay vòng vòng...

Họ đều đã tìm được hạnh phúc của đời mình rồi. Nhìn mà xem, đời anh cũng có một cái duyên, bao nhiêu lần “lạc đường” thì họ vẫn sẽ quay về với nhau !

- Hết! -

81. Chương 81

Sau hôm đi chơi căng thẳng và mệt mỏi đó. Tình cảm ai cũng có vẻ tốt lên, chỉ có điều là Sư Tử từ hôm đó không thấy mặt. Ai cũng hỏi Cự Giải, nhưng anh đều ngao ngán lắc đầu không biết.

Cự Giải cố tỏ ra bình thường bao nhiêu thì càng không thoát khỏi cái ánh mắt nghi ngờ của mọi người. Thiên Yết quay sang nhìn Cự Giải rồi quay lại nhìn Nhân Mã:

- Mã nè... Sư Tử biến đâu suốt một tuần qua rồi?

Đúng lúc ấy, Ma Kết từ đâu chạy vào:

- Ngày mai là Sư Tử sẽ lên đường sang Mĩ đó!

- Sao cậu biết? – Nhân Mã hỏi

- Cô ấy... nhắn tin cho tớ!

Ma Kết liếc nhìn qua phía Cự Giải. Ánh mắt của Cự Giải lúc này trợn tròn lên. Ai cũng hiểu đáng lẽ ra người đầu tiên nhận được tin nhắn phải là Cự Giải chứ sao lại là Ma Kết.

Cự Giải cố gắng không biểu lộ gì cả nhưng trong lòng anh đang thất vọng vô cùng. Chà... hóa ra đến cuối cùng anh cũng chẳng là gì!

Anh đứng dậy và lẳng lặng bước đi. Trong thâm tâm là tâm trạng rối bời.

Trái tim của Cự Giải lại khê rung lên khi thấy cô gái buộc tóc hai bên, mái tóc màu đỏ rực. Tuy có chút phá cách sao cho dịu dàng nhưng cái tính của cô sao làm Cự Giải quên được. Anh cắn chặt môi khẽ nói:

- Sư Tử...

Cái dáng người ấy, như nghe thấy tiếng gọi tên. Sư Tử quay đi quay lại nhưng rồi hờ hững bỏ đi. Cự Giải muốn kéo cô lại quá. Nhưng sao có thể, khoảng cách của anh và cô còn xa hơn thực tế, xa hơn từ trên tầng thượng với sân trường nhiều. Cự Giải ngồi thụp xuống, đôi mắt mở to thần thờ. Cảm giác hỗn loạn...

Bống điện thoại rung lên, là tin nhắn của Sư Tử, cô hẹn gặp anh tối nay lúc 12h tại công viên.

Cự Giải chỉ nhếch mép nhưng là cái nhếch mép khó xử.

~ oOo

~Tối hôm ấy, Cự Giải chỉnh chu quần áo. Nhìn mình trước gương, rồi lại nhìn vào màn hình điện thoại nhìn tin nhắn ấy. Anh thở dài:

- Sao phải là 12h? Chẳng lẽ là còn gặp người khác.

Cự Giải ngồi đầu óc quay cuồng suy nghĩ. Anh muốn nhắn tin lại cho cô nhưng lại chẳng biết nhắn điều gì. Anh muốn gọi điện cho cô, nhưng gọi để nói gì bây giờ.

Cự Giải nằm xuống giường, trái tim anh đang thổn thức... Đồng hồ điểm chậm đến 10h.

Trong chốc lát, anh không biết mình có nên đi hay không? Suy nghĩ nhiều, Cự Giải bỏ ra ngoài đi dạo chờ đến giờ. Cơn gió thổi lạnh khiến anh khê rùng mình... Và anh thấy Sư Tử ngồi cạnh Ma Kết.

Anh căng tròn mắt rồi lại nhếch mép cười... Sự thật đã quá rõ ràng, phải chăng chuyện đó chỉ là vậy.

Cự Giải quay lưng bước đi, anh bước đến chỗ mà lần đầu tiên anh tỏ tình với Sư Tử rồi mới quay lại công viên chỗ hẹn của mình với Sư Tử.

Lúc đó là 11h30. Anh đợi chờ một sự kì diệu sao?

Cự Giải nhếch mép cười nhạo chính bản thân mình rồi anh đứng dựa vào một cây bị lấp trong bóng tối.

Màn sương dần dần xuống càng làm nơi này thêm u ám. Rồi cái bóng của Sư Tử xuất hiện. Cô chạy đến mỉm cười nhìn đồng hồ. Trời tuy đã tối nhưng Cự Giải vẫn thấy cô vẫn còn đầy sức sống? Vui vì gặp anh hay vui vì thoát khỏi anh hay là vui vì cuộc hẹn trước? Mai cô lên đường rồi, đáng lẽ cô phải đi ngủ chứ!

Cự Giải cứ đứng đó lưỡng lự không biết có nên ra hay không. Ánh đèn lơ mờ càng ngày càng lộ rõ vẻ lo lắng chờ đợi của Sư Tử. Nhưng anh vẫn lưỡng lự không biết có nên ra hay không. Cứ đứng đó cho đến khi ánh đèn mờ dần, rồi tắt ngóm.

Trong bóng tối anh vẫn thấy bóng dáng chờ đợi mỗi mòn của Sư Tử. Cô gái ấy khê đứng dậy, đi qua đi lại, rồi lại ngồi xuống.

Đứng đó Cự Giải chỉ muốn bật khóc. Bây giờ là 2h sáng! Anh không biết phải làm như thế?

82. Chương 82

Sư Tử ngồi trên ghế, người cô cong lại. Đôi mắt cô bắt đầu ngấn lệ, miệng lẩm bẩm:

- Cự Giải à, tớ xin cậu hãy đến đây với tớ! Làm ơn cho tớ biết cậu vẫn còn chút tình cảm với tớ!

Chợt nhớ lại hội thoại trước lúc đến đây, cô sợ Cự Giải sẽ không đến nên cô nhờ Ma Kết chuyển lời đến cho Cự Giải và những lời cuối cùng của mình với Ma Kết.

Cô thở dài...

Đồng hồ của cô điểm 3h sáng, cô bật khóc!

- Sao cậu không đến? Tại sao?

Cự Giải lòng lúc đó quặn thắt, anh chạy đến ôm chầm lấy Sư Tử:

- Xin cậu, xin cậu đừng khóc. Làm ơn đừng khóc!

- Cuối cùng cậu cũng đến! Cuối cùng cũng đến!

Sư Tử nói trong nước mắt. Cô siết chặt lấy Cự Giải như sợ mất anh vậy...

Còn với Cự Giải... lúc này ánh mắt của anh nhạt nhòa theo cô. Chỉ biết ôm chặt lấy cô chứ chẳng biết làm gì khác... lòng bàn tay nắm chặt lấy đôi bàn tay đang run lên vì lạnh. Đôi bàn tay ấy cứ như lòng anh vậy... lạnh ngắt nhưng đang được vòng tay khác sưởi ấm. Cự Giải khẽ nói:

- Mai... cậu lên sân bay thật à?

- Tớ... - Sư Tử có vẻ đã nín – Chắc tớ sẽ không đi nữa!

- Tại sao?

Cự Giải tròn mắt nhìn cô, nhìn cái khuôn mặt lem luốc đang nở nụ cười:

- Tớ sẽ ở lại... để tán cậu thêm lần nữa chứ?

Sư Tử cười khiến Cự Giải cũng cười theo... Anh chợt ôm chặt lấy cô:

- Không cần tán nữa đâu! Vì tớ cũng đã đổ vì cậu “đứ đừ” rồi!

Trong đêm tối lạnh là một cái ôm ấm áp và tất cả nụ cười đang nở rộ!

83. Chương 83: Chương 83: The End

5 năm trôi qua, 5 năm là quãng thời gian cũng khá dài để 12 sao trưởng thành, có việc làm riêng, có những con đường riêng, bằng một cách nào họ vẫn gắn kết với nhau. Và hôm nay, một ngày đẹp trời, mọi người tụ họp lại nơi đây để dự đám cưới của Sư Tử và Cự Giải.

Cô dâu Sư Tử ngồi ngẩn mình trong chiếc váy trắng tinh được thiết kế khá tinh tế ôm sát lấy người cô. Bảo Bình trầm trồ:

- Không thể tin nổi là sau 5 năm hai cậu mới cưới đây!

- Có gì đâu mà khó tin chứ! - Sư Tử mỉm cười rạng rỡ như những ánh nắng mặt trời ấm áp - Năm năm đó thật dài, nhiều lúc chỉ muốn kéo tên khi gió Cự Giải về nhà!

Mặt Sư Tử bỗng đỏ ửng lên, một dáng vẻ ngượng ngùng đến đáng yêu. Song Tử đứng đó, chỉ chấp thời cơ mà trêu cô bé Sư Tử:

- Chuẩn bị hái cà chua thôi!

- Mẹ ơi... !

Bỗng một đứa trẻ tầm 2 tuổi chạy đến túm váy của Song Tử, ánh mắt của đứa bé tròn xoe nhìn rất đáng yêu. Thiên Yết đứng đó, thở dài:

- Mẹ của một đứa trẻ 2 tuổi rồi đấy mà không bỏ cái tính đấy hả Song Tử!

Song Tử bế đứa bé lên, lè lưỡi:

- Có sao chứ! Tổ phải cho con tổ biết tổ đáng yêu như nào chứ!

Thế là một vài lời nói qua nói lại của Song Tử và Thiên Yết. Song Ngư chợt lên tiếng, ngắt đôi cuộc nói chuyện của hai người họ:

- Huhuu.. Sư Tử đã phải đi lấy chồng rồi... Tại sao? Tại sao cậu lỡ đi lấy chồng

Sư Tử:

- Lấy má ! Má cũng lấy chồng được 5 năm rồi đấy!

Bỗng mặt Song Ngư đỏ lựng lên, cô cười ngượng:

- Hì hì, quên mất !

Bỗng Sư Tử nhìn thấy Bạch Dương cứ chăm chú nhìn chiếc váy cưới của mình với ánh mắt lấp lánh sao vàng, cô nghiêng đầu hỏi Bạch Dương:

- Bành Bạch tính khi nào mới có thiệp đỏ cho tụi này hả?

Bạch Dương như bưng tỉnh, cô thở dài nhìn Sư Tử:

- Lấy chồng làm gì chứ! Tổ thà ở vậy còn hơn lấy Ma Kết!

Không gian bỗng im bật lại, rồi dần dần xuất hiện tiếng cười khúc khích của một đứa trẻ:

- Chú Kết! Chú Kết!

Bạch Dương cảm thấy có dòng điện chạy qua sống lưng, cô nuốt nước bọt quay lại phía sau mình, nở nụ cười gượng gạo nhìn chàng trai dưới cặp kính đang cau mày lại. Mặt anh ta hầm hầm như sát thủ nhìn Bạch Dương, anh cúi xuống sát vào tai Bạch Dương thì thầm gì đó:

- Cậu chết với tổ rồi Bạch Dương ạ!

Và mặt Bạch Dương xanh lét...

Nhân Mã bỗng từ đâu đó xuất hiện:

- Khổ quá hai con người này! Tính dọa nạt nhau nữa hả? Có lên xe hoa thôi mà dọa nhau xanh mặt thấy kia...

Kim Ngưu:

- Haizz, cậu mới cưới thì nói làm gì hả Mã Mã!

Chàng Kim Ngưu điểm trai của chúng ta bị cô bé Song Ngư lừa cho không biết rúc vào đâu :))

Thiên Bình và Xử Nữ bước vào:

- Cô dâu chuẩn bị lên sàn diễn nhé !

Bảo Bình lên tiếng:

- Sàn diễn?! Đi lấy chồng mà ngồi trên sàn diễn hả? Anh có muốn tối nay ngủ ngoài sân không?

Thiên Bình đến bên Song Tử, đón lấy đứa bé trên tay cô:

- Từ ngày lấy chồng, Bảo Bình ngày càng ác nha!

~ oOo

~Sư Tử mỉm cười rạng rỡ bước vào lễ đường. Trên bục kia là chàng trai cũng cười tươi chẳng kém. Họ đang hạnh phúc cùng nhau trên bước ngoặt lớn nhất trong lịch sử của mình. Cự Giải từ tốn, nắm lấy tay Sư Tử khi cô bước đến nơi, anh rạng rỡ:

- Cô dâu của anh hôm nay đẹp lắm !

Khuôn mặt Sư Tử lại đỏ lừ lên...

Chàng Ma Kết, mỉm cười đầm ấm nhìn cặp đôi trước mặt:

- Tôi là Ma Kết, cảm ơn bạn bè gần xa đã đến chung vui cùng gia đình Sư Tử Cự Giải với ngày vui hôm nay. Hôm nay là ngày lành tháng tốt, tôi xin phép được tác hợp cho đôi bạn trẻ này... Sư Tử cậu có đồng ý sống trọn đời bên Sư Tử?

Sư Tử đỏ mặt gật đầu, nói khẽ:

- Tôi đồng ý!

Ma Kết lại mỉm cười thật ấm áp với Sư Tử rồi quay sang nhìn Cự Giải:

- Cự Giải, cậu có đồng ý ở bên trở tre, yêu thương trọn đời bên Sư Tử?

- Tôi đồng ý! - Cự Giải nhìn xoáy vào đôi mắt của Sư Tử, cảm giác như anh đã chờ đợi ngày này từ rất lâu rồi.

Ma Kết gật đầu, ra hiệu với Cự Giải.

Cự Giải ôm chặt lấy Sư Tử trước mặt mọi người:

- Dù sông có cạn, núi có mòn thì anh - Cự Giải đây sẽ mãi chỉ yêu mình cô nàng Sư Tử! Sư Tử à... ANH YÊU EM!

Nói rồi anh hôn lấy đôi môi của Sư Tử. Sư Tử từ ngạc nhiên chuyển sang đôi mắt ướt, cô từ từ nhắm mắt "ném" vị tình yêu của mình.

Song Tử đứng đó dựa lên vai của Thiên Bình, cô thì thầm:

- Em yêu anh Thiên Bình ạ! Mãi mãi yêu chàng trai của em...

- Anh cũng yêu em! - Thiên Bình vuốt mái tóc của Song Tử, anh nhẹ nhàng hôn lên trán của Song Tử.

Đứa bé của hai người nằm trọn trong vòng tay của anh cứ cười khúc khích.

Thiên Yết nắm chặt lấy tay của Nhân Mã, cô thì thầm:

- Cự Giải sẽ chăm lo tốt cho Sư Tử thôi!

- Cự Giải vốn rất tốt... Cảm ơn em, ngày đó kiên trì yêu anh cho tới ngày hôm nay!

Nhân Mã hôn lên đôi môi của Thiên Yết, hạnh phúc! Thật sự hạnh phúc!

Xử Nữ ôm lấy Bảo Bình từ đằng sau, anh đặt cằm của mình lên vai cô:

- Bảo Bình nhìn Song Tử với Thiên Bình không kìa... Anh cũng muốn có con !

Bảo Bình quay lại mỉm cười rồi hôn chớp nhoáng lên môi Xử Nữ:

- Liệu có được không?

- Coi thường anh quá đấy!

Xử Nữ siết chặt Bảo Bình trong vòng tay mình, anh chỉ cười chứ không nói gì nhiều.

Kim Ngưu ôm chặt lấy Song Ngư đang nức nở khóc:

- Huhu... nhìn họ hạnh phúc quá!

Kim Ngưu cau mày:

- Em chưa đủ hạnh phúc sao Song Ngư?

Song Ngư chợt ngừng khuôn mặt nước mắt tèm lem nên nhìn Kim Ngư. Ánh mắt Kim Ngư tràn ngập sự ấm áp khiến cô chợt đứng hình rồi lắc đầu đỏ mặt:

- Không... Em là hạnh phúc nhất trên đời này vì có Kim Ngư!

Kim Ngư mỉm cười, anh nâng cằm cô lên và hôn lên đôi môi của cô... Vẫn đáng vẻ ấm áp mà quyến rũ đấy, Song Ngư vẫn ngất ngây trong cái gọi là lãng mạn của Kim Ngư

Bỗng màn pháo hoa vang lên, rực rỡ trên bầu trời. Ai cũng có hạnh phúc riêng của mình... hạnh phúc thật đấy! :) Giản dị vậy thôi! Ấy chết... quên mất :3

Bạch Dương ôm lấy Ma Kết từ đằng sau, anh đang mỉm cười bỗng giật mình nhìn xuống vòng tay của Bạch Dương. Bạch Dương ra lệnh:

- Đứng yên đấy!

Ma Kết lại cười, từ ngày có Bạch Dương, anh cười rất nhiều:

- Sao thế vợ tương lai của tôi ơi!!

- Chúng mình kết hôn đi! - Giọng Bạch Dương lí nhí

- Cái gì cơ?! - Ma Kết ngạc nhiên châm chọc lại Bạch Dương.

- Tôi không nhắc lại đâu!

Không phải quay lại, anh cũng biết đang bùng nổ mặt đỏ ra. Anh mỉm cười, quay lại ôm lấy Bạch Dương, hôn lấy Bạch Dương.

Anh buông cô ra, mắt Bạch Dương vẫn tròn xoe nhìn anh:

- Cậu...

- Anh yêu em nhiều lắm Bạch Dương à! Em hãy làm cô dâu duy nhất của đời anh nhé!

- KHÔNG! - Mặt Bạch Dương đỏ lừ lên!

Còn Ma Kết thì ngạc nhiên, thoáng chút thất vọng hiện lên mặt anh... Chẳng lẽ lúc này anh nghe nhầm. Bạch Dương nắm chặt lấy tay Ma Kết:

- Đồ ngốc biết không, sao dạo này ngốc theo Bạch Dương à, Bạch Dương không trở thành cô dâu của Ma Kết đâu - Bạch Dương tiếp tục nhìn khuôn mặt không cười của Ma Kết, cô biết anh đang hệt hắng, cô cười
- Ma Kết biết không, có ai lại yêu không cần cưới chứ! MA KẾT À, MA KẾT HÃY CƯỚI BẠCH DƯƠNG VỀ NHÉ! BẠCH DƯƠNG KHÔNG CHỊU ĐƯỢC CHÚNG NÓ KẾT HÔN NỮA RỒI!

Ma Kết cười, cười lên từng đợt, anh ôm lấy Bạch Dương cười lớn và quay vòng vòng...

Họ đều đã tìm được hạnh phúc của đời mình rồi. Nhìn mà xem, đời anh cũng có một cái duyên, bao nhiêu lần “lạc đường” thì họ vẫn sẽ quay về với nhau !

- Hết! -

84. Chương Ngoại Truyện 1 Song Ngư Và Kim Ngư

Tại một căn phòng tràn ngập màu hương, có một cô gái đang khoác trên mình bộ quần áo tắm bông trắng muốt, trên tay đang cầm khăn lau những giọt nước vẫn đang chảy xuống từ mái tóc màu xanh của mình. Song Ngư hướng đôi mắt to tròn của mình ra cửa sổ, sau lớp kính ấy là một bầu trời đêm tràn ngập những vì sao. Ánh mắt của Song Ngư ngày càng sáng lấp lánh, nàng đang mơ mộng đây mà !

Phá vỡ những mộng đẹp của Song Ngư là bài hát quen thuộc từ điện thoại của chính cô

“Trông kia đàn gà con lông vàng

Đi theo mẹ tìm ăn trong vườn

Cùng tìm mỗi ăn ngon ngon...”

Song Ngư nhanh tay vớ lấy chiếc điện thoại của mình, mắt cô nàng sáng rực lên khi thấy bên trong đề hai chữ “Kim Ngư” cô nàng lập tức bắt máy:

- Ngư ngố ! Có chuyện gì đấy ?

- Hắt xì !! – Giọng nói ấy phát ra từ trong điện thoại của cô làm Song Ngư thoáng lo lắng – Ra mở cửa cho tớ đi, ngoài này lạnh lắm !

- Sao cậu lại đến đây giờ này ? – Song Ngư nhòm đôi mắt to tròn của mình ra cửa sổ, thấy một người con trai đang đứng co ro ngoài trời. Hôm nay, có lẽ cũng khá lạnh !

Kim Ngư hầm hừ trong điện thoại:

- Trời ạ ! Ra mở cửa đi, không tớ chết ngoài này cũng được !

Song Ngư thay vội bộ đồ ngủ rồi lao với vận tốc ánh sáng ra ngoài. Đứng trước thân hình cao lớn của Kim Ngư, hai mắt của Kim Ngư trở nên long lanh hơn bao giờ hết.

Kim Ngư mỉm cười nhẹ, ôm chầm lấy thân hình bé nhỏ của Song Ngư, hơi thở của anh gấp gáp:

- Tớ nhớ cậu quá !

- Làm sao mà cậu đến được đây...? – Giọng Song Ngư có vẻ run run

- Nhờ cái đầu mộng tưởng của cậu đó !

Không cần quay lại nhìn, cũng chẳng cần có ánh đèn leo lỏi cho tình yêu này, Kim Ngư cũng biết mặt Song Ngư đang đỏ lừ lên.

Còn Song Ngư như bị đoán trúng tim đen nên chỉ còn nước đứng đó im lặng, nàng chân mình đứng một lúc rồi kéo tay Kim Ngư dẫn vào nhà:

- Thôi... vào đi !

- Tớ, muốn lên sân thượng !

- Sân thượng?!

Song Ngư quay ngược lại, tròn mắt nhìn Kim Ngư. Kim Ngư chỉ khẽ gật đầu.

Trên sân thượng, bầu trời đi có phần hơi lạnh lạnh nhưng cũng chưa thể làm lu mờ những vì sao sáng trên nền trời tím. Song Ngư lọn thỏm trong vòng tay của Kim Ngư, cô áp mặt mình vào ngực Kim Ngư mong chờ nhận được hơi ấm thân thuộc. Từ nãy giờ, mặt Song Ngư cứ đỏ lừ lên, cô im lặng, anh cũng im lặng, lắng nghe nhịp thở đều của nhau !

Kim Ngư chột vòng tay qua ôm lấy Song Ngư, đầu anh cúi xuống chạm vào mái tóc mềm mượt của cô, đôi môi khẽ nở một nụ cười đẹp như hoa:

- Song Ngư, tớ yêu cậu ! Yêu cậu từ rất lâu rồi.

- Tại sao... cậu lại yêu một con bé tầm thường như thế ?

Kim Ngư thoáng giật mình, cậu không thể nhận ra người con gái trong sáng, ngây ngô trước mặt mình giờ đang thốt ra một câu vô cùng thiếu tự tin như thế. Anh vuốt nhẹ mái tóc của Song Ngư:

- Cái ngày, có một cô bé ngốc nghếch đâm sầm vào tủ thư viện, rồi để mấy quyển sách rơi vào đầu chàng trai bên cạnh. Xong không những không xin lỗi, mà cô bé ấy còn chạy trốn

- Và kết quả là – Song Ngư tiếp lời – Cô ấy bị lấn một vòng cầu thang.

- Do cái tính bất cẩn của cậu ấy ! – Kim Ngư hờn trách

- Nhưng chính cái tính bất cẩn ấy, tớ mới gặp được cậu chứ !

Song Ngư, dụi đầu vào ngực của Kim Ngư, cô vòng tay lại, siết chặt lấy anh. Dù trời có lạnh nhưng hình như bao quanh hai người vẫn là một sự ấm áp.

Ngày trước, cô và Kim Ngư đã gặp nhau trong trường hợp rất oái ăm. Không phải là chàng trai cô đánh rơi mấy quyển sách vào đầu mà chính là người mà cô đã ngã và nhả tâm hồn người đó ngã cầu thang cùng với mình.

Lúc đó, Song Ngư không buông ra, cô còn ôm rất chặt người đó, vì cô cảm nhận được sự ấm áp, chỗ che của người đó bao quanh mình, ấm áp vô cùng. Còn chàng trai ấy, muốn rũ bỏ cô ra lắm nhưng lại không thể, anh cũng siết chặt lấy cô như bảo vệ chỗ che.

Nhưng mà, từ hôm đó hai người chưa từng gặp lại, cho đến bây giờ. Khi được ở bên nhau, cả hai người đều không hề biết đến lần đầu gặp nhau của mình.

Về Song Ngư thì cô hay gặp người đó trong mơ, nhưng không bao giờ nhìn rõ mặt người đó, chỉ là cô ôm chặt người ấy rồi ngã cầu thang. Lần nào thức dậy mình cũng đầm đìa mồ hôi, nước mắt dàn giụa, cô nhớ anh ! Một anh chàng mà cô không hề biết tên, thậm chí không nhớ nổi từng chi tiết tuyệt hảo trên mặt anh.

Còn Kim Ngư, anh cũng nhớ đến cô. Anh nhớ đến từng chi tiết trên khuôn mặt ấy. Mái tóc màu xanh nước biển độc đáo ấy làm sao mà anh quên được cơ chứ ?! Anh nhớ mãi cái đôi mắt ngu ngơ nhưng lúc đó lại tràn ngập trong sợ hãi. Anh cảm nhận được cái ôm cần của cô và cũng chính lúc ấy, trái tim của anh cũng bắt đầu cần cô...

Cả hai người tuy đang siết chặt lấy nhau nhưng lại đeo đuổi những hình ảnh riêng mà lại cùng chủ đề. Đêm đó, có cái ôm ấm áp mà cũng có những đoạn kí ức vô cùng lạnh lẽo đan xen giữa hai người.

Chờ đến khi Song Ngư thiếp đi trên vòng tay của mình, Kim Ngư mới bế cô đem vào phòng. Ngắm nhìn khuôn mặt trẻ thơ của Song Ngư mà Kim Ngư khẽ mỉm cười, lặng lẽ cặm cụi nhìn qua đồng bài tập cho cô, anh ngồi xuống và làm...

P.s: Thực tình là rất muốn up ngoại truyện nhưng ngoại truyện viết khó với cả nó ít giật gân lắm >_< nên=" mình=" sợ=" nó=" không=" hay=" !==" có=" gì=" các=" bạn=" góp=" ý=" để=" mình=" chỉnh=" sửa=" và=" tung=" nốt=" ngoại=" truyện=" các=" cặp=" còn=" lại=" nha=" :*= ">

P.s: Mới làm một truyện mới ạ, cũng chủ đề 12 chòm sao, các bạn tìm đọc nhé :3 hi hi

85. Chương Ngoại Truyện 2

Sáng hôm sau, Song Ngư lơ mơ mở mắt, cô mơ màng nhìn xung quanh phòng. Trống vắng... Không phải tối hôm qua Kim Ngư ở đây với cô sao? Hả?! Tối hôm qua cô ở với Kim Ngư á? Rồi một giọng hét thánh thót như chim hót vang lên phá tan bầu không khí trong lành của hàng xóm...

Bé ngơ bơ phờ đi đến trường, Khuôn mặt không cảm xúc... Má mà biết Song Ngư ngủ với trai là mái tóc xanh yêu quý sẽ rời bỏ da đầu mà đi. Mặt cô lúc này dài như cây gậy bóng chày... Đại loại là rất thảm thương

Vừa đặt mông xuống chỗ ngồi thân yêu của mình, một giọng nói vang lên trong không khí vô cùng u uất:

- Ê Ngư?! Làm gì mà mặt như đi đưa đám thế?

Sư Tử nghiêng đầu nhìn Song Ngư. Cái con suốt ngày hờ ra tí là hớn hờ như con dở giờ đang mang một khuôn mặt vô cùng thảm thương và tâm trạng vô cùng ủ dột. Người thân thiết như cô sao khỏi lo lắng, Sư Tử nhăn mặt:

- Sao không trả lời? Cái tên dở người Kim Ngưu kia đã làm gì cậu rồi hả? Hừm... tớ sẽ cạo trọc lông tên đó trả thù cho cậu!

- Ế?! Không phải! - Song Ngư quỳ quỳ lắc cái đầu - Chỉ qua là tớ sợ rụng tóc... (lý do lãng xẹt quá má)

Sư Tử tròn hai mắt, đập rầm xuống dưới bàn:

- Cái gì?! Cái con điên này!! Đầu mi từ ngày yêu cái tên đàn Kim Ngưu kia hết mơ mộng hão huyền giờ còn ảo tưởng thêm rụng tóc!

Sư Tử “crack” từng ngón tay của mình. Mặt tối sầm lại, Song Ngư lại lắc cái đầu của mình. Được một lúc thì ngại ngùng cúi xuống, hái gò má ửng hồng.

Bất ngờ Kim Ngưu đi đến, vuốt mái tóc của mình, ngồi xuống bên cạnh Song Ngư, tự nhiên mi lên má cô khiến cô giờ như trái cà chua chín. Sư Tử thì muốn đập đầu vào bàn vì mức độ tự nhiên sến của cặp đôi này.

Kim Ngưu mỉm cười nhẹ nhàng:

- Tớ qua cậu ngủ có ngon không Song Ngư?

Song Ngư sốc...

Sư Tử càng sốc...

Mọi người trong lớp cực sốc...

Hai tên này có gian tình?!

Sư Tử túm lấy cổ áo của Kim Ngưu nghiêng rằng:

- Hai đứa... ngủ với nhau à?! Cậu đã làm gì Song Ngư yêu dấu của tôi rồi?

- Làm chuyện người ta hay làm bảo buổi tối!?

- Grrr!! Nhìn cậu như thế này mà cũng biết gỡ trò đồi bại đó sao?

[Kim Ngưu: Má nghĩ gì vậy trời - Sư Tử: có đáng khen - Kim Ngưu: bà tác giả giải thích rõ chuyện đó chỉ là ngủ thôi nhé :v bộ buổi tối k ngủ thì thức chắc? - Tác giả: Đẹp k giải thích!!]

Sư Tử dơ bàn tay của mình lên thành nắm đấm định giáng xuống khuôn mặt một mực vẫn còn bình thản của Kim Ngưu thì bàn tay của Cự Giải giữ lấy nắm đấm của cô:

- Cô đang nghĩ cái gì thế hả? Cái đầu cô suốt ngày đen tối vậy sao? [Kim Ngưu: bạn thân có khác hiểu nhau quá!]

- Ờ thì tại tôi chưa tìm được nguồn sáng của cuộc đời chứ sao?

- Thì tôi là đèn compac 220V đây!

- Tên thần kinh! - Sư Tử cau mày, giậm chân quay lưng đi.

Song Ngư che miệng tùm tùm cười, dựa đầu vào vai Kim Ngưu, hai mắt nhắm nghiền:

- Hôm qua... cậu về lúc nào vậy?

- Sau khi làm bài tập cho cậu xong!

Song Ngư nhú mày, mặt cô hơi phụng phịu:

- Ai khiến cậu làm bài tập hộ tớ chứ!

Kim Ngưu ôm lấy hai má bầu bĩnh của Song Ngư, mỉm cười nhẹ nhàng:

- Cậu giận tớ à?

- Ồ... - Song Ngư lại đỏ ửng hai má - Không giận... nhưng lần sau đừng làm như thế nữa nhé! Tớ không thích!

- Ừ... tớ biết rồi! - Kim Ngưu dụ đầu của mình vào đầu Song Ngư - Lần sau, tớ hứa sẽ không làm vậy nữa!
Nói rồi Kim Ngưu hôn lên má của Song Ngư trước bao nhiêu cặp mắt trong lớp. Song Ngư tròn xoe hai mắt nhìn Kim Ngưu đang nhắm nghiền mắt, hai má ửng hồng. Không khí trong lớp bỗng nóng rực lên vì couple này làm các bạn khác nóng mắt hết rồi...

86. Chương Ngoại Truyện 3 Sư Tử Cự Giải

Sư Tử vùng vằng bỏ đi, theo sau cô là Cự Giải. Cự Giải thầm trách con gái con đứa gì mà chạy nhanh như thể cơ chứ, vất vả lắm Cự Giải ta đây mới đuổi kịp Sư Tử. Nắm lấy cổ tay Sư Tử, Cự Giải au mày:

-Cô bị ăn cướp đuổi hay sao mà chạy nhanh thế?

-Ồ thế thì anh chính là cái thằng ăn cướp đấy!

Sư Tử bĩu môi nhìn Cự Giải đang á khẩu. Sư Tử giật tay của Cự Giải ra, hướng ánh mắt của mình ra xa xăm. Trên sân thượng lộng gió này có hai con người, một người nhìn người, một người nhìn cảnh. Sư Tử đứng quay lưng lại với Cự Giải nên anh không thể đoán được Sư Tử đang nghĩ cái gì. Sư Tử bắt chợt lên tiếng:

-Ai cũng tìm được hạnh phúc của riêng mình, có lẽ mình tôi là vất vả Cự Giải im lặng, đằng sau lưng cô, anh khẽ cau mày lại. Con nhỏ này đang nghĩ cái gì vậy nhỉ? Tại sao người con gái trước mắt anh gần thì thật gần nhưng sao xa thì cũng xa thế. Đúng là cảm giác xa nhất không phải là ở hai nơi trên trái đất mà là cảm giác ở ngay trước mặt mà không thể chạm được.

Cự Giải đi đến gần Sư Tử, tay giữ lấy hai vai của cô rồi quay cô lại đối diện với anh. Anh giật mình nhìn hai mắt của Sư Tử, lúc đó đờm buồn. Chả hiểu cái ánh mắt ấy có phần nào đó rất giống ánh mắt lần đầu tiên anh thấy Thiên Yết, một cảm giác quen thuộc và đầy đau đơn trở về. Nhưng anh biết, người đứng trước mặt anh là Sư Tử chứ không phải Thiên Yết. Sư Tử bắt đầu cảm thấy khó chịu:

-Nhìn cái quái gì mà nhìn cơ chứ?

-Vì cô dễ thương – Cự Giải nở một nụ cười châm chọc Sư Tử á khẩu, lý do đơn giản vì đây là lần đầu tiên một con người như anh lại khen cô dễ thương. Bình thường ghét nhau còn chưa hết giờ thì lại thế này đây... Nhưng mà cái thằng này chắc là bị thần kinh nên mới thấy mình dễ thương hoặc là mình dễ thương thật mà không biết!! [Tác giả: *Á khẩu!!!*]

-Này tôi hoàn toàn bình thường nhé! – Cự Giải hơi nhịu mày lại vì ánh nhìn của Sư Tử - Có cô bất thường ý!

Sư Tử bĩu môi, hai mắt nhắm lại, khuôn mặt giễu cợt ấy thật đáng ghét. Cự Giải đúng là bị tâm thần rồi mới thấy Sư Tử bà chằn đáng yêu. Trái tim anh cứ đập lên liên hồi. Anh cúi xuống căn nhẹ lên môi Sư Tử khiến cô giật bắn mình mà ả anh ra không quên miễn anh ột chú đá vài chân:

-Aaa cái tên thần kia này?! Anh lại định giở trò gì nữa thế?

-Haha.. con gái như cô tức giận quả là đáng yêu! Hóa ra cái tên Bà chằn là như này sao?

Sư Tử vô thức liếm môi của mình, cảm giác có vị tanh xộc vào miệng mình. Sư Tử chạm nhẹ lên môi mình, cô cau mày... là máu. Liếc xéo Cự Giải, Sư Tử tiến đến gần ả đầu Cự Giải xuống:

-Đáng yêu cái con khi! Anh làm chảy máu trên môi tôi rồi?!

-Thật sao?

Cự Giải thôi cười, “manh mẽ” đứng dậy. Một tay anh giữ lấy cằm cô, tay còn lại chạm nhẹ lên đôi môi của cô. Ánh mắt dò xét chỗ vết thương của mình gây ra. Cự Giải mỉm cười bí hiểm, hướng đôi mắt của mình lên phía Sư Tử. Cự Giải hơi mỉm cười khi thấy Sư Tử đứng im chịu cho anh xem vết thương. Anh chăm

chú quan sát môi của Sư Tử. Đôi môi đỏ mọng của Sư Tử đang được nhuộm đỏ bởi máu mà còn thoang thoang mùi tanh. Cảm giác tò mò của anh tự nhiên được trỗi dậy! Mặc kệ hậu quả ra sao, anh bắt đầu tò mò không biết cảm giác nếm thử máu của ma cà rồng trong mấy bộ phim anh xem ra sao. Và thế là, nghĩ gì làm vậy, Cự Giải rướn người lên gần đôi môi của Sư Tử... anh liếm lên vết thương đang chảy máu trên đôi môi của Sư Tử. Cô rùng mình, trợn tròn hai mắt nhìn hành động của anh. Sư Tử đứng hình, không biết phản ứng ra sao thì Cự Giải đã ngừng mặt lên, nở một nụ cười:

-Máu của cô, ngọt thật! Nghiện mất rồi!

Cự Giải cúi xuống định tiếp tục cái trò của mình. Sư Tử đã tỉnh giấc, cô cau mày, ản ản anh ra:

-Cái tên biến thái! Đồ ma cà rồng

Hai chân của Sư Tử chôn chặt vào, cô rất muốn thoát ra nhưng một cảm giác gì đó đã níu cô ở lại... Chẳng lẽ là cô thích cách vờn của anh... Sư Tử vẫn đứng im chân chân nhìn anh cho đến khi Cự Giải khễ đến gần cô, cắn lên tai cô một cái thì Sư Tử mới hoảng hồn mà chạy. Cô vẫn kịp ản ản anh ngã xuống. Cự Giải mỉm cười, một nụ cười ma quái. Thú vị thật, Sư Tử... dễ thương thật! Thế mà tại sao cái tên Ma Kết ấy lại không thích cô ấy nhỉ? Chẳng lẽ Bạch Dương trong mắt hấn đáng yêu hơn! Cự Giải cúi xuống, vô thức liếm môi của mình, cảm giác mùi máu của Sư Tử vẫn ở trong khoang miệng của anh, cái vị ngọt ngào từ môi cô vẫn còn đọng lại trên môi anh,

Nụ hôn đầu...? Hay là thái độ ngờ nghệch khi hôn của cô đã làm anh thật sự thích thú! Cự Giải nằm xuống trên sân thượng lộng gió và cứ tằm tằm cười... Bệnh hoạn thật! Và có lẽ, Cự Giải đã thích Sư Tử từ lúc đó!

87. Chương Ngoại Truyện 4 Bảo Bình - Xử Nữ

Xử Nữ chỉnh chu trong bộ com-lê đen. Anh mỉm cười hiền hòa trước gương, vô thức đưa tay lên vuốt mái tóc hồng rực rỡ của mình. Tự nhiên hai mày khễ cau lại:

- Hừm... tự nhiên chán ngấy bộ tóc màu hồng này!

Thế nhưng ý nghĩa đó bay biến hết khi tiếng chuông điện thoại của anh vang lên, anh nhanh nhẹn bắt lấy chiếc điện thoại, mỉm cười toe toét khi nghe thấy giọng nói phía đầu dây bên kia. Anh cụp máy, cười hiền hòa, đáng vẻ vui tươi đi vào chiếc BMW 760Li màu trắng lịch lãm của mình, phóng thẳng đến chỗ hẹn.

Anh bước xuống xe, lịch thiệp bước vào bữa tiệc. Đôi mắt của anh đảo quay căn phòng sang trọng nhưng nồng nàn mùi nước hoa này. Anh khễ cau mày lại khi không thấy hình bóng ấy. Khễ thở dài, Xử Nữ bước đến bàn ăn, lịch sự lấy cốc rượu vang màu đỏ sẫm tuyệt đẹp. Đặt lên mũi ngửi mùi, Xử Nữ khá hài lòng vì đây là Domaine de la Romanee Conti (1997) Anh bước đến gần cánh cửa, đang nhấp rượu anh thấy một bóng trắng. Đôi mắt Xử Nữ dãn ra, anh cau mày nhìn ly rượu rồi lại nhìn bóng ấy. Cô gái ấy mặc bộ váy màu trắng tinh khiết, dịu dàng và đơn giản. Mái tóc light ba màu được tết lại và cài thêm bông hoa nhài trắng. Xử Nữ mỉm cười, anh tìm đường ra chỗ cô đang đứng. Thấy Bảo Bình đang khễ nhắm mắt, Xử Nữ tình nghịch tiến lại gần, thì thào vào tai cô:

- Chào buổi tối!

Bảo Bình bình tĩnh, cô lùi lại vài bước rồi nở một nụ cười khi nhận ra người vừa cất tiếng là Xử Nữ. Bảo Bình khễ vén lọn tóc ra mang tai, cô nở nụ cười lịch sự:

- Cậu đến muộn!

- Hôm nay cậu đẹp lắm! - Xử Nữ đặt một tay lên mặt của Bảo Bình, ánh mắt nhìn cô trìu mến khiến cô đỏ mặt.

Bảo Bình vẫn ngượng ngùng đứng đó khiến Xử Nữ phì cười, anh vuốt mái tóc của cô, rồi ôm cô vào lòng:

- Cậu nhìn trời kia, hôm nay đẹp nhỉ?

Bảo Bình khễ gật đầu. Cô ngược lên nhìn bầu trời sáng rực rỡ bởi những vì sao trên bầu trời đêm u tối. Bỗng cảm thấy lòng mình ấm áp. Cô mỉm cười:

- Tớ đổ cậu hái sao cho tớ đấy!

- Sao vốn chỉ là một thiên thể trong vũ trụ, phản chiếu ánh sáng từ những tia nắng của mặt trời thôi. Nhìn nó nhỏ bé như vậy nhưng thực chất khi lồi xuống sẽ là một vật vô cùng vô vị.

Bảo Bình rời khỏi vòng tay của anh, bĩu môi:

- Hứ! Không cần. Cậu làm như kiểu tớ không biết ý. Ngốc!

Xử Nữ mỉm cười, vòng tay ôm lấy cô từ đằng sau, tay anh xòe ra, một ngôi sao gấp bằng giấy:

- Đây, tặng cậu!

Bảo Bình vẫn còn giật mình bởi cái ôm ấy, hai mắt cô tròn ra, từ từ đón lấy cái ngôi sao nhỏ bé kia, khóe miệng khẽ ánh lên một nụ cười. Cô ngay lại định cười với anh thì bất chợt cứng đờ người khi đập vào mặt mình là khuôn mặt baby của anh. Xử Nữ cũng ngạc nhiên khi thấy Bảo Bình quay lại như vậy.

Giữa khung cảnh thơ mộng của màn đêm trong một khu vườn nho nhỏ. Có đôi trai gái đang siết chặt vòng eo nhau, đưa đôi mắt của mình nhìn nhau không nói một lời nào...! Họ cứ nhìn nhau như vậy, cho đến khi trái tim cùng đập chung một nhịp. Lúc bấy giờ, nàng mới nhướng mình lên, đặt trên môi chàng một nụ hôn.

Giữa khung cảnh thơ mộng ấy, có một cặp hoàng tử và công chúa...!

— Đôi lời tác giả [Chap này có lẽ hơi ngắn :(lần nào viết đến couple này là nào bị teo huhu :((Chắc sẽ bù cho couple này thêm một chap lala :* Mọi người ủng hộ truyện mình nha]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-song-12-chom-sao>